Golden Jubilee Souvenir

Sacred Heart College, Thevara

with best compliments from:

HINDUSTAN ORGANIC CHEMICALS LIMITED

(A Government of India Enterprise)
Ambalamugal, Kochi : 682 302.

Manufacturers of :

PHENOL & ACETONE

Tel: 778481, 778482, 75844
Gram: 'HINORCH, Ambalamugal'
Fax; 91 0484 75893
Telex: 885-6690 HOCL IN

Golden Jubilee Souvenir

1944 - 1994

Sacred Heart College, Thevara
Cochin

Sacred Heart of Jesus

The Patron of the College

Blessed Kuriakose Elias Chavara

Founder, CMI Congregation

FOUNDERS OF THE COLLEGE

Rev. Fr. John Berchmans CMI

Rev. Fr. Francis Sales CMI

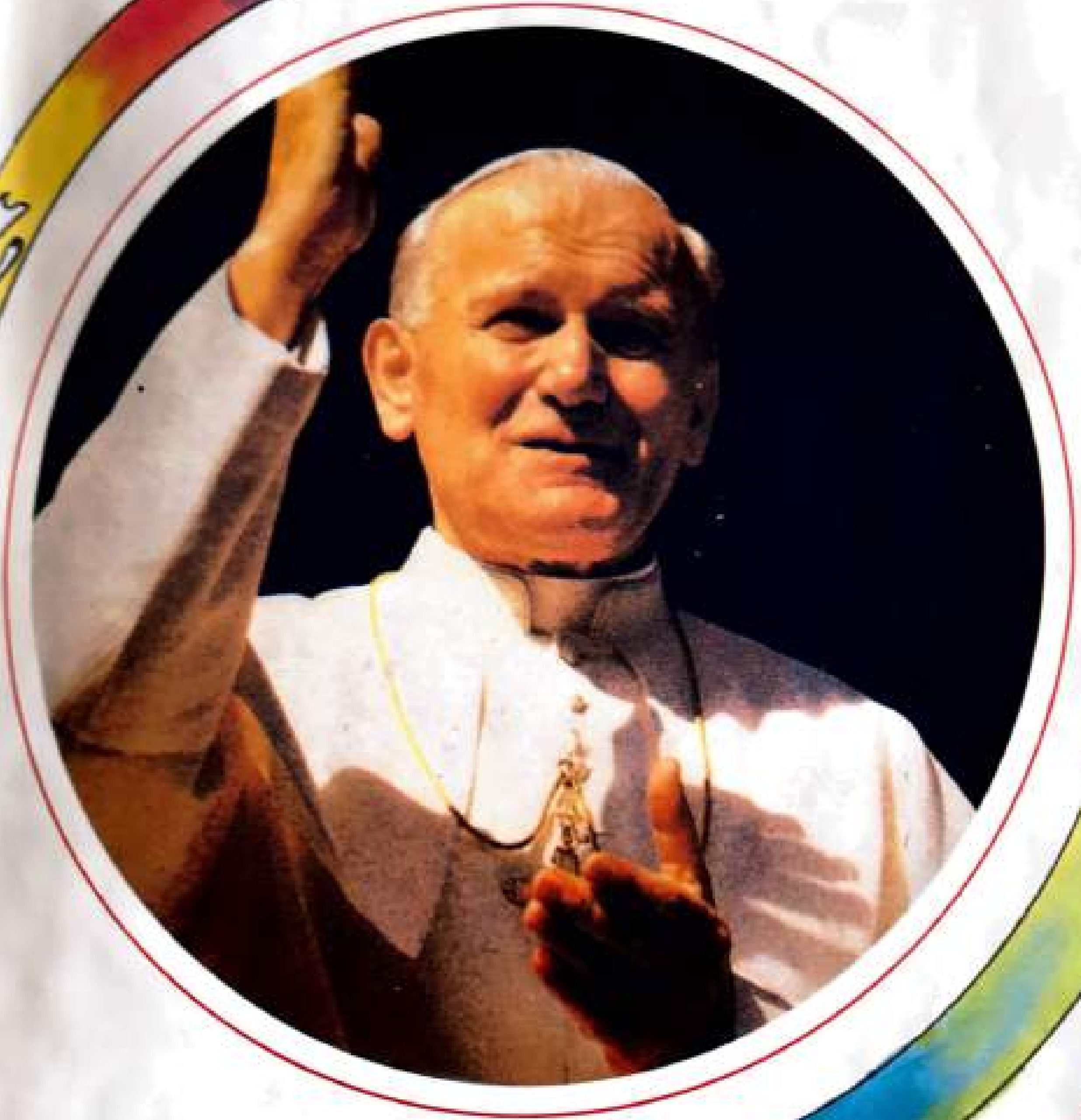

His Holiness John Paul II

Mar Antony Cardinal Padiyara
Major Archbishop of Ernakulam-Angamaly

Rev. Dr. Thomas Mampra CMI
Prior General

Rev.Dr. Mathias Mundadan CMI

Provincial

In Memoriam

Rev.Fr. Melasius Palatty CMI

Manager(1990-'94)

Rev.Fr. Austin Mulerickal CMI

Manager

Rev.Dr. Varghese Palamattam CMI

Principal (1991-95)

Now at the helm

Rev.Dr. Jose Kuriedath CMI

Principal

Rev.Dr. George Peter Pittappillil CMI

Vice Principal

Rev.Fr. Saviance Cheerotha CMI

Bursar (1991-95)

Rev.Fr. Jose Thottathil CMI

Bursar

President's Secretariat
Rashtrapathi Bhavan
New Delhi:110004

MESSAGE

July 26, 1995

The President of India, Dr. Shankar Dayal Sharma is happy to know that a Souvenir is being brought out on the occasion of the Golden Jubilee Celebrations of the Sacred Heart College, Thevara, Cochin.

The President sends his greetings on the occasion to the management staff and the students of the college and wishes the Celebrations all success.

Sd/-
Yours sincerely,
A. P. Frank Noronha

Private Secretary
To the Vice-President of India
New Delhi

MESSAGE

June 16, 1995

The Vice-President of India is glad to know that the Sacred Heart College, Thevara, Cochin is celebrating its Golden Jubilee.

The Vice-President sends his Good Wishes for the success of the celebrations.

Sd/-

V. Ayyaswami

Prime Minister's Office
New Delhi - 110011

MESSAGE

13th November, 1995

The Prime Minister is happy to learn that the Sacred Heart College, Cochin, is celebrating its golden jubilee. He hopes that the college will continue to maintain its standard of education.

He conveys his good wishes to the staff and students on this occasion.

Sd/-

(P.V.R. K. Prasad)

Information Adviser to P.M

Major Archbishop's House
Post Box No. 2580
Cochin - 682031

MESSAGE

July 6, 199[illegible]

I am very glad to know that Sacred Heart College, Thevara, is bringing out a Souvenir to commemorate the Golden Jubilee Celebrations of its establishment. I wish it every success.

Through the last fifty years this educational institution has grown considerably, and it has rendered valuable services to this country in the field of education. The college has won acclaims in academic excellence. All those who have contributed to this tremendous growth deserve our congratulations and thanks.

On this occasion I wish the Sacred Heart College great success. I also pray for the institution so that it may be enabled to give its students the kind of education in which truth and love are simultaneously inculcated.

Invoking God's blessings on the Commemorative Volume,

Sd/-

Antony Cardinal Padiyara
Major Archbishop of Ernakulam-Angamaly

Apostolic Nunciature
New Delhi
India

MESSAGE

7th August 1995

Upon learning the forthcoming 50th anniversary of the Sacred Heart College in Thevara, Cochin, I extend to the Rector, the Staff and the Students cordial felicitations and best wishes.

Fifty years ago, the Carmelite Fathers of Mary Immaculate, inspired by Blessed Kuriakose Elias Chavara, have founded the Sacred Heart College which by the grace of God has grown and developed admirably. May the College continue to produce exemplary youth, well prepared for the journey of life, with sharp minds and hearts full of goodness, a pride for Church and Country.

On behalf of our Holy Father Pope, I bless all those who will take part in the golden jubilee celebrations very warmly.

Sd/-
Archbishop George Zur
Apostolic Pro-Nuncio

Raj Bhavan
Thiruvananthapuram

MESSAGE

June 14, 1995

Education has to produce the perfect man sound in character, active in mind and strong in body. To make education effective and useful, teachers, universities and the government will have to play a catalyst role. These three inseparable partners have to rise to the occasion to produce disciplined citizens of modern India.

I hope this aspect of education will be duly emphasised in the souvenir proposed to be released in connection with the Golden Jubilee Celebrations of Sacred Heart College, Thevara, Kochi.

I wish the endeavour all success

Sd/-

(B. RACHAIAH

Chief Minister's office
Thiruvananthapuram

MESSAGE

October 14, 1995

I am happy to learn that the Sacred Heart College, Thevara, Kochi, is bringing out an excellent and informative souvenir in connection with the Golden Jubilee of the institution.

I hope that the souvenir will contain revealing articles on the birth and development of this illustrious centre of learning.

I wish you all success in this enterprising endeavour.

Sd/-

A. K. ANTONY

Office of the
Minister for Education
Thiruvananthapuram

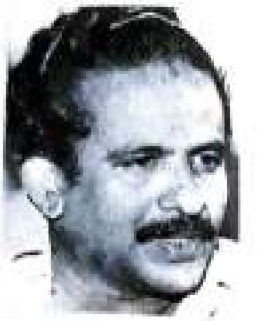

MESSAGE

November 20, 1995

I am glad to know that a Souvenir is being brought out in connection with the Golden Jubilee Celebration of Sacred Heart College, Thevara. Cochin.

I wish the Souvenir all success.

Sd/-

E. T. MUHAMMED BASHEER

Bishop's House
Kotdwar Garhwal
U.P.

MESSAGE

June 18, 1995

Thank you for your kind letter informing me about the attempts being made to bring out a Souvenir in connection with the Golden Jubilee Celebrations of the establishment of the Sacred Heart College.

On this Occasion I want to extend my good wishes and prayers for the College and also for the souvenir. May the Jubilee Celebration be an occasion for taking stock of the past achievements and also failures and to build up for the future. In the situation obtained in our country today, unless good educational institutions like Sacred Heart College rise up and take up the challenge to correct the evils of the society, the future will be dangerous for our posterity. I do hope that the College will give earnest attention to this fact and try its best to inculcate values in the lives of its students. This is my wish and prayer for my own Alma Mater.

I am certainly proud that I am part of this glorious institution as I did part of my studies here and also later served it as a member of the staff for a few years. Good and healthy tradition built up through the years adapted to the present situations and requirements is the secret of success for any institution. May the Sacred Heart of Jesus help the institution to achieve this and enable the present generation of staff and students to imbibe the noble and great vision of the founders of the College and live that for themselves and for the whole society.

With good wishes,

Yours in Our Lord,

Sd/-
Gratian Mundadan CMI
(Bishop of Bijnor)

"Shanti Nivas", Bishop's House
Nana Mava, Kalawad Road
Rajkot - 360005

MESSAGE

August 14, 1995

I am very happy to learn that a souvenir is being brought out to commemorate the Golden Jubilee celebration of Sacred Heart College, Thevara. Nothing is more gratifying to me than to know that my Alma Mater is celebrating its fiftieth anniversary of its glorious existence.

Sacred Heart College was a great stride made by the CMI fathers in higher education half a century ago. Shortly she became a Luminous Star, to great pride of all of us, shedding light through her illustrious alumini and alumnae on the academic cultural and socio-political firmaments of the Kerala State. No doubt, S.H. College could mould a great generation for a great mission.

The higher education in Kerala is now in a crisis. In this context, it is quite heartening to not that the Golden Jubilee of the college is not given a traditional go by. A number of projects are afoot to better the quality of education and to equip the new generation of students with skills to face the challenges of modern times. I wish success to all enterprises undertaken in connection with the Golden Jubilee celebrations. I am sure that S.H. College will continue to do what she has been doing so far and will do even more. Beyond its Golden Jubilee, may she find greater heights of glory.

I invoke the blessing of Almighty God in abundance on the management, staff and the students, both present and future, of S.H College.

With my prayerful good wishes,

Sd/-
Gregory Karotemprel CMI
Bishop of Rajkot

Bishop's House
Powai
Bombay - 400076

MESSAGE

November 20, 1995

I am very glad to learn that you intend to bring out a Souvenir in connection with the Golden Jubilee Celebrations of its establishment. The achievement of this great temple of learning in Kerala is known to all. All those who had the privilege of associating with this great institution consider it as a proud privilege. I also had the privilege of being connected among the ex-alumni. The great architects and the pioneers of this institution and the array of renowned professors and lecturers are fresh in our memories even after so meny years.

On this historical occasion I am happy to pay my loyal tribute to this great institution. May God bless the institution with His choicest blessings so that it may serve the field of higher education with renewed vigour and strength.

With every good wish, Your's sincerely in Our Lord,

Sd/-
Paul Chittilapilly
Bishop of Kalyan.

Cardinal's House Ernakulam
P.B.No. 2580
Kochi - 682031

MESSAGE

November 20, 1995

It is fitting that a Souvenir is being brought out in commemoration of the Golden Jubilee celebration of Sacred Heart College, Thevara. Gladly do I wish it all success.

I know that your hearts are filled to the brim with sentiments of joy and satisfaction, pouring itself out in thanksgiving to the Lord who has deigned to shower His untold blessings on a host of students through this educational institution. I too join you in singing praises of the lord.

I also invoke God's blessings upon the Sacred Heart College so that the Jubilee celebration may usher in a new era of greater progress for the institution.

Sd/-

Mar Jacob Manathodath

Auxiliary Bishop of Ernakulam

Prior General's House
P.B. No. 1056
Kochi - 682011

MESSAGE

November 21, 1995

It is with grant pleasure that I send this message of hearty felicitations and congratulations to you on the occasion of the Golden Jubilee celebration of Sacred Heart College, Thevara. It is most fitting and laudable that you are bringing out a souvenir to commemorate the occasion.

Sacred Heart College is our first venture in the field of higher education and I am happy that it has been the source of great inspiration in widening our service in the area of university-education. It is also heartening to note, this pioneer institution has maintained its reputation as one of the best colleges in the State. It has rendered magnificent service for the cause of education since its inception fifty years ago. Being an old student of this reputed institution, I am very happy to learn that a good number of the old students of my Alma Mater are doing their best in building up our Mother land.

On this happy occasion I wish to express my warm appreciation of the yeoman service the management, the principal and the members of the staff of the college have rendered. May this souvenir perpetuate the ideals of the glorious past to the generations to come. I wish the jubilee celebrations every success.

Sd/-

Fr. Thomas Mampra CMI

Prior General.

S.H. Provincial House
Kalamassery
Kerala

MESSAGE

August 23, 1995

In the early 1940s some of the C.M.I. Fathers dreamed of an institution to elevate the standard of education of our people and to enable them to give effective leadership to the community. Fifty years ago their dream was realized and the Sacred Heart College came into existence with a magnificent edifice situated just in the centre of a playground where boys of the Sacred Heart High School used to play football.

Thousands of students, not only hailing from the Sacred Heart School, Thevara but from the whole of Kerala passed through the portals of this temple of learning and became leaders of the society playing various roles. Perhaps the reality surpassed the fondest dreams of the founding Fathers.

Hard work of so many dedicated souls has gone into these distinguished achievements. It is the privilege of the present generation to reap the fruits of the work of the older generation and to celebrate their achievements.

While gratefully remembering them, I warmly greet and wholeheartedly congratulate the present generation of the students and the staff, the principal and the management. May this bastion of knowledge continue to lead young men and women to loftier heights!!

With warm regards,

Sd/-

Fr. A. Mathias Mundadan CMI
Provincial

Contents

		Page
1. Editorial		37
2. Souvenir Committee		38
3. S.H. College: Yesterday, Today & Tomorrow		39
4. Welcome to the Golden Jubilee		42
5. The Golden Jubilee Inauguration : A Report		47
6. A Year of Celebrations		48
7. The Valedictory Week		53
8. Catholicity of Education	- Sri R. Venkataraman	67
9. From the Lips of the Felicitators		70
10. Our Vision for the Future	- Rev. Dr. Varghese Palamattam CMI	72
11. Evolution of the College	- Rev. Fr. Francis Sales CMI	74
12. Inauguration of the College	- Rev. Fr. Peter Thomas CMI	77
13. Impressions of a Flying Visit	- Prof. M.P. Paul	79
14. College Coat of Arms	- Chev. C.J. Varkey	81
15. Cor Rectum Inquirit Scientiam	- Rev. Fr. Francies Sales CMI	84
16. S.H. College: A Memory That Will Never Fade	- Sri. M.M. Jacob	85
17. An Institution That Gave us Respect and Respectability	- Sri. Xavier Arackal	87
18. Fr. Hadrian : Builder with a Heart	- Sri. E.M. Joseph	89
19. Momories of Excellence	- Prof. Sebastian P. Joseph	92
20. Hopes and Despair	- Prof. N.V. Rama Iyer	95
21. Namo Matha	- Sadhu Ittiyavirah	99
22. S.H. As I See	- Rev. Fr. Sebastian Poonolly CMI	101
23. My Beginnings from S.H.	- Prof. Antony Joseph	103
24. Beginning of a Pilgrimage	- Dr. Albert Nambiaparambil CMI	105

25. ഞാനറിയുന്ന തിരുഹൃദയ കലാലയം - ഫാ. ഡൊമിഷ്യൻ മാണിക്കത്താൻ 106

26. സുവർണ്ണശോഭയിൽ തിരുഹൃദയ കലാലയം - പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ 109

27. ആദ്യനാളുകളെപ്പറ്റി - പ്രൊഫ. പി.എം. ജോസഫ് 114

28. എന്റെ തേവര സ്മരണകൾ - പ്രൊഫ. പി. സി. ദേവസ്യ 117

29. ഓർമ്മകൾ ഉണരുമ്പോൾ - പ്രൊഫ. എം. കൃഷ്ണൻകുട്ടി മേനോൻ 122

30. ഒരു പിടി ഓർമ്മകൾ - ശ്രീ. പി. പി. തങ്കച്ചൻ 123

31. തിരിഞ്ഞു നോക്കിപ്പോകുന്നു - പ്രൊഫ. ആർ. മുരളീധരൻ 126

32. അദ്ധ്യാപന സ്മരണകൾ - പ്രൊഫ. പോൾ എം. തത്തനാട്ട് 131

33. തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ - പ്രൊഫ. എൻ. അപ്പുക്കുട്ടൻ 135

34. തേവര കലാലയം:
പ്രാരംഭകാലത്തിലേയ്ക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം - ശ്രീ. എം. പി. മത്തായി 139

35. പഴമയുടെ വാമൊഴികൾ 141

36. Faculties and Departments 160

37. Associations and Clubs 194

38. Aquaculture - Prof. K.G. Adiyodi 205

39.The CMI Vision of Education - Rev. Fr. Jose Alex CMI 209

40. Self-financing Private Universities - Dr. M.V. Pylee 214

41. Study of World Religions in Colleges - S. Painadath S.J. 219

42. Formula for Joyful Living - Dr. Dan Thottakkara CMI 221

43. Sports and Steroids - Mr. K.A. Raju 229

44. A Porcelain Story - Mr. George Manjooran 231

45. Alcoholism Causes, Effects and Treatment - Mr. Prasanth G. 233

46. Promises for a Better Tomorrow - Mr. Ranjith Varkey Joseph 235

47. പെണ്ണിന്റെ മാനം മന്നിന്റെ പുണ്യം - സുഗതകുമാരി 239

48. മലർമാല്യം - ഡോ. ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്ത് 241

From the Editor`s Desk

Fifty years is quite a period in the life of an individual. But it is just a phase in the history of an institution. The Golden Jubilee year marks the culmination of a long phase in the growth of our institution. And this Souvenir is a commemmoration of this culmination.

The Golden Jubilee year (1994-95) has been a period of thanksgiving, introspection and stocktaking for us. The stocktaking has not shocked us. Nor has it enthused us to excess. Our college, the first of its kind to be founded by the CMI Congregation has remained true to the vision of its founders and has remained a frontline performer in curricular and co-curricular fields. It has contributed considerably to the cream of the country's social and political life. But yet we feel that we have not been able to grow as much as we would have liked to, because the field of higher education in India had till recently been trapped in the cobwebs of convention. The restrictions from above prevented us from being venturesome enough. Now that the times have changed, and we are guided by the more imaginative and enterprising educational policy of the government, we hope to achieve something more solid and distinctive. We have already started edging in new directions. As we feel legitimately proud of our reasonably good performance during the past fifty years, we acknowledge our indebtedness to the toil and trouble undertaken by the first generation of priests who pioneered the founding of this institution and guided its course during its infancy. We shall ever pay homage to their zeal and selfless dedication. We feel thankful to our benefactors and well-wishers. And ultimately we bow our heads to the Sacred Heart of Jesus our, anchor and inspiration.

We have attempted to make this Souvenir a worthy keepsake which the alumni of this institution would love to possess and cherish. It is with this purpose that we have punctuated the pages of this Souvenir with so many photos which we feel will make it a tableau on our history and growth. The Souvenir opens with the messages we received from our eminent patrons and wellwishers. Their good wishes and blessings shall ever inspire and guide us. A major part of the Souvenir consists of memoirs and reminiscences, some by our esteemed alumni, some by our present and former faculty members and a few by others who have had occassions to be associated with this institution. We have included a couple of pieces from our memory file. Apart from the memoirs and reminiscences we have included a few articles which we thought would be in keeping with the spirit of this Souvenir.

Now that this Souvenir is about to see the light of day, we express our sincere gratitude to all those who lent spirit and shape to it. They are many, and that alone forbids us from mentioning their names. Theirs has been a labour of love and dear they shall ever remain in our hearts. We say : thanks and thanks and ever thanks!

Chief Editor

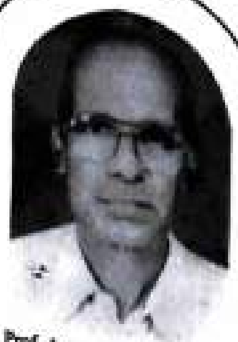

Prof. Augustine Kommattam
Chairman

Prof. M.P. Jose
Chief Editor

Dr. Tom Varghese
Convenor

Fr. Varghese Puthusserry CMI

Prof. T.T. Joseph

Sri. C.S. Francis

Sr. Rosily S.A.B.S.

Sri. George Joseph

Sri. V.A. Sebastian

Editorial Board

SACRED HEART COLLEGE: YESTERDAY, TODAY & TOMORROW

Dr. Jose Kuriedath CMI
Prof. V.J. Dominic
Prof. Thomaskutty Mukkadan

The Sacred Heart College, Thevara, Kochi, which celebrated its Golden Jubilee, was established in 1944 by the Carmelites of Mary immaculate (CMI), the first and the largest indigenous religious order for men in the Catholic Church in India. It was their first venture in the field of higher education after almost a century of experience in school education. The congregation of CMI fathers was founded in 1831 by Blessed Kuriakose Elias Chavara (1805-1871) as a group of spiritually motivated men dedicated to the service of god and fellowmen. (Kuriakose Elias Chavara was declared blessed by Pope John Paul II in 1986 when he visited India; and he is one of the two Indians to be raised by the Catholic Church to this level of public veneration)

Educational Endeavours of the CMI Fathers

Many and varied were the fields of service the CMI fathers entered into from the very beginning; apart from the spiritual services they rendered as priests in the Catholic community, they, having been convinced that the service to humanity is service of God, entered also various other areas of service such as social work and education. However, it was the field of education that they concentrated most, because they knew that education held the key to the future all-round progress of the country. For, in the view of the founding fathers, education has been "the formation of the human person for the fulfilment of his individual and social responsibilities". The CMI Vision of Education, which is a CMI policy statement on education, says: "Our educational endeavours aim at forming leaders who are intellectually competent, spiritually mature, morally upright, psychologically integrated, physically healthy and socially acceptable, who will champion the cause of justice, love, truth and peace and who are ever open to further growth"

The first school was started by Bl. Kuriakose Chavara himself in 1846 and it was a Sanskrit school, the first Sanskrit School by the Christian community. The first regular primary school was established by the CMI fathers in 1864. Later, under an order from Bl. Chavara who was then the Vicar General of the diocese, every parish in Kerala and every monastery of the CMI order started a school; the very Malayalam term for the school- *Pallikkoodam* - comes from this background; the term means a building (*Koodam*) attached to a Church (*Palli*). These schools admitted students from all sections of the society, irrespective of caste or religion.

Later the first English School was started by the CMI fathers at Mannanam in 1885 at a time when English education was least encouraged among the Catholics. It has been more than a cen-

tury since then. Today the education endeavours of the CMI fathers have spread not only all over kerala but also to several other parts of the country. They run 98 high schools, 75 upper primary schools, 94 lower primary schools, 48 nursery schools and 14 technical schools.

Sacred Heart College, the First Institution of Higher Learning

It was in 1944 the CMI fathers entered the field of higher education with the establishment of Sacred Heart College, Thevara. The Thevara College, as it is popularly known, was started by a team of pioneer educationists led by Fr.John Berchmans and Fr.Francis Sales who had imbibed the educational vision of their founder Bl. Kuriakose Elias Chavara. While Rev.Fr. Bartholomew was the Prior General of the congregation the idea of starting a college at Thevara picked up momentum and Rev.Fr. Francis Sales, the then prior of Thevara Monastery was entrusted with the task of creating the infrastructure of the college. As the second world war was going on, the public had many apprehensions about the feasibility of the project and the availability of funds. But Fr. Francis Sales and Fr. John Berchmans being pioneer educationists and visionaries of a rare breed, were undaunted in their mission and relentless in their efforts. Convinced that the future of Mother India would greatly depend on her enlightened children, these visionaries laid the foundation for the temple of learning at the centre of Kerala shortly before independence and consecrated it to the Sacred Heart of Jesus, the benign fountain of Divine Wisdom. Within nine months the work was completed, thanks to the extraordinary engineering skills of Fr. Joseph Hadrian. The three member commission from the University of Madras led by the Vice Chancellor that visited the premises on the 26th of February 1944 was quite satisfied with the work done and the official letter of affiliation from the syndicate was issued without delay. The portals of Sacred Heart College were flung open to the student community on the 16th of June 1944 with Rev. Fr. Peter Thomas as the Principal, during the reign of Rama Varma Thampuran, the Maharaja of Cochin. The foundation of Sacred Heart College was a turning point in the educational services of the CMI fathers. Till then, they had been concentrating on the school education with the aim of removing illiteracy among the people of the State and imparting basic education. With the independence of the country at the doorsteps, they realized that mere removal of illiteracy or gaining of basic education alone will not usher in progress and prosperity among the future generation. They have to be equipped with higher learning, the tools for transforming the society. Hence the need for starting University education on a large scale among the people of Kerala. Today the CMI fathers run 8 arts and science colleges and 1 training college.

The Sacred Heart College, though begun on a modest scale with 276 students in three intermediate and three degree classes under the Madras University, has gradually grown into a premier institution of higher education in the State with 8 undergraduate and 7 post-graduate courses and 3 centres for doctoral research. Today more than a hundred dedicated teachers and over seventy men and women of supporting staff serve in this college for the all-round formation of about 2300 students (900 in PDC classes, 1250 in UG classes and 190 in PG classes). Over the years, the college has become the *alma mater* to tens of thousands from far and near. Among its illustrious alumni are several men of eminence who have left the indelible stamp of their personality in almost all walks of life, spiritual, cultural, social, intellectual and political. Today it is one of the most excellent colleges under the Mahatma Gandhi University with many of the top ranks and the best of results in most of the courses almost every year. Some of the special features of Sacred Heart College are:

- For Pre-Degree it has secured the highest percentage of pass and first classes in the University for seven years continuously.

- It was in Sacred Heart College that MSW Course was started for the first time in Kerala. Later this department was separated from the College in order to be made a full-fledged College of Social Science, now known 'Rajagiri College of Social Sciences, Kalamassery'.

- The inter-collegiate Basket ball tournament started in loving memory of Rev.Fr Bartholomew who was the Superior General of the CMI fathers at the time of the establishment of the college and known as *All Kerala Inter-Collegiate Basket Ball Tournament for Bartholomew Trophy* is the oldest (50 years) and still the most popular and widely known basket ball tournament among college students in Kerala.

- The college which from the beginning admitted only men began to admit both men and women from 1972 on wards taking into consideration the growing need for women's education in Kerala.

- Some of the stalwarts who gave leadership to the college as Principals were: Rev. Fr. Francis Sales, the co-founder and later Principal, who was a great visionary in the field of education (it was due to his initiative that MSW was introduced into the university curriculum for the first time in Kerala); Chevalier C.J.Varkey, a distinguished educationist; Rev.Fr.Theodosius who had the rare distinction of being selected to the Syndicate even though he was a priest; Sri. Kerala Varma Thampuran who was the 'Guru' of Chartered Accountants in South India.

Plans for Tomorrow

Today when the Sacred Heart College is celebrating its Golden Jubilee, the Kerala society is facing new challenges in the field of education. Even though Kerala is the most literate and the most educated state in the country, the quality of education is far from satisfactory. There is a general erosion of academic quality in the midst of proliferation of basic courses in traditional arts and sciences. In the highly competitive world of today only the best and the most professionally skilled succeed. The task before us is to train our young men and women for this challenge. On this solemn occasion of the Golden Jubilee, Sacred Heart College is planning for this new challenge. Instead of remaining satisfied with offering instruction in conventional courses we are thinking of applying for and starting more job-oriented or vocationalised courses. Fifty years ago, the founding fathers entered the field of higher education to meet a challenge of their times. Today with the same spirit of dedication, the CMI fathers in collaboration with the public are gearing themselves to face the demands of our day.

Some of the areas we have already begun to explore for innovative courses are electronics, computer technology and business management. The college has already applied for self-financing courses in Computer Science and Electronics, and is waiting for the green signal from the Government. It has started a Postgraduate Diploma Course of its own in aquaculture. Research work in biotechnology, environmental studies, studies in the various branches of the fast growing family of Social Sciences are some other important areas which the college has in mind for future expansion.

In order to facilitate all these, the college has already undertaken a massive effort for generating funds and establishing the necessary infrastructure. The construction of the second floor of the main building is already complete. The work on a Golden Jubilee Memorial Extension Block has begun. It is planned as a three-part multi-storied building for researches and the above mentioned non-conventional courses. The foundation stone for this multi-storied building was laid during the concluding functions of the Golden Jubilee Celebrations. ❑

Welcome to the Jubilee Year

PROGRAMME

16.00 **Public Meeting**

Prayer

Welcome
Rev. Dr. Varghese Palamattam, Principal

Inauguration of The Golden Jubilee
Sri P.P. Thankachan
Hon'ble Speaker, Kerala Assembly

Inviting His Grace Mar Abraham Kattumana
to Bless the Foundation Stone
Rev. Fr. Zacharias Payikat
General Convener, GJC

Presidential Address & Blessing
Mar Abraham Kattumana

Contributions to Golden Jubilee Trust

Felicitations:
1. **Sri. K.M. Mani,** Hon'ble Minister for Revenue & Law
2. **Sri. M.M. Jacob** M. P.
3. **Sri. Baby John** M.L.A.
4. **Prof. K.V. Thomas** M.P.
5. **V. Rev. Dr. Thomas Mampra,** CMI Prior General
6. **Sri. P.J. Joseph**
7. **Sri. Dominic Presentation,** M.L.A.
8. **Sri. Joseph Thomas,** Chairman GCDA
9. **Rev. Dr. Mathias Mundadan,** CMI Provincial

Cultural Programmes

Vote of Thanks **Prof. K.C. Abraham**

National Anthem

Inauguration of the Jubilee Year

Mar Abraham Kattumana, the Pontifical Delegate, blesses the foundation stone of the proposed Golden Jubilee Memorial Extension Block.

Sri P.P. Thankachan, the Speaker of Kerala Assembly lights the lamp.

Memories..., Dreams..., Reflexions...

Sri. P.P Thankachan

Sri. K.M. Mani.

Sri. M.M. Jacob.

Sri. K. V. Thoma

Rev. Dr. Thomas Mampra

Rev.Fr. Mathias Mundadan

Sri. Baby John

Sri. P.J. Josep

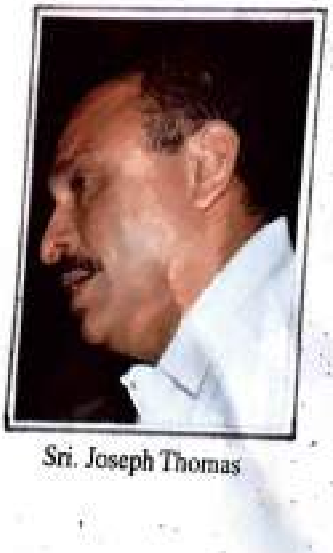

Sri. Joseph Thomas

Sri. Dominic Presentation

Prof. K.C. Abraham

INAUGURATION OF THE GOLDEN JUBILEE: A REPORT

In an atmosphere charged with excitement and gaiety, the light was lit on 16th july 1993, marking the inauguration of the Golden Jubilee celebrations of the college. In his inaugural address, the Chief Guest Sri. P.P. Thankachan, the Hon'ble Speaker of the Kerala Assembly, paid rich tributes to the CMI Congregation for their immense contributions to the field of education in Kerala.

Following the Speaker's address, Rev. Fr. Zacharias Payikat, Convenor of the Golden Jubelee Committee, invited the president of the function, His Grace Archbishop Abraham Kattumana, the Pontifical Delegate, to bless the foundation stone of the proposed Golden Jubilee Extention Block. Speaking on the occasion Mar Kattumana observed that the Sacred Heart College could cut a niche in the higher education sector of the State.

For some of the special invitees on the dais it was a family reunion and a walk down the memory lane. They included Sri. K.M. Mani, Minister for Revenue and Law, Sri M.M. Jacob M.P, Sri Baby John MLA and the former Minister Sri. P.J. Joseph - all former students of the college.

Sri.K.M. Mani recalled the good old days when he was a student here. He attributed his well-known oratorical skills to his participation in the activities of the debating club of the college. Sri Baby John shared with the audience some of the experiences of his student days and how he had been drawn into the stream of the national struggle for independence. Sri. M.M. Jacob M.P., Sri P.J. Joseph and Sri K.V. Thomas M.P. paid glowing tributes to their *alma mater* who launched them to the world. All of them expressed their optimism about the heights the college would scale in the days to come.

Felicitating the college, Rev. Dr. Mampra,the Prior General of the CMI Congregation referred to his association with the college in various capacities. The others who spoke on the occasion included Sri Joseph Thomas, Chairmas G C D-A, Rev. Fr. Mathias Mundadan, Provincial, Sri Dominic Presentation MLA, Sri George Eden MLA and the District Collector Sri Thomas Mathew.

Earlier Dr. Varghese Palamattam, the Principal, welcomed the gathering. The Vote of thanks was proposed by Prof. K.C.Abraham, the staff secretary, followed by colourful entertainment programmes by the students. ❑

A Year of Celebrations

The Golden Jubilee Celebrations were a watershed in the history of the Sacred Heart College. The Jubilee year was not only a time for recalling the heritage of the institution and rededicating ourselves to meet the growing challenges of the future, but also celebrating the blessings showered on the college by God Almighty. It was with this aim of creating and sustaining an atmosphere of gaity festivity and solemnly that a year of Celebration were planned from the time of the inauguration until the conclusion of the Jubilee in February 1995.

Golden Jubilee Memorial Block

The Golden Jubilee year was inaugurated with an ambitious plan to collect almost 3 crores of rupees in phases to construct a huge Jubilee Memorial Complex that will house various departments of humanities and social sociemes, research library, seminar and conference halls and rooms for new vocational courses. The fund collection drive was launched in the presence of Mar Antony Cardinal Padiyara, the Major Archbishop of Ernakulam-Angamaly, with the the Manager receiving a cheque from Shri. E.S. Jose. The dream of the memorial block has not yet been translated into reality; however, the college has managed to complete the two wings of the second floor and provide additional space to various departments. Hopefully, if the generosity of the parents and benefactors continues as in the past, the college will be able to begin building on the foundation stone that was solemnly laid by Shri. R. Venkataraman, the former President of India, on the concluding day of the celebrations.

Year round Festival

An atmosphere of celebration was maintained in the college from the inaguration to the conclusion of the Jubilee through various programmes specially organized for the purpose. Each department of the college organized at least one special seminar and a mid-day cultural programme during the year. The curricular and cultural programmes of nine departments, which were arranged one after another every month, almost filled the whole jubilee year and helped the staff and students to imbibe the festive mood of the great event.

Besides the departments, the Women's Cell of the college organized an intercollege Seminar on Kerala Women in the twentyfirst century in which such luminaries as Smti.Hrudayakumari, Madhavikutty, Sugathakumari,Sri. George Onakkur and others participated. The seminar was inaugurated by Sri. T. M. Jacob, the Minister for Cultural Affairs, and the valedictory session was presided over by Justice Smt. Usha, High Court of Kerala.

The Jubilee was given sufficient publicity and an awareness on the need for peace was created by a well-planned cycle expedition that traversed the length and breadth of the area that come under the educational jurisdiction of Mahatma Gandhi University.

The celebrations came to their grand finale in the first week of February, 1995. The concluding programmes that lasted almost a week began with the thanksgiving day on 3 rd February. Rev. Fr. Sebastian Poonoly, the Vicar General and Secre-

tary for Education of the CMI Congregation, gave the thanksgiving message at a specially organised prayer service attended by the entire college community. The 5 th of February was the day for the get-together of the entire staff with their families. The meeting of the members of the staff, past and present, was an occasion to reminisce the agony and estacy of the five decades of growth. The gathering that grew from memoir to merriment as the dusk enveloped the lake-view grounds was presided over by Rev. Dr. Theobald CMI, a former Principal of the College.

The following day (6 th February) was set apart for the Student's Evening that witnessed the pleasant revival of the grand social of the early years of the college in which the entire student community participated in an evening of music with refreshments. The Chief Gust for the evening was Commodore K.M.Thomas NM, the Vice-President of the Parent-Teacher Association of the College.

The students, staff and parents were invited to enjoy an evening of cultural feast on the fourth day of the concluding week. The Jubilee Heartifest presented an array of budding artistes on the stage- a feast for the eyes and ears of their loving parents who savoured the delights of dancing, singing and acting by their sons and daughters. The Chief Guest of the evening was Madhavikutty, the renowned writer, who released a book, *Nature: God's Gift,* authored by Rev. Dr. George Pittappllil, the Vice Principal and the Souvenir *(Saparya)* of the Women's Cell.

On the eve of the Jubilee conclusion was the Alumni Day. The former students of the college organized an evening of music followed by a dinner. It was presided over by Sri. Joy Cherian.

The public meeting on the final day literally transformed the lake-view grounds a sea of humanity. Thousands gathered to salute this institution of higher learning which was a beacon of knowledge in the central Kerala for five decades. Sri. R. Venkataraman, the former President of India graced the occasion as the Chief Guest and gave the valedictory message. Sri. K. Karunakaran, the Chief Minister of Kerala, presided over the function. His Eminence Antony Cardinal Padiyara, the Major Archbishop of Ernakulam-Angamali, inaugurated the meeting by lighting the lamp and invoking the divine blessings. Dignitaries from various walks of life felicitated the institution on the occasion - Rev. Dr. Thomas Mampra, the CMI Prior General, Prof. K.V. Thomas MP, Rev. Dr. Mathias Mundadan, the Provincial, Sri. Dominic Presentation MLA, Sri.Thomas Mathew IAS, Mayor and District Collector, Prof. Antony Isaac, Member, Public Service Commission and Prof.V.J. Pappu, Pro-Vice Chancellor, Calicut University. Mr. Rakesh Rajan, the College Union Chairman presented a memento to the Chief Guest. The curtain came down on the Jubilee celebrations of the evening with a Ganamela by the famous playback singer, Mr. Marcos and party. May the memories of the solemn Jubilee be an inspiration to rededicate ourselves to the service of the society till the trumpets of yet another Jubilee resound in the campus. ❑

*　　*　　*

The very society of joy redoubles it; so that, while it lights upon my friend it rebounds upon myself, and the brighter his candle burns the more easily will it light mine.

South

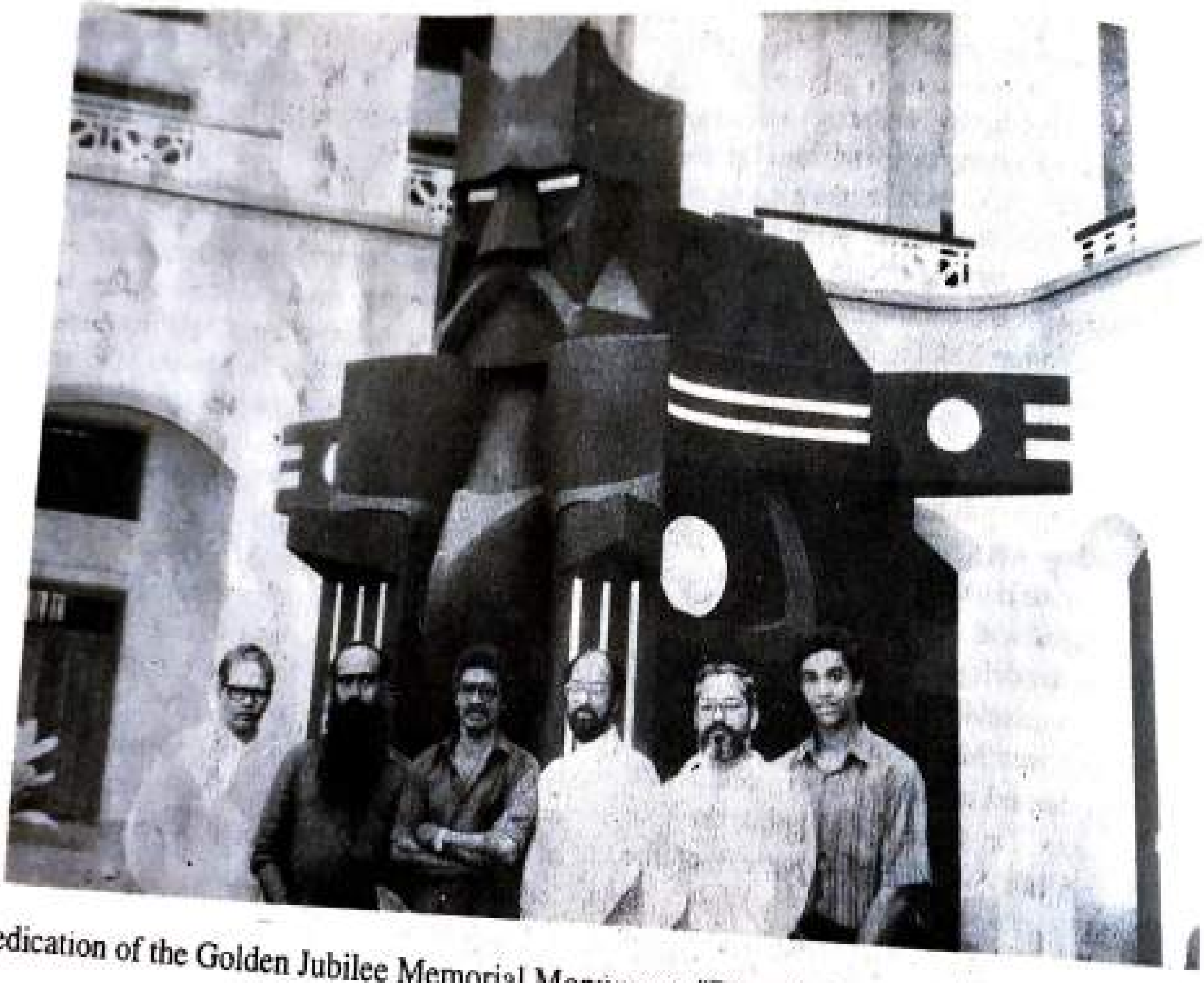

Dedication of the Golden Jubilee Memorial Monument, "BhoothaNathan", created and donat[ed]
by Prof. C.S. Jayaram.

Sri. T. Kaladharan inaugurates the Jubilee Year cultural programs with a stroke of the brush

Rallying for peace

City Police Commissioner Sri Loknath Behra flags off the cycle expedition for peace and communal amity.

At the starting point.

3rd February 1995

Invoking the Divine

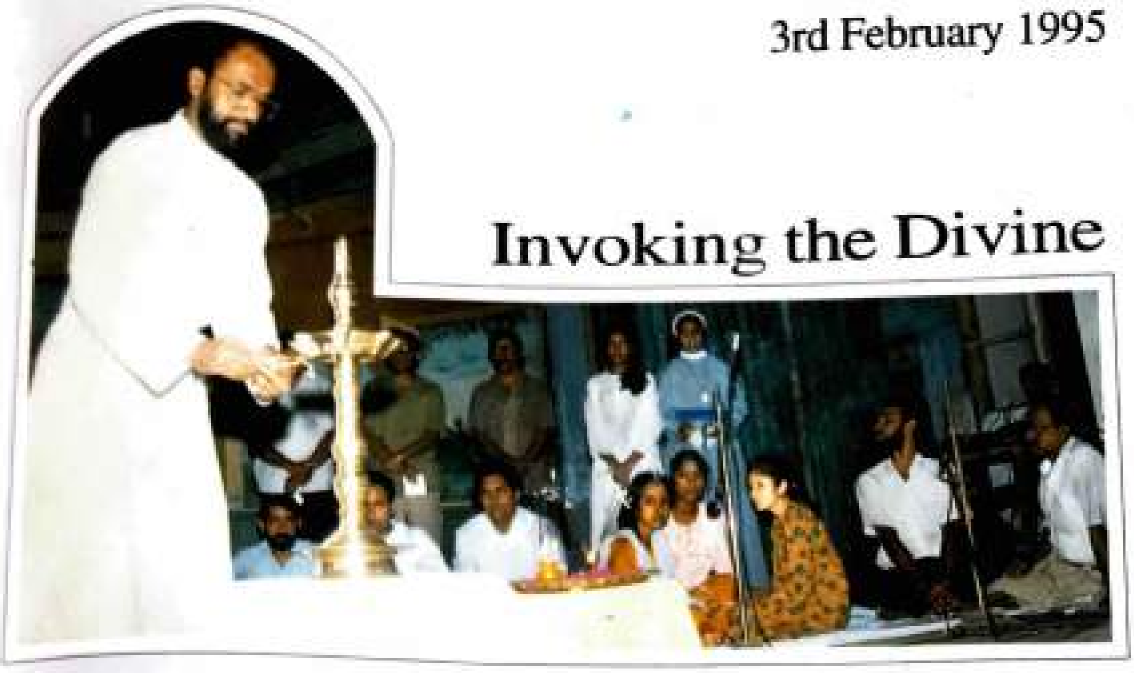

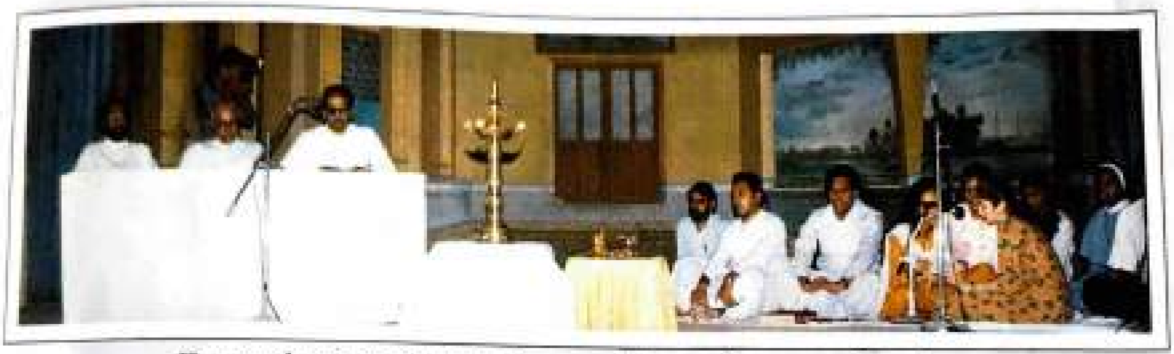

From the prayer meeting in the college auditorium

Thanks giving mass in the college chapel

5th February 1995

Cor Unum : Staff Get-together

The dignitaries on the dais

A pleasent chat in the picturesque

The college family in th

Mr. Rakesh Rajan, the College Union Chairman welcomes the Cheif Guest, Cmdr. K.M. Thomas, the vicepresident of the PTA, the Manager and the Principal

The songs of joy - From the Students Day celebrations

6th February 1995

STUDENTS DAY

The mood of rangeela

Rev. Fr. Austin Mulerickal inaugurates
he Golden Jubilee Heartifest

Renowned writer Smt. Madhavikutty releases th
of the women's seminar organised by the Wo

Hearti Fest

Gallery

Paintings by C.S. Jayaram

Mother Grinde
92cm x 78cm
Oil on canvas

Construction Wo
92cm x 78cm
Oil on canva

A tribute to the alma mater:

Kingdoms may have disappeared,
but not regality:

The first batch of *the royal* Commerce students

Lawyer, politician, singer... Sri. P.J. Joseph, an alumnus, on Former Students' Day.

In God's own Land: TheChief Guest Hon'ble Sri.R. Venkataraman is being received at the airport.

Grand welcome at the venue.

Rev, Fr. Manager presents a 'Ponnada' to the Chief Guest.

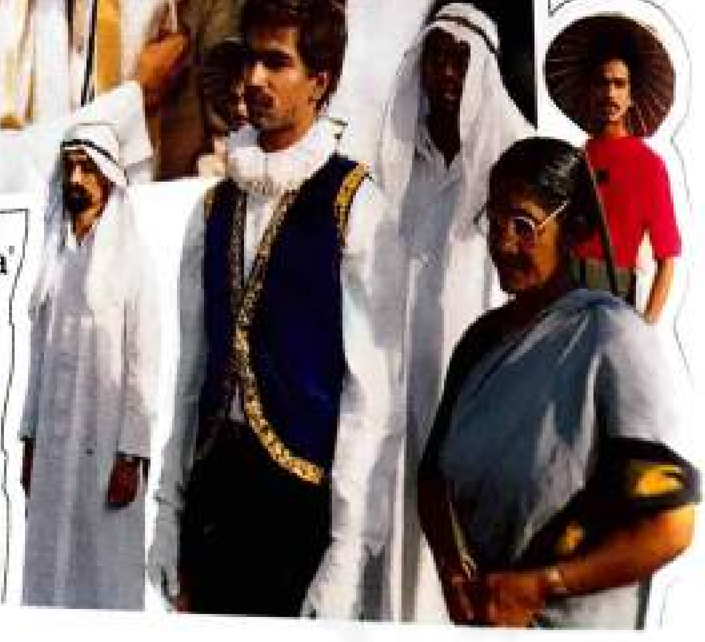

His Eminence Mar Antony Cardinal Padiyara inaugurates the valedictory function by lighting the lamp.

Cheif Guest Hon'ble Sri. R. Venketaraman unveils the plaque of the proposed Golden Jubilee Block.

The valedictory address by Hon'ble Sri. R. Venketaraman.

The paean: Music programme presented by K.G. Markose at the end of the valedictory function.

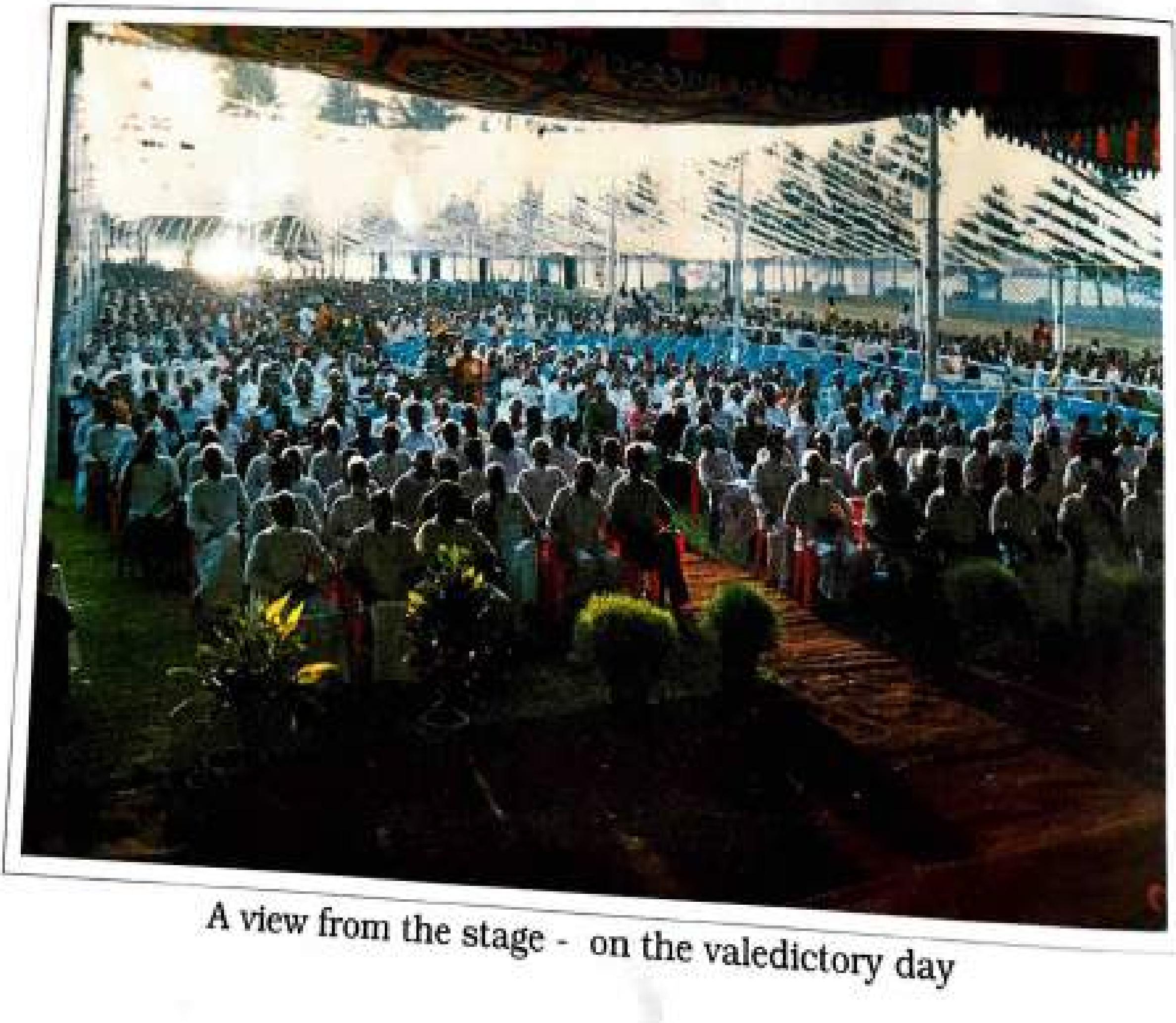

A view from the stage - on the valedictory day

Rev. Fr. A. Mathias Mundadan blesses the Golden Jubilee Block of the college building.

The first contribution to the Golden Jubilee Trust is being received by Mar. Antony Cardinal Padiyara

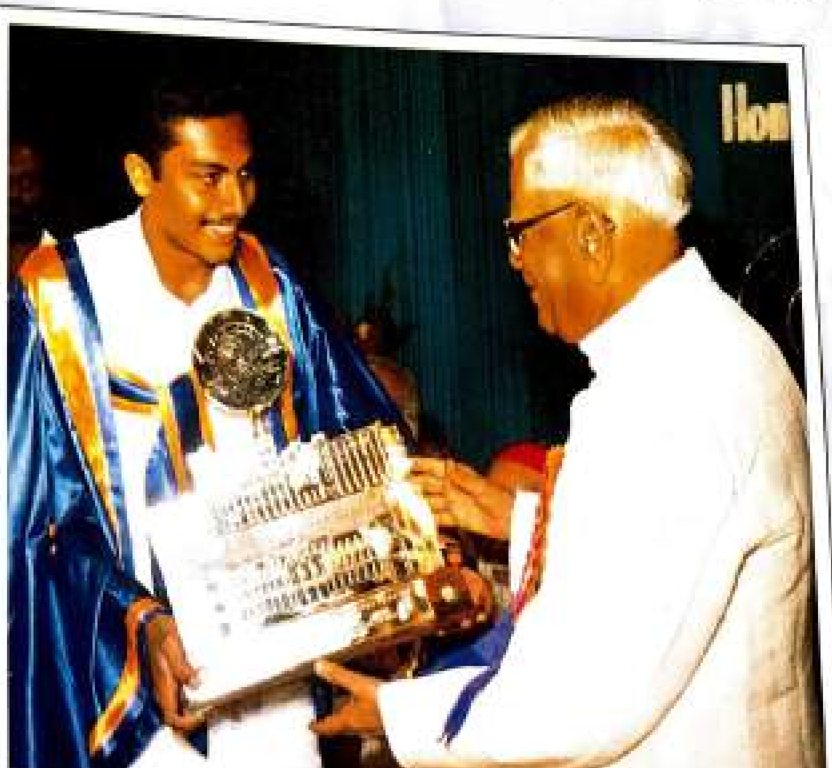

A souvenir of love: College Union Chairman Sri. Rakesh Rajan presents a memento to Sri. R.Venkataraman.

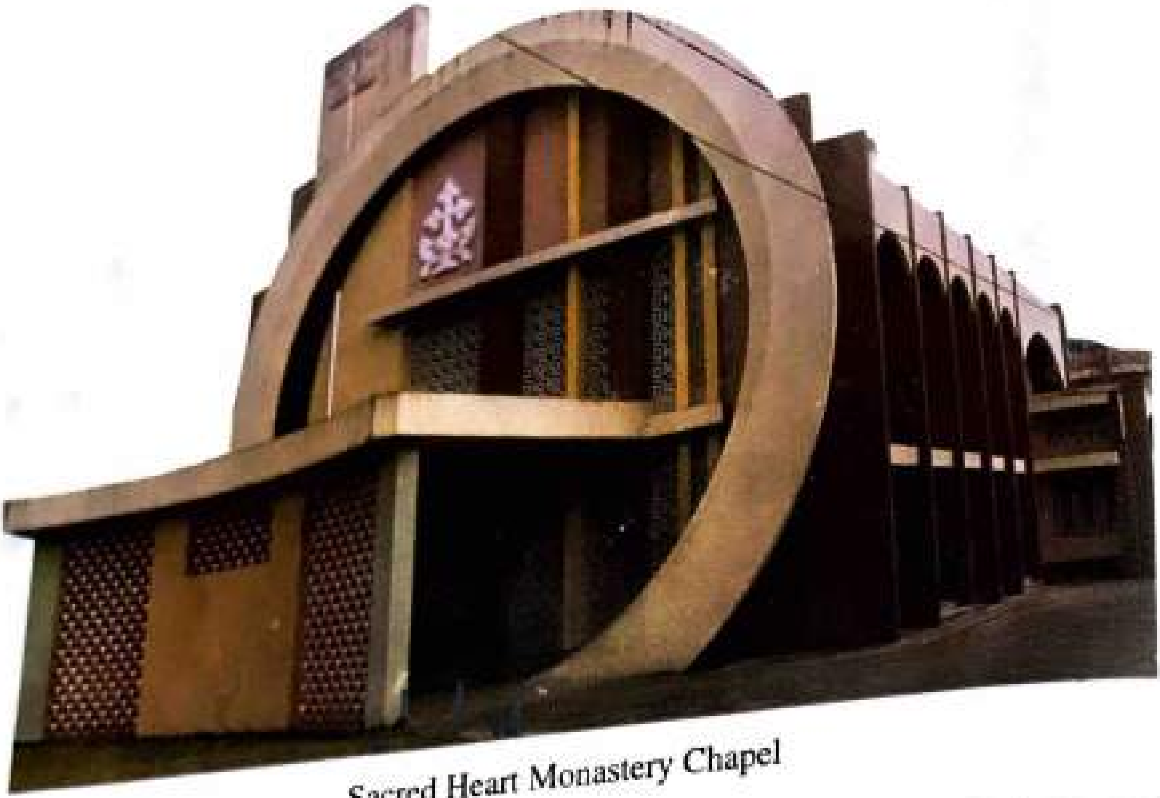

Sacred Heart Monastery Chapel

The holy alter

CATHOLICITY OF EDUCATION

Sri. R. Venkataraman

My esteemed friend Sri.K. Karunakaran, Chief Minister of Kerala, His Eminence Antony Cardinal Padiyara, Major Archbishop of Ernakulam, Principal and Members of the Staff of Sacred Heart College, the elite of Kochi and Kerala and my dear Students:

It gives me immense pleasure to participate in the concluding session of the Golden Jubilee Celebrations of the Sacred Heart College and deliver this Valedictory Address, and to lay the foundation stone of the Golden Jubilee Memorial Block.

I congratulate the College, Staff and Students past and present and their steady progress for over half a century. That the institution has grown in several directions is itself proof of its efficiency and service to society.

I heard from the reports that this college has a very distinguished record of academic excellence and extracurricular activities like sports and that it has steadily progressed during the past five decades of its existence. Started in 1944 as the first college by the C.M.I. Congregation who had for more than a century been concentrating on school education, this Sacred Heart College has grown from strength to strength with 2000 students on its rolls. Its academic excellence is reflected in the percentage of pass and first class in the University examinations. It has gained a reputation as one of the best colleges in the Mahatma Gandhi University. I am sure that the Golden Jubilee celebrations will spur the college and its students to march ahead in areas like electronics, computer technology, scientific research and so on.

Primitive man was no better than a beast. He rose in the morning, went hunting for his food and then retired in the nights as animals do. From that position, man has become civilized leading a sophisticated life of ease and comfort, peace and harmony, aesthetic and cultural enjoyments.

How is it that man alone among the beasts has been able to advance forward while the strongest animal the elephant has remained an elephant and the most beautiful bird, the peacock, the same peacock? The thinking faculty endowed by man has enabled him to grow from primordial existence to the modern. The march of Science and technology has placed many comforts and joys at the disposal of man. The progress of medicine, surgery etc. and the transplant of organs having curative and preventive treatment lengthened life and lessened the pain. In India the life expectancy which was as low as 32 at the time of our independence has crossed 60 today.

The 20th century more than any other in human history has witnessed an explosion of discoveries and inventions far too extensive to recount. If I am asked to name the most striking advance of this century, I would have no hesitation in placing the computer at the top. It has brought the most complicated calculation far beyond human effort, at the

The address delivered by the Chief Guest at the valedictory meeting of the Golden Jubilee

door step of every person and enabled storage of memory and retrieval of them by a feather touch.

Lime stone and iron ore would have remained rubble, had not science turned them into cement and steel; and bauxite, clay if it had not been converted into aluminium.

All these have been rendered possible because of that unique instrument called intellect. But intellect itself is a blunt weapon. It remains dormant and ineffective unless it is honed and sharpened by education.

This was realised by Christian Missionaries even at the beginning of the 19th century and Blessed Kuriakose Elias Chavara himself started a sanskrit school in 1846. Imagine the catholicity of outlook of the Christian Missionaries that they should start sanskrit school. Such was their spirit of tolerance and brotherhood. They had none of the inhibitions that plague our society today. I had the privilege of releasing a commemorative stamp of Father Chavara in 1987 and paying my warmest tribute to that great pioneer in education and social reform. Under his direction a regular primary school was established in 1864 and every parish in Kerala and every monastery of the C.M.I. Congregation started a school. Today the C.M.I. Congregation has hundreds of schools not only in Kerala but all over India. We remember the Blessed Chavara on this happy occasion for the great service he had rendered to education and to society.

What is education? Is it mere systematic instruction on the chosen field of study? Is it gathering a fund of information encyclopedic in width and variety? Swami Vivekananda scoffed at the importance given to book learning and memory development. Swamiji said:"Education is not the amount of information that is put in your brain and runs riot there undigested all your life. We must have life building, man making, character making, assimilation of ideas. If education is identical with information , the libraries are the greatest sag... the world and the encyclopedias are the rish... Thus the aim of education is to make the stud... men of character, patriotism, selflessness and ... vice to the brethren. Despite the fact that India ... sists of several regions talking different langua... following different religions, customs and tra... tions, it was welded together as a nation by Gan... and Indian nationalism took shape and devel... into a national liberation movement. This task ... achieved by our academic institutions which pla... an admirable role in inculcating in the minds of ... youth the spirit of nationalism, democracy and fr... dom. I would like to ask whether the educatio... institutions today are carrying on the tradition ... yester years or are they themselves becoming ... eries of regionalism, casteism and separatism. ... stead of broadening the vision, the students ... pride in narrow regionalism, religious bigotry ... linguistic chauvinism. This poses a great dang... progress and has to be checked.

If we look back on human progress, we ... that religion has been the most important single fac... tor in making man live in harmony and peace ... his fellow beings and developing higher mor... and virtue in the human kind. Every relig... preaches love, kindness, charity, nonviolence, ... and justice towards fellow humans. No religion ... said that one can rob, kill, cheat, defraud, bear ... testimony etc. Yet in the name of religion, riot... arson, murders, and killings take place. Have ... ever asked ourselves which religion we are foll... ing when resorting to such nefarious acts? If ev... one followed his religion honestly, faithfully ... diligently, there would be no strife in life. It ... that Indian who has been the apostle of toler... should degenerate into barbaric animosity tow... other religions.

Swami Vivekananda in his address to the Par... liament of Religions in Chicago one hundred year... ago said that all religions are entitled equal resp... and that they are paths to same supreme bein...

Unless we realise this, we cannot call ourselves educated or civilised human beings.

I have taken sometime on this topic as I feel that it is the generation in schools and colleges today that should set its face against caste and communal bitterness and animosities. In this respect the C.M.I. order has epitomised its educational objectives in the following terms:"Our educational endeavors aim at forming leaders who are intellectually competent, spiritually mature, normally upright, psychologically integrated, physically healthy and socially acceptable, who will champion the cause of justice, love, truth and peace and who are ever open to further growth".

I am happy that the C.M.I. institutions are trying to instil these noble ideas among its pupils. The contribution of Christian missionaries to the cause of education and health care has been immense. They have worked among adivasis, aborginals, scheduled castes and the sick and the poor in the true spirit of Christian service.

The concept that a university degree is a passport for employment is a British legacy. Since the British wanted an army of scribes to man their administration, they used the universities as recruiting agencies to fill the subordinate services. In their own country scholars went to the famous Universities of Oxford and Cambridge to seek knowledge and not employment. If we make recruitment to each service on the basis of a test of qualities required for that class of service and not on the basis of a university degree the rush for admission to colleges of students totally unsuited for pursuit of higher studies will abate. In short a university degree should not be stipulated as condition for employment in routine jobs; then students themselves will try and seek knowledge that would help their future career. He may choose engineering, economics, psychology and any other. He has only to get required number of credits for his degree. In my view this freedom of choice of subject enables one to plan his career instead of getting a parchment and going round the town. Counsellors should help students to choose subjects according to their aptitudes. In our country students have to take a prescribed rigid combination of subjects such as mathematics, physics, chemistry, biology, zoology etc. Under this scheme, a genius in mathematics may not even get a degree in our university because he is not good in the other prescribed subjects. Now that we have semester system, it is easy to introduce this freedom of choice of subjects so that the students may secure the required number of credits and the degree.

Students of the Sacred Heart College, you have glorious traditions behind you. The inspiration of Blessed Kuriakose Elias Chavara and the enlightened past Principals abide with you. It is for you to take full advantage of traditions and shape your future life with service as your motto. I wish the Sacred Heart College all success, prosperity and perpetuity. May the college celebrate its centenary and several more in future.

I have great pleasure in laying the foundation for the Golden Jubilee Extension Block. ❑

* * *

God created the earth. Man created the city.

William Cowper

GOLDEN JUBILEE GREETINGS

Kerala is one of the frontline states in providing its people with better conditions of living. This became possible not only due to the work of the government, but also by the effort of the various voluntary organizations, more importantly that of the Christian missionaries. I take this opportunity to express our gratitude to them... We are living in a world, the needs of which are varied. Hence it is important that our educational policies undergo periodical restructuring. If our educational institutions continue to produce mere graduates to add to the misery of the large number of the educated unemployed, they will soon become redundant. It is in this context that the authorities of this college are thinking in terms of the vocationalization of the courses here. This effort is indeed laudable and the present govt. is prepared to extend all kinds of support to all those who are interested in following this example. On the occasion of the Golden Jubilee of this great institution, I wish her all success and pray that she may continue to remain an asset to the nation.

Sri. K. Karunakaran

Education is a subject of great interest and world over, especially in the developing countries. The age-old notion that education is the responsibility of the state is in jeopardy today. Consequently, following the footsteps of the developed countries, the developing nations are also reformulating their educational policies...The revelation that man himself is the ultimate resource of the world, that the need of the hour is a system which brings about a union of his mental and physical abilities, has taken us to the portals of a new revolution in education. And the Sacred Heart College is all set for the new step. On the occasion of its golden jubilee I wish this institution, a prosperous future; and pray that she may be able to make manifold contributions for the growth and evolution of the country.

Prof. Antony Isaac

In a secular nation like ours, and the most secular state like Kerala, the Sacred Heart College is the most resplendent example of a Church-run temple of learning... I congratulate the CM I fathers who, through their sweat, blood and tears brought up this premier pillar of education. I am sure that with their continued effort, dedication and selflessness, this institution will grow into a mighty centre of learning.

Sri. Thomas Mathew IAS

I am indeed proud and happy to felicitate my *alma mater*, Sacred Heart College, on the occasion of her Golden Jubilee celebrations. My association with this college is long and manifold... The history of this college is inextricably linked with the history of the state. The Sacred Heart College has given birth to an array of eminent men and has witnessed paradoxes of fortune and events which became part of history. While on the one had, its sprawling campus gave birth to many major student agitations that rocked govts, on the other, this institution won laurels of excellence in the then Madras University, and later in the University of Kerala. On the occasion of the Golden Jubilee of the college, I recall with reverence the memory of the great souls that led this college in the past and I feel proud that the men at the helm of affairs today are leading it to a direction which corresponds to the emerging scenario of the educational requirements. I pray to the Almighty for His blessings on their effort.

Prof. V J Papu

My association with the Sacred Heart College is long and manifold. I started off as a student here and then became a faculty member... I can proudly say that my personality was moulded by the eminent professors of this institution.... Since 1962, when I first stepped into the college, it has undergone many stages of change. Each for the better... In its fifty years of existence, the college witnessed a gamut of eminent administraters captaining it. Each of them took decisions which became vital for the future of the college. The programmes for the future, presented here by the Principal, Rev.Fr. Palamattom is a fine instance of this. I am sure that this college is going to be a model to the educational institutions run by the various religious communities.

Prof. K. V. Thomas MP

The Sacred Heart College, Thevara is the most valuable gift of the Carmelite missionaries to the people of Kerala. Since its establishment fifty years ago, the college has passed many milestones. It has even gone beyond what was originally conceived by its founding fathers... I wish that in the coming centuries also this towering institution may give birth to eminent men whose fame will be known the world over. May this college remain a great beacon of knowledge.

Sri. Domic Presentation

I am indeed proud to felicitate this great institution of higher learning on the occasion of its Golden Jubilee. I distinctly remember the events associated with the opening of the college when I was a student of S.H. High School. Tremendous changes have come to these localities since then. The college has emerged as one of the premier institutions of higher education. On this occasion, I wish the college community all the blessings of the lord, so that all their dreams for the coming years may come true.

Rev. Fr. Thomas Mampra

I am really honoured to be here when the Sacred Heart College is celebrating its Golden Jubilee. The past fifty years of the history of this college has been momentous. This college has given birth to a number of eminent men who adorn great places today. I am glad to understand that the college is moving towards greener pastures in an attempt to keep pace with the changing times. I recall with gratitude the eminent teachers whose dedicated service made this institution great. May the Sacred Heart of Jesus shower his blessings in abundance on this institution in the years to come.

Rev. Fr. Mathias Mundadan

OUR VISION FOR THE FUTURE

Rev.Dr.Varghese Palamattam CMI

Your Excellency Sri R. Venkataraman, the former President of India, Your Eminence Antony Cardinal Padiyara,the Major Archbishop and Head of the Syro-Malabar Church, Honourable Chief Minister of Kerala, Sri K.Karunakaran, Distinguished Guests on the Dais, Ladies and Gentlemen:

After almost a century of our concentration on primary and secondary education, the establishment of Sacred Heart College in 1944 was the first venture in higher education by the CMI Congregation to fulfil the commitment of its founder for the cause of social change through education. At that time there were only very few colleges in the whole country. Higher Educational opportunities were very little. Establishment of this college with residential facilities for more than 900 students was a golden opportunity for many people spread over the length and breadth of the three erstwhile states of Travancore, Cochin and Malabar.

All the news papers and Akash Vani these days have very consciously and thoughtfully highlighted the activities and achievements of our College. I do not attempt to repeat here what they have already said. I take this opportunity to express our gratitude towards them for this timely support and attention.

Along with education and as a result of it, the State of Kerala is very advanced in the quality of life, life expectancy, health care, child welfare and community development activities, communal harmony, etc. In all these areas, Sacred Heart College and her sister institutions have been playing a very significant role.

However, to be frank, we are not complacent with our past and are not satisfied with the type and quality of education we are providing at present. Giving professional orientation and qualitative improvement to the educational activities in the State is the most urgent need of the hour and that is the new direction our college is trying to move towards during these Golden Jubilee celebrations.

The present type of university education in the arts and science colleges is gradually becoming outdated.We propose to introduce quality in the conventional stream of the university affiliated courses. For this autonomy is an important condition. But autonomy to colleges still remains a distant dream. We are ready to accept it today if the Government is willing to give, Giving autonomy to the colleges will be one sure way to impart quality to education in the State, provided, of course, the teaching community is taken into confidence and is willing and positive about it. Removing their apprehensions in this regard is the duty of the Government and of the University.

We are also thinking of starting a few professional or job-oriented courses. To begin with, we have already started computer courses and PGDC in Aquaculture. We feel that such education has great scope in these days of liberalization leading to privatisation and globalisation.

To widen the field of non-conventional courses we are planning to establish two major Study Ce-

Address by the Principal in the Valedictory meeting

tres, namely,a Centre for Human Resourse Development and a Centre for Environmental Studies. The first one will be for training professionals in various fields and the second will take care of our major research concerns. Applied research will be the thrust area in this centre. This will enable our students to be partners in the progress of the nation and to find rewarding occupations for themselves in and outside the State and also outside the country.

In the Centre for Human Resource Development, we propose to start courses and programmes for Management Training, Entrepreneurship Development, Salesmanship, Travel and Tourism, Communicative Skill in various Indian and Foreign Languages, Advanced Training in Social Sciences, Applied Economics, Security Evaluation, Secretarial Practice and Office Management, Applied Training in Banking, Insurance, Marketing, Transport Catering Services, Cooperation, Orientation Programmes for Higher Educational Activities, Educational Programmes in collaboration with Trade and Industry, etc.

In the Centre for Environmental Studies we propose to establish a Major Research Facility wherein the various streams of scientific and technological research will be synthesized through inter-disciplinary interaction and collaboration.

We are also on the look out for academic collaboration with the well-established Universities and Institutions in India, the United States, Europe and elsewhere. Through such collaboration and co-operation we hope to attain better quality, professionalism and international understanding in education.

There are three reasons that prompt us to concentrate our energy more on job-oriented courses and programmes. First, though the level of general education and literacy in the State is very high, that of technical education is not very commendable. Second, unemployment is the most acute problem of the State and the youth has to be trained in various skills. Thirdly, the people in the State are fast learners if proper opportunities and facilities are given. Our skilled youngsters are much in demand all over the world and so we feel that if proper application oriented education is imparted to them they will fare well in all parts of the world and we will be doing a service to the ntate, to the nation and to the world community.

These projects will be executed during the coming years depending on the availability of funds. We appeal to our Alumni, to the Government, to the Business community, and to the well-wishers and benefactors for a better understanding and support.Thank you. ❑

*   *   *

We should live for the future and yet should find our life in the fidelities of the present; the last is the only method of the first.

H.W. Beecher

*   *   *

The best preparation for the future, is the present well seen to, and the last duty don.

G. Macdonald

EVOLUTION OF THE COLLEGE

Rev. Fr. FRANCIS SALES,C.M.I.

The Catholic Church, holding as she does a divine mission to teach, has always considered as very sacred the vital question of education. As students of history are well aware, we find her, throughout all ages and countries, establishing schools, colleges and universities; and the various Religious Orders and Congregations have been vying with one another in the field of education.

Our humble Congregation, started as early as 1831, took to the education of the youth from the very start. Almost every monastery has, attached to it, a school, Primary or Secondary, Lower or Upper. University education, being but a natural complement to educational activities, was not entirely out of their vision. In fact, the Monasteries at Mannanam in Travancore and Pavaratty in British Malabar have been seriously thinking of raising their respective High Schools to the status of colleges. But circumstances did not favour the materialisation of those schemes; and it fell to the lot of the Monastery at Thevara to realise this dream of the Congregation.

I cannot trace the beginnings of the Sacred Heart College without acquainting you with the venerable name of Very Rev. Fr. Bartholomew, our late Prior General (May his soul rest in peace!). It had been a proud privilege and honour of mine to have been his Secretary for a long time. He knew very well that Thevara, enjoying as it does, a geographically central position in Kerala, midway between Mannanam in Travancore to the south and Pavaratty in British Malabar to the north, as well as an enviable location, just on the foreshore facing the great and flourishing Harbour of Cochin, with a long line of backwater frontage, would prove an ideal site for a college. And it was his desire to have that college attached to the Monastery at Thevara.

This article is reproduced from the first College Magazine; the author is the founder and first Manager of the College

When I was appointed Prior of this Monastery in 1940, he directed me to study the problem, and he also gave me every encouragement to realise his cherished idea. I had, therefore, to set out on a long tour to Banglore, Trichinopoly and Madras, to investigate into the feasibility of starting a college at Thevara, if possible, in June 1943. The high officials of the University of Madras such as the Vice-Chancellor and the Registrar seemed to approve of the plan. Mr.A.F.W. Dixon, the then Diwan of Cochin, as well as the high officers of the State, whom I consulted on the project, were only quite willing to render us all possible help. The Monastery Chapter was, therefore, convoked on the 23rd of November, 1941, to deliberate on the scheme of the proposed college. The Chapter voted favourably and also resolved to take the initial steps in time.

The news of this momentous decision of the Chapter roused no small surprise, wonder and bewilderment outside, especially in monastery circles, and all manner of questions were hurled at the Prior. "How to find funds for carrying out all these wonderful schemes?"- this was the keenest of all ques-

tions; and to it he had only one answer to give. "If the Sacred Heart wants to start His college, He will find the ways and means to do it." He said boldly that there was no lack of money in this world, and money would come flowing into the empty purse of the Prior, when the Divine Master, holding supreme domination over His creatures, would touch their hearts.

Rev. Fr.Bartholomew

The next step in the evolution of the college was taken when the decision of the Monastery Chapter was formally placed before the Prior General for approval and sanction. After mature and prayerful consideration, in spite of innumerable difficulties in his way, His Paternity sent to me - just two weeks prior to his departure from this world- his epoch making letter No. 2474/42, under date, 19th February, 1942, passing his final orders on the pending file of the proposed college, in favour of the decision of the Monastery Chapter. It is , therefore, this saintly Fr. Bartholomew, that I consider as the *founder* of this college. We then decided to take definite steps to start the college in June 1943, in the existing High School building. On that basis an application was submitted to the University on the 28th of October, 1942, for affiliation in the Intermediate and B.A degree courses. A day after, came, to our great joy, the happy news that the Senate of the University had just instituted the Degree of Bachelor of Commerce, by a resolution adopted at its meeting two days ago. Immediately we sent up a supplementary application for affiliation in B.Com degree course as well, and it was our privilege to have been the first among the colleges of the University to apply for affiliation in this new course.

No sooner had the news of our application for affiliation of the proposed college come out than all kinds of oppositions, difficulties and trials, and even persecutions, from various quarters, began to thwart our cherished plan. Nevertheless, fully convinced of the sacredness of the scheme, and abandoning ourselves entirely into the arms of Divine Providence, we left no stone unturned to succeed in our efforts.

On November 13, 1942 the Vice-Chancellor gave me and Father Peter Thomas, the then Headmaster of our High School, an interview at Madras, during which he made us see that he took a keen interest in our project, and at the same time he brought home to us the nature of the difficulties we might have to meet with to come up to the high standard of equipment and efficiency expected of new colleges under the regulations of the University.

In order to consider our application after an inspection of the site and building, a University Commission of ten members, with the Vice-Chancellor as Convener, visited Thevara on the 23rd of February, 1943. Although the Commission was in full sympathy with our aspirations, they insisted on

putting up new buildings on a different site, leaving the school building for its own purposes. The Syndicate, therefore, asked the Management to renew the application so as to begin the courses in June, 1944, after having completed the new buildings, equipped the class rooms, fitted up the laboratories, furnished the library, and got ready the hostels and playgrounds. This decision came as a bolt from the blue. The demands of the University were very hard, especially at a time when, due to the war conditions, building materials could not be procured, and prices of commodities and wages of labourers were all soaring up. Besides, the period allowed was but one year: and so it meant nothing short of working a 'miracle' to satisfy the demands of the University.

Still, with undiminished confidence in the mercy of our Divine Master we resolved to go ahead with the scheme. Mr. Gnanaprakasam Pillai, the renowned architect and engineer of Loyola College and of other institutions of the Madura province of the Society of Jesus, was soon brought down. He surveyed the new site and prepared the plan for the necessary buildings. According to the new plan, the foundation of the new edifice was laid by Very Rev. Fr. John of Jesus and Mary, Prior General of the Congregation, on the 16th of May, 1943, in the presence of all the Definitors Generals and the inmates of the Monastery. Fr. Joseph Hadrian, who has remarkable talents for building - construction and allied works and extraordinary engineering skill - was assigned to the Thevara Monastery, and entrusted with the speedy construction of the buildings as planned by Mr. Gnanaprakasam Pillai. Fr. Hadrian rose to the occasion, and in course of the nine months assigned to him, all that we see were got ready by him. Words do really fail me to record here my deep appreciation of his monumental work of love and sacrifice.

The second University commission - only of three members, the Vice-Chancellor (Convener), Dr. S.R.U. Savoor and Mr. J. Franco - visited the college on the 26th of February, 1944. The Vice-Chancellor, Diwan Bahadur Dr. Sir A. Lakshmanaswami Mudaliar - a great personality with whom I had the honour and privilege to make aquaintance and to whose magnanimity and far-sightedness the college owes its coming into existence - was surprised at the transformation he observed at Thevara since he left it a year ago, and he told me frankly: "Fr. Prior, I am so pleased to note that you have worked a miracle here, and I feel so glad that I did not give you affiliation last year, and I feel it a privilege and pleasure to grant it now, when you have so well deserved it." Thus, orally informally, he granted affiliation to the college on the spot; and it was followed by the official sanction of the Syndicate in the Registrar's letter No A. 1508, dated 19th May, 1944.

An important event in the evolution of our college which deserves mention here is the solemn blessing of the college buildings by his Excellency the Most Rev. Dr. Leo LP Kierkels, C.P.,D.D., Delegate Apostolic to the East India. In the presence of six other venerable prelates, His Excellency blessed the buildings on the 3rd of May, 1944. It gives me great pleasure to take this occasion to place on record the fact that His Excellency takes very keen interest in the progress of our congregation in general, and of this college in particular.

Finally, the college was opened on the 16th of June, 1944, the feast of the Sacred Heart. After the consecration of the college to the Sacred Heart - a quiet family function in the wide portico of the college - the staff assembled in the college office, and I gave each one his appointment order. Thus the college came into existence, on the 16th of June, 1944 and after two months, on the 14th of August, 1944, it was solemnly inaugurated by Sir George T. Boag, the Diwan - the head of the administration of the Cochin State.

INAUGURATION OF THE COLLEGE

In the history of Sacred Heart College, Thevara, 14 th of August, 1944, will ever be remembered as one of its Red Letter days. That day witnessed the solemn inauguration of the college by Sir George T. Boag, Diwan of Cochin, who presided over the public meeting held in the College Assembly Hall. On that happy occasion the hall was crowded with officials and non-officials, priests and ladies and gentlemen, as well as our own staff and students, to witness that first public function of the new College. On the dais sat, with the President, Prelates of the Church, chief guests, Rev.Fr. Prior General, his Definitors General and Rev. Fr. Prior. The function commenced at 5 p.m. with the Address of welcome delivered by the then Principal Rev. Fr. Peter Thomas. Welcoming the guests of the day he said: I have very great pleasure to extend a hearty welcome to one and all of you. Although the college began to work with an informal opening ceremony of a very modest kind, on the first of July, 1944 , the solemn inaugural function was reserved for this day. It is no small gratification for us to find that so many of you have been pleased to demonstrate your good will and appreciation of our work by being present here on this occasion.

The President of this day's function, Sir George Boag, is, as is well known to all of you, one who by the aristocracy of his mind and the excellence of his work, has already established his claim for the enduring gratitude and universal appreciation of the people of Cochin. Mr.A.F.W.Dixon, his predecessor, was one who did really appreciate the idea of our opening a new college, and he did his best to encourage us at a time when none else could help us through. So, naturally, when he left us, we felt that we had lost the best friend and benefactor we had on the government's side. But the events that followed proved that we lost Mr. Dixon only to get Sir George Boag, the right person to render us the best service to push on with our arduous task of working out the college scheme. The deep, sincere and abiding interest he has evinced in the cause of our college ever since he became acquainted with us has enabled us to overcome many a barrier, which would have been truly insurmountable but for his timely intervention and steady support. Therefore, Sir our hearts are filled with gratitude, and our joy knows no bounds, to see that you have been pleased to honour us this day by presiding over this function and by inaugurating this college. We consider this kindness of yours not only as a token of your appreciation of our humble effort to further the cause of collegiate education, but also as an index of the keen interest you have in the progress and prosperity of the people of this state. To you, therefore, Sir we extend a most hearty welcome.

Imparting education - education of the right kind - to the young men of the country, is a cause so dear to the Catholic Church that she considers no sacrifice too great, whether in men or in money. We are, indeed, extremely happy to enjoy the rare privilege of the presence of three Prelates of the Church to bless our infant institution on this happy occasion of its solemn inauguration. His Grace Mar Augustine Kandathil, though absent owing to indisposition, is with us in spirit. His Grace is one

The welcome speech made by Rev. Fr.Peter Thomas, the first Principal on the occasion of the inauguration of the College on 14th August 1944.

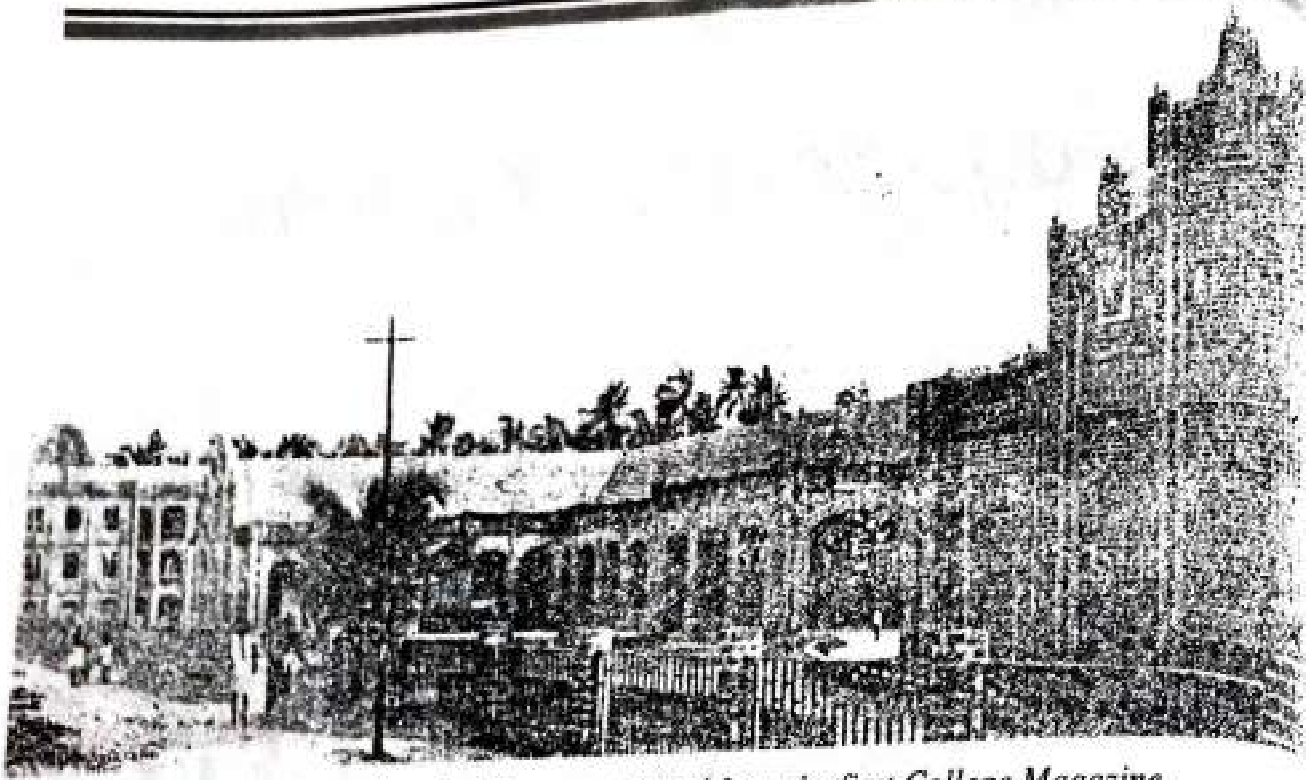

A View of the college building reproduced from the first College Magazine

who has identified himself with the interest of this college. The watchful care and anxious solicitude His Grace has always evinced in the realisation of the scheme of this college, and the timely help and direction he has given to Fr. Prior while reeling under the weight of crosses and contradictions, have clearly manifested how dearly he holds in his heart the success of this college. All these he has further substantiated by offering the college a munificent donation.

The presence here today of the Archbishops of Trivandrum and Varapoly and the Bishop of Trichur as well as several members of the Clergy, both Indian and European, is a clear sign of God's blessing on our humble efforts to be fit instruments in the hands of the Sacred Heart of our Lord, our Master and King. So, it is with profound feelings of happiness, joy and respect that we accord our hearty welcome to their Excellencies and the Clergy here present, as representatives of the Catholic Church-of both Syrian and Latin Rites, of both Indian and European members of the Clergy, thus symbolically representing the universality of the Church as well as the comprehensiveness of our identical efforts.

It is our proud privilege to have in our mid the venerable personality Rev. Fr. P. Carty of th Society of Jesus, in whom we have a friend, a mas ter and a guide of surpassing merit and excellence As an outstanding educationalist, he has distin guished himself in the cause of university educa tion, utilising to the best advantage his deep learn ing and vast experience to make substantial contri butions not only to the orderly progress of the Uni versity of Madras but also to shape the course economic studies in South India. The fact that he present in our midst on this auspicious occasion inspite of his old age and the difficulties of travel ling in these days of war-time restrictions - show how dearly he cherishes in his heart the interest this college, in the establishment and shaping which he has played no small part. In him, we ha on our Board of Administration, not only a repr sentative of the world famous educational orde Jesuits, but also a representative of the Syndic of the University of Madras - a bright augury the future of this college. To you, dear Father we extend a most cordial welcome.

IMPRESSIONS OF A FLYING VISIT

Sri.M.P. Paul

Just why brick and mortar should affect one like that is a problem for the philosopher. But that it does so affect one, admits of no doubt. A spacious and well ventilated hall, a high arched roof, with massive girders, the antiseptic smell of paint, the more pungent smell of fresh mortar-these are the first impression of a visitor entering one of the several imposing lecture halls which make up the ground floor of the new college buildings at Thevara. Nothing unusual, you would think. And yet in some inexplicable way you feel that you are in an abode of learning which is going to create a tradition of its own. The mind is at once attuned to an academic sanctity. You don't feel like that in the open air. The sky is remote and pitiless; the mind loses itself in immensity; the imaginative faculty is dispersed through space; the power of concentration is dissipated. No, you can't think to any purpose under the awful eye of the heaven. You hasten to the friendly shelter of a roof. Even the hermit seeks the shade of a tree. It can't be otherwise, whatever the apostles of simplicity may say. If learning is a goddess, her habitation must be worthy of her.

In the design of the Thevara College building, one discerns the imagination of an architect who can really think in stone. Too often, Catholic places of worship and learning in South India betray a lack of architectural method. The pseudo-Gothic rubs shoulders with the Neo-classical, the mediaeval towers with the Mughal dome, a Corinthian pillar with the Egyptian Pyramid. It is refreshing to turn form such architectural incongruities to the simple, clear, forceful design of the Thevara College buildings. Here are no decorative flourishes, no blatant colours. Fr. Hadrian puts you in mind of those patient mediaeval monks, the work of whose hands embodies the eternal aspirations of the soul, *sursum corda.*

The site of the new college answers to what is laid down by Newman in his *'Idea of a University'*. It is near enough to the amenities of a town, but removed from its noise and dirt. It overlooks the backwaters of the Cochin Harbour. The College, I understand, is going to be a self-contained colony. It will soon be humming like a hive, with its activities branching out in manifold directions. It is ideally situated for a synthesis of theory and practice, of academic learning and commercial and industrial enterprise. The rise of this new centre of learning has occasioned high hopes in many. May the hopes be realised;this is the earnest prayer of all who have the interest of the country's youth at heart. ❑

...roduced from the first College Magazine; the ...or is a famous literary critic in Malayalam

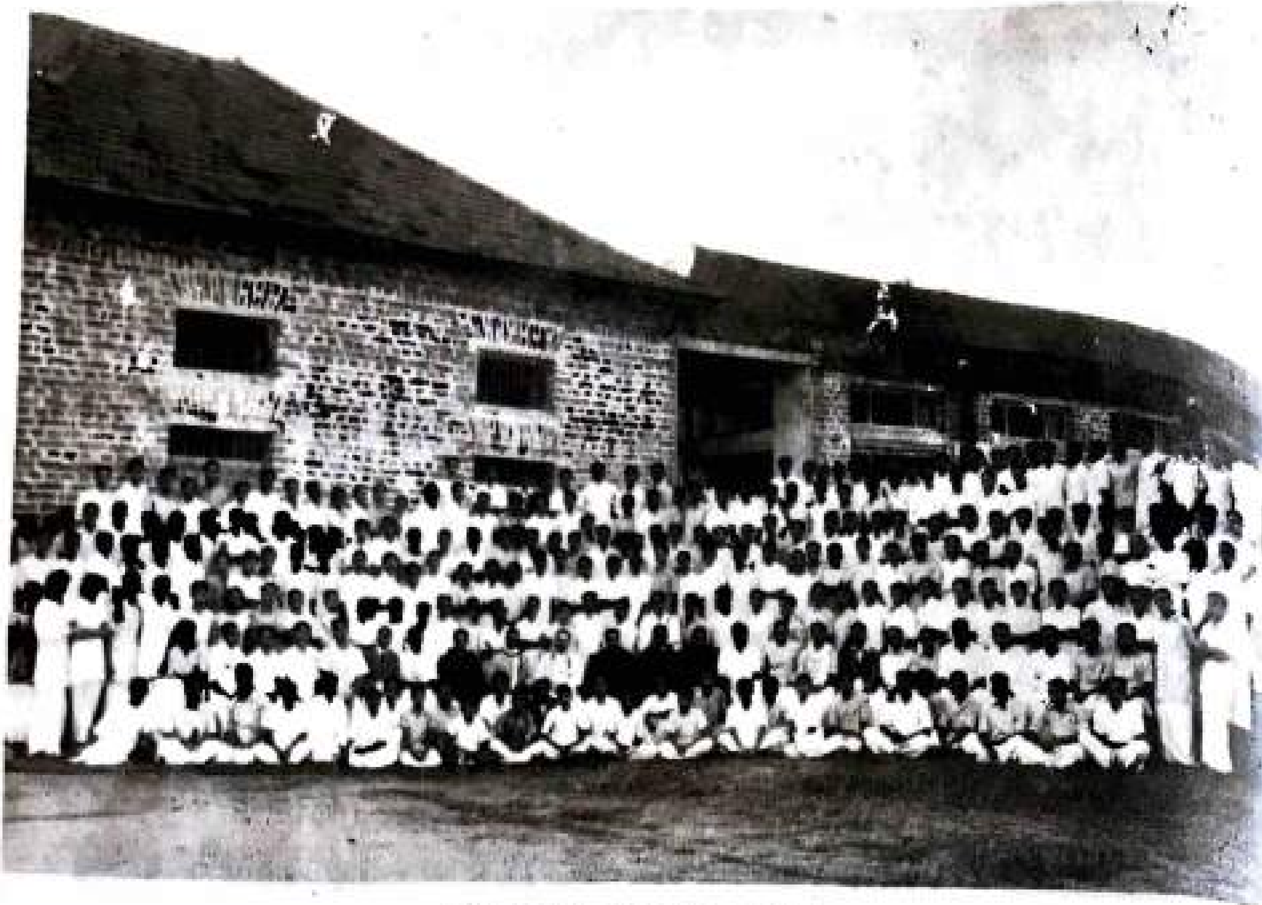

Views of the old college buildings.

COLLEGE COAT OF ARMS

Chev. C.J. Varkey

Every college today has Coat of Arms; and why not the Thevara College have its own? While some elderly colleges adopted their respective 'Coats of Arms much later in their history, our College has started with it. To be more exact, our College had its Coat of Arms planned before the College Buildings were planned! The writer of this article and Fr. Francis Sales claim to be the joint creators of the College Coat of Arms. The latter selected from the Holy Scripture a text for the College Motto, and the former embodied it in a suitable Coat of Arms. When one enters the spacious College portico, the first thing that arrests one's attention is the large, painted Coat of Arms that adorns that front wall of the Assembly Hall. But the meaning and significance of it; and they ought to know, they have a right to know, and we have a duty to tell them, what it stands for.

The practice of having a Coat of Arms is a survival of a most primitive habit of man. In the earliest history of the world, symbols, emblems and devices had been used. When the world had not the use of letters, they were necessarily employed to convey ideas and express the meaning of things. For example in early times, ships had devices painted on the fore-deck; we read that St. Paul went in a vessel whose badge was Castor and Pollux. The Tribes of Israel had their respective ensigns; similarly, in ancient India too, tribes and royal families had their emblems like fish, boar, ox, tiger, etc. It was in this way that the ancient Romans used the eagle as an armorial ensign, and the Egyptians used the ox.

The reprint of an article which appeared in the college magazine,1946. It was written by Prof.C.J Varkey, an eminent scholar and noted educationalist who was the Vice-Principal of the college.

The Middle Ages were eminently the Age of Heraldry. By bearing arms on a shield, and adorning the crest of the helmet with some device, the warrior of those days collected his forces in the field, and exhibited to his enemy evidences of his valour. Also, nearly every mansion was decorated with armorial insignia; the ancestry of the family was decorated with armorial insignia; the ancestry of the family was shown by the shields in the upper parts of the windows, as Shakespeare puts it in *Richard II* (Act II, Scene I):

From my own windows torn my household coat,
Raz'd out my impress, leaving me no sign-
Save men's opinions, and my living blood-
To show the world I am a gentleman.

Those of the mediaeval inns that were under the influence of the adjacent abbey, or were the rest-places for the pilgrims, adopted the symbols of the saints, such as the crossed keys of St. Peter. Many of these signs have remained to our own day.

These armorial devices formed "a language which the most ignorant could understand; the learned and the unlearned could alike read the symbolic picture. In a thousand ways these pictures were

presented to the eye, and the system was interwoven with the character and teaching of the people." So, too, today every college exhibits, on its walls, on its letter-heads, and on the cover of its magazine, its own Coat of Arms, and, as David Lloyd said, "It is not a bare ornament of discourse, nor naked diversion of leisure time, but a most mighty piece of knowledge." So a clear knowledge of its Coat of Arms every teacher and student of a college ought to possess as the background of their life at the college. What, then, is the meaning of, and the message conveyed by, our Coat of Arms?

The Shield or Escutcheon of the College bears emblazoned upon it certain devices which have their own meaning and significance. The first thing we must note is that Shield is divided into four parts by a central Cross and that each part has a distinct device of its own. In order to evaluate the degree of importance attached by these separate devices, one must know the fundamental principle of the science of Heraldry in assigning devices to specific places on the Shield. The right side of the Shield called the "Dexter," is in the language of Heraldry, a more honourable, and hence a more important, position than its left side, called the "Sinister"; and secondly, the upper part or half of the shield, called the "Chief," is more honourable than its lower part, called the "Base". Thus, in the order of relative importance are (1) the Dexter Chief, (2)the Dexter Base,(3)the Sinister Chief, and (4) the Sinister Base and therefore, the order of importance of the four devices in the eyes of the College is (1)the heart in the Dexter Chief, (2)the sea with the rocks and the ship of life in the Dexter Base, (3)the open book in the Sinister Chief, and (4) the natural scenery of the western oak and the eastern palm in the Sinister Base. A word on each of these four devices or "charges" on the Shield is necessary to understand its meaning.

The heart is assigned the most honourable and, therefore, the most important position on the Shield, because the heart is, as pointed out and emphasized in the article following, "the central organ of man's physical and emotional life," and because "p... ing and setting aright the heart of the stude... the ideal of education as envisaged by the C... Secondly it must also be noted that the heart o... Shield is not an ordinary heart: it is flaming, ... pointing to the need of training the heart of the s... dent to have a flaming love of all that is lov... the world around him, and a burning zeal fo... creasing one's knowledge of the good and the ... ful. Thirdly, this most important position on ... Shield, the Dexter Chief, is also appropriate ... institution that is called the "Sacred Heart" Co... Now, the background of the heart consists of d... which are the heraldic device to represent gold ... shield, and gold is the colour that signifies gen... osity. Thus the whole device in the Dexter C... means a generous heart burning with love and ... which every student should be trained to possess ... one of the key factors of success in life.

Below, in the Dexter Base is the next imp... tant device,viz. the ocean of life, with its vio... waves, dashing against the rocks, and the ship ... an individual's life sailing along, almost close ... the dangerous rocks. This device serves to rem... the youth of the perils of life which is full of occ... sions and temptations, trials and difficulties, ... the background is made of perpendicular lines ... which are the heraldic representation of the qual... of courage. Thus this "charge" on the Shield re... minds the student that, with the training of the he... and the head, he must be able to sail safely al... the troubled waters of the ocean of life, with co... age, and not diffidence and despondency. These ... devices in the Dexter, the more honourable or ... portant sections or positions on the Shield,indi... and emphasize that moral formation is the mo... important part of one's education and the more ... portant factor of success in life.

The open book indicates the pursuit of know... edge and intellectual formation. It occupies the ... place of honour on the Shields - the Sinister Ch... thereby showing that only a less important pl... could be assigned to intellectual formation ...

education of the youth. Although one may work up to secure a pass or even a rank in the university examinatons, the most important thing required for success in life is not acquisition of knowledge nor even intellectual training, but social and moral formation; for, as Cardinal Newman observes, "the noblest of all studies is the study of what man should be and how he should live." and "the highest type of education must necessarily be social".

The fourth and last device is what appears in the Sinister Base a natural scenery with a moral lesson for all. There we see the Western Oak and the Eastern Palm, the oak tree representing the Western culture and the palm tree, the Indian culture and a stream flowing between. The message and the moral of this picture is that the present day education, culture and civilization of India is a blending of both-the Western and the Eastern, and in the union of the two cultures, the Indian elements should predominate, even as the Palm is more prominent than the Oak. This is in keeping with the sound view of Kipling:

East is East
West is West
East plus West,
Is much the best.

Let this synthesis and balance of cultures be the ideal of the students of today, who are to be the leaders of our nation tomorrow.

Now, there is one more conspicuous device on the Shield, which one can see even from a distance, and that is the Cross. It is white in colour, because it is of silver, which, in the science of Heraldry, stands for the two virtues of innocence and humility. By the humiliating death on the Cross of the innocent Lamb of Christ, the despised Cross became sanctified; and it has since become one of the most important symbols of later ages. The functions of the Cross on the shield are twofold. In the first place, the Cross occupying the central place on the Shield reminds the students of the central place occupied by the twin virtues of innocence and humility in the nobility of one's character. Secondly it teaches the inspiring lesson that, unless one carried his daily "crosses'- trials and tribulations - physical, mental and moral, with patience and resignation, as Christ Himself did, he could not expect to attain "the glory of Resurrection, after the passion of the Cross."

Now there are the Crest, the device above the Shield, and the scoll with the Motto below. The Crest consists of a Royal Crown and a Lily issuant. The Crown is considered as the recognised "emblem and ensign of sovereignty." By itself, the Crown may be viewed as representing our deep loyalty to the Royal Family of Cochin State in matters affecting the civil and materiel aspects of our life; and when taken in conjunction with the Cross (which represents Christ), the Crown symbolises our loyalty to Christ the King in matters bearing on the moral, the spiritual and the religious aspects of our life. Thus the Crown that stands above the Shield proclaims our twofold loyalty to the State and to the Church.

The Lily always stands for the supreme virtue of spotless PURITY. The Lily, the topmost device in our Coat of Arms, tells the students that purity, and its highest degree, sanctity are not to be the coveted monopolies of the Priests and the Religious. Purity - purity in thought, in word and in deed - proclaims the Lilly - is the sovereign virtue to be acquired as the quintessence of education. A man of purity - purity of heart, of mind, and of body - is a valuable asset to Society and State; and the production of a large army of such noble, educated citizens is the ultimate aim of University Education, as we conceive it.

Now the College Motto alone remains to be explained. But that pleasure may well be reserved to our Father Prior, who will - with his characteristic wealth of learning and depth of feeling and strength of expression-explain it in the following article on "*Cor rectum inquirit scientiam*". ❑

COR RECTUM INQUIRIT SCIENTIAM

"A RIGHTEOUS HEARTSEEKETH AFTER KNOWLEDGE"(Prov. xxvii, 21)

Rev. Fr. Francis Sales CMI

COR(=Heart). The heart is the central organ of man's physical and emotional life. It is universally admitted by all scientists that the human heart is the most perfect and most expressive symbol of the whole man - his life, his thoughts and emotions, his affections and aspirations. Hence, in every language and literature, the word "heart" is used to indicate the character, disposition and personality of a man. In the English language, for example, expressions "noble-hearted", "hard-hearted", "tender heart", "sweet heart" and the like, are very common. In the noble work of education, therefore, a true educationist insists on setting aright the heart of the youth he educates, as "education" is nothing but the harmonious development of the personality of man.

RECTUM(=Righteous). The emphasis on this quality - a righteous heart or right mindedness - is laid in our College Motto for the simple reason that it is this supreme quality that we aim at instilling into the hearts of the youth entrusted to our charge. One of the greatest statesmen of the world - I remember to have read somewhere just after the outbreak of the World War II had said that the war would not stop unless a change of the hearts of men be obtained. By a "righteous heart", therefore, we understand a quality or a disposition - permanent, of course - which will help the student "value ideal standards of life and highest principles of conduct". Pope Pius XI, in his epoch-making encyclical on "Christian Education", has clearly said: "Education consists essentially in preparing man for what he must be and for what he must do." All educationists - from the very ancient sages like Seneca who said: *Non scholae, sed vitae discitur-* down to the modern writers like Chesterton who wrote: "The whole point of education is that it should give man abstract and eternal standards by which he can judge material and fugitive conditions", agree with the Pope in estimating the aim of education.

Reproduced from the first College Magazine; the author was the first Manager of the College

INQUIRIT SCIENTIAM(=seeketh after knowledge)Going after knowledge, stuffing the mind with knowledge of things, or equipping the student's mind with the ultimate cause of things, is to be a dominant factor in education. This should make the student mentally alert, ever in quest of new truths, like Ulysses of old "strong in will, to strive, to seek, to find and not to yield." A mind thus diving deep into the sea of learning, will go far towards acquiring truth and justice, right and peace and inter-relations of cause an effect, which will help him to solve problems of his own life and of the world.

The ideal student will, therefore, strive to set *his heart aright and to seek after knowledge.* This ideal of education envisaged by us is well expressed in the following passage in the learned Presidential Address, delivered by His Excellency the Most Rev.Dr. Leo P. Kierkels, Delegate Apostolic, at the centenary celebrations of St.Joseph's College, Trichinopoly: "Learning to see things in their proper perspective and value, acquiring correct outlook and attitude, developing spiritual refinement and culture, imbibing love for truth and justice, evolving the sense of honour and duty towards God and man, opening the mind to sacred implication of knowledge and to the religiousness of science, *scientiae religiositas*, as Holy Scripture calls it, all that, in addition to mastering intellectual formation and training, is the aim of a complete education".

S.H. COLLEGE: A MEMORY THAT WILL NEVER FADE

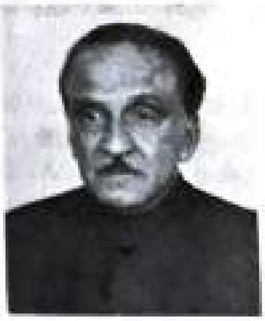

Sri. M.M. Jacob

When I think of my past association with Sacred Heart College, Thevara, the one name that comes to my mind is that of the then Prior Rev. Fr. Francis Sales. All those who came in contact with Fr.Sales called him "Gentleman Prior"; may be because of his successful interaction with the civil authorities. To organise building materials at a time when the country was facing the crunch of World War II and the aftermath of great famine of India including Bengal famine was indeed difficult. Fr. Sales, Fr. Hadrian , Fr. Peter Thomas and a dedicated team from the management succeeded in making a great dream come true. At last S.H. College was born in 1944.

I was happy to be in this college; I missed the hostel life, since I lived with my elder brother Prof. Mathew Zacharias who was then the Head of the Department of Commerce. The first Principal was a good person. However, it was in the second year of the college when Fr. Romeo Thomas, well known as an educationalist from S.B. College Changanasseri took over as Principal that the college made a great leap forward.

With the starting of the college, democracy too started playing its part in student affairs, some times raising its ugly head! A good number of the freshers who joined the college in the first year intermediate, as it was called then, were experienced ones by spending (or wasting) one year for the same course in some other colleges !! I remember them , coming from C.M.S. College, Kottayam, University College Thiruvananthapuram or even from Palayamcotta College in Tamil Nadu. The academic year started late. This also enabled some students to join who could not succeed in getting admission elsewhere!

The author is a former student of the College and the present Governor of Meghalaya.

In the first year itself, my friends suggested that I should contest some post in the students union. I was elected Secretary of the Malayalam and Sanskrit Association, though I did not know a word of Sanskrit ! Again during the second year, they elected me as General Secretary of the College Union. The first year was a year of occasional students' agitations, some of them connected with freedom movement of the country and some others for trivial matters. I remember one day a strike was called because the dhobi did not bring the clothes to the hostel in time and hostellers wanted a strike. There were even some days of "Hunger Strike" by hostellers; since the majority of students were hostellers, it paralysed the college. The most interesting part of the "Hunger Strike" was that previous arrangements had been made with a local restaurant. When you look back, you find how silly and foolish were some of these agitations and that too in the name of students' freedom and democracy !

The second year of the college was more eventful with more of academic excellence, competitions in sports and literary competitions. Students of Thevara college made a mark in this coastal town of Ernakulam. Our evening walk invariably ended in 'Rajendra Maidan' to hear some of the public

meetings addressed by popular leaders. The most sought-after speaker was the 'Praja Mandalam' leader Panampilly Govinda Menon who later became the Chief Minister of Travancore-Cochin and Union Minister in Delhi. A major incident that embarrassed the college authorities and those who loved the institution happened during the visit of Travancore Dewan Sir C.P. Ramaswamy Iyer as guest of a private citizen residing in the area to participate in a private school function . In Travancore State it was the time of anti-C.P. movement as a part of State Congress agitation as well as Christian opposition to the education policy declared by the Dewan. You must remember that a good number of students in the college came from Travancore state and that too from central Travancore, the citadel of anti-C.P. agitation and of Travancore State Congress. Anti-C.P. slogans and black flag demonstrations were organised against the visitor by the Thevara students, which finally resulted in police lathi-charge, stone throwing and even fist fights with the students and the police. Finally the organisers called off the meeting and Sir Bog who resided in the present Government Guest House which was the Dewan's House had to tell Fr. Sales when he called on him how upset he was about the incident. "Till yesterday Thevara college was the apple of my eye, and today.............." he commented, " I don't want to complete my sentence".

I remember some of my friends who were prominent student leaders, Baby John, B.Wellington and Antony Adhikari who actively participated in this demonstration. I was one among them. Later on , I was told on reaching Travancore that Baby John was whisked away by a police officer under the orders of the Dewan.

As General Secretary of the college union I enjoyed the company of the then Chairman of the College Union Mr. P.M. Joseph who subsequently became a member of the teaching faculty of the college; I don't remember whether I had consulted him before joining the demonstration. On hea[illegible] about Sir C.P.'s action against Baby John I di[illegible] want to go to Travancore. So I left for Anna[illegible] University to attend a camp of Air Training C[illegible] conducted by Indian Air Force for students [illegible] South India.

It is true we were all concerned about the fre[illegible]dom movement and we invited guest speake[illegible] address our college union; those leaders who ha[illegible] leaning towards the freedom movement of our co[illegible]try were usually preferred.

The college had an excellent teaching sta[illegible] Chevelier C.J. Varkey our Vice-Principal was a ma[illegible] of high integrity. He was a Minister in the Popu[illegible] Govt. of Madras Presidency earlier when Congr[illegible] joined the Popular Government under the Bri[illegible] rule. Prof. Mathew who taught us logic/philosop[illegible] used to tell us in the class a lot of events abou[illegible] long association with Mahatma Gandhi. Memor[illegible] roll back to Prof. Varghese of Chemistry, Daniel [illegible] Physics and Kochappu of Mathematics, besides [illegible]erans like Fr. Theodosius in English, Prof.Cha[illegible] in Malayalam, and K. J. Cyriac in Econom[illegible] Mathew Zacharias and Thampuran in Commer[illegible] The teaching staff had excellent relation and ra[illegible]port with the students. Some of us who were som[illegible]times "mischief makers" were tackled by them in[illegible]dividually even by inviting us - the students - [illegible] their houses for tea.

The tolerance and understanding of the Ma[illegible]agement, starting from "Gentleman Prior" to [illegible] others helped us to come out of the college as [illegible]ter persons, capable of facing life with determ[illegible]tion, maturity, sobriety and vision.

The days I spent in Sacred Heart Coll[illegible] Thevara, the friends I could make during those d[illegible] and the self-confidence I gained during my [illegible] years there are still fresh in my memory as a [illegible]sure. I wish, the college [illegible]

An Institution that Gave Us Respect and Repectability

Sri. Xavier Arackal

Will Durant, in *Our Oriental Heritage* states, "civilization is social order, promoting cultural creations. Four elements constitute it: economic provision, political organization, moral tradition, and the pursuit of knowledge and arts. It begins where chaos and insecurity ends." This age old wisdom has been the back-bone of human endeavour and progress. Time and space constitute the change and the educational institutions are the fertile field for civilization. The teachers and the institutions are the foundation of human and cultural progress. They enable the society to take the proper course for progress and success. Our perceptions and values are determined in our educational institutions where academic knowledge is built on moral and spiritual basis determining the sum total of our cultural civilization. This is what we learned in our college.

In India, education has always been more than acquiring knowledge. Bharath is the cradle of the spiritual more than material knowledge. The Temples, Mosques, Churches, Gurudwaras and other religious places have enhanced our quest for proper knowledge of man. The essence of living is based on moral sense. The college environment has been more conducive to the spiritual and moral needs of the man in society. It always vibrated the spirit of India. This living with its spirit is missing in the present educational institutions. A rapid transition has taken place in our educational institutions, creating great upheaval and rebellion. The youth have become more reckless in their pursuit of knowledge. Our educational institutions have contributed in no small way towards social disorder and chaos. The virus of materialism and other divisive forces have infested our youth and institutions, thereby eroding moral and spiritual values. Our educational institutions have failed to meet the challenges of the Indian youth while imparting knowledge. The cracks have widened, inflicting unhappiness in the society. This was not so in our college days.

For a thinking man, it is so amazing to see the roots of all living faiths in our soil, contributing its virtues and morals in distinctive manners. The Christian faith has its roots from 52AD. Their missionary zeal has been without any boundary or barrier . As a single religious unit, the Church and its institutions have created tremendous impact on the Indian society . Their influence in the field of education is unparalleled. The spiritual and moral life of India is kept alive by its educational institutions, transmitting its light for centuries. However, the Church, like others, has failed to completely pre-

Sri. Xavier Arackal is a former Member of Parliament

vent the erosion of spiritual and moral values and come out with innovative ideas. This is a cause for great anxiety. It was the Church which, to a great extent, steered the course of events in the past, moulding the youth to shoulder social responsibilities. It also provided leadership through its educational institutions. Today, unfortunately there is a vacuum.

Education maybe defined as the technique of transmitting culture. The Sacred Heart College, Thevara, is a unique institution, that carried out this duty with great success for over 50 years. The C.M.I. religious order of the Church has been the custodian of spiritual, moral and educational needs of the Kerala society. The zeal and dedication of the C.M.I. order to education has been remarkable. Their priests have contributed immensely to the upliftment of man. The S. H College is an outstanding contribution of the C.M.I Congregation. It has trained quite a number of eminent personalities to carry the message that "service to humanity is service to divinity".

After my graduation from St. Joseph's College, Trichy, in 1959, I was waiting to go for higher studies in the USA with the help of the late Archbishop Rt.Rev Joseph Attipetti. Since there was a delay in obtaining the admission and the visa, I joined for M.A. Economics in S.H. College, Thevara. I was a total stranger to Kerala college life. However, life in the hostel and college was extremely conducive and friendly. The management and teachers took personal interest in us. The teachers were highly respected for their academic as well as social status. They were people of great reputation and fully worthy of emulation in life. The entire college life was pure and congenial. Although "Vimochana Samaram" was just over, our college life was not affected in any way. Politics was not our prime concern. We never resorted to strikes or any unlawful activity. We never crossed the line between do's and dont's. In other words, there was no pollution in the field of education . We wanted to get high marks and a good place in society through our educational qualification and training. There was respect and respectability. Any misbehavior was seldom condoned and always the offender had to face disrepute. The truth is that S.H College, Thevara, has been the bastion of good standard and good behaviour. Commendable were our days in the college.

It is said that youth is a blunder, manhood a struggle, and old age regret. We had plenty of blunders of youth while at S.H hostel. The nocturnal adventures for the tender coconuts in the compound! How to get them without being caught by the watchman? There was of course a thrill in this undesirable activity of our time. Students from the central Travancore were the main actors. Nevertheless, we never crossed the boundary of decency and dignity.

The former students are not the best persons to judge the present. However we see a lot of misconduct, disorder and unhappiness. The educational institutions of the Church have a lot to do and resurrect moral and spiritual values in our educational institutions. There is a reservoir of chaste and pure minds yet to be tapped. A renaissance through reformation is imperative. We the former students look back with great pride and satisfaction on our college days and look forward to see brighter days through the educational institution. Robert Frost reminds us:

"The woods are lovely, dark and deep
But I have promises to keep
And miles to go before I sleep
And miles to go before I sleep".

This is a journey which we all have to undertake for a better future. It is indeed a great challenge; a challenge for all of us and for our *alma mater* S.H. College too !

Fr. Hadrian
Builder with a Heart

Sri. E.M Joseph

When I was working as a lecturer in Maharaja's College, Ernakulam, Fr. Joseph Hadrian was busy with the construction of Thevara College hostels. The college had already started functioning. I used to take a bicycle ride now and then to Thevara to meet Fr. Hadrian and my friends on the staff of the college. One evening I went straight to Fr. Hadrian's rest house, a thatched shed near the work site, furnished with an old charpoy, two or three mats and a dusty pillow, a table with a medicine cabinet and a stool. I expected to find him there after the day's labour, resting, stretching on the cot with the inevitable pit hat covering his face. Instead I found a young labourer with a fresh bandage on his foot, comfortably lying there apparently counting the rafters. I asked him where Fr. Hadrian was and he pointed to a building under construction where some hectic overtime work was going on. He told me that his foot got cut stepping on broken glass, not so seriously, but Father dressed it up and asked him to lie down there till he returned. He also told me that Father made him drink the cup of ovaltine brought for him from the monastery. I went to the site and it was a sight to remember. Four people were standing at regular intervals on the rungs of a ladder and two at the top on the terrace. They were passing bricks at a brisk pace with clock work precision. Fr. Hadrian was standing close by with his new pit hat in hand, gesticulating and egging them on. The chain action of passing bricks continued rhythmically and then it happened; the man at the top rung dropped a brick and the chain came to a sudden stop. Fr. Hadrian was boiling with rage. The culprit was out of his reach at the top and so the pit hat came down heavily on the head of the nearest man and the hat was almost inside out. The man looked the least perturbed, rather he looked happy because he was assured of special consideration later on! In no time the chain restarted with doubled vigour.

Fr. Hadrian never lived for himself. He was always deeply concerned about the welfare of others, especially those who were working under him, both men and women, skilled or unskilled. He knew every one of his workforce by name and they opened to him their joys, worries and problems. His rest house was in fact a one-man show of a primary health centre. His medicine cabinet was always well stocked with such simple medicines like aspirin, antacid, cough syrup, carminative mixture, pain balms of different makes and a full kit of first aid items like cotton gauze, lint, antiseptic lotions, sticking plaster, scissors. He was at once physician, surgeon, nurse and compounder and he really enjoyed being so. Treatment was free for all!

I had an occasion to see how deep Fr.Hadrian had gone into the hearts of the people of Thevara. He was taking leave after completing his work at Thevara and going to Fatima College, Quilon. A

---

ri. E.M. Joseph is a former Professor of Zoology, niversity College, Thiruvananthapuram

large crowd of men, women and children was assembled in the football field edging the back waters. There was no garlanding or speech making. He hurried round among them with just a smile, a grunt or a word or two here and there and that was all. As a mark of love and respect for their "Father", the people wanted to take him ceremoniously up to Aroor in a country shed boat manned by their own oarsmen. A long slim boat was waiting with eight oarsmen, a stalwart helmsman and a chair in the middle. Fr.Hadrian stepped into the boat and sat waving farewell to the crowd and the oarsmen raised a thundering hurrah and started pulling. The crowd burst out into a wail and the boat sped toward Aroor.

Fr. Hadrian never made tall claims of what he did. Only a few people remember now that the famous novelist and short story writer Muttathu Varkery was in his early days of oblivion picked up by Fr. Hadrian, brought to Deepika and installed there. I know at least two instances of Fr. Hadrian aiding and guiding Hindu boys to fairly good positions in life.

Fr. Hadrian once asked me to design a crest for Thevara college and gave me an idea of the things that were to be incorporated in it. I sketched one in Indian ink and the management was pleased. They wanted me to make a large oil colour rendering of the same on hard board, to be installed in front of the assembly hall. In appreciation of my work, the Management presented me with a hundred rupee note. Fr. Hadrian called me aside and asked if I could manage to raise three hundred rupees within a day or two. I said 'yes'. He led me to his office, sat down and wrote a short letter in his bold, legible hand and gave me that to read. Then I remembered. Six years back he had sent me almost the same letter along with a cheque for three hundred rupees when I was appearing for my final M.Sc. examination. The gist of the letter was to make good use of the money and that one shouldn't have any sort of worry during the examination. He gave me the address of a final year M.B.B.S. student of Madras Medical College and I sent him a cheque for Rs. 400/- instead of Rs.300/-. Years later after my retirement from government service I was working for a private college. Fr. Hadrian wrote to me asking if I could help a non-Catholic girl, who had just taken her M.Sc., to get an appointment in my college. The management was good enough to oblige. During the summer vacation on my way back to Trivandrum with my family we called on Fr. Hadrian at Chethipuzha where he was spending his last days. He thanked me for getting the girl appointed and told me that she had lost her father, a doctor in government service. And that was the unknown doctor to whom I had sent the cheque years ago. This was how Fr. Hadrian used to help people without fanfare and publicity.

A great disappointment weighed him down heavily in the late phase of his active life, which is not known to many. For administrative convenience the C.M.I. Congregation was divided into three Provinces: Southern, Central and Northern with Provincials for each and a Prior General above them at Ernakulam. At that time the Northern Province had Christ college, Irinjalakuda and the Central Province had S.H.College, Thevara. The Southern Province had none and since there were many other colleges in the South, they decided to have their own college at Calicut for the benefit of the Malabar settlers from the South. Fr.Hadrian and some prominent members of the congregation with foresight and progressive ideas proposed to have a medical college instead of adding one more Arts and Science college. Almost everybody welcomed the idea and Fr. Hadrian was entrusted with the project work. A fairly large area of land was purchased in the eastern suburb of Calicut town where now stands the Devagiri college. They contacted key persons in New Delhi and managed to get a medical college for Calicut included in the five-year plan which was then being finalised. In the meantime Fr. Hadrian and his colleagues were busy seeking financial and material help from the European Char-

table institutions, especially Caritas International. Building plans were drawn to suit the requirements. Meanwhile the opinion cropped up among some dissidents that it was too big a proposition for them to go in for a medical college and they would better revert back to the Arts and Science College. Unfortunately they got some backing too from unexpected quarters. At least one among the dissidents was honest enough to say that if they went in for a medical college, except for an over-all management for them, the entire working would be in the hands of laymen, the doctors. By that time they had obtained sanction from the Government to start the medical college in the private sector. But it went behind the curtain and the Catholics of Kerala lost a medical college. It was the same medical college sanctioned for Calicut which the Kerala Government took up on intimation from the central Government. The Government acquired a large area of land adjacent to Devagiri college and there now stands the Calicut medical college.

Fr. Hadrian bore this shock with no complaints. He left his mark wherever he happened to be; he sweated and breathed the dust along with his workmen and that was what endeared him to all. The tireless, selfless and enterprising Fr. Hadrian had done so much in his life, perhaps unrecorded, that it is hard to enumerate. Yet towards the end of his days he used to have the feeling that he had not done enough and a lot more remained to be done. ❑

* * *

Something men have that half-gods never know, the power to sensitize cold, lifeless things; to make stones breathe, and out of metal grow escarpments that deny the need of wings.

Virginia McCormic

* * *

Let us not say, Every man is the architect of his own fortune; but let us say, Every man is the architecht of his own character

G.D. Boardman

* * *

He that increaseth knowledge, increaseth sorrow,
And in much wisdom is much grief.

The Bible

MEMORIES OF EXCELLENCE

Prof. Sebastian P. Joseph

After having taken my postgraduate degree in Economics and Politics from the Madras university, I eagerly waited for a reasonably good job. It was the late Rev. Fr. Columbus of revered memory, my classmate at the P.G. level, who prompted me to take up the profession of a lecturer at the college where he himself was teaching. On an intimate invitation from him, I joined the S.H.College Thevara, whereby two friends as we were had the superb chance to work together. I had around fifteen hours of lecture classes in a week, of which ten hours were the massive Modern History classes for Intermediates. The rest of the periods were for the degree course. I remember with respect the scholarship and teaching qualities of the late Prof. K.J. Cyriac, late Prof. V.Abraham Kurian and Rev.Fr.Antony CMI of the department. As far as teaching, examinations and discipline were concerned, all of us performed our duties as a single fraternity with absolute dedication. The third Group students were mostly rejects of the first and second Groups. Yet the determination we had and the enthusiasm we infused in them, brought laurels to us and the students at the University Examinations almost on a par with the select groups.

One major factor that helped us to attain such fantastic results at the University Examinations was the general tone of the college atmosphere, congenial to teaching and study. The first college of the CMI's was the result of a long awaited desire of the order to have a first grade college after plenty of experience in running very good educational institutions in various parts of the erstwhile states of Travancore and Cochin. Being the firstborn, genuine efforts were made by the order to make it first rate. Highly talented, dedicated persons of the order were pooled together. Their generosity and good intentions made the selection of the staff an achievement worth the trouble. Unstinted co-operation among the management, staff and students made it a tremendous success.

It was into the galaxy of such eminent men of knowledge and discipline that I was absorbed in the early years of the college. The late Rev.Fr. Theodosius, the then Principal, introduced me to the second Intermediate Modern History class which had a strength of around one hundred and seventy students. A very cool and quiet welcome I had, though I was told by some colleagues that it was a prelude for the grilling on the next day. In fact it was. But with a mastermind I overpowered them followed by a good lecture, well prepared in advance, on the topic "The crusades". I felt that the students in their hearts had the opinion that they had " not a chip of the old block, but the block itself" (Their previous teacher of History was Pr

---

Prof. Sebastian P. Joseph is a former member of the Teaching Staff of S.H. College

V.J Mathai who left Thevara to join St.Thomas Palai as Head of the Department). A Good number of teachers waited in the common staff room to listen to my experiences of decent ragging by decent students. When I told of my first experience to them, they congratulated me. It was a satisfying moment and I became honoured and respected by the students, for they felt that I had excellently passed their tests.

Not only in academics but also in all extracurricular activities the college excelled. The late Rev. Fr. Shabore and Theodosius sacrificed all in them for the glory of the college. Any man of fame who visited the town became an eminent guest in the college auditorium, where the staff and students packed in to listen to the great words from him. The college auditorium used to witness heated debates supporting and opposing various subjects of current importance. The hall used to reverbrate with oratorical talents and the mighty applauses of appreciation from the crowd of listeners. For people who have participated and listened to those debating contests of great calibre, the modern parliamentary debates held elsewhere seems a mockery of the system.

Yet another field of fame was the sports and games activities. The Rev.Fr. Bartholomew memorial trophies in intercollegiate basketball and volleyball tournaments were real festival occasions. Teams from all over the then Madras Province and Travancore and Cochin states used to participate to win the much coveted trophies. Money used to be poured out without stint but wisely to help the S.H. teams to the brim. Having been a good basketball player while a student, I used to be in the basketball court every evening to play the game. A strong team was trained in a couple of years, which won for the first time the Intercollegiate University Trophy in a game played at Loyola College, Madras. Though we returned without much fanfare, we were stunned by the affectionate reception given at the Ernakulam railway station. Sports lovers of the college in hundreds under the leadership of Rev.Fr. Gabriel and Prof. P.M.Joseph of commerce department took us to the college, where a spectacular show of appreciation and acknowledgement was awarded to us. The Physical Director Prof.P.P Devassy Palocaran and myself were the most happy.

Another programme of great pride for the institution was the annual staging of a play by the Staff. Almost every year the staff under the efficient leadership of the late Rev.Fr. Dismas of the English Department used to stage a Shakespearean Drama before the staff, students and the public, very often accompanied by demanding shouts of "once more" when certain scenes were enacted. It used to be a gruelling time for the 'characters' in the drama as the rehearsals were done between 8 and 10 pm, after hard days of classwork. Plenty of jokes, comments and black coffee gave us the relief. Rev. Fathers Theodoisius and Theobald gave us encouragement and the late Rev.Fr. Stanislaus supplied us with good black coffee to satisfaction. I remember the goodluck I had to play the roles of Macbeth, Mark Antony, Hamlet etc. during my short span of service in the institution.

The college in the infant stage itself had excellent library, laboratories and classrooms. The environment with the grand lake on one side, coconut groves on the other sides, along with luxurious gardens around the building,was enough to satisfy the dream of Cardinal Newman, who wrote the 'Idea of a University'

The management of that period was thoroughly efficient, wed to the virtue of filial affection towards the staff and students. Of the Principals during my period, Rev. Fathers Theodosius and Theobald were highly qualified and talented men in the art of managing the staff and students with great wisdom and foresight. Sincere and devoted, open and frank, they were loved like the pupil of

the eye by all concerned. They never practised "dirty politics" in the college. The substance of their success was not in creating rifts, patronages and antagonisms. Really that period was like the Elizabethan age in Britan's past history.

In those days when the transport system was deplorably poor in the mofusil areas, the planners of the great institution, with abundant vision, spent enormous sums of money towards the construction of six blocks of hostels with decent facilities for stay, study, food, games and entertainments. The inmates were cared for with parental affection by the chosen group of hostel wardens.

When the CMI Congregation was divided into three provinces, I was invited to Devagiri College, Kozhikode. After much thinking like a doubting Hamlet "to be or not to be", I said goodbye to Thevara and to my esteemed colleagues in the institution. It was heart-renting. Still I did it.

In conclusion may I pay my homage to all who benevolently contributed to my success there.I thank the Sacred Heart College for the thorough drilling I had which made me fit in the profession. May the college rise to greater glories and lead on till eternity.

Members of the Drama Club with the Principal, 1947-'48

HOPES AND DESPAIR

Prof. N. V. Rama Iyer

Stepping into the Sacred Heart's

My friend and classmate Prof. G Sreenivasan (retired as head of the department of mathematics, Guruvayoorappan College, Kozhikode) joined Sacred Heart College as tutor in mathematics early in 1948. We were like twin brothers in boyhood days. Both of us had studied for the intermediate and degree courses in St. Thomas College, Trichur. After graduation in 1946, Srinivasan was called to Trivandrum by his advocate brother who persuaded him to join for M.Sc. Maths. He had hard days for 2 years and got M.Sc. in 1948 from the Travancore University, while I had to be content with a teacher's job in two schools.

In the S. H. College, Thevara, which was then nder the Madras University, there were more than dozen members in the English department. But ostgraduate degree holders were only a few. So icancies arose every year in the English department. Sri K.J. John B.A. (Hons) was a senior lecer . On the advice of Sri John, Srinivasan wrote me that I could get a tutor's post in the English artment, if I was interested. My heart throbbed enthusiasm to join Srinivasan in the college pective of the department. I was called for an view by Rev. Fr. Theodosius, Principal and lecin English. "Are you confident of speaking fluently in a class room for one hour? Unlike a high school class, you have to face a class of 120 students and even more and that too for one hour. What do you say?" "I shall endeavour" was my reply. "You have 5 hours of lecture in the intermediate and the rest in composition work and correction of notebooks of the inter and B.A. students." I joined the staff on July 20, 1949.

There were several hostels for the college. The ground floor of the main hostel was occupied mostly by the teachers of the college. I also got accommodation in this hostel. Some of the teachers residing there were: C. Chacko (Malayalam), R. Ganapathy Krishnan (Chemistry), G. Srinivasan, A.O. Varkey (Maths), K.A. Gopalakrishnan (Chemistry), Rajaram (Chemistry), K.L. Lukose (Chemistry). Rev. Fr. Antony TOCD was the general warden. He was also the Vice Principal and lecturer in politics, a father of medium size and fair complexion with pleasing manners and a smiling face which endeared him to one and all. I felt free to speak to him about my life, achievements and ambitions to be fulfilled in future. Understanding my difficult situation, he arranged two Sanskrit classes for me in the high school. This enabled me to receive an extra income of Rs. 35/-a month.

Later, Sreenivasan took leave for two months to prepare for his IAS examination in Bombay. Fr

---

r Head of the Dept. of Mathematics

Antony asked, "Can you not take Trigonometry or Algebra for the intermediate? That will be a practice for you in future." Quick was my ejaculation, "I shall do anything for the intermediate." I was an old student of Prof. P.A. Joseph (Kochapu Master) in Maths in his last lap of service in the St. Thomas (1942-44). He had subsequently joined the S.H. College from its very beginning. He was in the S.H. College till 1971, when he completed 65 years. Prof. Joseph encouraged me and allotted four hours. Two hours algebra and two hours trigonometry for the intermediate.

Hostel Life

There was perfect discipline in the hostels. During the third term hostels vie with one another in conducting separate hostel days, sports, games etc. Important personalities from all over India used to deliver lectures full of wisdom and knowldge. Those were days of festivity and merriment. It is not an exaggeration to record that no inmate of the hostel would like to go home. You feel you were leading a comfortable and peaceful life at home.

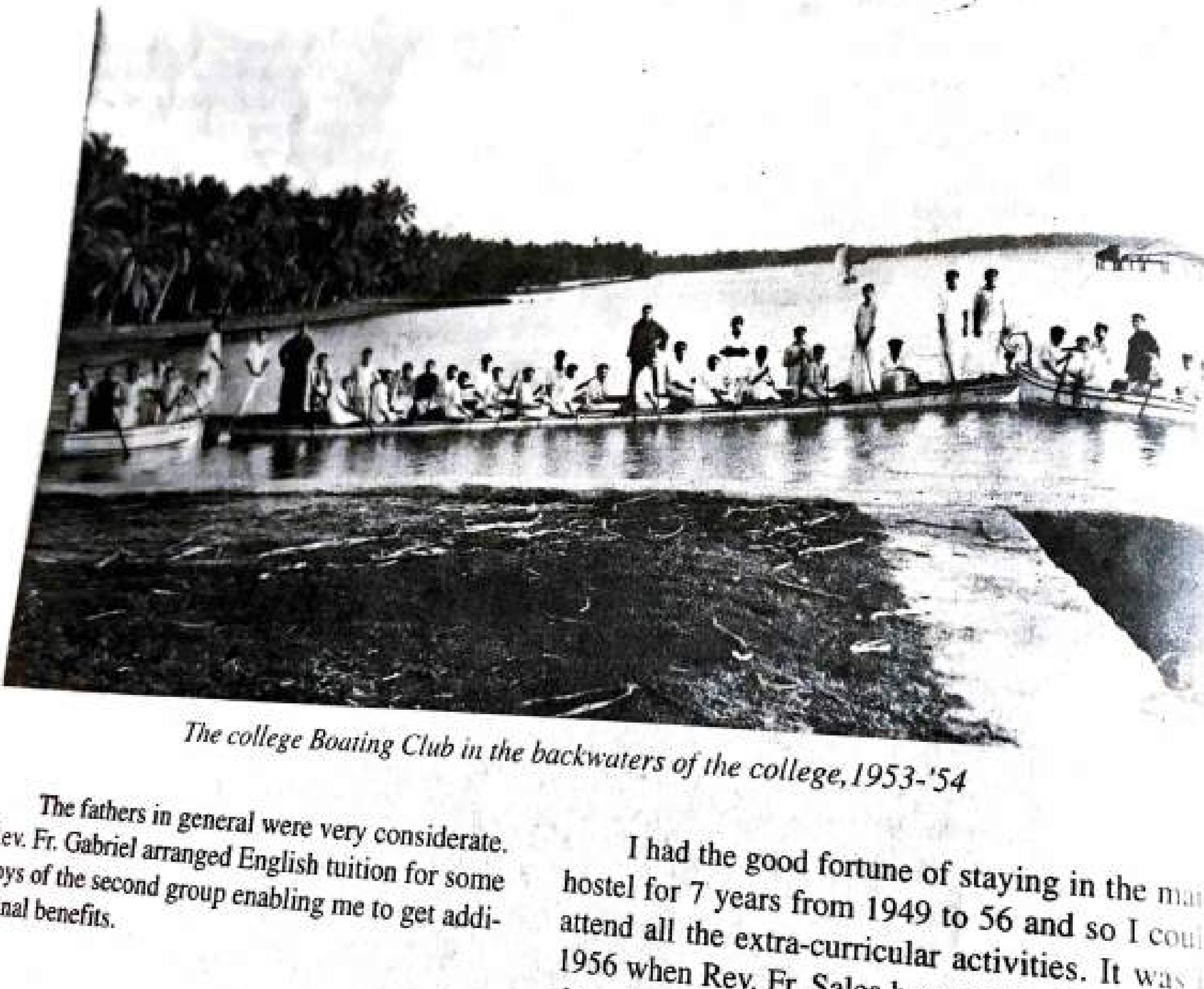

The college Boating Club in the backwaters of the college, 1953-'54

The fathers in general were very considerate. Rev. Fr. Gabriel arranged English tuition for some boys of the second group enabling me to get additional benefits.

I had the good fortune of staying in the main hostel for 7 years from 1949 to 56 and so I could attend all the extra-curricular activities. It was in 1956 when Rev. Fr. Sales became the Principal of the college, that the privilege of the teachers residing in the hostel was curtailed. We were much disappointed.

In the Department

With the formation of Kerala State the college had to be affiliated to the Kerala University. After a period of 12 years the college started B.Sc. Physics with Maths and Chemistry as subsidiaries. Prof. C. J. Daniel (formerly of St. Thomas, Trichur) became the Head of the Department. Prof. M.V. Varghese was the Head of the Department of Chemistry and Prof. P.A.Joseph was the Head of Maths. Prof. Varghese was very strict in selecting students for his course. The two years under him was a tough period for the wards. The first B.Sc. Physics batch had a glorious result. If memory is correct one student Ittiyerah had a second rank in the University. The second batch(1957-60)had a 3 year degree course. This was the last batch affiliated to Madras University. Rev. Fr. Archangel, who later became Principal, Prof. P. C. Thomas who retired from St. Thomas College Trichur and is now taking coaching classes for medical-engineering students, the present Pro Vice-Chancellor of Cochin University Sri. V. J. Pappoo, to mention a few, were in that batch. I was teaching Geometry and Trigonometry, Sri. S. Krishnan M.A., Calculus and Vectors, and Prof. P. A. Joseph, Solid Geometry.

It was in May 1960, that I set up my family in a small house in Krishnaswamy Road, Pullepady, Ernakulam. Buses from Padma Theatre were not frequent as at present. Travel was not easy. Very often I had to get into 2 buses to reach Perumanur and then take a rickshaw to the college. From 1964, the two year Pre-degree system and then the three year degree course came into existence. In June 1966 we started the degree course in Maths with only 9 students with Physics and Statistics as subsidiaries. At the end of the year (1967) Sri. Krishnan tendered his resignation to start a tutorial college.

In 1960 the UGC had launched a programme helping colleges to start PG courses. I suggested to Kochappu Master to apply for M.Sc. Mathematics. He frowned at the idea saying that he had completely forgotten higher maths and expressed his inability to teach M.Sc.

I retired from service on March 31st, 1981.The Management was very considerate to me during my service which I cannot ever forget. Over and above the usual send off a special lunch party was arranged in the monastery. At the end, they gave me a memento and one of the priests accompanied me to my home which was my last official journey from the college. That journey still remains fresh in my memory. ❑

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

COCHIN REFINERIES BALMER LAWRIE LTD

POST BAG 25
AMBALAMUGAL 682 302
ERNAKULAM, KERALA
PHONE : 7590/75937, FAX : 0484 75821

NAMO MATHA

Sadhu Ittyavirah

"Namo Matha"

When I think of the two years I spent at Sacred Heart college, I am overwhelmed by a sense of gratitude. Though I was a bright student in the high school, in 1939, when I passed the E.S.L.C examination, I could not join a college and continue my studies, as my parents were poor.

It was the time of the second World War. Many were joining the army. I too did and served as a combatant not only here in India but also abroad.

Desirous of continuing my studies in a college, upon my release from the army in 1948, I applied to several colleges in south India for admission. I did not get so much as an acknow- ledgement from the majority of these colleges. A few Principals wrote to me saying that being an ex-service man in his twenties, I would be a misfit among the college teen-agers.

Only from Sacred Heart college, I got an interview card. During the interview, the late dear Fr. Theodosius, the Principal, was rather apprehensive. He said that it would be difficult for me to be a regular college student after a lapse of 9 years. Nevertheless in view of my eagerness to study, he gave me admission.

But when I went to the late Fr. Dismas, the hostel warden, he was not willing to give me a room in the college hostel. "You can go and find your room somewhere else." he said. Feeling rejected, like a small boy I broke out into tears. Though not by my arguments, by my tears Fr. Dismas was moved to give me a room in the hostel. During the two years of my stay in the college hostel, the fathers were very kind and good to me. We had such luminaries like Fr.Theodosius, Fr. Dismas, Fr. Gabriel, Fr.Theobold, Fr. Marcel .... among the fathers and Prof. Varghese, Prof.Daniel, Prof. Joseph on the staff.

The fathers loved us students and deemed themselves 'in loco parentis'. Persuaded that healthy growth is possible only in an atmosphere of freedom, and that a vehicle will not move up a slope so long as the brakes are applied lest it should slide down, they gave us much freedom.

My classmates and hostel mates were very considerate and loving. They came to me in their difficulties with the candour and confidence of my younger brothers.

I was at the Sacred Heart College only for two years, for the intermediate. I did my studies creditably and secured many prizes.

After the intermediate, I joined the Society of Jesus, where I spent 9 years before I started out as an itinerant witness in the name of God. I am glad I

spent two years of my formative period at the Sacred Heart's These two years remain fresh and vivid in my memory.

I kiss my alma mater and greet her respectfully:

Namo matha, Namo matha
Namo matha, Namo namo"

It is my fervent prayer that you may continue to teach the youngsters who flock to you, not only the lessons of the arts and the sciences, but also the lessons of love that they may be inflamed by the all embracing love of the Heart of Jesus.

*　　*　　*

All that I am my mother made me

John Quincy Adams

Best Wishes from:

PRESTEEGE

GROUP OF COMPANIES

M.G. ROAD. ERNAKULAM

S.H. As I See

Rev. Fr. Sebastian Poonolly CMI.

I am associated with S.H. College, Thevara, neither as a student, nor as a member of its staff, nor as a participant of its management. My association with it is as an ordinary member of the C.M.I. Congregation, as a teacher in a sister college and finally as the General Councillor for Education who has a role in the formulation of the CMI Congregation's educational policy. When I was an aspirant (seminarian) at Mannanam from 1954-'59 I learned many things about S.H. from a few of those who were closely associated with it: Father Joseph Hadrian who supervised the construction works, Fathers Romeo Thomas and Theodosius who had served as its Principals, Fathers Columbus and Hillarion who had worked as teachers and then had their services terminated when the congregation was divided into three provinces in 1954-'55, and Father Optatus who was a student at S.H. I first visited S.H. in 1958 as an aspirant.

A PIONEER IN THE FIELD

When S.H. was started, it was the third Catholic college for men in Kerala, the earlier ones being S.B. College, Changanachery and St. Thomas College, Trissur. It remained the only CMI college for a decade. Fifty years ago, when the CMI Congregation was still a stranger to the field of higher education, though it had already half a dozen postgraduates who had their training at St. Joseph's College, Trichy, or Loyola College or Presidency College in Madras, the decision to start a first grade college could not be easily arrived at. The members and especially the superiors of the congregation were debating for a couple of years whether to start or not to start. Finally, the vision of fathers like John Berchmans and Francis Sales won general acceptance.

By 1957 S.H. had two sister colleges, St. Joseph's College Devagiri, Calicut and Christ College, Irinjalakuda. Six more have since been added, one of them - Christ College, Bangalore - being outside Kerala. All these colleges were modelled on S.H.; their respective founding Principals, and the leading members of the staff, had their first innings at S.H. Not only the CMI colleges, but many other Catholic colleges, started by the dioceses and women religious, had S.H. as their inspiration. So S.H. is not merely one among over a hundred colleges in Kerala. It was a path-finder, a pace-setter and a pioneer in the field of higher education in Kerala.

A LOVING MOTHER

I have talked to many of S.H. 's alumni including some of my cousins and other relations. I real-

said that all of them had very cherished memories about S.H. They admit that they had their pranks, mischiefs and minor adventures! Many of them have told me that the fathers in charge of them took great personal interest. They have also developed deep life-long attachments to them. In short, these fathers had touched their hearts and changed their life. S.H. can claim, more than any institution I know, to have thousands of such devoted alumni. More than anything else, I feel, it is this the S.H. can be proud of.

A TREND-SETTER

Higher education in Kerala, everybody will admit, is at the crossroads today. It has had tremendous quantitative growth, but quality-wise it is sub-standard even by Indian standards, and pray S.H. will be once again a trend-setter, path-finder, a pioneer. S.H. has all the ... to play this leadership role effectively.

God bless S.H.!

* * *

Blessings ever wait on virtuous deeds, and though a late, a sure reward succeeds.

Congreve

With Best Compliments from

FR.PRIOR & COMMUNITY,
L.F.MONASTERY
KODUVELI P.O., KODIKULAM, THODUPUZHA 685 582

PRINCIPAL, STAFF & STUDENTS,
ST.JOSEPH I.T.C.
KODUVELI.

DIRECTOR, STAFF & STUDENTS,
CHAVARA COMPUTER CENTRE
THODUPUZHA - 685 584.

MY BEGINNINGS FROM S.H.

Prof. Antony Joseph

When I was studying for my B.A. (Hons.) Course in Economics, a prestige as well as a privilege in those days, I did not have the least expectation that I would begin my career from the Sacred Heart College, Thevara. As providence has it, Thevara College and the Main Hostel showed me how to begin life. From the very inception I was very quick to learn that the 'Alma Mater' presented the best quality of scholastic materials for moulding the young. This singular aspect remains indelibly in my memory even after the lapse of four decades.

After taking my B.A.(Hons.) Degree from the St. Joseph's College, Tiruchirappalli, I joined the Sacred Heart College, Thevara, in June 1953 as lecturer in the Economics and History Department on a monthly salary of Rs.120/-. This paltry sum, as per the present day standards, was just sufficient to stitch a two-piece cotton suit. It was customary in those days for college lecturers to wear a two-piece suit or at least a coat and tie. I continued as lecturer in the Thevara college till I joined the Maharaja's College, Ernakulam, on 2nd January 1958. In the Economics and History Department Prof. K.J. Cyriac was the Head. Prof. Abraham Kurian who taught History was the second in command. Prof. P.J. Sebastian and Prof. K.C Jacob were the other two members of the Department.

Prof. Antony Joseph is the former Principal of Government College, Chalakudy

As usual I was assigned work intended for the juniors - Ancient History (History of Greece and Rome) for the Intermediate and Rural Economics and Public Finance for the First Year B.A. Class.

I soon became familiar with all the members of the various departments. Since I was put up in the Main Hostel I had ample time at my disposal. About 20 members of the Teaching staff also resided in the ground floor. The inmates included Prof. C.C. Chacko, P.P. Joseph, N.V. Rama Iyer, K.C Jacob, R.Ganapathi Krishnan, T.C. Mathew, K.L. Lukose and K. Ramunni Menon (who after joining the IAS became the collector of Ernakulam and retired as Special Secretary, Government of Kerala).

Although the juniormost, I took active part in all extra curricular activities. I used to play tennis with my friend and colleague Prof. K.C. Jacob. I was called upon to assist Prof. P.J. Sebastian in organising the Voluntary Corps, the forerunner of the NCC unit in the College. The Voluntary Corps was organised at short notice in connection with the visit of His Eminence Eugine Cardinal Tissarant.

In those days there was no bus service to Thevara. Students had to walk up from the Junc-

tion. The only professor in the college coming by car was Prof. Kerala Varma Thampuran of the Cochin royal family who was the Head of the Department of Commerce. Other senior professors came to the college in handpulled rikshaws and quite a few used bicycles.

The happiest part of our life was the life in the hostel. The cordial interaction between the teachers in the hostel was an exhilarating experience. We did not know how the days passed on.

The institution under the guidance of able and dedicated administrators has changed beyond recognition after I left it in 1958. The college became a co-educational institution in 1975. The strength increased by leaps and bounds. Academic courses including postgraduate courses are many. A separate wing has been started for computer education. The staff strength including highly qualified personnel has increased manyfold. The University has recognised my old college as a centre for research in various disciplines.

Before I conclude, I would like to place on record my sincere appreciation of the concerted efforts of the dedicated fathers to bring forth innovative courses and careers for the youth that would stand them in good stead in the future. When the college celebrates its Golden Jubilee I pray God Almighty to shower His blessings on the institution to make it golden in every respect. ❑

With Best Compliments from:

RAMNATH & COMPANY

Thampy Building, 321, 2nd Floor, M.G. Road, Ernakulam
Cochin- 682 001.
PH.NOS. 366452, 366835, 373521, 368935 Res. 344666, 340301
Telex : 885-6352 MANI IN/0885-6675 LAXA IN/0885-6559 CFP in
FAX : 484-370353 / 344190

"THE COMPLETE SEAFOOD PEOPLE"

Beginning of a pilgrimage

Dr. Albert Nambiaparambil CMI

I am now placed in the High Ranges of Kerala, in Korandakad, on the Mattupetty Road. Daily I see tourists on this route. Recently we had three groups from Thevara College visiting our place. This place, Sangamam, was for them a way-side stop to wash, to rest for some time and then to continue their way to the famous tourist spots: the Mattupetty Dam and the Nilgiris. If the tourists are rich enough they may stop for one or two snaps. Returning home they can show these snaps and recollect, "how wonderful it was!". Well, it is nice to be a tourist in this world. Isn't it?

To one group from Thevara I asked this question: "While leaving Neriamangalam, when the driver negotiates one of the hair-pin curves, you see an advertisement wherein a few elephants are displayed. Has anyone noticed this picture?" Only one gave the answer, Yes. What is written on this advertisement of elephants is: "We are the first, we will be the future". The elephants were here before us. They are our predecessors. In the pilgrimage or procession of life they joined much, much earlier. The other week we had four visitors to this place, four elephants - two grown-ups and two kids. From up the mountains they were focusing their gaze on us.

Are we tourists in life, making a still photo of the flow of life? Or are we along with our predecessors joining in one pilgrimage? The tourist converts the flow of life into still moments; the flowing river changes into a still picture in his hands. He is a detached observer, a spectator. On the other hand, if I take the attitude of a pilgrim, my look will pierce through even the still moments and make them alive, or make them flow.

As I look back through the years, I see one of the stop-overs of my life, the one year, 1960-1961, I spent in the S.H. College, Thevara, as bursar. It was my first year after the ordination as a priest. The faces of many students, lecturers, professors line up for my focus or gaze, thirtyfour years after that "first experience". It was there I learned to pick up the art of human relations, of networking. An attitude of gratitude is with me for those who joined me in the procession of life. It was there that I learned the very first lesson that "it is in giving that we receive", as St. Francis of Assissi would formulate it.

Perhaps one thing that I and you can do as pilgrims in life would be to live the rest of this life not just as tourists but as pilgrims with an attitude of worshipful silence and adoration for the past and the present and to look with wonder to the future, crying out from deep within us the cry of life: "Sangam Saranam Gachami (I take refuge in the Confluence)".

❑

The author is a former Bursar of the College. He is also a pioneer in inter-religious dialogue in India.

ഞാനറിയുന്ന തിരുഹൃദയ കലാലയം

ഫാ. ഡൊമിഷ്യൻ മാണിക്കത്താന്

"മഹാന്മാർ ആശയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു; ശരാശരിക്കാർ സംഭവങ്ങളും. സാധാരണക്കാരാകട്ടെ വ്യക്തികളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു" - എന്നിങ്ങനെ എവിടെയോ വായിച്ചതോർക്കുന്നു. ഞാനറിയാതെ തിരുഹൃദയകലാലയത്തെപ്പറ്റി അയവിറക്കുമ്പോൾ ഈ മൂന്നു പ്രക്രിയകളും വേണ്ടിവരുന്നു. ആശയാദർശങ്ങളും സംഭവങ്ങളും വ്യക്തികളും കൂടിക്കുഴഞ്ഞുകിടക്കുന്നതാണല്ലോ മനുഷ്യ ജീവിതം തന്നെ.

ബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കം

തേവരകോളേജുമായുള്ള എന്റെ ബന്ധം 1956-ലാരംഭിക്കുന്നു. പ്രീ-യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥിയായിട്ടാണ് തുടക്കം. അന്ന് മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിലാണ് തേവര.(പ്രീയൂണിവേഴ്സിറ്റി കോഴ്സ് പിൽക്കാലങ്ങളിൽ പി.ഡി.സി.ക്കു വഴി മാറിക്കൊടുത്തു). ഫാ. ഫ്രാൻസിസ് സാലസ് പ്രിൻസിപ്പൽ. അച്ചടക്കം, വിദ്യാഭ്യാസനിലവാരം, കലാസാംസ്കാരികപ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ഔന്നത്യം നേടിയിരുന്ന സുവർണ്ണകാലം. അഞ്ഞൂറോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ അന്ന് അഞ്ചു ഹോസ്റ്റലുകളിലായി താമസിച്ചിരുന്നതോർക്കുന്നു. അധ്യയനവർഷാവസാനം നടന്ന സോഷ്യൽ ഇന്നും പച്ചകെടാത്ത മധുരസ്മരണയായി നിൽക്കുന്നു . രണ്ടായിരത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ ലേക്ക്വ്യൂ ഗ്രൗണ്ടിൽ അധ്യാപകരോടൊപ്പം സൊറപറഞ്ഞും കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചും ചായകഴിച്ചും ചെലവഴിച്ച അസുലഭസായാഹ്നം.

യുവജനോത്സവം

രണ്ടാം ഘട്ടം 1964-ലാരംഭിക്കുന്നു. കോളേജ് ബർസാറായിട്ടാണ് ഇത്തവണത്തെ അവതാരം. ഇക്കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും സ്മരണീയസംഭവം കാത്തലിക് സ്റ്റുഡൻസ് യൂണിയന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന യുവജനോത്സവമാണ്. കേരളത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക കോളേജുകളിൽനിന്നുമെത്തിയ യുവപ്രതിഭകൾ നാടകം നൃത്തം, പ്രസംഗം, പ്രബന്ധരചന തുടങ്ങിയവയിൽ മാറ്റുരച്ചു നോക്കിയ ദിനരാത്രങ്ങൾ മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന കലോത്സവം.ഇന്നത്തെപ്പോലെ സർക്കാർച്ചെലവിൽ നടത്തുന്ന യുവജനോത്സവങ്ങൾ അന്നില്ലായിരുന്നു എന്നാണോർമ്മ. യുവപ്രതിഭകളെ, വിശേഷിച്ചു ക്രൈസ്തവയുവാക്കളെ, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും സാംസ്കാരിക രംഗത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിനും വേണ്ടി രൂപംകൊടുത്ത ഈ പരിപാടിയ്ക്കു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ പലരാണ്. ഇങ്ങനെയൊരാശയം അവതരിപ്പിച്ചവരിൽ പ്രധാനി പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറയാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കുറേക്കാലംകൂടി ഈ വാർഷികോത്സവം തുടർന്നുപോന്നു. അന്നു മാനേജരായിരുന്ന ഫാ.മെലേസിയൂസും പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. അജേവൂസും വളരെ ഉദാരമായി ഈ പരിപാടികൾക്കു നേതൃത്വം നല്കിയതോർക്കുന്നു. കലാസാഹിത്യരംഗങ്ങളിൽ മുൻനിരയിലുള്ള പലരും അന്നു യുവജനോത്സവത്തിൽ ജഡ്ജിമാരായി വരികയുണ്ടായി. അവരുമായി പരിചയപ്പെടാനായതു വ്യക്തിപരമായി ഒരു നേട്ടമായി ഞാൻ കാണുന്നു.

മലയാളവിഭാഗത്തിൽ

തേവരകോളേജുമായുള്ള ബന്ധത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും സുദീർഘവുമായ ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത് 1967-ലാണ്. മലയാളവകുപ്പിലെ ലക്ചററായിട്ടാണ് ഇത്തവണത്തെ രംഗപ്രവേശം. ഫാ.അജേവൂസ് പ്രിൻസിപ്പൽ, പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ വകുപ്പ് തലവൻ, ശ്രീ പോൾ തത്തനാട്ട്, ശ്രീ അഗസ്റ്റിൻ കൊമ്മറ്റം എന്നിവർ സഹാധ്യാപകർ. സംസ്കൃതാധ്യാപകൻ ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണൻ.(ഭാഷാപണ്ഡിതനായ ഈ വിനയാന്വിതനെ ചലിക്കുന്ന വിജ്ഞാനകോശമെന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്) ശ്രീ. പി.ആ

വിദ്യാർത്ഥിയായും ബർസാറായും അധ്യാപകനായും ഈ കോളേജിനോടു നിരന്തരം ബന്ധപ്പെട്ടുപോന്ന ലേഖകൻ കോളേജ് മാനേജിങ് ബോർഡംഗമായും കുടുംബദീപം പത്രാധിപരായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുരളീധരൻ ഈ ടീമിലേക്കുവന്നത് കുറെക്കഴിഞ്ഞാണ്. പരസ്പരധാരണയും സൗഹൃദവും സഹപ്രവർത്തനത്തിൻെറ ഉന്നതശൈലികളും മുറ്റിനിന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഈ ടീമെന്നുള്ളത് അഭിമാനത്തോടെ ഓർക്കുന്നു. ഹിന്ദി വിഭാഗം പ്രൊഫ.മല്ലയ്യ, പ്രൊഫ.ചാക്കോ തുടങ്ങിയവർ ഈ കൂട്ടായ്മക്കുമിഴിവേകി.

പുതിയ കോഴ്സുകൾ, വികസനപരിപാടികൾ, കലാകായികതലങ്ങൾ എന്നിവയിൽ ഇക്കാലത്തു പല നേട്ടങ്ങളും കലാലയത്തിനുണ്ടായി. കേരള സർവ്വകലാശാലയിലെ ഒന്നാംകിട കോളേജുകളിലൊന്നായി തേവര വളർന്നു.

ഔന്നത്യത്തിൻെറ പടവുകൾ ഒന്നൊന്നായി കയറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈ കാലയളവിൽ (1969) ഉണ്ടായ ഒരു തല്ലിപ്പൊളി വിദ്യർത്ഥിസമരം എല്ലാ നല്ലമനുഷ്യരെയും കഠിനമായി വേദനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. കലാലയത്തിൻെറ പ്രതിച്ഛായയ്ക്കിതു വളരെയേറെ മങ്ങലേല്പിച്ചു. കുറെക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും അച്ചടക്കം ആകാശകുസുമമായി. മാനേജ്മെൻറിൻെറയും അധ്യാപകരുടെയും ആത്മവീര്യം ഒരളവുവരെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഈ ഉൾക്കിടിലത്തിൽനിന്നും മോചനംനേടാൻ കുറെയേറെ സമയമെടുത്തു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

കാൽനൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു നടന്ന ഒരു ദുരന്തത്തെ ഇന്നത്തെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വച്ചളക്കുന്നത് അശാസ്ത്രീയമാവും. അതുകൊണ്ട് ഞാനതിനു തുനിയുന്നില്ല. എങ്കിലും ആ സംഭവത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ പഠിച്ചപാഠം മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ .ആദർശത്തിൻെറ പേരിലായാലും വാശിയും കടുംപിടുത്തവും ഒന്നിനും പരിഹാരമാവില്ല. കാലോചിതമായ മാററങ്ങൾക്കു വിധേയമാവാത്ത ജീവിതം ആ പേരിനർഹമല്ല. ഏതാനുംപേരുടെ രാഷ്ട്രീയക്കളിയും അധികാരമോഹങ്ങളുമാണ് വലിയൊരുവിഭാഗം മിണ്ടാപ്രാണികളായ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവിതം അപകടത്തിലാക്കുന്നത്. (ഇന്നത്തെ കലാലയരാഷ്ട്രീയം തന്നെ ഇപ്പറഞ്ഞതിനു തെളിവാണ്)

പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്ന്

അന്നത്തെ പ്രതിസന്ധിയിൽ നിന്നു രക്ഷനേടാൻ സഹായിച്ചവർ പലരാണ്. അവരിൽ പ്രമുഖനാണ് അന്നു മന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ.വെല്ലിങ്ടൺ എന്നത് നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക നഷ്ടവും അപമാനഭാരവും പരിഹൃതമായില്ലെങ്കിലും തലയുരാനുള്ള വഴി അദ്ദേഹം കാണിച്ചു തന്നു. സമരനായകന്മാരുടെ മോഹങ്ങളും പൂവണിയുകയുണ്ടായില്ല.

സുദീർഘമായ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ തേവര കോളേജിനെ സമ്പന്നമാക്കിയവർ നിരവധിയാണ് . ഓർമ്മയിൽ ജ്വലിച്ചു നില്കുന്ന ഏതാനുംപേരുകൾ മാത്രം കുറിക്കുന്നു. ഫാ.ഫ്രാൻസിസ് സാലസ്, ഫാ. തെയോബാൾഡ്, ഫാ. മാർസൽ, ഫാ അജേവൂസ്, ഫാ. മെലേസിയൂസ് , ഫാ.ബർണബാസ്, പ്രൊഫസർമാരായ സിറിയക് , അബ്രാഹം കുര്യൻ, എം. വി. വർഗ്ഗീസ്, ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, ദാനിയേൽ, കൊച്ചാപ്പു, ഗോപിനാഥൻ, നളിനബാബു. ഇവരുടെയും ഇവരെപ്പോലെ സമർപ്പിതമനസ്സുകളായ ഒട്ടനവധിപ്പേരുടെയും കുതിപ്പിൻെറയും കിതപ്പിൻെറയും ഫലമാണ് ഇന്നത്തെ തേവരകോളേജ് എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. മേല്പ്പറഞ്ഞവരിൽ പലരും ഇതിനകം കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞു. അവർക്കെല്ലാം ആത്മശാന്തി നേരുന്നു.

ചാക്രിക പ്രവാഹം

പ്രമേയം, നിർപ്രമേയം, സമന്വയം എന്നിവയുടെ ചാക്രികപ്രവാഹമാണ് ചരിത്രം എന്നു ചില ദാർശനികർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ദർശനം ശരിയാണെങ്കിൽ തേവരകോളേജിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു സമന്വയത്തിൻെറ കാലമാണ്. പ്രമേയപ്രതിപ്രമേയങ്ങളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ നിന്നും ആശയാദർശങ്ങളുടെ സംഘട്ടനങ്ങളിൽ നിന്നും ചൈതന്യമുൾക്കൊണ്ട് സമുദ്ധിതമാകേണ്ട കാലം. ബുദ്ധിപരവും വൈകാരികവുമായ തലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല കലാ, കായിക, സാംസ്കാരികതലങ്ങളിലും ഈ സമന്വയപ്രക്രിയ നടക്കണം ജൂബിലി വത്സരം ഇതിനുള്ള ഒരപൂർവാവസരമായിട്ടാണു ഞാൻ കാണുക. ആഘോഷപരിപാടികളും വികസനപ്രക്രിയകളും ഈ വഴിക്കു തന്നെയാണ് നീങ്ങുന്നതെന്നുകാണുന്നതു ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണ്.

ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ചു നടക്കേണ്ട വിലയിരുത്തലിൽ താഴെക്കാണുന്ന വിഷയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതു മേല്പ്പറഞ്ഞ സമന്വയപ്രക്രിയക്കു സഹായകമാകുമെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ദേശിയ, പ്രാദേശിക നേതൃത്വത്തിൽ മുൻ നിരക്കാരെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന എത്ര പേരെ ഈ കലാലയം പുറത്തുവിട്ടിട്ടുണ്ട്? (നേതൃത്വം രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലാവണമെന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയം ഇന്നു കച്ചവടമാണല്ലൊ). പഠിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടി സർഗ്ഗാത്മകസംഭാവനകൾ സമൂഹത്തിനു സമ്മാനിച്ച എത്ര പേർക്ക് ഈ കലാലയം ജന്മമേകിയിട്ടുണ്ട്? കലാലയസാരഥികളും വിദ്യയാർജ്ജിക്കുന്നവരും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളേവ? ശരാശരി "അഭ്യാസ"

അതിനപ്പുറം, എന്തെങ്കിലും മൂല്യചിന്തയുണ്ടോ? കോളേജിലെ സാമൂഹികശാസ്ത്രവകുപ്പ് ഭാവനാപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്താൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരംകണ്ടെത്താൻകഴിയും.

1985-ലാണ് കലാലയത്തോടു ഞാൻ വിടപറഞ്ഞത്. കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങളും വികസനപ്രക്രിയകളും നിരന്തരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടുംകേട്ടും സാഭിമാനപൂർവ്വം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ സ്നേഹിച്ച, എന്നെ വളർത്തിയ, തിരുഹൃദയകലാലയത്തിനു ജൂബിലിമംഗളം നേരുന്നു. നന്മമാത്രം വരട്ടെയെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ❑

Best compliments from;

Christ King Monastery

Karukutty

With Best Compliments from:

THE CYLON FANCY HOUSE

ESTED 1955

PHONE: 351710 / 370547

(H.O.) 18, Market Road, Ernakulam. (B.O.) Opp.Blue Diamond Hotel, Market Road, Ernakulam.

Sole Agents for:

1. Shalimar Pack (pick up bags) Bombay.
2. Siltap Chemicals (silpaulin) Bombay.
3. Asoka Betelnuts Co.Ltd (Betelnuts) Coimbatore.
4. Parrys Confectionery Ltd (sweets) Madras.
5. Pradhan Perfumers (Agarbathies) Bangalore.
6. Camphone & Allied Products (camphore) Madras.

And, Polythene LDPE/Poly propylene/HMHDPE films, tubing and Bags, and all kinds of Agarbathies.

സുവർണ്ണ ശോഭയിൽ തിരുഹൃദയ കലാലയം

പ്രൊഫ.മാത്യു ഉലകംതറ

തേവര സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് കോളെജ് സുവർണ്ണജൂബിലി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ മഹാകലാലയത്തിന്റെ അമ്പതുകൊല്ലത്തെ വളർച്ചയ്ക്കിടയിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടുകൊല്ലവും ഞാനതിന്റെ ഒരു ഘടകമായിരുന്നു. ചിലപ്പോഴെങ്കിലും പ്രധാനഘടകമാകാനും എനിക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അക്കാലത്തെ കോളെജിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ എന്റെ ആത്മകഥയുടെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു പോയേക്കും. അതു ഞാൻ തീരെ ആഗ്രഹിക്കാത്തകാര്യമാണ്. ആ പ്രശ്നം ഒഴിവാക്കാൻ ഒരു കാര്യം ആമുഖമായിത്തന്നെ പറയട്ടെ. എനിക്കിന്ന് എന്തെങ്കിലും വളർച്ചയോ വലിപ്പമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ വലിയൊരുപങ്ക് തേവര കോളെജിന് അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. ചില ആസ്പത്രികൾ രോഗികളെ ആകർഷിക്കുന്നത് അവിടെയുള്ള ചില ഡോക്ടർമാരുടെ പ്രശസ്തികൊണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ സുസജ്ജീകൃതവും പ്രശസ്തവുമായ ഒരാസ്പത്രിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴുള്ള മഹിമ അതേ ഡോക്ടർമാർക്ക് പെൻഷൻപറ്റി വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാറില്ല. വ്യക്തികളെക്കൊണ്ടു സ്ഥാപനമെന്നപോലെ സ്ഥാപനത്തെക്കൊണ്ടു വ്യക്തികളും വളർച്ചപ്രാപിക്കുന്നു. ഇതുപരസ്പരം അംഗീകരിക്കാൻ പലപ്പോഴും മറന്നുപോകാറുണ്ട്. അതിനാൽ അക്കാര്യം ഞാനിവിടെ ആദ്യമായി ഓർമ്മിക്കുന്നുവെന്നേയുള്ളു.

ഫാ.പീറ്റർ തോമസ്, ഫാ.റോമെയോ തോമസ്, ഷെവ.സി.ജെ.വർക്കി, ഫാ.തിയോഡോഷ്യസ് മുതലായ പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ കീർത്തിപരിവേഷത്തിൽ മുങ്ങി നില്ക്കുന്ന കാലത്താണ് തേവര കോളെജിലേക്ക് ഒരു ഉദ്യോഗാർത്ഥിയായി കടന്നു ചെല്ലുന്നത്. ഞാൻ ചെല്ലുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ഫാ.ആന്റണി സി.എം.ഐ യായിരുന്നു പ്രിൻസിപ്പലെങ്കിലും തിയോഡോഷ്യസച്ചന്റെ വ്യക്തി പ്രഭാവസ്മൃതികൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. തേവര കോളെജ് ദേശാന്തരപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചത് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നെന്നുതോന്നുന്നു. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുടെ ഒരു അനർഘസമ്പത്തായി അന്ന് തേവര കോളെജ് ശോഭിച്ചു. തിയോഡോഷ്യസച്ചൻ അതിരറ്റ ഒരു സ്നേഹസാന്നിദ്ധ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ആന്റണിയച്ചൻ അച്ചടക്കത്തിന്റെ അവതാരമായിരുന്നു എന്നൊക്കെയുള്ള സംസാരം കേട്ടുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ തേവര കോളെജിലെത്തുന്നത്.

ഒരു ക്രൈസ്തവസ്ഥാപനം നിയമബദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രമാണോ? അല്ലെന്നു തെളിയിക്കുന്ന ഒരനുഭവത്തിന്റെ കുളിർമ്മ നുകർന്നുകൊണ്ടാണ് അവിടത്തെ എന്റെ രംഗപ്രവേശം. അന്ന് (1954) മാനേജരായിരുന്ന ജോസഫാത്തച്ചനെക്കണ്ട് ഞാനൊരു ജോലിക്കപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. തത്ക്കാലം ഒഴിവില്ലാ എന്നായിരുന്നുമറുപടി. തുടർന്നു വാത്സല്യമൂർത്തിയായ മാഴ്സലച്ചൻ എന്നെ പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചന്റെ അടുത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ജ്ഞാനത്തിന്റെയും വിശുദ്ധിയുടെയും വിളഭൂമിയായിരുന്ന പെ. ബ. ബർക്കുമാൻസച്ചനായിരുന്നു അന്നു പ്രൊവിൻഷ്യൽ. അദ്ദേഹം ഒരു കേവലസന്ദർശനത്തിനായി തേവര ആശ്രമത്തിലെത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അക്കാര്യം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തിന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാമായിരുന്നു. കോളെജിന്റെ കാര്യം നോക്കാൻ പ്രിയോരും പ്രിൻസിപ്പലുമുള്ളപ്പോൾ മേലധികാരി അതിൽ കൈകടത്തുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, അത്തരം ന്യായങ്ങളൊന്നും പറഞ്ഞ് ബർക്കുമാൻസച്ചൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയില്ല. കറുത്തും മെലിഞ്ഞും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രമണിഞ്ഞും ഒരു കൺമതിപ്പുമുളവാക്കാത്തവിധം തന്റെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനോട് അദ്ദേഹം കരുണാമസൃണമായ പരിഗണനയാണു കാണിച്ചത്. വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കുന്നില്ല. വ്യത്യസ്തമായഎന്തോ ഒന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധനേത്രങ്ങൾ എന്നിൽ കണ്ടെത്തി. അധികാരികളോട് സംസാരിക്കട്ടെ, നാളെവരു എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്നെ ആശീർവദിച്ചയച്ചു. പിറ്റേന്ന് എനിക്കു കിട്ടിയ നിർദ്ദേശം പ്രിൻസിപ്പലച്ചനെക്കാണാനായിരുന്നു.

അന്നാദ്യമായിട്ടാണു ഞാനൊരു വൈദികപ്രിൻസിപ്പലിനെ നേരിൽക്കാണുന്നത്. (പാലാ കോളെജിൽ ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ഡോ. പി. ജെ. തോമസും പ്രൊഫ. വി. ജെ. ജോസഫുമായിരുന്നു പ്രിൻസിപ്പൽമാർ. പിന്നീടു മഹാരാജാസ് കോളെജിലാണ് ഞാൻ ബി. എ.യ്ക്കു പഠിച്ചത്)

1954 മുതൽ 1986വരെ ഇവിടെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ. പ്രശസ്തകവിയും വിമർശകനും വാഗ്മിയുമായ ഇദ്ദേഹം 1965 മുതൽ റിട്ടയർചെയ്യുംവരെ പൗരസ്ത്യഭാഷാവിഭാഗം തലവനുമായിരുന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ തിയോബാൾഡച്ചൻ എന്നിൽ ആദ്യമുളവാക്കിയത് ഭയമാണ്. 'തന്നെക്കൊണ്ടു കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമോ' എന്നചോദ്യമാണദ്ദേഹമെന്നോടാദ്യം ചോദിച്ചത്. പാണ്ഡിത്യത്തെ സത്യം, ആജ്ഞാശക്തി തുളുമ്പുന്ന ശബ്ദം. കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നായിരുന്നില്ല, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജീവനോടെ കൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നാണ് അപ്പോളെന്നിലുണ്ടായ ശങ്ക. തിയോബാൾഡച്ചൻ വരാന്തയിൽക്കൂടി നടന്നാൽത്തന്നെ പരിസരങ്ങൾ ഭയാദരവിമുകമായിത്തീരുമായിരുന്നു. തിടമ്പെഴുന്നള്ളിച്ചുവച്ച ഗുരുവായൂർ കേശവനെപ്പോലെ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു സാക്ഷാൽ ഗജരാജവിരാജിതമന്ദഗതിയായി അദ്ദേഹം സഞ്ചരിക്കുന്നത് ഞാനിന്നും മനോനേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു കാണുന്നു. സഹജമായ ക്ഷിപ്രകോപം വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം ഗജരാജനല്ല ഗർജ്ജിക്കുന്ന മൃഗരാജനാണ്. എന്നാൽ വളരെവേഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മധുരമായ മനസ്സു ഞാൻ കണ്ടെത്തി. 'പാരിലില്ല ഭയമെന്നുമേറെയുണ്ടാരിലും കരുണയെന്നും' ഒരേസമയം അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. ഇത്രത്തോളം ദീനാനുകമ്പയും പ്രോത്സാഹനബുദ്ധിയും സന്മനസ്സും മനുഷ്യപ്പറ്റും ഇതുപോലൊരു ഭീമാകൃതിയിലൊരുമിച്ചുചേരുക അപൂർവ്വമാണ്. അടുത്തറിയുമ്പോൾ അമ്മയെപ്പോലെ ആശ്രയിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു ഗംഭീരസത്വൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേടിപ്പിക്കുന്ന പൊട്ടിത്തെറിക്കലും കണ്ണുനിറയ്ക്കുന്ന ഉള്ളലിവും എത്രയോ തവണ ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന തിയോബാൾഡച്ചൻ സാഹിത്യത്തെയും കലയെയും അതിരറ്റു സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നത് എനിക്ക് അദ്ഭുതകരമായിത്തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

തേവര കോളജിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സർവ്വകലാശാലാകലോത്സവങ്ങളിൽ അർഹിക്കുന്ന പരിഗണന കിട്ടാൻ വർഗ്ഗീയമുൻവിധികൾ തടസ്സമാകുന്നു എന്ന വസ്തുത അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ തേവരയിലെ ഐക്കഫ് യൂണിറ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ഇന്റർ കൊളജിയേറ്റ് ആർട്ട് ഫെസ്റ്റിവൽ നടത്താൻ മുൻകൈയെടുത്തതദ്ദേഹമാണ്. മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടുമുതൽ വിരലിന്റെ അഗ്രംവരെ കലാകാരനായ ഫാ. മെലേസിയൂസ് ആയിരുന്നു അന്നത്തെ ബർസാർ. തേവര കോളേജിന്റെ വിജയപതാക ഒരു മുഴംകൂടി ഉയരത്തിൽ പറപ്പിക്കാൻ കിട്ടുന്ന ഏതവസരവും വിനിയോഗിക്കുമെന്നു ദൃഢപ്രതിജ്ഞനായ ഫ്രാൻസിസ് സാലസച്ചൻ അചിരേണ പ്രിയോറും മാനേജരുമായി വന്നു. ഐക്കഫ് കലോത്സവം സ്വകാര്യകലാലയമേഖലയിലെ ഒരു മഹാസംഭവമായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമലവെള്ളം വന്നു മൂടിപ്പോകുന്നതുവരെ അതു തുടർന്നു. മലയാളം ഐച്ഛികമായി ബിരുദപഠനം ഏർപ്പെടുത്തിയതും തിയോബാൾഡച്ചന്റെ കാലത്താണ്. രാഷ്ട്രീയസാഹിത്യരംഗങ്ങളിൽ പ്രശസ്തരായ ഒ. ലൂക്കോസ്, ഡോ. ജോർജ് ഇരുമ്പയം, ടി. വി. വർക്കി, പ്രൊഫ. ... ജോസഫ്, ഫാ. ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്ത് മുതലായ എത്രയോ പേരെ സംഭാവന ചെയ്യുന്നതിന് മലയാളം ഐച്ഛികത്തിന് കഴിഞ്ഞു! എന്നാൽ എത്രയോ പേർക്കു ഫീസ്സൗജന്യവും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും നല്കിയാണ് ഈ ഭാഷാസേവനം നിർവഹിക്കാൻ തിയോബാൾഡച്ചനും മെലേസിയൂസച്ചനും ഒത്തുചേർന്ന അന്നത്തെ കലാലയസംവിധായകസംഘം സന്നദ്ധരായത് എന്നോർക്കുമ്പോൾ ഇന്നും വിസ്മയം തോന്നുന്നു. നഷ്ടമാണെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ക്രൈസ്തവകലാലയങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി അവർ മലയാളം ഐച്ഛികം അവർ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. കേരളസമൂഹത്തിന് അതു മൂലമുണ്ടാക്കാവുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞു. പില്ക്കാലത്ത് അതു നഷ്ടമാണെന്നു ചിലർ കണ്ടെത്തിയതും പലതരത്തിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകളുടെ അവസാനം അതു താനേ നിന്നുപോയതും എന്നെ ഇന്നും ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു.

തിയോബാൾഡച്ചൻ വിദേശവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പോയതും കലാലയസ്ഥാപകനായ സാലസച്ചൻ അമേരിക്കയിൽ നിന്ന് ഹ്രസ്വകാലലബ്ധമായ ഒരു ബിരുദാനന്തര ബിരുദവുമായി വന്നു കോളേജിന്റെ സർവ്വാധികാരം ഏറ്റെടുത്തതും ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു. സോഷ്യൽ വർക്ക് വകുപ്പ് ആരംഭിക്കുന്നത് അക്കാലത്താണ്. ഡി.എസ്.എസ്., എം. എസ്. ഡബ്ല്യു. മുതലായ ശാഖകളോടു കൂടി അതു പടർന്നു പന്തലിച്ചു. പില്ക്കാലത്ത് സോഷ്യൽ വർക്ക്വകുപ്പ് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാപനമായി വളർന്ന് രാജഗിരിയിലേക്കു കുടിയേറി. തിയോബാൾഡച്ചൻ മടങ്ങി വന്ന് ഒരുവട്ടം കൂടി പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനമലങ്കരിച്ചശേഷം തൊടുപുഴ ന്യൂമാൻ കോളെജിന്റെ സ്ഥാപകപ്രിൻസിപ്പലായി സ്ഥലം മാറിപ്പോയി. ഫാ.ജെയിംസ് അജേവൂസിന്റെ ഭരണകാലമാണു തുടർന്നു വരുന്നത്. ഹെഡ്ക്ലാർക്കായിരുന്ന ലോനൻ മാസ്റ്ററോടും, സഹപ്രവർത്തകരായ എം.പി. മത്തായി, പി.കെ. ഐസക്ക്, കെ.ജെ. ആന്റണി മുതലായ ആഫീസ് സ്റ്റാഫിനോടും സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം അജേവൂസച്ചന്റെ പല ഗുണങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കലാശാലാനിയമങ്ങളും ആഫീസു കാര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ് അവയിലൊന്ന്. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലും ഫിലോസഫിയിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പോലെ പ്രതിപത്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു. അതിരറ്റ തത്ത്വാധിഷ്ഠിതത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലവും ബലഹീനതയും. തേവര കോളേജിലെ അന്തരീക്ഷശാന്തിയെ പാടേപിടിച്ചുലച്ച ഡയറക്ട് ഇലക്ഷൻസമരമുണ്ടായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ്. വിദ്യാർത്ഥിസമരത്തെ നേരിടുന്നതിന് നിയമോപദേശം തേടി അദ്ദേഹം ബാരിസ്റ്റർ എം.ഐ. ജോസഫിന്റെ വസതിയിലേക്കു പോയിരുന്നത് സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമായി

മുന്നോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല. അതിനു പലപ്പോഴും ഞാൻ സാക്ഷിയും സഹപാഠിയുമായിരുന്നു. പിരിയിലൊന്നുമില്ലാതെ വളർന്ന ആ സമരം വഷളാക്കുന്നതിൽ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാർ അവരുടെ പങ്കും വഹിച്ചു. ഒടുവിൽ തേവരയിലെ ഒരു പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന മന്ത്രി വെല്ലിംഗ്ടണും അദ്ദേഹം വഴി വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി സി. എച്ച് മുഹമ്മദ് കോയയുമൊക്കെ നിയമത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. കോളേജിന്റെ അഭിമാനം രക്ഷിക്കുന്നതിന് ശ്രീ. വെല്ലിംഗ്ടൺ സഹായിച്ചു. എങ്കിലും, പ്രശ്നം മറ്റൊരു രൂപം കൈക്കൊള്ളുകയാണുണ്ടായത്. തേവര കോളേജിൽ രാഷ്ട്രീയസ്വഭാവമുള്ള വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത് അതിനുശേഷമാണ്. അന്നു തേവരയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ മുന്നോട്ടുവച്ച ഡയറക്ട് ഇലക്ഷൻ എന്ന ആവശ്യം പിൽക്കാലത്ത് സർവ്വകലാശാല എല്ലാ കോളേജുകൾക്കും അനുവദിച്ചു കൊടുത്തു.

ആദ്യം ക്ലാസ്സ് പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ആ പ്രതിനിധികൾ ചേർന്ന് യൂണിയൻചെയർമാനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് അതിനുമുമ്പ് നിലവിലിരുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിൽ നിലവിലുള്ള രീതിയും അതാണ്. എന്നാൽ അമേരിക്കൻ ജനാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിഡന്റിനെ ജനങ്ങൾ നേരിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുപോലെ യൂണിയൻചെയർമാനെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നേരിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവകാശം വേണമെന്നാണു വിദ്യാർത്ഥികൾ വാദിച്ചത്. അതു കോളേജിന്റെ അച്ചടക്കം തകർക്കുമെന്ന് അജേവൂസച്ചൻ കണ്ടറിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒടുവിൽ രാജ്യവ്യാപകമായി ജയം നേടിയെങ്കിലും അജേവൂസച്ചന്റെ കാഴ്ചപ്പാടായിരുന്നു ശരിയെന്നു കാലം തെളിയിച്ചു. കക്ഷിയടിസ്ഥാനത്തിൽ ചെയർമാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിർത്തി മത്സരിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ച് യോഗ്യരായ ക്ലാസ്സുപ്രതിനിധികളിൽ നിന്ന് ചെയർമാനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഇന്ത്യൻജനാധിപത്യരീതി തേവര കോളേജിൽ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ നടപ്പാക്കുകയും രാഷ്ട്രീയ സ്വഭാവമുള്ള സംഘടനാപ്രവർത്തനം നിരോധിക്കുകയും ചെയ്താലല്ലാതെ കലാലയാന്തരീക്ഷത്തിൽ അച്ചടക്കം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന് ഇന്ന് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അജ്വൂസ്അച്ചന്റെ തത്ത്വാധിഷ്ഠിത സമീപനത്തിന് തീർച്ചയായും അന്ന് പ്രൊവിൻഷ്യലായിരുന്ന സാലസച്ചന്റെ പിൻതുണയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ഊഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രായോഗികമായ വിട്ടുവീഴ്ചകളുടെ കടവിൽ അവരെ അടുപ്പിക്കാൻ അന്ന് പ്രിയോരായിരുന്ന മെലേസിയൂസച്ചന്റെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി വളരെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രക്ഷുബ്ധമായിത്തീർന്ന അന്തരീക്ഷം ശാന്തമാക്കുന്നതിനു കേരളവർമ്മതമ്പുരാന്റെ ഇടക്കാല പ്രിൻസിപ്പൽസ്ഥാനം ഉപകരിച്ചു. കൊച്ചിരാജാക്കന്മാരുടെ സാത്വികതേജസ്സ് അക്കാലത്ത് കോളേജ് നേരിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു. നിഷ്കളങ്കഹൃദയനും, പൈതൃകവാത്സല്യ പ്രതീകവുമായ മാർസലച്ചന്റെ ഭരണകാലം ഭാഷാവകുപ്പിന്റെ സുവർണ്ണകാലമായിരുന്നു എന്നൊരു കുറിപ്പുകൂടി ഞാനിവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളട്ടെ. തുടർന്നു വിക്ടോറിയനച്ചന്റെ കാലഘട്ടമായി. ആരോടും പകയോ രോഷമോ ഇല്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചു. തിയോബാൾഡച്ചൻ അന്ന് പ്രിയോർസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസം നല്കി. എങ്കിലും പഴയ സമരത്തിന്റെ ബാക്കിയായി ചില പടക്കങ്ങൾ അങ്ങും ഇങ്ങും വീണുകിടന്നത് അക്കാലത്ത് പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയുണ്ടായി. നാട്ടിൽ അങ്ങിങ്ങ് ജൂണിയർ കോളജുകൾ പൊട്ടിമുളയ്ക്കുകയും, പ്രീഡിഗ്രി കോഴ്സിന് കുട്ടികളെ വേണ്ടത്ര കിട്ടാതാവുകയും ഹോസ്റ്റലുകൾ ഒഴിഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടെ മാനേജ്മെന്റ് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി. പെൺകുട്ടികൾക്ക് പ്രവേശനം നൽകുക. പ്രഖ്യാപിതനയത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വ്യതിചലനമെന്നനിലയിൽ സി. എം. ഐ. സഭാനേതൃത്വത്തിന് അതു കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുകളുളവാക്കി. ബഹുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടേണ്ടതാവശ്യമായി. ഓഫീസ് സ്റ്റാഫിൽ വെട്ടിക്കുറവ് വരുമെന്ന ഭയംകൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകേതരജീവനക്കാർ മിശ്രവിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങണമെന്ന നിവേദനം സമർപ്പിച്ചു. ശ്രീ. കെ. ജെ. ആന്റണി, എം. എക്സ്. സേവ്യർ മുതലായവരാണ് അതിന് മുൻകൈ എടുത്തത്. പത്രങ്ങളിലെഴുതിയും മറ്റും പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുന്നതിനും സ്റ്റാഫ് കൗൺസിൽ തീരുമാനം അനുകൂലമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയൊക്കെ എന്റെ പങ്ക് അക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ നല്ലവണ്ണം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുമാത്രം ചുരുക്കിപ്പറയട്ടെ. വിക്ടോറിയനച്ചന്റെ കാലഘട്ടം അവിസ്മരണീയമാക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളിലൊന്നാണത്. എല്ലാ കാലഘട്ടങ്ങളിലും സഹായകമായ നിലപാട് അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

“സങ്കരവിദ്യാഭ്യാസം” ഏർപ്പെടുത്തിയതോടുകൂടി സമരങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണതകുറഞ്ഞു-പ്രശ്നങ്ങളുടെ മട്ടുമാറി - നേതാക്കന്മാരുടെ പ്രചരണശൈലിക്കു വ്യത്യാസം വന്നു. പുതിയ പ്രിൻസിപ്പൽമാർക്കു പുതിയരീതിയിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളാണ്നേരിടാനുണ്ടായിരുന്നത്. ഹൃദയധാർഢ്യത്തോടെ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുകയും കോളേജിനെ പൂർവ്വകാലമഹത്ത്വത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രിൻസിപ്പലത്രെ പിന്നീട് സ്ഥാനമേറ്റ മത്തായി ആർക്കേഞ്ചലച്ചൻ. ശാന്തവും സ്നേഹസമന്വിതവും ദൃഢപ്രത്യയപൂർണ്ണവുമായ സമീപനം കൊണ്ട് കലാലയ അന്തരീക്ഷത്തെ ആരോഗ്യകരമായി പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന അക്വിനാസച്ചനു കഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

അതിനെത്തുടർന്നുവന്ന ജോർജ് കല്ലറയ്ക്കലച്ചന്റെ സ്നേഹസമൃദ്ധി നുകർന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ ഔപചാരികമായധ്യാപകജീവിതത്തിനു വിരാമം ഇട്ടു. തുടർന്നുവന്ന പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ വ്യക്തിപരമായി ഞാൻ അടുത്തറിയുമെങ്കിലും എന്റെ സ്മരണകം അവർക്കു തൽക്കാലം സ്ഥാനം നല്കുന്നില്ല.

അധ്യയനത്തിലും അധ്യയനേതരകായികസാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലും ഈ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ കോളേജിനുണ്ടായ വളർച്ചയെക്കുറിച്ചും പലതും ഓർമ്മിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും ലേഖനവിസ്തൃതിയെന്ന് ഞാൻ സംഗ്രഹിക്കട്ടെ. കേരളത്തിലെ അതിപ്രഗത്ഭരായ അധ്യാപകരുടെ ഒരു നിര ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തേവരകോളേജിനെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1954-ൽ ഞാൻ കോളേജിലേക്ക് കടന്നുവരുമ്പോൾ പ്രൊഫ. കെ. ജെ. സിറിയക്, എബ്രാഹം കുര്യൻ മുതലായ പ്രഗത്ഭമതികളാണ് ധനതത്ത്വശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. പ്രൊഫ. എം.വി. വർഗ്ഗീസ് കെമിസ്ട്രി വകുപ്പ് അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. സി.ജെ. ദാനിയേൽ ഫിസിക്സിന്റെയും പ്രൊഫ. ജോസഫ് തളിയത്ത് ബോട്ടണിയുടെയും പ്രൊഫ. പി. എ. ജോസഫ് (കൊച്ചാപ്പുസാർ) മാത്തമാറ്റിക്സിന്റെയും സാരഥ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. കേരളവർമ്മതമ്പുരാനെകൂടാതെ കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനോൻ, പി. എം. ജോസഫ്, ഫാ. ബർണബാസ് മുതലായവർ കൊമേഴ്സ് വകുപ്പിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്‌വകുപ്പ് അധ്യക്ഷൻ പ്രൊഫ. പി.റ്റി. ചാക്കോയും മലയാളം വകുപ്പിൽ പ്രൊഫ. സി. സി. ചാക്കോയും അധ്യക്ഷപദവിയിലിരുന്നു. ക്രിസ്തുഭാഗവതകർത്താവായ മഹാകവി പി. സി. ദേവസ്യാ മലയാളം സംസ്കൃതം വകുപ്പുകളെ ഒരുമിച്ചലങ്കരിച്ചു. മാർസലച്ചൻ സംസ്കൃതവകുപ്പ് അധ്യക്ഷനും വൈസ്പ്രിൻസിപ്പലുമായിരുന്നു. സാഹിത്യചരിത്രകാരനായ വിദ്വാൻ ടി.എം. ചുമ്മാർ ആയിരുന്നു ഭാഷാവകുപ്പിൽ എന്റെ തൊട്ടുസീനിയർ. ഇങ്ങനെ ചില പേരുകൾ ഞാൻ എടുത്തു പറയുന്നത് അന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകവൃന്ദത്തിന്റെ പൊതുസവിശേഷത സൂചിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമാണ്. എല്ലാവിഷയങ്ങളിലും പേരും പെരുമയും നേടിയ അർപ്പിതാത്മാക്കളായ അഗാധപണ്ഡിതന്മാർ ഇടക്കാലത്ത് വന്നുംപോയുമിരുന്നു. കൃഷ്ണമൂർത്തി, നാരായണമേനോൻ, ദാമോദരൻനായർ മുതലായ റിട്ടയേർഡ് അദ്ധ്യാപകരേയും ഉൾപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞാൽ ഒന്നാംകിടക്കാരുടെ ഒരു വിഹാരവേദിയായിരുന്നു അദ്ധ്യാപകരംഗം. സേവനവേതനവ്യവസ്ഥകൾ പിന്നീട് വളരെ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. ഡിഗ്രികൾക്കും ഡോക്ടറേറ്റുകൾക്കും ഘനം കൂടിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഗുണമേന്മയിൽ അവരുടെ ഒപ്പം എത്താൻ പുതിയ തലമുറ ഇനിയും ഏറെ അദ്ധ്വാനിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഇത് തേവരകോളേജിന്റെ കാര്യം മാത്രമല്ല എന്നു സമാധാനിക്കാം. അതൊരു സമാധാനം ആണെങ്കിൽ ഇതൊരു ഔദ്യോഗികരേഖയല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ചിലപേരുകൾ ഞാൻ എടുത്തുപറഞ്ഞത് സാന്ദർഭികമായി മാത്രമാണ്. എന്ന് പേരെടുത്തു പറയേണ്ട മറ്റുസഹപ്രവർത്തകരോടു ക്ഷമാർപ്പണപൂർവ്വം അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എന്തെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ ക്ലാസ്സും റാങ്കും നേടാനുള്ള മത്സരം ഒരുവശത്ത്-യൂണിയൻ പിടിച്ചെക്കാനും ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കാനുമുള്ള മത്സരം മറുവശത്ത്; ഇങ്ങനെ വിദ്യാർത്ഥിമണ്ഡലത്തിൽ വിഭിന്നങ്ങളായ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരണങ്ങൾ വന്നുചേർന്നതുകൊണ്ട് സർവ്വതോമുഖവും സമഗ്രവുമായ വളർച്ചയ്ക്ക് തേവരകോളേജ് പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ സജ്ജീകരിച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഇന്നുവേണ്ടപോലെ വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ലോകപ്രശസ്തിയും ദേശീയപ്രശസ്തിയും നേടിയ പ്രമുഖവ്യക്തികളാരെങ്കിലും കേരളത്തിലെത്തിയാൽ അവരെ തേവരകോളേജിൽ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പ്രസംഗിപ്പിക്കുക അക്കാലത്ത് പതിവായിരുന്നു. കുലപതി കെ. എം. മുൻഷി, യു. എൻ. ഡേബർ, പനമ്പിള്ളിഗോവിന്ദമേനോൻ, സ്വാമിചിന്മയാനന്ദ, കർദ്ദിനാൾ ഗ്രേഷ്യസ്, പാദ്രേപിയോ തുടങ്ങിയ എത്രയോ മഹാമനീഷികളുടെ വാഗ്ധോരണി തേവരകോളേജ് ആഡിറ്റോറിയത്തിൽ അലതല്ലിയിട്ടുണ്ട്. പ്രേംനസീർ ഉൾപ്പെടെ എത്രയോ കലാകാരന്മാർ അവിടെ കയറിയിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മഹാകവി ജി., വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മ, തകഴി, വലയലാർ തുടങ്ങിയ എത്രയോ സാഹിത്യപ്രതിഭകൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഇവിടെ അഭിമുഖദർശനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരം വിശിഷ്ടമുഹൂർത്തങ്ങൾ അപൂർവ്വമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ എന്നു ഞാനോർത്തുപോകുകയാണ്.

ഒന്നോ രണ്ടോ വിഷയങ്ങളൊഴിച്ച് എല്ലാത്തിനും ഇന്ന് തേവരയിൽ ബിരുദാനന്തരബിരുദകോഴ്സുകളുണ്ട്. ഒന്നാന്തരം ലൈബ്രറിയും തെന്നിന്ത്യയിൽ ഒന്നാമത്തെതെന്ന് ഒരിക്കൽ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ട ഓഡിറ്റോറിയവുമുണ്ട്. അവിടെ പണ്ട് ഒരു ഓലഷെഡായിരുന്നത് ഞാനോർക്കുന്നു. മിനിയോഡിറ്റോറിയവും കളിസ്ഥലങ്ങളുമുണ്ട്. ആധുനികശാസ്ത്ര സാങ്കേതികസൗകര്യങ്ങളായ കംമ്പ്യൂട്ടറും ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റും എല്ലാമുണ്ട്. തേവര കോളേജ് എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തൊഴിലധിഷ്ഠിതങ്ങളായ നൂതനശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക കോഴ്സുകൾക്കും വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കാൻ പുതിയ മന്ദിരങ്ങൾക്കു തറക്കല്ലിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബൗദ്ധികവും ഭൗതികജീവിതോന്മുഖവുമായ ഈ വളർച്ച കേരളത്തിലെ ഏതൊരു കലാലയത്തിനും അസൂയ ജനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ പ്രവർത്തകർക്കെന്നപോലെ പൂർവ്വകാല പ്രവർത്തകർക്കും അതിലൊക്കെ അഭിമാനിക്കാം. എന്നാൽ കലാലയ സ്ഥാപകനായ സാലസച്ചന്റെ ശൈലി കടംവാങ്ങിപ്പറഞ്ഞാൽ ഈശോയുടെ ആരാധ്യമായ തിരുഹൃദയത്തിനു സംതൃപ്തി നൽകുന്ന വിധത്തിൽ അന്തേവാസികളുടെ ഹൃദയസംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കുകയും രാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാ...

ദിക പ്രതിസന്ധികളിൽ നേതൃത്വം നൽകാൻ പോന്ന ആത്മശക്തിസമ്പന്നമായ ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഈ സുവർണ്ണ ജൂബിലി അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നത്. തേവര തിരുഹൃദയകലാലയം ആ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ഈ സുവർണ്ണപതാകയുമായി കുതിച്ചുമുന്നേറട്ടെ എന്നാണെന്റെ ആശംസ. ●

Rohith Recording studio

P.O Box 1004
4/Canal Street
K.G. Colony
Madras 600010
Ph.617719

CHILTON

P.B NO. 3560,
40/5722, M.G. Road,
ERNAKULAM-682035,
PHONE 353532
FAX 368510

DEEP FREEZER

AIR CONDITIONER

COMPRESSOR

Manufacturers of:
AIR CONDITIONER
SPLIT AIR CONDITIONER
DEEP FREEZER
REFRIGERATION EQUIPMENTS.

Authorised dealer for:
SHRIRAM HERMETIC
COMPRESSOR
FLORON REFRIGERATION GAS
REFRIGERATION SPARES

ആദ്യനാളുകളെപ്പറ്റി

പ്രൊഫ. പി.എം. ജോസഫ്

ആ[illegible] ദശകങ്ങളിൽ ആഗോള വ്യാപകമായിരുന്ന സാമ്പത്തിക ക്ലേശങ്ങൾ കൂടുതൽ രൂക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലം. ലോക മഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയുണ്ടായി. പ്രശ്നസങ്കുലമായ അക്കാലത്ത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെക്കുറിച്ച് കേരളത്തിൽ പൊതുജനം ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുൻപന്തിയിലായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി പ്രദേശങ്ങളിൽ പോലും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ തുലോം പരിമിതം. തിരുവിതാംകൂറിൽ, സർക്കാർ തലത്തിലുള്ള തിരുവനന്തപുരം ആർട്ട്സ് - സയൻസ് കോളേജുകൾ, ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി.കോളേജ്, ആലുവാ യു.സി. കോളേജ് എന്നിങ്ങനെ ചുരുക്കം കലാലയങ്ങളിലേ ബിരുദാനന്തരപഠനസൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. കോട്ടയം സി.എം.എസ്സും, നാഗർകോവിൽ സ്കോട്ട് ക്രിസ്ത്യനും ഇന്റർമീഡിയറ്റ് മാത്രമുള്ള ജൂനിയർ കോളേജുകൾ. കൊച്ചിയിൽ, ഗവൺമെന്റുടമയിലുള്ള എറണാകുളം മഹാരാജാസ്, കത്തോലിക്കരുടെ സെന്റ് തെരേസാസ്, തൃശൂർ സെന്റ്തോമസ് എന്നിങ്ങനെ ചുരുക്കം കോളേജുകൾ മാത്രം. തിരുവിതാംകൂറിലെ കോളേജുകൾ തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലയോടും കൊച്ചിയിലേത് മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയോടും അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തവയായിരുന്നു. പഠനസൗകര്യങ്ങളുടെ അപര്യാപ്തതമൂലം ഇവിടെ നിന്നും വളരെപ്പേർ മദ്രാസ്, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, പാളയംകോട്ട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കലാലയ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ട സഭയായ കർമ്മലീത്താ വൈദികർ, അതുവരെ സ്കൂൾ തലത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്ന തങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കലാലയരംഗത്തേയ്ക്ക് വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ ആലോചിച്ചത്. പ്രിയോർജനറാളായിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ബർത്തലോമിയോ അച്ചനാണ് കർമ്മലീത്താ സഭയുടേതായ ഒരു കോളേജ് എന്ന നൂതനസംരംഭത്തിന്റെ ആശയതലത്തിൽ രൂപകല്പന ചെയ്തത്. എന്നാൽ ആ ആശയം രൂപസാക്ഷാത്കാരം കൊള്ളുന്നതു കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഈ വൈദിക ശ്രേഷ്ഠനുണ്ടായില്ല.

ബർത്തലോമിയോ അച്ചന്റെ ഭാരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് ധിഷണാശാലിയും കർമ്മധീരനുമായിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫ്രാൻസിസ് സാലസച്ചനാണ് തേവര സേക്രഡ്ഹാർട്ട് കോളേജ് സ്ഥാപിച്ചത്. ദിവാനായിരുന്ന സർ. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ സേച്ഛാധിപത്യ ഭരണമാകയാൽ, തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിൽ കോളേജ് പ്രവർത്തനം സുഗമവും സ്വതന്ത്രവുമാകയില്ലെന്ന് ക്രാന്തദർശിയായ സാലസച്ചന് ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് കൊച്ചിയിലെ തേവരയിൽ വേമ്പനാട്ടു കായലോരത്ത്, മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയോട് അഫിലിയേറ്റു ചെയ്തുകൊണ്ട് സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളേജ് ആരംഭിച്ചത്. മൂന്നു വശവും കായലും ഒരുവശം തേവര ഗ്രാമവും ചേർന്ന പ്രശാന്തരമണീയമായ പ്രകൃതി പശ്ചാത്തലം കോളേജിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നാണ്. കർമ്മലീത്താ ആശ്രമവും അതിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഹൈസ്ക്കൂളും പ്രസ്സും കോളേജിനോട് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആശ്രമം വകയായ സ്ക്കൂൾക്കെട്ടിടത്തിൽ 1943-ൽ കോളേജ് ആരംഭിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും, ...

...ളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായും തുടർന്ന് ഇവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകനായും കൊമേഴ്സ് വിഭാഗം തലവനായും ദീർഘകാലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ച പ്രൊഫ. പി. എം. ജോസഫ് കേരളസർവ്വകലാശാലയിൽ കൊമേഴ്സ് വിഭാഗം ഡീനായിരുന്നു.

കെട്ടിടം വേണമെന്ന മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രത്യേക നിഷ്ക്കർഷമൂലം ആ ശ്രമം സഫലമായില്ല.

കെട്ടിടനിർമ്മാണത്തിനുള്ള വിഭവ സമാഹരണയജ്ഞം, പ്രിയോർ ജനറൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോൺ ബർക്കുമാൻസച്ചന്റെ പ്രോത്സാഹനവും സാലസച്ചന്റെ നയചാതുരിയും വിജയത്തിലെത്തിച്ചു. കൊച്ചി ദിവാൻ സർ.ജോർജ്ജ് ബോഗ്, ചീഫ് സെക്രട്ടറി രാമവർമ്മത്തമ്പുരാൻ തുടങ്ങിയ ഉന്നതർ കോളേജിന്റെ സ്ഥാപനത്തിൽ തൽപരരായിരുന്നതിനാൽ കൊച്ചി സർക്കാരിന്റെ സഹകരണവും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. കെട്ടിടനിർമ്മാണച്ചുമതല പരിചയസമ്പന്നനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോസഫ് ഹദ്രിയാനച്ചൻ ഏറ്റെടുത്തു. യുദ്ധകാലമായിരുന്നതിനാൽ കമ്പി, സിമൻറ് തുടങ്ങിയ നിർമ്മാണവസ്തുക്കളുടെ ദൗർലഭ്യം രൂക്ഷമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും നിർമ്മാണജോലികൾ അതിദ്രുതഗതിയിൽ തന്നെ നടന്നു. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ, പ്രധാന കെട്ടിടത്തിന്റെ താഴത്തെ നിലയും അതിനോട് ചേർന്ന് മേലത്തെ അസംബ്ലിഹാളും ബയോളജിബ്ലോക്കിന്റെ ഒരു ഭാഗവും മൂന്നുനിലകളിലായി നൂറിൽപ്പരം മുറികളോടുകൂടിയ മെയിൻഹോസ്റ്റലും പണിതീർത്തു. ഒപ്പം ലാബ്രട്ടറി ലൈബ്രറി സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ബഹുമാന്യരായ സാലസച്ചനും കാർട്ടി എസ്. ജെ.യും മറ്റും ഉൾപ്പെട്ട കോളേജ്മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും റെവ. സി. ജെ. വർക്കി, കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, കെ. ജെ സിറിയക്, സി. സി. ചാക്കോ, ആർ. ജി. വിൽസൺ, മാർട്ടിൻ എം. തോമസ് തുടങ്ങിയ പ്രഗല്ഭാദ്ധ്യാപകരുടെ സേവനം ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല വൈസ് ചാൻസലർ സർ. എ. ലക്ഷ്മണസ്വാമി മുതലിയാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇൻസ്പെക്ഷൻകമ്മീഷൻ കോളേജിന്റെ സജ്ജീകരണങ്ങളിൽ അതീവ സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സാലസച്ചനെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ മദ്രാസ്സർവ്വകലാശാലയുടെ അംഗീകാരത്തോടെ 1944 ജൂണിൽ സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് കോളേജ് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. കോമേഴ്സ് ഗ്രൂപ്പുകളുള്ള ഇൻറർമീഡിയറ്റ്, ഇക്കണോമിക്സ്, കോമേഴ്സ്, മാത്തമാറ്റിക്സ് എന്നി വിഷയങ്ങളിൽ ഡിഗ്രി കോഴ്സ് എന്നിവയോടെ ആൺകുട്ടികൾക്കായുള്ള ഒരു ഫസ്റ്റ്ഗ്രേഡ് കോളേജായിട്ടായിരുന്നു തുടക്കം. ആദ്യത്തെ പ്രിൻസിപ്പലായി ബഹുമാനപ്പെട്ട പീറ്റർ തോമസച്ചൻ ചാർജ്ജെടുത്തു. കേരളത്തിൽ കോമേഴ്സ് ബിരുദം ആദ്യമായി ഏർപ്പെടുത്തിയത് തേവര കോളേജിലാണെന്ന വസ്തുത പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇരുന്നൂറ്റിഎൺപതോളം വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹോസ്റ്റൽ നിവാസികളായിരുന്നു. രണ്ടാംവർഷംമുതൽ മട്ടമ്മൽ ഭാഗത്ത് ഒരു തീയേറ്റർ വാടകയ്ക്കെടുത്ത് ഹോസ്റ്റലായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സാമൂഹികബോധവും സഹകരണവും സേവനോത്സുകതയും വളർത്തത്തക്ക അന്തരീക്ഷം അന്ന് ഹോസ്റ്റലുകളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു.

പാഠ്യവും പാഠ്യേതരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ കോളേജധികൃതർ ഒരുപോലെ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു. തൽഫലമായി കായികരംഗത്ത്, വിശേഷിച്ച് ബാസ്കറ്റ്ബോൾ, വോളിബോൾ എന്നിവയിൽ ആദ്യവർഷം തന്നെ തേവരകോളേജ് തെന്നിന്ത്യയിൽ മുൻനിരയിൽതന്നെ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചെയർമാൻ, സെക്രട്ടറിമാരോടുകൂടിയ കോളേജ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനം സജീവമായി നടത്തിവന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ദൃഢമായ ബന്ധം നിലനിന്നിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി-അദ്ധ്യാപകബന്ധവും പരസ്പരവിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ എടുത്തു പറയേണ്ട ഒന്നത്രെ, അദ്ധ്യാപക-മാനേജ്മെൻറ് ബന്ധത്തിന്റെ സുദൃഢത.

തൊള്ളായിരത്തി നാല്പതുകളുടെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും അമ്പതുകളിലും മറ്റുമായി സ്വകാര്യകോളേജുകളുടെ വലിയൊരു വേലിയേറ്റംതന്നെ നടക്കുകയുണ്ടായി. അതിന് പ്രചോദനമായത് തേവരകോളേജിന്റെ സ്ഥാപനം തന്നെയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മധ്യകേരളത്തിലെ ഒന്നാം കിട കോളേജുകളിലൊന്നായി ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസമുന്നേറ്റത്തിന്റെ പാതകൾ വെട്ടിത്തുറക്കട്ടെ എന്ന ആശംസയോടെ ഈ കുറിപ്പ് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ. ❑

* * *

മടിയന്റെ പ്രവൃത്തി ദിവസം എന്നും നാളെയാണ്

യുങ്

എന്റെ തേവര സ്മരണകൾ

പ്രൊഫ..പി.സി ദേവസ്യ

തേവര സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളേജിന്റെ സൗവർണ്ണ ജൂബിലി സംബന്ധിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പോകുന്ന സ്മരണികയിലേക്ക് സ്മരണാപ്രധാനമായ ഒരു ലേഖനം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള തൽപ്രവർത്തകന്മാരുടെ കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ പ്രായാധിക്യത്തിന്റെ പേരിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ തോന്നിയില്ല. മൂന്നു കോളേജുകളിലും കേരളസർവ്വകലാശാലയിലെ ഭാഷാവകുപ്പിലുമായി നാല്പതുകൊല്ലം അദ്ധ്യാപനത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരാൾക്ക് സ്വാഭാവികമായി പ്രസ്താവാർഹങ്ങളായ അനുഭവങ്ങൾ ഏറെയുണ്ടാകുമല്ലോ. വിസ്തരശങ്കയാൽ, അവയിൽ തേവരയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചിലതു മാത്രമേ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു.

എസ്. എച്ച്. കോളേജിന്റെ ഭാഷാവകുപ്പിൽ നിയമിതനായ എന്റെ തേവരയിലെ ജീവിതം കർമ്മനിരതവും സംഭവബഹുലവുമായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപനബാഹ്യങ്ങളായ പല രംഗങ്ങളിലും എനിക്ക് ഇക്കാലത്ത് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിവന്നുകൂടി. പഠിക്കാൻ ഒന്നുമില്ലാത്തവനാണ് പഠിപ്പിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നതെന്നുള്ള ബർണ്ണാഡ് ഷായുടെ ഹാസ്യനിർവ്വചനം ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നന്നായി തയ്യാറെടുത്തു മാത്രമേ ഞാൻ ഒരോക്ലാസിലും പോയിരുന്നുള്ളു. പാഠ്യഭാഗങ്ങൾക്കുപുറമെ, ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വസാഹിത്യകൃതികൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുവാനും ശ്രമിച്ചുപോന്നു.

കേരളത്തിലെ മികച്ച മൂന്നുകോളേജുകളിലും കേരളസർവ്വകലാശാലയിലുമായി നാലു പതിറ്റാണ്ടു നീണ്ട അദ്ധ്യാപനചരിത്രമാണ് ഈ ലേഖകനുള്ളത്. ഗദ്യകാരനെന്ന നിലയ്ക്കും കവി എന്ന നിലയ്ക്കും ഒരു പോലെ പ്രസിദ്ധനായ ഈ പ്രതിഭാശാലിയുടെ ക്രിസ്തുഭാഗവതമെന്ന സംസ്കൃത മഹാകാവ്യത്തിന് കേന്ദ്ര സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ അവാർഡുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അധ്യാപനബാഹ്യങ്ങളായ പരിപാടികൾ

നാടകാഭിനയം, പ്രസംഗമത്സരം, കവനമത്സരം, അക്ഷരശ്ലോകമത്സരം മുതലായവയാണ് ഈ ബാഹ്യപരിപാടികൾ. കോളേജിലെഡ്രമാറ്റിക് ക്ലബിന്റെ പ്രസിഡന്റായി ഞാൻ നിയുക്തനായതോടെ അഭിനയകാര്യത്തിൽ ഉത്സാഹം അധികമായി. മായാമനുഷ്യൻ, വിസ്മൃതി, ഇടിയും മിന്നലും, ഒഥല്ലോവിന്റെ പരിഭാഷയായ ഉദയചന്ദ്രൻ, തേവരയുദ്ധം (Battle of Thevara) എന്നീ നാടകങ്ങൾ അക്കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾഅവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.ഷേയ്ക്സ്പിയറിന്റെ ഒഥല്ലോയ്ക്ക് ഭാരതീയ പശ്ചാത്തലം നല്കി വിവർത്തനം ചെയ്ത 'ഉദയചന്ദ്രൻ' ആദ്യമായവതരിപ്പിച്ചത് തൃശൂർ കോളേജിൽ വച്ചാണ്. തേവരയിലെ അഭിനയസന്നാഹങ്ങൾക്ക് ഫാദർ ദീസ്മാസ് അവർകളുടെ സഹകരണം വളരെ പ്രയോജനകരമായിരുന്നു. ഒരു ബി.കോം. വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ശ്രീ. ടി. എൽ. തോമസ് രചിച്ച 'തേവര യുദ്ധം' പ്രക്ഷോഭജനകമായ പല സംഭവങ്ങൾക്കും നാന്ദിയായിത്തീർന്നു. നാടകത്തിലെ കഥാപാത്രമായ മന്ത്രിയുടെ വേഷം സർ. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ വേഷംപോലെതന്നെയായിരുന്നു.

ലോകത്തെ ഞെട്ടിച്ച വാർത്ത

1948 ജനുവരി 30-ാം തീയതി സായാഹ്നത്തിൽ ഒഥല്ലോ നാടകത്തിന്റെ റിഹേഴ്സൽ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കേട്ട അതിദാരുണമായ വാർത്ത ഞങ്ങളെ സ്തബ്ധരാക്കി. മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ആരോ വെടിവച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നായിരുന്നു ആ ഘോരവൃത്താന്തം. നായികയുടെ ഭാഗമെടുത്തിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥി അതു കേട്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. റേഡിയോവിൽ പണ്ഡിറ്റ്ജിയുടെ 'സ്തംഭിതബാഷ്പവൃത്തികലുഷ' മായ പ്രക്ഷേപണം കേട്ടപ്പോൾ മാത്രമേ വാർത്ത ശരിവയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. റിഹേഴ്സൽ

നിർത്തിവച്ച് വാർത്തയുടെ വിശദവിവരങ്ങളറിയാൻ എല്ലാവരും പല ദിക്കുകളിലേക്കു പാഞ്ഞു.

അദ്ധ്യാപക സുഹൃത്തുക്കൾ

തൃശൂർ കോളേജിൽ സഹാദ്ധ്യാപകരോ ശിഷ്യന്മാരോ ആയിരുന്ന പലരെല്ലാം തേവര കോളേജിൽ എന്റെ സഹാദ്ധ്യാപകരായി വന്നു ചേർന്നിരുന്നു. മദ്രാസിൽ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലായിരുന്ന ഉന്നത ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച് തൃശൂർ കോളേജിൽ പ്രിൻസിപ്പലായിത്തീർന്ന ശ്രീ സി.ജെ. വർക്കി, തന്റെ കർമ്മകുശലതയും പ്രഭാഷണപടുതയും കൊണ്ട് പ്രസിദ്ധി നേടിയിരുന്നു. രാജ്യം രാഷ്ട്രീയമായും പൊടി പൊടിച്ചിരുന്ന അക്കാലത്ത് അദ്ധ്യാപകരിൽ കഴിവുള്ളവരെല്ലാം യുദ്ധപരിശ്രമങ്ങളിൽ സഹകരിക്കണമെന്ന് സർക്കാരിൽനിന്ന് കണ്ടനുമായി അദ്ധ്യാപകരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ കൊച്ചി ദിവാൻ a.f.w. ഡിക്സൺ തൃശൂരിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ യോഗത്തിൽ ശ്രീ സി. ജെ. വർക്കിയായിരുന്നു മുഖ്യപ്രഭാഷകൻ. ദിവാന്റെ a.f.w. എന്ന പ്രാരംഭാക്ഷരങ്ങൾക്ക് all for war എന്നും, സ്വന്തം പേരിന് War Key (Key of war) എന്നും വ്യാഖ്യാനം നൽകിയത് സദസ്സിനെ അത്യധികം രസിപ്പിച്ചു. ശ്രീ വർക്കിയുടെ തേവര കോളേജിലേക്കുള്ള ആഗമനം ആ സ്ഥാപനത്തിന് അത്യന്തം പ്രയോജനകരമായിരുന്നു. ധനശാസ്ത്ര പ്രൊഫസർ ശ്രീ കെ.ജെ. സിറിയക്കും ഗണിതശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകൻ ശ്രീ പി.എ. ജോസഫും, ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് അദ്ധ്യാപകൻ ശ്രീ.സി.ജെ. ഡാനിയലും എനിക്കു മുമ്പേ തൃശൂരുനിന്നും തേവരയിൽ വന്നു കൂടിയവരാണ്. കൊമേഴ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ശ്രീ. കേരളവർമ്മ, ലക്ചറർ ആയ ശ്രീ.രാമവർമ്മ എന്നിരാജകുടുംബാംഗങ്ങളും ആരംഭംമുതല്ക്കേ കോളേജിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ രാജകീയതേജസ്സും സൗമ്യതയും സ്ഫുരിക്കുന്ന മുഖശ്രീയും വിനീതമായ പെരുമാറ്റവും കൊണ്ട് എല്ലാവരുടെയും സ്നേഹാദരഭാജനമായിത്തീർന്നിരുന്നു. എന്റെ പൂർവ്വശിഷ്യനും മലയാളവകുപ്പിൽ അദ്ധ്യാപകനുമായിത്തീർന്ന ശ്രീ.ഗണപതികൃഷ്ണൻ എന്നോടു മിക്കപ്പോഴും സംസ്കൃതത്തിലാണ് സംഭാഷിച്ചിരുന്നത്. അന്നത്തെ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളുടെയും പേരുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ധനതത്ത്വശാസ്ത്രവകുപ്പിലെ അഭിജ്ഞനും സരസനുമായ പ്രൊഫ. എബ്രഹാം കുര്യൻ എന്റെ ആത്മമിത്രങ്ങളിൽ ഒരാളായിരുന്നു എന്നെടുത്തു പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

പ്രതിഷേധപ്രകടനം

അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സർ. സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ ആവിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ, വിശേഷിച്ചു കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ വമ്പിച്ച കോളിളക്കമുണ്ടാക്കി [illegible] അതിനെതിരായി ചങ്ങനാശ്ശേരി ബിഷപ്പ് മാർ [illegible] കാളാശ്ശേരി സ്വന്തം രൂപതയിലെ പള്ളിക്കാർക്ക് [illegible] ലേഖനം സർ.സി.പി. യുടെ കഠിനമായ അപ്രീതിക്ക് [illegible] യി. ആ ലേഖനം പിൻവലിക്കണമെന്ന് സി.പി. [illegible] ആവശ്യപ്പെട്ടു. ധർമ്മധീരനായ ബിഷപ്പ് [illegible] അവഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. തുടർന്ന് [illegible] പ്രതിഷേധയോഗങ്ങൾ നടന്നു. പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ അലയടികൾ തേവരകോളേജിലും പരിഭ്രാന്തി സൃഷ്ടിച്ച പ്രത്യാഘാതം ഗുരുതരമായിരുന്നു.

ഇക്കാലത്താണ് കൊച്ചി ഗവൺമെന്റിന്റെ [illegible] യായി വന്നെത്തിയ സർ.സി.പി. യ്ക്കെതിരെ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾ കരിങ്കൊടി പ്രകടനം നടത്തി [illegible] തുടർന്നുണ്ടായ പോലീസ് ലാത്തിച്ചാർജ്ജിൽ [illegible] വിദ്യാർത്ഥികൾ ആസ്പത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്ക [illegible] കുറെനാൾമുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥികളഭിനയിച്ച [illegible] എന്ന നാടകം ആസന്നമായ സി.പി. വിരുദ്ധ [illegible] ത്തിന്റെ റിഹേഴ്സലായിട്ടാണ് അന്ന് പോലീസ് [illegible] സിച്ചത്. പോരെങ്കിൽ നാടകരംഗങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ [illegible] ത്തിയുടെ വേഷം സി.പി. യുടെ അസ്സൽ അനുകരണ [illegible] ആ നാടകത്തിന്റെ കർത്താവ് ഞാനാണെന്നും [illegible] ലീസ്വൃത്തങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. നാടകത്തിന്റെ [illegible] സംക്ഷേപം, പ്രിൻസിപ്പൽ മുഖേന, പോലീസ് [illegible] പ്പെട്ടതനുസരിച്ച് അതിന്റെ സാക്ഷാൽ കർത്താവിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഞാനെഴുതിയേല്പിച്ചു. [illegible] ഉത്തരവനുസരിച്ച് പിന്നെയും പല കോലാഹലങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും ക്രമേണ അതെല്ലാം ശമിച്ചു.

നാമകരണപരിപാടി

സ്ഥാപനങ്ങൾക്കോ വസ്തുക്കൾക്കോ ഉചിതമായ നാമകരണം നിർവ്വഹിക്കാൻ എന്നോടു [illegible] ആവശ്യപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ബാംഗ്ലൂരിൽ [illegible] ള്ള കർമ്മലീത്താ വൈദികർ, തങ്ങൾ അവിടെ സ്ഥാപിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന കോളേജിന് ഉചിതമായ പേര് നിർദ്ദേശിക്കാൻ, ഞങ്ങൾ മലയാളം അദ്ധ്യാപകരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പല പേരുകളും തൃപ്തമാകാതെ വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഒരെണ്ണം സ്വരൂപിച്ചു സമർപ്പിച്ചു: 'ധർമ്മാരാം'(The garden of spirituality). ധർമ്മം ആദ്ധ്യാത്മികതയേയും ആരാമം സൗഗന്ധികത്തേയും [illegible] ക്ഷരമായ രാം ശ്രീരാമസംജ്ഞയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നുള്ള എന്റെ വിശദീകരണം അവരെ അത്യധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഇന്നും അതേപേരിൽത്തന്നെയാണല്ലോ ആ [illegible] ലയം അറിയപ്പെടുന്നത്. 1949-ൽ ആരംഭിച്ച സാഹിത്യ [illegible] കയ്ക്ക് ജയകേരളം എന്ന് ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ച [illegible]

സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

അക്കൗണ്ടന്റ്ജനറൽ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് റിട്ടയർ ചെയ്ത ശ്രീ. കെ. പി. ജോസഫ് അന്ന് തേവര കോളേജിൽ ഇംഗ്ളീഷ് അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തും അമേരിക്കയിലുമായി വിശ്രമജീവിതവും ശ്രമജീവിതവും നയിക്കുന്ന അദ്ദേഹം സായാഹ്നസവാരിക്കിടയിൽ കണ്ടുമുട്ടിയ എന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയ സംഭവമിതാണ്: ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളിരുവരും തേവരറോഡിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ദൂരത്തായി വടക്കുനിന്നൊരു റിക്ഷാവണ്ടി വരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. മൂന്നുനാലുദിവസം മുമ്പ് വിവാഹിതനായ കോളേജിലെ ഒരു പ്യൂണും വധുവും സീറ്റിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുമിരുന്ന്, വധൂഗൃഹത്തിൽ നിന്ന് പാരിതോഷികമായി ലഭിച്ച തൊട്ടിൽകുട്ടിയെ നടുക്ക് നിറുത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ഞാൻ ദൂരത്തേക്ക് നോക്കിയിട്ട് ശ്രീ. ജോസഫിനോടു പറഞ്ഞു: അതാ ഹോളിഫാമിലി വരുന്നു. ജോസഫ് സാർ ഇതു കേട്ട് അടുത്തുവന്നു കഴിഞ്ഞ ദമ്പതിമാരെ നോക്കിയിട്ട് നല്ലവണ്ണം ചിരിച്ചു. എന്റെ ഉപമ കേവലം വിനോദാർത്ഥം പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നും അതിൽ വിശുദ്ധകുടുംബത്തോട് അനാദരമൊന്നുമില്ലെന്നും മി. ജോസഫിനറിയാമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ വ്യക്തികൾക്കും ഇത്തരം നർമ്മഗർഭമായ പേരുകൾ നല്കി ഞങ്ങൾ രസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ സഹാദ്ധ്യാപകനായ ശ്രീ. ടി.എം. ചുമ്മാർമാസ്റ്റർക്ക് വൃദ്ധാചാര്യൻ എന്ന നാമധേയം ഞാൻ നല്കിയതുകേട്ട് സൗമ്യശീലനും സഹൃദയനുമായ അദ്ദേഹമാണ് ആദ്യം ചിരിച്ചത് . എന്നാൽ ഈ നാമകരണകർത്താവായ എനിക്കും കിട്ടി, ഒരു പരിഹാസപ്പേര്. ബഹുകാര്യവ്യഗ്രനായ ഞാൻ സമയം കളയാതെ ദ്രുതഗതിയായിട്ടാണ് റോഡിൽക്കൂടി സദാ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. എന്റെ ഗതിവേഗം പുരസ്കരിച്ച് യുവാദ്ധ്യാപകർ എനിക്ക് സമ്മാനിച്ച പരിഹാസപ്പേരാണ് 'എക്സ്പ്രസ്സ്'. എന്നാൽ ഈ പ്രായത്തിലും സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സ്പീഡു കുറച്ചിട്ടില്ല; അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു റോഡപകടം സംഭവിക്കുന്നതുവരെ.

ജനകീയകാവ്യം

തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ സർ. സി.പി. രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ മർദ്ദനഭരണത്തേയും അതിന്നെതിരെയുണ്ടായ ജനപ്രക്ഷോഭത്തേയും കുറിച്ച് നേരത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ ഉപപ്ലവം ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയത് 1946 ഒക്ടോബറിലെ പുന്നപ്രവയലാർ സമരത്തിലാണ്. സി.പി.യുടെ നിഷ്കാസനം കൊണ്ടല്ലാതെ സമാധാനം പുലരില്ലെന്ന നിലവന്നു. അപ്രകാരം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. 1947 ജൂലൈ 25-ാം തീയതി സ്വാതിതിരുനാൾ സംഗീത അക്കാദമിയുടെ വാർഷികോത്സവത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന സി.പി.യെ വാളുകൊണ്ട് വെട്ടിപരിക്കേല്പിച്ച സംഭവം എനിക്കൊരു ലഘുകാവ്യത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തമായി പരിണമിച്ചു. പാഠ്യപുസ്തകസമിതി യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ മദ്രാസിലേയ്ക്ക് തീവണ്ടിയിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോഴാണ് ആ ലഘുകാവ്യം രചിച്ചത്. യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ സഹയാത്രികരായി മഹാകവി ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പും പ്രൊഫ..പി.വി. കൃഷ്ണൻനായരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫലശ്രുതി ഉൾപ്പെടെ 36 ശ്ലോകങ്ങളാണ് കാവ്യത്തിലുള്ളത്.

ജയഭാരതോൽപ്പത്തി

തേവരകോളേജിലെ എന്റെ ശ്രേഷ്ടസുഹൃത്തുക്കളിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു സംസ്കൃതാദ്ധ്യാപകനായ ഫാദർ മാഴ്സൻ. സൗമ്യപ്രകൃതിയും സ്നിഗ്ദ്ധഹൃദയത്വം ക്ഷമാനിധിയുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിൽ പലപ്പോഴും സ്പൃഹണീയങ്ങളായ പല ആശയങ്ങളും അങ്കുരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. നാടാകെ പ്രചരിച്ചിരുന്ന ചില രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വിതച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അക്രമവാസനകൾക്കും അശ്ലീലതകൾക്കുമെതിരായി ഒരുത്തമസാഹിത്യമാസിക ആരംഭിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും എന്നോടു സംസാരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എറണാകുളത്തെ എല്ലാ കോളേജുകളിലും എഴുത്തുകാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ സുലഭമായിരിക്കെ എന്തുകൊണ്ട് അവരെയെല്ലാം സഹകരിപ്പിച്ച് ഒരുത്തമ സാഹിത്യമാസിക നടത്തിക്കൂടാ? ഈ ആശയം ഉൾക്കൊണ്ട അന്നത്തെ കോളേജ് വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലും മുൻ മന്ത്രിരാശി മന്ത്രിയുമായ ഷെവലിയർ സി.ജെ. വർക്കിയുടെ ആഹ്വാനമനുസരിച്ച് കോളേജിൽവച്ച് ഒരു പ്രാരംഭാലോചനാ യോഗം കൂടി. നിർദ്ദിഷ്ടമാസികയ്ക്ക് ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ച 'ജയഭാരതം' എന്ന പേര് യോഗം ഐകകണ്ഠേന അംഗീകരിച്ചു. തൽക്കാലം ദ്വൈമാസികമായി തുടങ്ങാനുള്ള തീരുമാനമനുസരിച്ച് 1949 ഫെബ്രുവരിയിൽ ആദ്യലക്കം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ, ശൂരനാട്ടു കുഞ്ഞൻപിള്ള, ഡോ: പി.ജെ. തോമസ്, പ്രൊഫ.. സി.എൽ. ആന്റണി, പള്ളത്തുരാമൻ തുടങ്ങിയ പ്രമുഖരുടെ സംഭാവനകൾ കൊണ്ട് വിഭവസമൃദ്ധമായിരുന്നു ആദ്യലക്കം. ഷെവ. സി.ജെ. വർക്കി മാനേജിംഗ് പത്രാധിപരും വിദ്വാൻ ടി.എം ചുമ്മാർ കാര്യദർശിയും ശ്രീ. കെ.ജെ സിറിയക്, പി.ടി. തോമസ്, ഐ. ജെ. വർക്കി എന്നിവർ അംഗങ്ങളുമായുള്ള പത്രാധിപസമിതിയും വിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മുഖലേഖനവും പല കുറിപ്പുകളും ഞാൻ തന്നെയാണ് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നത്.

തുടർന്നുള്ള ലക്കങ്ങൾ സർവ്വശ്രീ. ജി. ശങ്കര ക്കുറുപ്പ്, എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, പി.വി. ഉലഹന്നാൻ മാപ്പിള, വള്ളത്തോൾ, വെണ്ണിക്കുളം ഗോപാലക്കുറുപ്പ്, സി.എൽ. ആന്റണി, എൻ.എ. രവിവർമ്മ, കെ. കുഞ്ചുണ്ണിരാജാ,

പാലാനാരായണൻനായർ, ഡോ. പി.കെ. നാരായണപിള്ള, വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ സംഭാവനകൾ കൊണ്ട് സമലംകൃതമായിരുന്നു.

ഒരു വർഷം സുഗമമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'ജയഭാരത'ത്തിന് വന്നുഭവിച്ച സാമ്പത്തികക്ലേശം, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പുനരാലോചനക്ക് വഴിവച്ചു. അതനുസരിച്ച് ഫാദർ മാർസലിന്റെ പ്രത്യേകനിർബന്ധപ്രകാരം മാസികയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം എന്റെ പേരിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് എന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും പത്രാധിപത്യത്തിലും ആകർഷകമായ ചില മാറ്റങ്ങളോടെ മാസികയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം തുടർന്നു പോന്നു. ക്രമേണ കേരളമൊട്ടുക്കുമുള്ള സാഹിത്യകേസരികളുടെ വിഹാരരംഗമായിത്തീർന്നു ജയഭാരതം.

പാണിനീയപ്രദ്യോതവും ഐ.സി.ഗ്രന്ഥാവലിയും

തേവരയിൽ ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു നടന്ന സുപ്രധാനമായൊരു സംഭവമാണ് ശ്രീ. ഐ.സി. ചാക്കോയുടെ 'പാണിനീയ പ്രദ്യോതം'എന്ന വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം. പാണിനിയുടെ അഷ്ടാധ്യായി എന്നു പ്രസിദ്ധമായ വ്യാകരണത്തിലെ നാലായിരത്തോളം വരുന്ന സൂത്രങ്ങളിൽ രണ്ടായിരം സൂത്രങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമാണ് ശ്രീ. ഐ.സി. രചിച്ചിരുന്നത്. പാണിനീയം പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് വ്യാഖ്യാനം മനസ്സിലാകുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുവാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചവരിൽ ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി, ഓ.എം. ചെറിയാൻ, ഉലഹന്നാൻമാപ്പിള, ടി.കെ. ജോസഫ് എന്നിവരോടൊപ്പം ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം തൃശൂർ മംഗളോദയം പ്രസ്സിൽ, ഡോ: കുഞ്ചുണ്ണിരാജായുടെ അവതാരികയോടും മുണ്ടശ്ശേരിയുടെ പ്രസാധകത്വത്തിലും പ്രകാശനം ചെയ്തിരുന്നു. ഗ്രന്ഥം പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രസാധനം ചെയ്യണമെന്ന് ഞങ്ങൾ ചിലർ നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ ശ്രീ. ഐ.സി അത് സന്തോഷപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുകയും അതിന്റെ ചുമതല ഞങ്ങളെത്തന്നെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഐ.സി. യുടെ കൈയെഴുത്തു പ്രതിയുടെ ഒരു പകർപ്പു തയ്യാറാക്കുന്ന ചുമതല, കോളേജിൽ ഏതാനും നാൾമുമ്പ് നിയമിതനായ ശ്രീ.മാത്യു ഉലകംതറ ഏറ്റെടുത്തത് ഏറെ സഹായകരമായി. 1955 ഡിസംബറിൽ അച്ചടി പൂർത്തിയാക്കിയ ഗ്രന്ഥത്തിന്, ഐ.സി യുടെ സ്നേഹമസൃണമായ നിർബ്ബന്ധവശാൽ പ്രസ്താവന ഞാൻ എഴുതിച്ചേർക്കുകയുണ്ടായി. ആ പ്രസ്താവന വായിച്ച് അദ്ദേഹം എനിക്ക് ഇപ്രകാരം എഴുതി:

"It is indeed an illuminati[ve] 'Prastavana' and shows a careful stud[y] of Paniniyan system in general and 'Pradyotam' in particular. I know from my personal experience that when you have the time and convenience you can produce high class literary work."

1955 ഡിസംബർ 25-ാം തിയതി (ഐ.സി. യുടെ ജന്മ[ദി]നത്തിൽ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂന്നു കോപ്പി, പുളിങ്കുന്നിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ആനന്ദം അവാച്യമായിരുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിന് പിന്നീട് കേന്ദ്രസാഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ശ്രീ.ഐ.സി. യുടെ 'വാല്മീകിയുടെ ലോകത്തിൽ' എന്നു പേരിട്ട രാമായണകഥാസംഗ്രഹവും 'ചില ശബ്ദങ്ങളും അവയുടെ രൂഢാർത്ഥങ്ങളും' എന്ന പഠന ഗ്രന്ഥവും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു.

രാജകീയസന്ദർശനങ്ങൾ

ഞാൻ തേവരയിലായിരുന്ന കാലത്തുതന്നെയാണ് കോളേജിൽ രണ്ടു രാജകീയസന്ദർശനങ്ങൾ നടന്നത്. ഒരിക്കൽ കൊച്ചി രാജാവും മന്ത്രിമാരായ ഇക്കണ്ടവാരിയർ, ... അയ്യപ്പൻ, പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ, സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി, സി.എ.ഔസേഫ് എന്നിവരോടൊപ്പം കോളേജ് സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. പിന്നീടൊരിക്കൽ തിരുവിതാംകൂർ രാജപ്രമുഖൻ ശ്രീ. ചിത്തിരതിരുനാൾ രാമവർമ്മയാണ് തന്റെ സന്ദർശനം കൊണ്ട് കോളേജിനെ അനുഗ്രഹിച്ചത്. പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാദർ തിയഡോഷ്യസ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ഞാൻ നാലഞ്ചു ശ്ലോകങ്ങളെഴുതി തിരുമനസ്സിലെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ചൊല്ലി സ്വാഗതമാശംസിച്ചു. പത്തു മുപ്പതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്ന് വിരമിച്ച് ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ രാജപ്രമുഖനെ മുഖം കാണിച്ച് എന്റെ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (ക്രിസ്തുഭാഗവതവും, കഥാസരിത്സാഗര പരിഭാഷയും) തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന് ടത്തെ തേവരസന്ദർശനവേളയിൽ ഞാൻ ശ്ലോകം ചൊല്ലിയത് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് മഹാരാജാവ്, നല്ല ഉച്ചാരണശുദ്ധി എന്നു കല്പിച്ചഭിനന്ദിക്കുകയുണ്ടായി. അഭിനന്ദനം എന്നെ ഹർഷപുളകിതനാക്കി.

കർദ്ദിനാൾ ടിസറാൻറിന്റെ സന്ദർശനം

മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രതിനിധിയായി കേരളത്തിലെത്തിയ പൗരസ്ത്യതിരുസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ കാർഡിനൽ ടിസറാൻറ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തേവരകോളേജ് സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ , ഞാൻ 'ജയഭാരത'ത്തിന്റെ ആണ്ടുപതിപ്പുകൾ ... ങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് സമർപ്പിച്ചു. "I congratulate you

എന്ന് പലപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം എന്നെ അഭിനന്ദിച്ചു. പിന്നീട് 'പ്രശസ്തി പഞ്ചക'മെന്നപേരിൽ അഞ്ച് സംസ്കൃത ശ്ലോകങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് റോമിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. നന്ദിസൂചകമായി ഒരു മറുപടി അദ്ദേഹം എനിക്കയച്ചു തന്നു. പ്രശസ്തി പദ്യങ്ങളിൽ ഒന്നിവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ.

"സമ്രാജാ വിജിഗീഷുണാ ഖലു പുരാ
'നെപോലിയേനാ' ന്വനോ
രോർവീര്യേണ "പരന്തരീസ" പതിനാ
ക്രാന്താ ഭുവഃ പശ്ചിമാഃ
വിദ്വൽ കേസരിണാ സഭാപ്രഭുമണേ!
തദ്ദേശജേന ത്വയാ
പൗരസ്ത്യക്ഷിതിരദ്യ സാധു വിജിതാ
സ്നേഹപ്രഭാവാദ്ധ്രുവം".

അത്യുന്നതിപ്രാപ്തരായ പൂർവ്വശിഷ്യന്മാർ

രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും ഔദ്യോഗിക രംഗത്തും സാഹിത്യരംഗത്തും ആധ്യാത്മിക രംഗത്തുമെല്ലാം പിൽകാലത്ത് പ്രശസ്തരായിത്തീർന്ന പല വിദ്യാർത്ഥികളും തേവര കോളേജിൽ പഠനം നടത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്. സർവ്വശ്രീ. ബേബി ജോൺ, ബി. വെല്ലിംഗ്ടൺ, കെ. എം. മാണി, പി.പി. തങ്കച്ചൻ തുടങ്ങിയവർ രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തെ ചിലർമാത്രം. സ്ഥിരോത്സാഹവും പഠനവ്യഗ്രതയും പ്രഭാഷണപടുതയും ജീവിതശുദ്ധിയും കൊണ്ട് പടിപടിയായി ഉയർന്ന് അത്യുന്നതപദത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്ത ഒരു ബഹുമാന്യവിദ്യാർത്ഥിയെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കുറിപ്പ് അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ - ഫാ.ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ. മലയാളം ഐച്ഛികമായെടുത്ത് പ്രശസ്തവിജയം നേടി സത്യദീപം പത്രാധിപരായും എറണാകുളം അതിരൂപതാസഹായമെത്രാനായും മെത്രാപ്പോലീത്തയായും ഒടുവിൽ കേരളത്തിന്റെ പ്രഥമകർദ്ദിനാളായും ഉയർന്നത് കോളേജിന് സവിശേഷം അഭിമാനം ചാർത്തുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം, പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, തന്റെ ആത്മകഥ തുടങ്ങിയവയിലെ ഭാഷ പരിശോധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതികളിൽ താമസിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി. വിനീതമതിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗമനസ്യവും ജയഭാരതത്തിന് നല്കിയിട്ടുള്ള പ്രോത്സാഹനവും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് നിറുത്തട്ടെ. കോളേജിന്റെ സൗവർണ്ണജൂബിലിക്ക് എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ ശുഭാശംസകൾ. ❑

*   *   *

സ്നേഹം കണ്ണുകൾകൊണ്ടല്ല, ഹൃദയംകൊണ്ടാണു നോക്കുന്നത്.

ഷേക്സ്പീയർ

*   *   *

നിയമങ്ങളുടെ അനുസരണത്തിലാണു സ്വാതന്ത്ര്യം നിലനില്ക്കുന്നത്.

ട്രോൻറൺ

*   *   *

സ്മരണകളുടെ പറുദീസായിൽ നിന്നും നമ്മെ ഇറക്കിവിടാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല

റിച്ച്റ്റർ

ഓർമ്മകൾ ഉണരുമ്പോൾ

പ്രൊഫ. എം. കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനോൻ

ഈ കലാലയവും ഞാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെയും സുവർണ്ണജൂബിലി ആയെന്നുള്ളത് അഭിമാനപൂർവം ഓർമ്മിക്കുന്നു. 1946-ലാണ് ബി. കോം. വിദ്യാർത്ഥിയായി ഞാൻ ഇവിടെ പ്രവേശിച്ചത്. അന്ന് മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിലുള്ള ഏറ്റവും പ്രൗഢമായ ഒരു കോഴ്സായിരുന്നു ബി. കോം. അതിൽ പ്രവേശനം കിട്ടുകയെന്നത് പരമാവധി ഭാഗ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം സാധിക്കുന്ന ഒരുകാര്യമായിരുന്നു. കോമേഴ്സിന്റെ അന്തസ്സും അന്നത്തെ കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിലെ രണ്ടു പ്രമുഖവ്യക്തികൾ അദ്ധ്യപകരായിരുന്നുവെന്നുള്ള വസ്തുതയും ചേർന്നപ്പോൾ ഈ കലാലയം മദ്രാസ്സർവ്വകലാശാലയുടെ അഭിമാനകേന്ദ്രമായി മാറി. ഡിഗ്രി എടുത്ത ഉടനെ ഞാൻ ഇവിടെ അദ്ധ്യാപകനായി ചേരുകയും ചെയ്തു.

ഈ കലാനിലയത്തിന്റെ പേരിൽ തന്നെ വ്യക്തമായി കാണാം, പരിശുദ്ധമായ ഒരു ഹൃദയം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കുമെന്ന്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയ്ക്കും ഒരു ദീർഘകാല അദ്ധ്യാപകനെന്ന നിലയ്ക്കും ഈ കലാലയത്തിലെനിക്കുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ ഈ തത്ത്വത്തെ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധമായ ഹൃദയമെന്നാൽ സർവ്വശക്തന്റെ ആവാസകേന്ദ്രമെന്നർത്ഥം. ആ ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രകാശത്തിൽ വിദ്യയും ജ്ഞാനവും സംസ്കാരവും കൂടുതൽ അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നു. ലോകസേവനത്തിനുള്ള ഉപാധിയുമാകുന്നു.

അൻപതുകൊല്ലം മുമ്പ് രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രധാനശാഖകൾമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ കലാലയം ഇന്ന് അനവധി ശാഖകളുള്ള ഒരു വലിയ വൃക്ഷമായി പടർന്നുപന്തലിച്ചുനിൽക്കുകയാണ്. ആയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അവരുടെ രക്ഷിതാക്കൾക്കും ഒരു താങ്ങും തണലുമായി നിൽക്കുന്ന ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ തുച്ഛമായ പങ്കുവഹിക്കാനുള്ള അവസരവും സൗഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചത് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയൊരനുഗ്രഹമായി കരുതുന്നു.

മാനേജ്മെന്റ് ഒന്നുതന്നെയെങ്കിലും മാനേജർമാർ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതുപോലെ പ്രിൻസിപ്പൽമാരും ഇടയ്ക്കൊക്കെ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പല മാനേജർമാരുടെയും പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെയും കീഴിൽ ജോലി ചെയ്ത എനിക്ക് നല്ല നല്ല സ്മരണകൾ അല്ലാതെ ഒന്നും രേഖപ്പെടുത്താനില്ല. അദ്ധ്യാപകസംഘടന രൂപംകൊള്ളുന്നതിലും ഈ മാനേജ്മെന്റും പ്രിൻസിപ്പൽമാരും ഒരിക്കലും എതിരു നിന്നിട്ടില്ല. അത്ര വിശാലമായൊരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമകളായിരുന്നു - ഇന്നും അതുപോലെ തന്നെ - ഈ കലാലയത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം തന്നെ. 1980 ൽ ജോലിയിൽ നിന്നു വിരമിച്ചെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ പതിഞ്ചു വർഷമായി ഈ സ്ഥാപനവുമായി നിരന്തര സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനെനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വളരെയധികം രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ ഈ കലാലയത്തിന്റെ മതിൽക്കെട്ടിനകത്തു വന്നലച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അദ്ധ്യാപകാദ്ധ്യേതാക്കൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദബന്ധത്തിനൊരിക്കലും ഉലച്ചിൽ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെ അച്ചടക്കം, സദാചാരബോധം, അദ്ധ്യയനനിലവാരം എന്നീകാര്യങ്ങളിൽ ഈ കലാലയം എന്നും തലപൊക്കിയാണ് നിന്നിരുന്നത്. വിദ്യയും വൈദ്യവും വാണിജ്യച്ചരക്കുകളായി മാറിയിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സമുന്നത നിലവാരത്തിൽ കരുതിവരുന്ന ചുരുക്കം സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഒന്നാണീ വിദ്യാലയം. ഇനിയും ഈ പാരമ്പര്യം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ സർവശക്തൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

ചരിത്രവും വാണിജ്യവും ഗണിതശാസ്ത്രവും, കമ്പ്യൂട്ടർ പഠനവും ഊർജ്ജതന്ത്രവും രസതന്ത്രവും ജന്തുശാസ്ത്രവും സസ്യശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും കായികാഭ്യാസ വിനോദങ്ങളും - ഇങ്ങനെയല്ലാശാഖകളും പൂത്തുലഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന ഈ സരസ്വതി ക്ഷേത്രം മേൽക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കും ഐശ്വര്യത്തിലേക്കും കുതിച്ചുയരട്ടെ എന്നുള്ള ആശംസകളോടെ എന്റെ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ നിറുത്തുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ലേഖകൻ ദീർഘകാലം ഈ കോളേജിൽ കോമേഴ്സ് പ്രൊഫസ്സറായിരുന്നു.

ഒരുപിടി ഓർമ്മകൾ

ശ്രീ. പി.പി തങ്കച്ചൻ

ഓർമ്മകളുടെ ചെപ്പ് മെല്ലെ തുറക്കുമ്പോൾ, എന്റെ കലാലയജീവിതത്തിലെ സുഖകരമായ നിരവധി ഓർമ്മകൾ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തുന്നു. അവ്യക്തമായ ഒരു ഗൃഹാതുരത്വം എന്നെ മെല്ലെ ഗ്രസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. തേവര സേക്രട് ഹാർട്ട് കോളേജിലെ എന്റെ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതത്തിൽ മറക്കാനാവാത്ത നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ഉണ്ട്. അവയെല്ലാം അടുക്കോടും ചിട്ടയോടും കൂടി രേഖപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും, സമയവും സാവകാശവും കുറവായ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഞാൻ അതിന് മുതിരുന്നില്ല. ഓർമ്മയിൽ ഓടിയെത്തുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ ഇവിടെ കുറിക്കുന്നുള്ളു.

കലാപകലുഷിതമല്ലാത്ത കലാലയാന്തരീക്ഷവും, വിദ്യാർത്ഥികളോട് വാത്സല്യവും സ്നേഹവും കൈമുതലായുള്ള ഗുരുനാഥന്മാരും ഇന്നും ഒളിമങ്ങാതെ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ തന്നെ നിൽക്കുന്നു.

1953 മാർച്ചിലാണ് ഞാൻ S.S.L.Cപരീക്ഷ എഴുതിയത് . നല്ല മാർക്കോടുകൂടി പാസ്സാകുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കോളേജ്‌വിദ്യാഭ്യാസം S.H കോളേജിൽ തന്നെ വേണമെന്ന കാര്യവും ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരമൊരു തീരുമാനം എടുക്കുവാൻ ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. തേവരകോളേജിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വളരെ നേരത്തെ തന്നെ കേട്ടിരുന്നു. എന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ പലരും അവിടെ സീനിയർ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പോരാത്തതിന്, എന്റെ വീടിനടുത്തുള്ള ആളായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാദർ തിയോബോൾഡ്." സർവ്വോപരി, പ്രശസ്തമായ മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലയുമായി അഫിലിയേഷൻ ഉള്ള ചുരുക്കം കോളേജുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു തേവര S.H കോളേജ്.

S.S.L.C പരീക്ഷാഫലം പുറത്തു വന്നു. ഞാൻ പരീക്ഷ പാസ്സായി. പ്രതീക്ഷച്ചത്ര മാർക്ക് നേടുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. മെഡിസിനു പോകാൻ താൽപര്യം ഉള്ളതുകൊണ്ട് സെക്കൻറ് ഗ്രൂപ്പെടുത്ത് പഠിക്കുവാനാണ് ആഗ്രഹിച്ചതെങ്കിലും, മാർക്കുകുറവായതിനാൽ അതിനു കഴിഞ്ഞില്ല. തേർഡ് ഗ്രൂപ്പിനാണ് അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയത്. അതിൽ പഠനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

പൊതുപ്രവർത്തനത്തിലും രാഷ്ട്രീയത്തിലും ഉള്ള താൽപര്യം കൊണ്ടാവാം, തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ഇന്നും ഓർമ്മയിൽ പ്രകാശമാനമയി നിൽക്കുന്നത് അന്നത്തെ കോളേജ്‌യൂണിയൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളാണ്. വളരെ ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പു സംമ്പ്രദായമാണ് അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നത്. സ്പർദ്ധ ലേശം പോലും വളരാൻ അനുവദിക്കാത്ത ആരോഗ്യകരമായ മത്സരങ്ങളായിരുന്നു അന്നത്തെ ഇലക്ഷന്റെ പ്രത്യേകത.

ചെയർമാന്റയും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെയും സ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു പ്രധാനപ്പെട്ടവ. കീഴ്‌വഴക്കം അനുസരിച്ച്, ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മത്സരിക്കുന്നത് സീനിയർ ആയിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു. ജനറൽസെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേക്ക് ജൂനിയർ ആയിട്ടുള്ളവരും. ചെയർമാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് നോമിനേഷൻ കൊടുക്കുന്നവർ നിരവധി ഉണ്ടാകും. അതുപോലെ തന്നെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി സ്ഥാനത്തേയ്ക്കും. രാഷ്ട്രീയ പ്രതിബദ്ധത ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഒരു ഘടകമേ ആയിരുന്നില്ല. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവത്തിനും കഴിവിനും ആയിരുന്നു പ്രാധാന്യവും പ്രസക്തിയും.

ഈ കോളേജിലെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിയായ ലേഖകൻ മുൻ നിയമസഭാസ്പീക്കറും ഇപ്പോൾ കൃഷിവകുപ്പു മന്ത്രിയുമാണ്.

ചെയർമാൻ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് നോമിനേഷൻ സമർപ്പിച്ചവരെ (സാധാരണ പത്തുപേരോളം വരെയുണ്ടാവും) ഒരു പൊതുവേദിയിൽ അണിനിരത്തുന്നു. ഇവർ ഓരോരുത്തരായി ആ പൊതുവേദിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സഹപാഠികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രസംഗപാടവത്തിന്റെയും, വ്യക്തിവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെയും മാറ്റ് ഉരയ്ക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. അവരുടെ പെർഫോർമൻസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേരെ മത്സരത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രാഥമിക സ്ക്രീനിംഗിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ് അന്തിമമായി മത്സരരംഗത്ത് വരുന്നതും ഏറ്റുമുട്ടുന്നതും. ഇതേ രീതി തന്നെയാണ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ കാര്യത്തിലും അവലംബിക്കുന്നത്. ഹോസ്റ്റൽ അന്തേവാസികൾ-ഡേ സ്കോളേഴ്സ് എന്ന ചേരിതിരിവ് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി നേരിയ ഓർമ്മ ഇന്നെനിയ്ക്കുണ്ട്.

നിരവധി ക്ലബ്ബുകളും അസോസിയേഷനുകളും അന്ന് കോളേജിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് ക്ലബ്ബ്, ജിംനാസ്റ്റിക് ക്ലബ്ബ്, പെയിൻറിങ്ങ് ക്ലബ്ബ്, മലയാളം അസോസിയേഷൻ, സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് അസോസിയേഷൻ, മൂട്ട് ക്ലബ്ബ്, ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ തുടങ്ങിയവ അവയിൽ ചിലതുമാത്രം. ഓരോരുത്തരുടെ അഭിരുചിയ്ക്കും താൽപര്യത്തിനും അനുസരണമായി നിലവിലുള്ള ക്ലബ്ബുകളിലും അസോസിയേഷനുകളിലും ചേരാം. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം ഞാൻ പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയട്ടെ. ഈ ക്ലബ്ബുകളും അസോസിയേഷനും എല്ലാം തന്നെ ആത്മാർത്ഥവും കർമ്മനിരതവുമായ പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവെച്ചിരുന്നു. ചടങ്ങിനുവേണ്ടി മാത്രം ക്ലബ്ബുകളും അസോസിയേഷനുകളും രൂപികരിക്കുകയും പ്രവർത്തനരഹിതമായി നിലകൊണ്ടശേഷം അദ്ധ്യയന വർഷാവസാനം ഒരു സമാപനസമ്മേളനം നടത്തി തൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനശൈലി അന്ന് അന്യമായിരുന്നു.

B.A യ്ക്കു പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് ഞാൻ മലയാളം അസോസിയേഷന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. എന്റെ നേരിയ ഓർമ്മ, ബഹുമാന്യനായ മുൻ MLA ശ്രീ ഒ. ലൂക്കോസായിരുന്നു അസോസിയേഷന്റെ പ്രസിഡൻറ് എന്നാണ്. അന്നെടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോ ചില്ലിട്ട് ഇന്നും ഞാൻ നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഇതെഴുതുമ്പോൾ അതെന്റെ കിടപ്പുമുറിയിലെ മേശയ്ക്കരുകിൽ ഉണ്ട്. ആ ചിത്രത്തിലുള്ള ചിലരൊക്കെ ഇന്ന് മൺമറഞ്ഞു പോയി. ചിത്രത്തിൽ ഒരാൾ എന്റെ അഭിവന്ദ്യഗുരുനാഥനായ പ്രൊഫസർ ... യാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്നും കർമ്മനിരതനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തുള്ള ഈ ചിത്രം കൗതുകകരമാണ്. ഒരു കാര്യം ഞാൻ തുറന്നുപറയട്ടെ. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ചിത്രം വിലമതിക്കാനാവാത്ത ഒരു നിധി തന്നെയാണ്.

ജൂനിയർ-സീനിയർ സെക്ഷനുകളിലായി ഫസ്റ്റ് ഇയർ, സെക്കൻറ് ഇയർ, തേർഡ് ഇയർ തുടങ്ങി ഓരോ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് "Best Student Merit Award" നൽകുന്ന ഒരു പതിവ് അന്നുണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷയിൽ കിട്ടുന്ന മാർക്കുകൾ ഒരു ഘടകമായിരുന്നെങ്കിലും, അവയുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല ഈ അവാർഡുകൾ നൽകിയിരുന്നത് എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവശുദ്ധി, പാഠ്യേതരമേഖലകളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പാടവം ഇവയ്ക്കും ഗണ്യമായ പരിഗണന നൽകിയിരുന്നു. കോളേജ് ആനിവേഴ്സറി ദിനത്തിലാണ് ഈ അവാർഡുകൾ നൽകിയിരുന്നത്. എന്റെ BA പഠനകാലത്ത് ഒരു അദ്ധ്യയന വർഷം Best Student Merit Award കിട്ടുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിയ്ക്ക് സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അത് ഇന്നും ഞാൻ അഭിമാനപുരസ്സരം ഓർമ്മിക്കുന്നു. ആനിവേഴ്സറി ദിനത്തിൽ അവാർഡ് ഏറ്റുവാങ്ങിയ രംഗം ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയ്ക്കുള്ള കഴിവ് കണ്ടെത്താനും വികസിപ്പിക്കുവാനും, അത് പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുവാനും കോളേജിന് അന്ന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വ്യക്തിഗതമായി ശ്രദ്ധയും പ്രോത്സാഹനവും അന്ന് കിട്ടിയിരുന്നു എന്ന സത്യം ഇന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ആശ്ചര്യകരമായി തോന്നുന്നു. തേവര കോളേജിന്റെ ഒരു മുഖമുദ്ര തന്നെയാണ് ഈ പറയുന്ന അച്ചടക്കം. എന്ന നല്ല ഗുണം അഭ്യസിച്ചത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തേവര കോളേജിൽ നിന്നുമാണ്. പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം ഒരേ സ്വരത്തിൽ ഇക്കാര്യം സമ്മതിക്കുമെന്നെനിയ്ക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്.

കായികരംഗത്ത് അക്കാലത്ത് കോളേജ് കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ അഭിമാനാർഹങ്ങളായിരുന്നു. ഫുട്ബോൾ മത്സരങ്ങളിലും ബാസ്ക്കറ്റ് ബാൾ മത്സരങ്ങളിലും മിക്കവാറും സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനമായിരുന്നു തേവര കോളേജിന്.

എന്നെ ഹഠാദാകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം കൃഷി...

ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് നോമിനേഷൻ സമർപ്പിച്ചവരെ (സാധാരണ പത്തുപേരോളം വരെയുണ്ടാവും) ഒരു പൊതുവേദിയിൽ അണിനിരത്തുന്നു. ഇവർ ഓരോരുത്തരായി ആ പൊതുവേദിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സഹപാഠികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രസംഗപാടവത്തിന്റെയും, വ്യക്തിവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെയും മാറ്റ് ഉരയ്ക്കപ്പെടുന്ന സന്ദർഭമാണിത്. അവരുടെ പെർഫോർമൻസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേരെ മത്സരത്തിനായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രാഥമിക സ്ക്രീനിംഗിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ് അന്തിമമായി മത്സരരംഗത്ത് വരുന്നതും ഏറ്റുമുട്ടുന്നതും. ഇതേ രീതി തന്നെയാണ് ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ കാര്യത്തിലും അവലംബിക്കുന്നത്. ഹോസ്റ്റൽ അന്തേവാസികൾ-ഡേ സ്കോളേഴ്സ് എന്ന ചേരിതിരിവ് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതായി നേരിയ ഓർമ്മ ഇന്നെനിയ്ക്കുണ്ട്.

നിരവധി ക്ലബ്ബുകളും അസോസിയേഷനുകളും അന്ന് കോളേജിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഫോട്ടോഗ്രാഫിക് ക്ലബ്ബ്, ജിംനാസ്റ്റിക് ക്ലബ്ബ്, പെയിന്റിങ്ങ് ക്ലബ്ബ്, മലയാളം അസോസിയേഷൻ, സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് അസോസിയേഷൻ, മൂട്ട് ക്ലബ്ബ്, ഹിസ്റ്ററി അസോസിഷേൻ തുടങ്ങിയവ അവയിൽ ചിലതുമാത്രം. ഓരോരുത്തരുടെ അഭിരുചിയ്ക്കും താൽപര്യത്തിനും അനുസരണമായി നിലവിലുള്ള ക്ലബ്ബുകളിലും അസോസിയേഷനുകളിലും ചേരാം. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം ഞാൻ പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറയട്ടെ. ഈ ക്ലബ്ബുകളും അസോസിയേഷനും എല്ലാം തന്നെ ആത്മാർത്ഥവും കർമ്മനിരതവുമായ പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവെച്ചിരുന്നു. ചടങ്ങിനുവേണ്ടി മാത്രം ക്ലബ്ബുകളും അസോസിയേഷനുകളും രൂപികരിക്കുകയും പ്രവർത്തനരഹിതമായി നിലകൊണ്ടശേഷം അദ്ധ്യയന വർഷാവസാനം ഒരു സമാപനസമ്മേളനം നടത്തി തൃപ്തിയടയുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനശൈലി അന്ന് അന്യമായിരുന്നു.

B.A യ്ക്കു പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് ഞാൻ മലയാളം അസോസിയേഷന്റെ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നു. എന്റെ നേരിയ ഓർമ്മ, ബഹുമാന്യനായ മുൻ MLA ശ്രീ ഒ. ലൂക്കോസായിരുന്നു അസോസിയേഷന്റെ പ്രസിഡന്റ് എന്നാണ്. അന്നെടുത്ത ഒരു ഫോട്ടോ ചില്ലിട്ട് ഇന്നും ഞാൻ നിധിപോലെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഇതെഴുതുമ്പോൾ അതെന്റെ കിടപ്പുമുറിയിലെ മേശയ്ക്കരുകിൽ ഉണ്ട്. ആ ചിത്രത്തിലുള്ള ചിലരൊക്കെ ഇന്ന് മൺമറഞ്ഞു പോയി. ചിത്രത്തിൽ ഒരാൾ എന്റെ അഭിവന്ദ്യഗുരുനാഥനായ പ്രൊഫസ്സർ ദേവസ്യയാണ്. അദ്ദേഹം ഇന്നും കർമ്മനിരതനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തുള്ള ഈ ചിത്രം കാണുന്നത് കൗതുകകരമാണ്. ഒരു കാര്യം ഞാൻ തുറന്നുപറയട്ടെ, എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ചിത്രം വിലമതിക്കാനാവാത്ത ഒരു നിധി തന്നെയാണ്.

ജൂനിയർ-സീനിയർ സെക്ഷനുകളിലായി ഫസ്റ്റ് ഇയർ, സെക്കന്റ് ഇയർ, തേർഡ് ഇയർ തുടങ്ങി ഓരോ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് "Best Student Merit Award" നൽകുന്ന ഒരു പതിവ് അന്നുണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷയിൽ കിട്ടുന്ന മാർക്കുകൾ ഒരു ഘടകമായിരുന്നെങ്കിലും, അവയുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആയിരുന്നില്ല ഈ അവാർഡുകൾ നൽകിയിരുന്നത് എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്വഭാവശുദ്ധി, പാഠ്യേതരമേഖലകളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പാടവം ഇവയ്ക്കും ഗണ്യമായ പരിഗണന നൽകിയിരുന്നു. കോളേജ് അനിവേഴ്സറി ദിനത്തിലാണ് ഈ അവാർഡുകൾ നൽകിയിരുന്നത്. എന്റെ BA പഠന കാലത്ത് ഒരു അദ്ധ്യയന വർഷം Best Student Merit Award കിട്ടുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിയ്ക്ക് സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അത് ഇന്നും ഞാൻ അഭിമാനപുരസ്സരം ഓർമ്മിക്കുന്നു. അനിവേഴ്സറി ദിനത്തിൽ അവാർഡ് ഏറ്റുവാങ്ങിയ രംഗം ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു.

ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയ്ക്കുള്ള കഴിവ് കണ്ടെത്താനും വികസിപ്പിക്കുവാനും, അത് പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുവാനും കോളേജിന് അന്ന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വ്യക്തിഗതമായി ശ്രദ്ധയും പ്രോത്സാഹനവും അന്ന് കിട്ടിയിരുന്നു എന്ന സത്യം ഇന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ആശ്ചര്യകരമായി തോന്നുന്നു. തേവര കോളേജിന്റെ ഒരു മുഖമുദ്ര തന്നെയാണ് ഈ പ്രത്യേകത. അച്ചടക്കം എന്ന നല്ല ഗുണം അഭ്യസിച്ചത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തേവര കോളേജിൽ നിന്നുമാണ്. പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാം ഒരേ സ്വരത്തിൽ ഇക്കാര്യം സമ്മതിക്കുമെന്നെനിയ്ക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്.

കായികരംഗത്ത് അക്കാലത്ത് കോളേജ് കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ അഭിമാനാർഹങ്ങളായിരുന്നു. ഫുട്ബോൾ മത്സരങ്ങളിലും ബാസ്കറ്റ് ബാൾ മത്സരങ്ങളിലും മു... സർവ്വകലാശാലയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനമായിരുന്നു തേവര കോളേജിന്.

എന്നെ ഹഠാദാകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം കൂടി ...

...ന്, ഇപ്പോ കേരളത്തിലെ ഏതു പ്രദേശത്തു ചെന്നാലും തേവരകോളേജിലെ ഒരു സതീർത്ഥ്യനെ കണ്ടുമുട്ടാറുണ്ട്. ...ന്നില്ല, കാരണം, കേരളത്തിലെ ...ദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ എല്ലാ ...കോളേജിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നതുതന്നെ. ജീവി...ത്തിന്റെ വിവിധങ്ങളായ മേഖലകളിലും ...യിൽ സന്തോഷകരമായി സമ്പർക്കം [illegible] ...ന്ദിക്കുന്നു സാക്ഷിയാകുവാൻ പലപ്പോഴും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് ...മായും പാരിതാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഓർമ്മി...ക്കുന്നു.

ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ...ങ്ങളിൽ പഠിച്ച എന്റെ സീനിയേഴ്സ് സ്വാ...തന്ത്ര്യസമരത്തിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തവരായിരുന്നു. ...തേവരഭാഗത്തുവച്ച് സർ സി.പി യെ കല്ലെറിയുവാനും ...പ്രതിഷേധപ്രകടനം നടത്തുവാനും പോയ കുട്ടികളുടെ ...കഥകൾ ഞങ്ങൾക്ക് അന്ന് ആവേശം പകർന്നവയായി...രുന്നു.

വിവേചനത്തിനെതിരെ ശബ്ദം ഉയർത്തുകയും പോ...രാടുകയും ചെയ്ത ഒരു സംഭവം കൂടി ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു "ഒരു യൂറോപ്പിയൻ മെസ്സിന്റെ കഥ." ധനാഢ്യന്മാരുടെ ...മക്കൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം അക്കാലത്ത് കോളേജ് ഹോ...സ്റ്റലിൽ ഒരു മെസ് ആരംഭിച്ചു. വിവേചനം ഉച്ചൈസ്തരം ...വിളംബരം ചെയ്യുന്ന ഈ ക്രമീകരണത്തിനെതിരെ പ്രക്ഷോ...ഭം ആരംഭിച്ചു. അതു വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. യൂറോ...പ്പിയൻ മെസ് അങ്ങനെ അടച്ചുപൂട്ടി.

തേവരകോളേജുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഓർമ്മകൾ ...അയവിറയുമ്പോൾ ചില വ്യക്തികൾ മുന്നിൽ വരുന്നു. മികച്ച ...പാർലമെന്റേറിയന്മാർ എന്ന ഖ്യാതി നേടിയ സർവ്വശ്രീ ...ബേബി ജോൺ, കെ.എം മാണി, എം.എം ജേക്കബ് ...എന്നിവർ തേവരക്കോളേജിലെ പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. ...എന്റെ സീനിയേഴ്സായിരുന്നു അവർ. ഈ വിഭാ...ഗത്തിൽപ്പെടുന്ന പാർലമെന്റംഗം പ്രൊഫ. കെ.വി തോമസ്സ് ...എന്റെ ജൂനിയറായി തേവരകോളേജിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ... പി.ജെ ജോസഫ്, ഒ. ലൂക്കോസ്, പി.സി ജോസഫ്, ...പി.സി ജോർജ് തുടങ്ങിയ മുൻ നിയമസഭാസാമാജികന്മാ...രും പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശ്രദ്ധേയരാണ്. ...ഇനിയുമുണ്ട് നിരവധിപേർ.

ഓർമ്മയുടെ ഏടുകൾ മറിയ്ക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയവു...മായി ബന്ധമില്ലാത്ത പ്രഗല്ഭരായ നിരവധിവ്യക്തികളുടെ ചിത്രങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു വരുന്നു. അവരിൽ പലരും അധ്യാപകരായിരുന്നു. എന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകനായിരുന്ന രാമസ്വാമിമേനോൻ അവരിൽ ഒരാൾ മാത്രം. മേനോൻ സാറിന്റെ ക്ലാസ്സുകൾ ഇന്നും മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം IAS കേഡറിലേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ഭരണരംഗത്തേക്ക് മാറുകയും ചെയ്തു. പ്രൊഫസർമാരായ സിറിയക്, എബ്രാഹം കുര്യൻ, ദേവസ്യ, സെബാസ്റ്റ്യൻ എന്നിവരുടെ ചിത്രം സദാ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണ്ട്.

ഞാൻ പഠിക്കുന്നകാലത്ത് കോളേജിന്റെ ബർസാർ ഫാദർ മെലെഷ്യസ് ആയിരുന്നു. കറുകുറ്റി സ്വദേശിയും എന്റെ കുടുംബക്കാരനുംകൂടിയായ അദ്ദേഹം, പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടുന്ന സന്യാസിസമൂഹത്തിന്റെ തലവനായി ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഞാൻ കേരളനിയമസഭയുടെ സ്പീക്കറായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അവസരത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽപ്പോയി കാണുകയും, ഏറെ നേരം അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ചിലവഴിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശീർവാദം ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്ത കാര്യം ഓർത്തുപോകുന്നു. കാൻസർ രോഗബാധിതനായി അദ്ദേഹം കാലംചെയ്തപ്പോൾ അത് തികച്ചും വ്യക്തിഗതമായ ഒരു ദുഃഖമായി എനിയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു.

പെരുമ്പാവൂർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ ചെയർമാൻ, പ്രതിപക്ഷനേതാവ്, കേരളനിയമസഭയുടെ സ്പീക്കർ, സംസ്ഥാന കൃഷിവകുപ്പു മന്ത്രി എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുവാനും, ഈ കർമ്മരംഗങ്ങളിലെല്ലാം ആത്മാർത്ഥതയോടും സത്യസന്ധതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാനും എനിയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞത് കലാലയത്തിൽ നിന്നും ലഭിച്ച ശിക്ഷണവും അവിടെനിന്നും സ്വാംശീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ഉന്നതമൂല്യങ്ങളും വഴിയാണ്. എന്നെ ഞാനാക്കിത്തീർത്ത ഈ കലാലയത്തോട് എനിയ്ക്കുള്ള സ്നേഹവും കടപ്പാടും നിസ്സീമമാണ്.

മൺമറഞ്ഞുപോയ ഗുരുനാഥന്മാരുടെ സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു പിടി ഓർമ്മകളെ തുന്നിച്ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഈ ചെറിയ കുറിപ്പ് ഞാൻ ഉപസംഹരിക്കട്ടെ. ◻

തിരിഞ്ഞുനോക്കിപ്പോകുന്നു

പ്രൊഫ. പി. ആർ. മുരളീധരൻ

തേവര കോളേജ് സുവർണ്ണജൂബിലി സ്മരണികയിലേയ്ക്ക് ഒരു ലേഖനം എഴുതണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അല്പമൊരു ചാഞ്ചല്യം എനിക്കുണ്ടായി. ഏകദേശം ഇരുപത്തിയേഴു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന അദ്ധ്യാപകജീവിതമാണോ, കേവലം നാലുവർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതമണോ ഹൃദ്യം എന്നതായിരുന്നു ചിന്താവിഷയം. സമാന്യം ദീർഘമായ അദ്ധ്യാപകജീവിതത്തിൽ മനസ്സിനെ തരളമാക്കുന്നതോ, ഓർമകളെ പുളകമണിയിക്കുന്നതോ ആയ വല്ലതുമൊന്നും ഉണ്ടെന്നു തോന്നിയില്ല. മറിച്ച്, വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം ഇന്നും പച്ചപിടിച്ചു നില്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം തന്നെയാകാം പ്രമേയം എന്നുകരുതി.

തേവര കോളേജ് എല്ലാതരത്തിലും മികച്ചുനിന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് അറുപതുകളുടെ ആദ്യമൂന്നുപാദങ്ങൾ. 1944മുതൽ 1969 വരെയുള്ള 25 വർഷക്കാലം മൊത്തത്തിൽ തന്നെ വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തിയ ഒന്നായിരുന്നു. അക്കാലത്തിവിടെ നിന്നും പഠിച്ചിറങ്ങിപ്പോയവർക്ക് മധുരോദാരം എന്നുവിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന നിരവധി അനുഭവങ്ങളുണ്ടാകാം. പരസഹസ്രങ്ങളിലൊരുവനായ എനിക്കും അതനുഭവമാണ്. സേവനം ജീവിതത്തിൻെറ പര്യായമായിക്കരുതിയിരുന്ന സി. എം. ഐ. സഭയിലെ പുരോഹിതരായിരുന്നു തേവരകോളേജിൻെറ സ്ഥാപകപിതാക്കൾ. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ വളർച്ചയെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. അച്ചടക്കമാണതിൻെറ അടിത്തറ എന്നുപറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾ കോളേജു വളപ്പിൽ കടക്കുന്നതുമുതൽ വിട്ടുപോകുന്നതുവരെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത അച്ചടക്കത്തിന് വിധേയരായിരുന്നു. കാലം മാറിയപ്പോൾ, ഒരു പരിധിവരെ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥിതികൾക്കെതിരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തിരിയുകയും സ്വാതന്ത്ര്യം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പിടിച്ചെടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യം ക്രിയാത്മകമായി ഉപയോഗിക്കാതിരുന്ന ചരിത്രമാണ് -1995 വരെയുള്ളത്.

ഈ കോളേജിലെ പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥിയായ പ്രൊഫ. മുരളീധരൻ 69 മുതൽ ഇവിടെ അദ്ധ്യാപകനാണ്.

കോളേജിൻെറ തുടക്കത്തിന് കാരണക്കാരായ മൂന്നുപേരെ സ്മരിക്കാതെ മുമ്പോട്ടുപോകുന്നത് ശരിയല്ല. ഫാ. സാലസ്, ഫാ. ബർക്ക്മാൻസ്, ഫാ. ഹഡ്രിയാൻ എന്നിവരുടെ സേവനങ്ങൾ മറക്കാനാവതല്ല. 1970-കളുടെ തുടക്കം വരെ 'ഭാനുമാനെ' പ്പോലെ കോളേജിൻെറ മേഖലകളിലെല്ലാം 'കതിർവീശിവിളങ്ങിനിന്ന'ഫാ. സാലസ് പ്രിൻസിപ്പലായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഏറെപ്രിയങ്കരനായ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സാമൂഹ്യസേവത്തിൽ തത്പരനായിരുന്ന സാലസച്ചൻ ഞാൻ പഠിച്ചിരുന്ന പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ'ഭാരത്സേവക് സമാജിൻെറ' പരിപാടികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ വന്നതോർക്കുന്നു. തൻെറ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സ്നേഹമസൃണമായ നിർബന്ധത്തിനുവഴങ്ങിയാണ് താനെത്തിച്ചേർന്നതെന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗം തുടങ്ങിയത്. എനിക്ക് അപരിചിതമെങ്കിലും പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന തിയഡോഷ്യസച്ചൻെറ ഘട്ടം സുവർണ്ണകാലമായിരുന്നത്രേ. അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽചിലർ പിന്നീട് ഈ കോളേജിൽ അദ്ധ്യാപകരായി ചേരുകയുണ്ടായി. അവർ പറഞ്ഞുകേട്ടകഥകളാണ് ഈ നിഗമനത്തിന്നടിസ്ഥാനം. 1962-ൽ ഞാൻ പഠിക്കാനെത്തുമ്പോൾ ഫാ. സാലസ് പ്രോവിൻഷ്യാലും, ഫാ. മലേഷ്യസ് മാനേജരും, ഫാ. തിയോബാൾഡ് പ്രിൻസിപ്പലുമായിരുന്നു. ഈ ത്രിമൂർത്തികളുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ കോളേജ്, ഏതോ മുത്തശ്ശിക്കഥയിലെ വർണ്ണാഭനിറഞ്ഞ ലോകം പോലെ ശോഭായമാനമായിരുന്നു.

ഉത്സവകേരളത്തിൻെറ രോമാഞ്ചമായിരുന്നു ഗജരാജനായിരുന്ന ഗുരുവായൂർ കേശവൻ. നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടി കേശവൻ നടുക്കുനിന്ന് കൂട്ടാനകളോടു കൂടി നട

നീങ്ങുന്ന കാഴ്ച അതീവ ഹൃദ്യമായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് ആ കാഴ്ച അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറ് രൂപവും ഭാവവും ഒത്തിണങ്ങിയ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു ഫാ. തിയോബാൾഡ്. കോളേജ് വിട്ടശേഷം മൊണാസ്റ്ററിയിലേക്ക് പോകുന്ന അച്ചൻ ഒരു നാലരയാകുമ്പോൾ കോളേജിലേക്കു തിരിച്ചു വരും. കൈയും കെട്ടിയുള്ള ആ 'ഗജരാജ വിരാജിത മന്ദഗതി' കോളേജിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുമായിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളെ അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. എന്നാൽ തെറ്റുകൾ കണ്ടാൽ തെല്ലും പൊറുക്കുകയില്ലായിരുന്നു. കോളേജിലെ ക്ലാസ്സുകൾ ആരംഭിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെപ്പോലെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന പരിപാടികളോടു കൂടിയായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങുന്ന ദിവസം പ്രിൻസിപ്പലച്ചന്റെ ഒരു പ്രസംഗം ഉണ്ടാകും. അത്രമാത്രം. പ്രീ - യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കു ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെയെല്ലാം ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടി തിയോബാൾഡ് അച്ചന്റെ ഒരു പ്രസംഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു കേട്ട ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും അടങ്ങിയൊതുങ്ങിക്കഴിയുകയാണ് നല്ലതെന്ന് അന്നേ മനസ്സിൽ ധരിച്ചിരിക്കണം. പ്രീ-യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്ക് എല്ലാ വിഷയങ്ങളും പഠിക്കണമായിരുന്നു. സുവോളജി പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ ബാച്ചിൽ ആദ്യം കടന്നു വന്നത് ഫാ.തിയോബാൾഡ് തന്നെയായിരുന്നു. കോളേജ് തുറന്നത് ഒരു ജൂൺ മാസം ആദ്യമായിരുന്നു. തിമർത്തു പെയ്യുന്ന മഴ കാരണം ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ നിന്നും ഓഡിറ്റോറിയത്തിലേയ്ക്ക് അച്ചൻ ക്ലാസ്സു മാറ്റി. അവിടെ വച്ച് അദ്ദേഹം തന്റെ അദ്ധ്യാപന വൈദഗ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഭയത്തോടു കൂടിയാണ് ഞങ്ങളിരുന്നതെങ്കിലും ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രസമായിത്തോന്നി. 'Difference between living and non- living things'ആയിരുന്നു പാഠ്യവിഷയം. ക്ലാസ് സമയങ്ങളിൽ അടുത്ത കടകളിൽ കയറി ചായയും മറ്റും കുടിച്ച് ഉഴപ്പുന്നവരെ കണ്ടാൽ അച്ചന് കലികയറും. ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ, ചായ കടയിൽ കയറി എല്ലാവരും കാൺകെ ചെവിക്കു പിടിച്ച് കെമിസ്ട്രി ക്ലാസുവരെ കൊണ്ടുവന്ന്, മാപ്പു പറയിച്ച് കയറ്റിയിരുത്തിയത് ഞാനോർക്കുന്നു. അദ്ധ്യാപകരും വളരെ ഭയപ്പെട്ടാണ് അച്ചന്റെ ഭരണകാലത്തു കഴിഞ്ഞു കൂടിയത്.

ഈ കോളേജിന്റെ സ്ഥാപകപിതാക്കളോടൊപ്പം തന്നെ പരിഗണിക്കേണ്ട ശ്രേഷ്ഠരായ ഒരു കൂട്ടം അദ്ധ്യാപകരും അന്നിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കോളേജിനെ മഹത്വത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുവാൻ മേല്പടി പ്രഥമ തലമുറയിലെ അദ്ധ്യാപകർ കുറച്ചൊന്നുമല്ല ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. കെമിസ്ട്രിയിലെ പ്രഗല്ഭനായ പ്രൊഫസറായിരുന്നു ശ്രീ.എം.വി. വർഗ്ഗീസ്. സിംഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ. നന്നായി പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളോട് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ വാത്സല്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഫിസിക്സിന്റെ തലവൻ പ്രൊഫസർ സി.ജെ.ഡാനിയലായിരുന്നു. പഴയതലമുറയുടെ ഔചിത്യം അദ്ദേഹം കാത്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. സുവോളജിയുടെ തലവൻ പ്രിൻസിപ്പലച്ചൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ തലവൻ പ്രൊഫ.പി.ടി. ചാക്കോ ആയിരുന്നു. ട്രിച്ചി സെന്റ് ജോസഫ് കോളേജിലെ പ്രഗല്ഭനായ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു ചാക്കോ സാർ. സാലസച്ചന്റെ പ്രത്യേക താത്പര്യം പരിഗണിച്ച് അദ്ദേഹം തേവരയിലെത്തിച്ചേർന്നതാണ്. കോമേഴ്സിന്റെ തലവൻ പ്രൊഫ. കേരളവർമ്മതമ്പുരാനായിരുന്നു. രാജകീയമായ കുലീനത അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമുതലായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിസമരങ്ങൾ കൊണ്ട് കലുഷിതമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിൽ തമ്പുരാൻ ഒരു കൊല്ലം പ്രിൻസിപ്പലുമായിരുന്നു. ഇക്കണോമിക്സിന്റെ തലവൻ പ്രൊഫ.സിറിയക്കായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അല്പം ഭയകാരിയായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്. കൂട്ടത്തിൽ പ്രൊഫ.ഏബ്രഹാം കുര്യൻ, ഫാ.വിക്റ്റോറിയൻ എന്നിവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോമേഴ്സിലെ ഫാ. ബർണ്ണബാസ് ഈ ഘട്ടത്തിൽ വൈസ് പ്രിൻസിപ്പലായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. ഫ്രഞ്ചിലെ ഫാ.ഗബ്രീനോസ്, സംസ്കൃതത്തിലെ ഫാ.മാഴ്സൽ, സോഷ്യോളജിയുടെ തലവനായിരുന്ന ഫാ.ലിഗോറി, ഇംഗ്ലീഷിലെ ഫാ.ഹില്ലാരിയൻ എന്നിവരും സ്മരണീയരാണ്. മേൽപറഞ്ഞവരിൽ പ്രൊഫ. വർഗ്ഗീസ്, പ്രൊഫ.ഡാനിയൽ, പ്രൊഫ.പി.ടി.ചാക്കോ, ഫാ.വിക്റ്റോറിയൻ, ഫാ.ഹിലാരിയൻ എന്നിവർ എന്റെ അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു. വളരെ സാധാരണവും അതീവഹൃദ്യവുമായ പെരുമാറ്റം കൊണ്ട് എല്ലാവരുടെയും സ്നേഹാദരങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റിയ ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു 'കൊച്ചാപ്പു' സാർ എന്ന മാത്തമാറ്റിക്സ് പ്രൊഫ. ജോസഫ്. അന്നത്തെ രീതിയനുസരിച്ചദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചത് 'ധർമ്മശാസ്ത്ര'മായിരുന്നു.

അന്ന് തേവര കോളേജിൽ നാലഞ്ചു വിഷയങ്ങളിൽ ബിരുദാനന്തരബിരുദം നിലവിൽ വന്നിരുന്നു. ആ വിഭാഗങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി മറ്റു കോളേജുകളിൽ നിന്നു വിരമിച്ച പ്രഗല്ഭരായ അദ്ധ്യാപകരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി നിയമിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ പിന്നിലെ പ്രേരണാശക്തി തിയോബാൾസ് അച്ചനാണെന്നു കരുതാം. ഇംഗ്ലീഷിലെ പ്രൊഫ.ടി.സി. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ, കെമി

സ്ട്രിയിലെ ഡോ.കെ.എൻ. മേനോൻ, സുവോളജിയിലെ പ്രൊഫ. നാരായണമേനോൻ, ഇക്കണോമിക്സിലെ പ്രൊഫ. ദാമോദരൻ നായർ എന്നിവർ അങ്ങനെ എത്തിച്ചേർന്നതാണ്. എല്ലാം കൊണ്ടും പഠനത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തിനേറ്റവും കൂടുതൽ അവസരം ലഭിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്.

രാഷ്ട്രീയസ്വാധീനവിമുക്തമായ കാലഘട്ടമായതിനാൽ പഠനം കാര്യക്ഷമമായി നടന്നിരുന്നു. ഒറ്റ ദിവസം പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അദ്ധ്യാപകരാരും ക്ലാസെടുക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. തിയോബാൾഡച്ചന്റെ ഗൃദ്ധ്രദൃഷ്ടികൾ എല്ലായിടത്തും എത്തുമായിരുന്നു. കോളേജ് യൂണിയൻ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ ക്ലാസിൽ നിന്നും കഴിവുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഇലക്റ്ററൽ കോളേജ് ചെയർമാനെ തെരഞ്ഞെടുക്കും. യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ധ്യാപകർ സർവ്വാത്മനാ സഹകരിച്ചിരുന്നു. പരീക്ഷകൾ കൃത്യമായി നടത്തുകയും 'പ്രോഗ്രസ്റിപ്പോർട്ട്' രക്ഷിതാക്കൾക്കയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പാഠ്യേതര പരിപാടികളും ഭംഗിയായി നടന്നിരുന്നു. കരുത്തുറ്റൊരു 'ഡിബേറ്റിങ് സൊസൈറ്റി'യുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കഴിവുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വളരുവാനവസരം നല്കി. ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ അദ്ധ്യാപകർ കൂടി പങ്കെടുത്തിരുന്ന ഡിബേറ്റുകൾ സാധാരണമായിരുന്നു. ഓഡിറ്റോറിയം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥിൾ സാധാരണമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും പങ്കെടുത്തിരുന്ന 'നാടകങ്ങൾ' അരങ്ങേറുക പതിവാണ്. കായികരംഗത്തും നല്ല കാലാവസ്ഥയായിരുന്നു. ബർത്തലോമ്യോ ബാസ്ക്കറ്റ്ബോൾ മത്സരം ആയിരക്കണക്കിനാളുകളെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ഏറ്റം ഭംഗിയായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ആറ് ഹോസ്റ്റലുകളായിരുന്നു വലിയ ഒരാകർഷണം. കേരളത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള വിദ്യാത്ഥികൾക്ക് ഒരത്താണിയായിരുന്നു അവ. കോളേജിലെ പുരോഹിതരായ അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു അവിടത്തെ വാർഡന്മാർ. കൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ ഹൃദ്യമായ ഹോസ്റ്റൽ ജീവിതം ഇടയ്ക്കിടെ അയവിറക്കുമായിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വൈജ്ഞാനികസമുന്നതിയ്ക്ക് ഇത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ ചുരുങ്ങും. തേവര കോളേജിൽ നടത്തിയിരുന്ന 'കോളേജ് ഡേ' പ്രസിദ്ധമാണ്. ഞങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ധാരാളം സ്കോളർഷിപ്പുകളും പ്രൊഫിഷ്യൻസി സമ്മാനങ്ങളും നല്കിയിരുന്നു. ഇന്നവയുടെ എണ്ണം വളരെയേറെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1966 ലെ കോളേജ് ദിനത്തിൽ മലയാള വിഭാഗം അദ്ധ്യാപകരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അന്നത്തെ കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ ഡോ. അജൈയൂസിന്റെ കൈയിൽ നിന്ന് മലയാളം ബി.എ. യ്ക്കുള്ള പ്രൊഫിഷ്യൻസി സമ്മാനം വാങ്ങിയതോർമ്മയുണ്ട്. മഹാകവി കുഞ്ഞിരാമൻ നായരുടെ 'പൂക്കളം' എന്ന കൃതിയാണ് ലഭിച്ചത്. ആ ഗ്രന്ഥവും സർട്ടിഫിക്കറ്റും ഇന്നും ഞാൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഇത് പറഞ്ഞത് ഞാൻ മഹാനെന്നു വരുത്താനല്ല. ഹൃദ്യമായ സ്മരണകളുടെ ഭാഗമായി ആ സന്ദർഭം ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണ്.

ഭാഷാവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചിതുവരെ പറയാതിരുന്നത് മനഃപൂർവ്വമാണ്. തേവര കോളേജിലെ ഭാഷാവിഭാഗവുമായി അഭേദ്യമായ ബന്ധമാണെനിക്കുള്ളത്. മലയാളവിഭാഗത്തിലെ എല്ലാവരും എന്റെ അദ്ധ്യാപകരായിരുന്നു. 1963 മുതൽ 1966 വരെ ഇവിടെ മലയാളം ബി.എ.യ്ക്ക്പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിലൊരുവനാണ് ഞാൻ. മലയാള വിഭാഗത്തിലെ പ്രഥമ തലമുറ പ്രൊഫ. സി.സി.ചാക്കോ, പ്രൊഫ.പി.സി.ദേവസ്യ, ശ്രീ.ടി.എം. ചുമ്മാർ എന്നിവരായിരുന്നു. ദേവസ്യാ സാർ അറിയപ്പെടുന്ന കവിയും ചുമ്മാർ സാർ ഗദ്യസാഹിത്യകാരനുമായിരുന്നു. ദേവസ്യസാറിന്റെ ക്ലാസുകൾ ഹൃദ്യവും വിപുലമായ സാഹിത്യ പരിചയം കൊണ്ട് സമ്പന്നവുമായിരുന്നെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തന്നെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ പഠിക്കാനെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കും അവർ കോളേജ് വിട്ടിരുന്നു. 1964 വരെ സി.സി.ചാക്കോസാർ പഠിപ്പിച്ചു. 1964 വരെ ചാക്കോസാർ ആയിരുന്നു പൗരസ്ത്യ ഭാഷാവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ. ധാരാളം അറിവു പകർന്നുതരുന്ന ക്ലാസുകളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേതെങ്കിലും അവ ഹൃദയദ്രവീകരണക്ഷമങ്ങളായിരുന്നില്ല. 1965 ൽ വകുപ്പ്തലവനായി ഉലകംതരസാർ നിയമിതനായി. മലയാള വിഭാഗത്തിന്റെയും പൊതുവെ ഭാഷാവിഭാഗത്തിന്റെയും നല്ല കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതെന്നു കരുതാം.

മഹാനായ പ്രിൻസിപ്പൽ തിയോബാൾഡച്ചൻ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും തുല്യപരിഗണന നല്കി. മലയാളം ബി.എ. ഇടയ്ക്ക് നിന്നും നടന്നും പോകുന്നകാലമായിരുന്നു അത്. ഉലകംതരസാറിന്റെ ഉത്സാഹത്തിൽ നടന്നു വന്നിരുന്ന കാത്തലിക് യൂത്ത്ഫെസ്റ്റിവൽ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്നിരുന്ന സാഹിത്യസമ്മേളനങ്ങൾ ഒട്ടേറെ പേരെ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. കോളേജ് ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ തിങ്ങി നിറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്[illegible]

കൊണ്ട്സാഹിത്യ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉലകംതന്നസാർ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിന്നും സ്മരണീയങ്ങളാണ്. അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ ഉലകംതന്നസാർ തലമുറകൾക്ക് ഹൃദ്യമായ അനുഭവം പകർന്നുകൊടുത്തിരുന്നു. അതേറ്റവും കൂടുതൽ അനുഭവിച്ച വ്യക്തികളിൽ ഒരാൾ ഞാനാണ്. ആശാന്റെ 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി'യും വള്ളത്തോളിന്റെ 'ശിഷ്യനും മകനും.' ഞങ്ങൾക്കെടുത്തത് അദ്ദേഹമാണ്. കാളിദാസന്റെ കുമാരസംഭവം തർജ്ജമ (വള്ളത്തോൾ), ഉമാകേരളം, നളചരിതം, കൃഷ്ണഗാഥ, ശാരദ, സാഹിത്യവിദ്യ, ഭാഷാഭൂഷണം, വൃത്തമഞ്ജരി, കേരളപാണിനീയം തുടങ്ങിയ കൃതികളെടുത്തതും ഓർക്കുന്നു. മലയാളവൃത്തമായാലും, സംസ്കൃതവൃത്തമായാലും ഗീതാത്മകമായി നീട്ടിച്ചൊല്ലി, സരസമായി അർത്ഥം പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹമെടുത്ത ക്ലാസുകൾ എത്ര തലമുറകളെ ത്രസിപ്പിച്ചിട്ടില്ല!

രസിപ്പിക്കുക, ആസ്വദിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് സാഹിത്യത്തിന്റെ മൗലിക ധർമ്മമെന്ന് എന്നെപ്പോലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയതദ്ദേഹമാണ്. 'ലളിതസൗന്ദര്യ'ത്തിന്റെ വക്താവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കുട്ടികളെ രസിപ്പിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രയോഗം ഇന്നും സ്മരണയിലുണ്ട്. തിങ്ങി നിറഞ്ഞ പ്രീ-യൂണിവേഴ്സിറ്റി ക്ലാസ്. 'സഹസ്രാക്ഷ'നായ ദേവേന്ദ്രനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരാമർശമുണ്ടായി. പുള്ളി സഹസ്രാക്ഷ'നാകുന്നതിനു മുമ്പ് 'സഹസ്രലിംഗ'നായിരുന്ന കഥ സാർ പറഞ്ഞു. അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ നമ്പ്യാർ വർണ്ണിച്ചതും പറഞ്ഞു, 'അത്യുന്നതമായോരരണിക്കമ്പ്'പോലെ എന്നു കേട്ടതോടെ ക്ലാസിൽ ചിരിയുടെ മാലപ്പടക്കം പൊട്ടിയതോർക്കുന്നു.

പ്രൊഫ. ടി.എം. പോൾ, ഡോ.ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയം എന്നിവരായിരുന്നു മറ്റദ്ധ്യാപകർ. സിനിമാക്കഥകളും നാട്ടുവിശേഷങ്ങളും കൊണ്ടു സമ്പന്നമായിരുന്നു പോൾസാറിന്റെ ക്ലാസുകൾ. തമിഴ് കലർന്ന രാമചരിതാദികൃതികളും സംസ്ക്കൃതജഡിലമായ ചമ്പുക്കളും എടുത്തിരുന്നതദ്ദേഹമാണ്. ബഹുഭാഷാ പണ്ഡിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. റാങ്കോടു കൂടി എം.എ. പാസായി നേരെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാനെത്തിയ ഡോ.ജേർജജ് ഇരുമ്പയം പ്രാചീനവും ആധുനികവുമായ കൃതികളെടുക്കുന്നതിൽ തന്റെ പ്രാഗല്ഭ്യം തെളിയിച്ചു. ഉണ്ണുനീലിസന്ദേശം, ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത എന്നീ കൃതികളാണദ്ദേഹമെടുത്തത്. 'ലീലാതിലകം' എന്ന മണിപ്രവാള ലക്ഷണ ഗ്രന്ഥം ലക്ഷണയുക്തമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം എടുത്തു.

സംസ്കൃതം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന പ്രൊഫ. ബാലകൃഷ്ണൻ നായരെയും ഇപ്പോഴത്തെ പൗരസ്ത്യഭാഷാവിഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷനായ പ്രൊഫ.അഗസ്റ്റിൻ കൊമ്മറ്റത്തെയും സ്മരിക്കാതെ ഈ വിവരണം പൂർത്തിയാകില്ല. അടിയുറച്ച സംസ്കൃത പണ്ഡിതനായ ബാലകൃഷ്ണൻ സാർ, 'സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വിജ്ഞാനകോശ'മായിരുന്നു. പഠിപ്പിച്ചപ്പോഴെല്ലാം ഭാഷയുടെ പാറക്കെട്ടിൽ തലതല്ലാതെ ആസ്വാദനത്തിന്റെ മണൽത്തിട്ടിലൂടെ തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെ നയിച്ചു അദ്ദേഹം. 'കുമാരസംഭവം', സ്വപ്നവാസവദത്തം, എന്നീ നല്ല കൃതികളാണദ്ദേഹം എടുത്തത്. ക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കാനെത്തിയ കാലം മുതൽക്കേ ഞങ്ങൾ ഭയാശങ്കകളോടെ വീക്ഷിച്ച അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു കൊമ്മറ്റം സാർ. ഉത്തരക്കടലാസിലെഴുതി വച്ച വിഡ്ഢിത്തങ്ങളും എഴുത്തിലെ പാകപ്പിഴകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർക്കശമായ വിമർശനത്തിന് വിധേയമാകും. ക്ലാസുകളിൽ തികഞ്ഞ ഗൗരവം പാലിക്കുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പക്ഷേ, ഒന്നുണ്ട് .കൃതികളുടെ അഗാധതലങ്ങളിലേക്ക് മുങ്ങാംകുഴിയിടാനും മുത്തുകളും രത്നങ്ങളും കണ്ടെത്തുവാനും പ്രേരിപ്പിച്ചതദ്ദേഹമാണ്. ഞങ്ങളുടെ കലാലയ ജീവിതത്തിലെ അവസാന വർഷമാണദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കാനെത്തിയത്. അത്യദ്ധ്വാനംചെയ്ത് കേരളചരിത്രം പോലുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ 'നോട്ട്സ്' അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിത്തരുമായിരുന്നു. 'ഉത്തരരാമചരിതം' തർജ്ജമ, ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ 'മേഘഛായ', അക്കിത്തത്തിന്റെ 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസം' തുടങ്ങിയ കൃതികളാണദ്ദേഹം എടുത്തത്. 'മേഘഛായ' എടുക്കുമ്പോൾ 'മേഘസന്ദേശ'ത്തിൽ നിന്നും സാന്ദർഭികമായി ഒട്ടേറെ ശ്ലോകങ്ങളദ്ദേഹം ഉദ്ധരിക്കുമായിരുന്നു. കാളിദാസ കൃതികളുമായി നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്. ഒരു ശരാശരി സംസ്കൃതം വാദ്ധ്യാരെക്കാൾ ഭേദമായിരുന്നുതാനും. ക്ലാസിക്കുകളുൾപ്പെടെ ധാരാളം വായിക്കുവാനും കൃതികളുടെ ആന്തരിക ശോഭയിലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങുവാനും നിർദ്ദേശിക്കുമായിരുന്നു. തുടരെയെഴുതി നശിക്കരുതെന്ന താക്കീത് നിരന്തരം തരുമായിരുന്നു. കൃതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ദീപ്തസൗന്ദര്യ'ത്തിന്റെ വക്താവായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ഭാഷാ വിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് അല്പം വിവരണം കൂടിയതായിത്തോന്നാം. എങ്കിലും സ്മരണയിൽ കൂടുതലും കടന്നു വരുന്ന ഭാഗം ഒഴിവാക്കരുതല്ലോ. 'ഭാഷാ സാഹിത്യ മണ്ഡലം' വളരെ ഭംഗിയായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. മലയാളം വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കും മിക്കവാറും സെക്രട്ടറിമാർ. പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരന്മാരായ കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള, സി. എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻ നായർ, ഡോ.സുകുമാർ അഴീക്കോട്, പ്രൊഫ.എം.കെ.സാനു എന്നിവരിവിടെ വന്ന് സംസാരി

പ്പതോർക്കുന്നു. ശ്രദ്ധാലുക്കളായ വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ ഹൃദയപൂർവ്വം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സജീവവും പ്രൗഢവുമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ കോളേജിൽ പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. 1964 ൽ ഡോ.ജയിംസ് അജേവൂസ് പ്രിൻസിപ്പലായി. രണ്ടു മൂന്നു വർഷം പഴയരീതിയിൽത്തന്നെ കാര്യങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു പോയി. 1968 ൽ- 'ഡയറക്റ്റ് ഇലക്ഷൻ' കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പുതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പാരംഭിച്ചു. കോളേജാരംഭിച്ചതുമുതൽ ഏകദേശം ഇരുപത്തിഞ്ചു വർഷക്കാലംനിലനിന്നുന്ന എല്ലാ വ്യവസ്ഥിതികളും തകിടംമറിയുകയായിരുന്നു. പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തിയേഴുവർഷക്കാലം അദ്ധ്യാപകനായിക്കഴിഞ്ഞ എനിക്കും എന്നെപ്പോലെയുള്ളവർക്കും വളരെയൊന്നും സംതൃപ്തി നല്കുന്നതായിരുന്നില്ല പുതിയ വ്യവസ്ഥിതി. പരസ്പരം മനസ്സിലാക്കാത്ത വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും സമാന്തരരേഖളിലൂടെ നിങ്ങുന്നതായിത്തോന്നി. പരസ്പരം പൂരകമാകേണ്ടവർ പരസ്പരം അകലുകയായിരുന്നു. ഒരു തരം അവിശ്വാസം അവരുടെ ഇടയിൽ കടന്നു വന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. നമ്മുടെ പ്രമുഖ കവി 'അക്കിത്തം' വിവരിച്ചതുപോലെ

'കുത്തി നിറുത്തിയ
കൈക്കിനുപിന്നിൽ
കെട്ടിയുയർത്തിയ
മഞ്ചത്തിൽ
ഓരോ മാതിരി
ചായംമുക്കിയ
കീറത്തുണിയുടെ
വേദാന്തം' കേട്ട് വഴിയൊന്നുമാറിയ വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലപരാക്രമങ്ങൾ 'ശേഷന്'പോലും വർണ്ണിക്കാനാവില്ല. എന്നാൽ അടുത്തകാലത്തായി ഇതിനൊരുമാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നുതോന്നുന്നു. യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ പഠനത്തിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ ശ്രദ്ധാലുക്കളാണ്. പരിധിവിട്ട പ്രകടനങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ "ദുഷിച്ചുപോയ രുചിയെ" അവർതന്നെ തിരുത്തിപ്രത്യാനയിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമായി അതിനെ കാണാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഗുണപരമായ വേഗം ഭാവിയിലതിനുണ്ടാകും എന്നാശിക്കാം.

BEST WISHES

A

WELLWISHER

അദ്ധ്യാപനസ്മരണകൾ

പ്രൊഫ. പോൾ. എം. തത്തനാട്

കടന്നുപോയകാലത്ത് മനസ്സിൽപതിഞ്ഞ അനുഭവങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കാനുള്ള അവസരമാണ് വാർദ്ധക്യം. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുവർണ്ണകാലമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന കാലഘട്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ തേവര തിരുഹൃദയകലാലയം അതിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അവിടെ ചെലവഴിച്ച നല്ലനാളുകളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

തേവരതിരുഹൃദയ കലാലയം യൗവനത്തിലേക്ക് കാലൂന്നുന്നകാലം. ഞാൻ യൗവനത്തോട് വിടപറയാൻ തുടങ്ങുന്നകാലം. ആ ദശാസന്ധിയിലാണ് പ്രസ്തുതകലാലയത്തിൽ ഞാൻ ട്യൂട്ടർ തസ്തികയിൽ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിതനായത്. അന്ന് സെക്കൻറ് പാർട്ടിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭാഷകളിൽപ്പെട്ട മലയാളത്തിൽ മാത്രം ബിരുദപഠനമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇതര ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നു. പ്രൊഫ. സി.സി. ചാക്കോ ആയിരുന്നു അന്ന് പൗരസ്ത്യഭാഷാവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ. ഇരുത്തംവന്ന ഒരു കുടുംബകാരണവരെന്നനിലയിൽ തന്റെ താഴെയുള്ള അദ്ധ്യാപകരോട് സ്നേഹമസൃണമായ രീതിയിൽ പെരുമാറിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ സൗമനസ്യത്തോടുകൂടി മാത്രമേ സ്മരിക്കുവാൻ കഴിയൂ.

അന്നത്തെ പാഠ്യപദ്ധതി ക്രമമനുസരിച്ച് മൂന്നാംവർഷത്തിലും സെക്കൻറ് പാർട്ടിലെ മലയാളമടക്കമുള്ള ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതായുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ട് ഉപപാഠപുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ച് പ്രബന്ധങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിനു പുറമേ പൊതുവിജ്ഞാനം ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഉപന്യാസങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ നിന്ന് ഉപഭാഷയിലേക്കും മറിച്ചും പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

ഒരു മലയാളം അദ്ധ്യാപകനു പഠിപ്പിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും ഉയർന്നക്ലാസായ മൂന്നാംവർഷബിരുദക്ലാസിലേക്കാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. വകുപ്പ് മേധാവിയായ പ്രൊഫ. സി.സി. ചാക്കോ എന്നെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ട് മൂപ്പത്തെട്ടാം നമ്പർ മുറിയിലെത്തി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തപ്പോൾ വാസ്തവത്തിലെനിക്ക് ഉൾക്കിടിലമുണ്ടായി. കാരണം പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും എന്നോളം വലിയവർ! ചിലർ എന്നേക്കാൾ മുഴുത്തവർ! തേവരകോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പറ്റി നേരത്തെ ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു. എറണാകുളത്തെ പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും മുന്നിൽ നില്കുന്നവരായിരുന്നു എന്നത്രെ കേൾവി. കിഴക്കൻ മേഖലയിൽ നിന്നും വരുന്ന അവരെ മെരുക്കാൻ വിഷമമെന്നായിരുന്നു പൊതുധാരണ. ഈ ധാരണയോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ ക്ലാസിൽ പ്രവേശിച്ചത്.

എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാടിന്റെ സഞ്ചാരസാഹിത്യകൃതികളിൽപ്പെട്ട 'കാപ്പിരികളുടെനാട്ടിൽ' എന്ന കൃതിയാണ് ഉപപാഠപുസ്തകമായി പഠിപ്പിക്കാനുണ്ടായിരുന്നത്. മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവം, വളർച്ച, രൂപപരിണാമങ്ങൾ, സഞ്ചാരസാഹിത്യം, ആഫ്രിക്ക, അവിടത്തെ നീഗ്രോകളുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്നിവ ആമുഖമായി പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികൾ ആകാംക്ഷയോടെ കേട്ടിരുന്നു. എന്റെ അസാധാരണമായ ആകാരവലിപ്പവും ഒരുപരിധിവരെ അവരെ സ്വാധീനിച്ചിരിക്കാം. അതെന്തുതന്നെയായാലും ഒരു കാര്യം എനിക്കു വ്യക്തമായി. കോളേജുകാമ്പസ്സിനു പുറത്തെത്ര ബഹളമുണ്ടാക്കുന്നവരാണെങ്കിലും തേവര കോളേജിലെ വദ്യാർത്ഥികൾ ക്ലാസ്സ് മുറികളിൽ മാന്യമായേ പെരുമാറുകയുള്ളൂ. അഞ്ചു കൊല്ലക്കാലം കലാലയജീവി

രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടോളം ഇവിടെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ലേഖകൻ 1980-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

[illegible] വന്ന അവസാന വർഷ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തെ ഭാഷയിലെ അന്തർധാരകളെയും നൂതനപ്രവണതകളെയും വിശദീകരിച്ച് പഠിപ്പിച്ച് പിടിച്ചിരുത്തുക പ്രായോഗികമല്ലെന്ന് ഏതാനും ദിവസത്തെ അനുഭവം കൊണ്ടെനിക്കു ബോധ്യമായി.

ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിലേറിയ പങ്കും മലയാളഭാഷയിലെ വികാസപരിണാമങ്ങളെയും നവീനപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ ആകാംക്ഷയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാൻ വയ്യ. അവരിൽ പലർക്കും വേണ്ടത് മലയാളത്തിലൊരു പാസ്മാർക്ക് മാത്രമാണ്. ചിലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഐച്ഛികവിഷയങ്ങളുടെ പഠനത്തിനിടയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന മാനസികമായ പിരിമുറുക്കത്തിന് അല്പശമനമേകി, അയവ് അനുഭവിക്കാനുള്ള അവസരമാണ് മലയാളം ക്ലാസുകൾ. അവ രസകരമായി അനുഭവവേദ്യമാകണമെന്നാണവരുടെ ആഗ്രഹം.

അതുകൊണ്ട്, സന്ദർഭാനുസൃതമായ രീതിയിൽ പഴയ ഇന്റർമീഡിയറ്റ് ക്ലാസ്സിൽ ഞാൻ പഠിച്ച ലോകചരിത്രവും ലോജിക്കും ബിരുദമെടുക്കാൻ പഠിച്ച ഇക്കണോമിക്സും പൊളിറ്റിക്സും സംസ്കൃത കോളേജിൽ പഠിച്ചുനേടിയ സംസ്കൃതഭാഷാവ്യുൽപ്പത്തിയും മലയാളം എം.എ.യ്ക്ക് പഠിച്ച ഭാഷാശാസ്ത്രവും മേമ്പൊടി എന്നനിലയിൽ മണിപ്രവാളവും കൂട്ടത്തിൽ ഭാഷാന്തരീകരണത്തിനുപകരിക്കുമാറ് അല്പം ഇംഗ്ലീഷും പുറമെ പഠനവിഷയസംബന്ധിയായ സൂചിതകഥയും പൊതുവിജ്ഞാനവും എല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് അവിയൽപരുവത്തിൽ ആക്കി നല്കിയപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആസ്വാദനക്ഷമതവർദ്ധിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ എന്റെ കലാലയാദ്ധ്യാപനകാലത്തിന്റെ ആദ്യവർഷത്തിൽത്തന്നെ അവസാനവർഷ ബിരുദവിദ്യർത്ഥികളോടൊത്ത് കാപ്പിരികളുടെനാട്ടിൽ സൈരവിഹാരം നടത്താൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിഞ്ഞു എന്ന വസ്തുത ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ ഇന്നും ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്നു.

തൃപ്പൂണിത്തുറ സംസ്കൃതകോളേജിൽ ഹിന്ദുമഹാകൃതികളും എം. എ.യ്ക്ക് സ്പെഷ്യൽ സബ്ജക്റ്റ് എന്ന നിലയിൽ ചമ്പുകൃതികളും പഠിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഹിന്ദു പുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ സിദ്ധിച്ച വിപുലമായ അവഗാഹം അദ്ധ്യാപനരംഗത്ത് എനിക്ക് അത്യന്തം സഹായകരമായി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മഹാഭാരതം, രാമായണം മുതലായ കൃതികളിൽ നിന്നടർത്തിയെടുത്ത ഭാഗങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന ചുമതല മിക്കപ്പോഴും എന്നിലാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നത്. പലപ്പോഴും ദീർഘിച്ച യുദ്ധവർണ്ണനങ്ങൾ അടങ്ങിയതായിരിക്കും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ. യശശ്ശരീരനായ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായർ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തായിരുന്നു. ദുര്യോധനന്റെ വേഷമായിരുന്നല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാസ്റ്റർപീസ്. അവസരം ലഭിക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടൊത്തു നർമ്മസംഭാഷണങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുക പതിവായിരുന്നു. സംഭാഷണമദ്ധ്യേ അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്ന ഭാവങ്ങളും അംഗവിക്ഷേപങ്ങളും വിരൽ മുദ്രകളും കുറഞ്ഞതോതിലെങ്കിലും ഞാൻ സ്വായത്തമാക്കിയിരുന്നു. തന്നിമിത്തം തുഞ്ചത്താചാര്യന്റെ യുദ്ധവർണ്ണനകൾ സന്ദർഭോചിതമായ രീതിയിൽ സജീവമായി അവതരിപ്പിച്ചു പഠിപ്പിക്കാൻ എനിക്കെളുപ്പമായിരുന്നു.

ഇതരഭാഷകൾ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ പലപ്പോഴും മലയാളം ക്ലാസിൽ കയറി ഇരിക്കാറുണ്ട്. ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ മാത്രം ദൃഷ്ടിയിലും ശ്രദ്ധയിലും പെടുന്ന വിദ്യർത്ഥികളെ എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല. മലയാളേതരഭാഷ പഠിക്കുന്നവരാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും അവരെ ഇറക്കിവിടാൻ തോന്നിയില്ല. ചിലർ അനുവാദം ചോദിച്ചപ്പോൾ നിഷേധിച്ചുമില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആഗ്രഹമല്ലേ എന്നു കരുതി കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു.

ഇരുപതുവർഷംനീണ്ട അദ്ധ്യാപനകാലഘട്ടത്തിൽ എത്രയോ ആയിരം വിദ്യാർത്ഥികൾ വരുകയും പോവുകയും ചെയ്തു. അവരെയെല്ലാം ആര് ഓർക്കുന്നു? പക്ഷേ, ഒരുവൻമാത്രം ഇന്നും എന്റെ മനോദർപ്പണത്തിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ദ്രോഹിക്കുന്നവരെ എന്നും ഓർത്തെന്നുവരും. പക്ഷേ, ഇതങ്ങനെ അല്ല. അയാൾ മലയാളം വിദ്യാർത്ഥി തന്നെ, സംശയമില്ല. ക്ലാസുതുടങ്ങി പത്തുപതിനഞ്ചു മിനിറ്റു കഴിഞ്ഞേ അയാൾ വരുകയുള്ളൂ. അകത്തുകയറാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുന്ന പതിവില്ല. വന്നപാടെ അകത്തു കയറി ഒഴിവുനോക്കി മുൻബെഞ്ചിൽ തന്നെ ഇരിക്കും. ശല്യമൊന്നുമുണ്ടാക്കുകയില്ല. നിശ്ശബ്ദനായി അനങ്ങാതെ അങ്ങനെ ഇരിക്കും. പത്തോ ഇരുപതോ മിനിറ്റു കഴിയുമ്പോൾ വന്നതുപോലെതന്നെ അനുവാദം വാങ്ങാതെ ഇറങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യും. ഹാജർ ചോദിച്ചു വന്നിട്ടില്ല. അയാളൊരു മാനസികരോഗിയാണെന്നറിയാമായിരുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു ശല്യപ്പെടുത്താത്ത അയാളെ അങ്ങോട്ടു ശല്യപ്പെടുത്തേണ്ടെന്നു കരുതി. പാവം അയാളുടെ ജീവിതം നീണ്ടുനിന്നില്ല.

പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരുടെ നിറം, ഉയരം, ആകാരം, മുതലായവ പരിഗണിച്ച് കളിപ്പേര് (NICK NAME) നല്കുന്നതിൽ വിരുതന്മാരാണ് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും. ആറടിയോളം ഉയരവും എൺപതുകിലോഗ്രാം തൂക്കവും ഇരുണ്ടനിറവുമുള്ള എനിക്കും അവർ പേരിട്ടു. ഒരുദിവസം ക്ലാസിൽ ചെന്നപ്പോൾ വടിവൊത്ത വെളുത്ത അക്ഷരത്തിൽ ബ്ലാക്ക്ബോർഡിൽ എഴുതിവച്ചിരിക്കുന്നു, ആനപ്പാൻ എന്ന്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാവനാവിലാസം എനിക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ ചിരിച്ചുപോയി, അവരും ചിരിച്ചു. "എന്നെക്കണ്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കിങ്ങനെ തോന്നിയെങ്കിൽ നാലഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് ഞാൻ ഇന്നത്തേതിലും കൂടുതൽ ചീർത്തിരുന്നപ്പോൾ എന്നെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കെന്തു തോന്നുമായിരുന്നു" എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. ആരും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല - പിന്നീടാരും എഴുതിയതുമില്ല. അതോടെ ആ പ്രശ്നം അവസാനിച്ചു.

തേവരകോളേജിൻെറ പരിസരം ആദ്യകാലത്ത് ഇന്നത്തെപ്പോലെ വർണ്ണശബളമായിരുന്നില്ല. മുമ്പ് വിദ്വാൻ പരീക്ഷ നടത്തുവാനുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു തേവരകോളേജ്. വിദ്വാൻപരീക്ഷ നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ മാത്രമാണ് ഏതാനും ദിവസത്തേക്ക് കോളേജ് പരിസരം നിറപ്പകിട്ടാർന്നതായിരുന്നത്. പരിസരമാകെ വർണ്ണാലംകൃതമാകുമ്പോൾ വിദ്വാർത്ഥികളിൽ ഉത്സാഹപ്രകർഷം! ഉത്സാഹം മൂത്തുവന്നപ്പോൾ ചില ക്ലാസ്സുകൾ നിർത്തിവച്ച സംഭവം ഇന്നും എൻെറ സ്മരണയിലുണ്ട്.

കാത്തലിക് സ്റ്റുഡൻസ് യൂണിയൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആണ്ടുതോറും ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വച്ച് നടത്തിയിരുന്ന കലാമത്സരങ്ങൾ കണ്ണിനും കരളിനും ഒരുപോലെ ആഹ്ളാദം പകർന്നിരുന്നു. കേരളത്തിലെ മിക്കവാറും കലാകലാലയങ്ങളിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥീ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ തങ്ങളുടെ കലാപാടവം ഇവിടെ വന്നു പ്രദർശിപ്പിരുന്നു. ആ നല്ല നാളുകൾ മറഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ ആഗമനം കോളേജിൻെറ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സ്ഥായിയായ പരിവർത്തനമുളവാക്കിയതായി തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. മുമ്പ് ക്ലാസിൽ അല്പസ്വല്പം വികൃതികാണിക്കുകയോ അപശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നവർ വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ മുമ്പിൽ മാന്യന്മാരായി കാണപ്പെടാൻ ഉത്സാഹം കാണിച്ചുതുടങ്ങിയത് അനുഭവപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, ചില വിപരീതാനുഭവങ്ങളുമുണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. മുമ്പു ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ലാസിൽ അശ്രദ്ധകാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വഭാവരീതി പിന്നീട് ചില വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ഏറ്റെടുത്ത അനുഭവങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ധ്യാപകർ തങ്ങളെ കണ്ടില്ലെന്ന് കരുതിക്കൊള്ളുമെന്ന രീതിയിലുള്ള അതിർകടന്ന ആത്മവിശ്വാസം ചിലവിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കുള്ളതായി തോന്നിയിട്ടുമുണ്ട്.

അദ്ധ്യാപകർ അവധി എടുത്താൽ ക്ലാസ് സമയത്ത് വരാന്തയിലോ മറ്റോ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ് പരിസരമാകെ ശബ്ദമുഖരിതമാക്കി മറ്റുക്ലാസിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവർക്ക് ശല്യമുണ്ടാക്കാൻ അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. വർക്ക് അറേഞ്ച്മെൻറിലൂടെ വേറെ അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസിൽ കയറിയിരിക്കും. അങ്ങനെ മറ്റദ്ധ്യാപകർക്കുവേണ്ടി ഹിന്ദിക്ലാസിലും ഫ്രഞ്ചുക്ലാസിലും പകരക്കാരനായി പോയി ക്ലാസ് ഫ്രീ വിടാതെ കഴിച്ചകാര്യം കൗതുകത്തോടുകൂടിയേ അനുസ്മരിക്കാൻ കഴിയൂ. ക്ലാസിൽ ചെന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊണ്ട് ഹിന്ദിയിലേക്കോ, ഫ്രഞ്ചിലേക്കോ തർജ്ജമ ചെയ്യിക്കലാണ് പതിവ്. അതിനാവശ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് ഗദ്യഖണ്ഡവും അതിലുള്ള പദങ്ങൾക്ക് സമാനമായി ഹിന്ദിയിലോ ഫ്രഞ്ചിലോ ഉള്ള പദങ്ങളും കുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സംശയം ഉന്നയിച്ചാൽ കുറിച്ചുകൊണ്ടുപോയ വാക്കുകൾ അനായാസം പറഞ്ഞുകൊടുക്കും.

ഇന്ന് ഉന്നതനിലവാരത്തിൽ S.S.L.C പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളോട് ആരായിത്തീരാനാണ് ആഗ്രഹം എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉടനെ ഉത്തരം ലഭിക്കും, എനിക്ക് ഡോക്ടറാകണം, എനിക്ക് എഞ്ചിനിയറാകണം, ശാസ്ത്രജ്ഞനാകണം എന്ന് എന്നാൽ എനിക്ക് അത്തരം ആഗ്രഹങ്ങളൊന്നും അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്രതീക്ഷിതമായി തറവാട്ടിൽ സംഭവിച്ച ദാരുണമായ അത്യാഹിതത്തെത്തുടർന്ന് മാനസികമായി തളർന്ന എനിക്ക് അവിചാരിതമായ രീതിയിൽ വിദ്യാഭ്യസരംഗത്തോട് താത്കാലികമായിട്ടെങ്കിലും വിടപറയേണ്ടിവന്നു, പിന്നീട് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടാൻ അവസരം ലഭിച്ചപ്പോൾ അഭിഭാഷകനാകാനായി മോഹം. അങ്ങനെ ഇരിക്കെ, ആകസ്മികമായിക്കണ്ടുമുട്ടിയ എൻെറ വന്ദ്യഗുരുഭൂതൻ മഹാരാജാസ് കോളേജിലെ സംസ്കൃത പ്രൊഫസർ പിഷാരടിയാണ് എൻെറ തൊഴിൽമാറ്റത്തിന് ഹേതുഭൂതൻ. "എടോ താൻ വക്കീലാകാനൊന്നും പോകണ്ട, മലയാളം പഠിക്കൂ. അതാണ് ഗുണകരം"- അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. പിതൃതുല്യനായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉപദേശം നിരസിക്കാൻ മനസ്സ് സന്നദ്ധമാ

യില്ല. അങ്ങനെ, കോളേജിൽ മലയാളം പഠിക്കാത്ത ഞാൻ മലയാളം എം.എയ്ക്ക് ചേരാൻ അപേക്ഷ നൽകി. ബി.എ.യ്ക്ക് ഐച്ഛികമായി ധനശാസ്ത്രവും ഉപഭാഷയായി സംസ്കൃതവുമാണ് പഠിച്ചിരുന്നത്. അതിനാൽ എം.എ.യ്ക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കുമോ എന്നകാര്യം സംശയത്തിലായിരുന്നു. ആകെക്കൂടി പ്രവേശനം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഏകയോഗ്യത എം.എ. പരീക്ഷയ്ക്ക് ഒരു പേപ്പർ സംസ്കൃതമാണെന്നുള്ളതായിരുന്നു. എങ്ങനെയാണെങ്കിലും എനിക്ക് പ്രവേശനം ഉറപ്പായതോടെ മലയാളത്തിലെ വൃത്താലങ്കാരങ്ങൾ പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നും കലാലയാധികാരികളിൽനിന്നും സ്നേഹോഷ്മളമായ പെരുമാറ്റമാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നതെന്ന് നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. തിക്താനുഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് തീർത്തും പറയാം. ജോലിക്കയറ്റം സംബന്ധിച്ച സംഗതികളിൽ ചില പ്രയാസങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ കലാലയാധികാരികൾ പരമാവധി സഹകരിച്ച് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ പരിശ്രമിച്ച വസ്തുത കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ബസ്സിൽ വച്ച് അദ്ധ്യാപകരെക്കണ്ടാൽ ഇരിക്കുന്നിടത്തുനിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തെ നിർബ്ബന്ധിച്ച് അവിടെ ഇരുത്തുമായിരുന്നു. ഇന്ന് അത്തരം ബഹുമാനപ്രകടനങ്ങളുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

1951-ൽ തേവര തിരുഹൃദയ കലാലയത്തിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്നനിലയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻ ഞാൻ അപേക്ഷ നൽകിയെങ്കിലും അന്നത്തെ പ്രവേശനത്തിരക്കുമൂലം ലഭിച്ചില്ല എങ്കിലും 1961-ൽ ഒരദ്ധ്യാപകനെന്നനിലയിൽ അവിടെ നിയമനം ലഭിച്ചു. ഇരുപതുവർഷക്കാലം അവിടത്തെ സ്നേഹസാന്ദ്രമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. എക് ദിൻകാ സുൽത്താൻ എന്നപോലെ ഒമ്പതുമാസം പ്രൊഫസറായിതുടർന്ന് പിരിയാൻ അവസരം ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനാണ്. അതിന് അവസരം ഒരുക്കിത്തന്ന് സൗമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച കലാലയാധികാരികളോട് എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമത്രെ. ❑

Waves Electronics Private Limited

Phone : Off : 0484-360338 Res : 313407Telex : 0885-6368 WAVE IN Fax : 0484-370829 Regd. Office : Ist Floor "Kateson" M.G. Rd., Ernakulam-682 035, INDIA

MANUFACTURERS OF:

ELECTRICAL CONTROL SYSTEMS.
MOTOR CONTROL CENTRES.
BATTERY CHARGERS.
ALUMINIUM CABLE TRAYS & DUCTS.

FOR

SHIPYARDS
POWER PROJECTS
CHEMICAL INDUSTRIES
DEPARTMENT OF SPACE
DEFENCE ESTABLISHMENTS.

തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ

പ്രൊഫ. എൻ. അപ്പുക്കുട്ടൻ

കുറച്ചു ദിവസമായി കോളേജിൽ നിന്നും പ്രൊഫ. അഗസ്റ്റിന്റെ ഒരു കത്തുകിട്ടിയിട്ട്. ഗതകാലസ്മരണകൾ അയവിറക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണത്. തിരുഹൃദയകലാലയവുമായുള്ള എന്റെ ബന്ധത്തിലെ ബാക്കിയുള്ള കണ്ണികളിൽ ബലമുള്ള ഒന്നാണദ്ദേഹം. അതുകൊണ്ട് ഇരുന്ന് കുത്തിക്കുറിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല- ശ്രമിക്കട്ടെ!

1956-ലാണ് ഒരു ഡമോൺസ്ട്രേറ്ററായി ഞാൻ അവിടെ ജന്തുശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. കലാലയ സ്ഥാപകരിൽ ഒരു പ്രധാന കഥാപാത്രമായിരുന്ന റവ. ഫാ. സാലസ് ആയിരുന്നു അന്ന് പ്രിൻസിപ്പലും മാനേജരും. നയതന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു പര്യായമായിട്ടുവേണം അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ. പ്രായഭേദമന്യേ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലുമുള്ളവരെയും വശത്താക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തനനിരതരാക്കുന്നതിനും വശ്യശക്തിയുള്ള ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിലായിരുന്നു അന്ന് കോളേജ്. പ്രസിദ്ധനായ ഡോ.ക്ടർ ലക്ഷ്മണസ്വാമിമുതലിയാരായിരുന്നു അന്നത്തെ വൈസ്ചാൻസലർ. അദ്ദേഹത്തെയും തന്റെ വശത്താക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു സാലസച്ചന്. ബർസാറായിരുന്നത് സ്ഥാപകപുരോഹിതരിൽ പ്രമുഖനായിരുന്ന ഫാ. മലേഷ്യസായിരുന്നു. മറ്റൊരു പുരോഹിതൻ, റവ. ഫാ. ഗബ്രിയേൽ സി. എം. ഐ. സഭയുടെ വിഭജനത്തോടെ മദ്ധ്യമേഖലയുടെ കീഴിലാരംഭിച്ച ഇരിങ്ങാലക്കുട ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി പോയതുകൊണ്ടാണെനിക്കു ജോലി ലഭിച്ചത്.

ദീർഘകാലം അദ്ധ്യാപകനായും സുവോളജി വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനായും ഇവിടെ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച പ്രൊഫ. അപ്പുക്കുട്ടൻ കലാസാഹിത്യാദിരംഗങ്ങളിലും അഭിമുഖ്യം പുലർത്തിപ്പോരുന്നു.

അന്നത്തെ ജന്തുശാസ്ത്രവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സൂചന നല്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. മഹാരാജാസ് കോളേജിൽനിന്നും വിരമിച്ച പ്രസിദ്ധനായ പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. നാരായണമേനോൻ(കാടൻമാസ്റ്റർ) തേവര ജന്തുശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിന്റെ തലപ്പത്തുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മറ്റുരണ്ടുപേരും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ഒന്നെന്റെ സഹപാഠിയും പ്രിയ സ്നേഹിതനുമായ ഇന്ദുചൂഡനായിരുന്നു, മറ്റേത് ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും ശിഷ്യനായ ടി. സി. മാത്യുവും. ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞാലേ വിഭാഗത്തിന്റെ രൂപം പൂർത്തിയാകൂ. കാടൻ മാസ്റ്ററും മൂന്നുശിഷ്യന്മാരും! ഇങ്ങനെ സന്തുഷ്ടമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിലായിരുന്നു എന്റെ ഔദ്യോഗിക ജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം.

1957 ഡിസംബറോടെ ഇന്ദുചൂഡൻ ഗവൺമെന്റ് സെലക്ഷൻകിട്ടി മഹാരാജാസിലേക്ക് പോയി. 1957 ജൂലൈ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടമായി നിലകൊള്ളുന്നു. സാലസച്ചനെന്നെ മുറിയിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. "Hallo Young man, there is a new provocation for you "അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു." "What is it Father ?" ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു.You are being promoted as a lecturer -മറുപടി. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനും സംതൃപ്തനാക്കാനും കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമതയോടെ കർമ്മോന്മുഖനാക്കാനും ഇതിൽ കൂടുതൽ എന്തുറപ്പാണ് വേണ്ടത്? നേരിൽ വിളിച്ചുപറയാതെ ഇത് ഒരു ഓർഡറായി അടിച്ചുതരാമായിരുന്നു. പക്ഷേ , ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രതികരണം സൃഷ്ടിക്കുവാനതിനൊരിക്കലും കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു.

1958 കോളേജിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മറക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരുഘട്ടമായി വർത്തിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയം കലാലയത്തിലേക്ക് പതുക്കെ തിരനീക്കി എത്തിയ ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. അതുവരെ ബൈ-വീക്കിലി ടെസ്റ്റുകളും പ്രാക്ടിക്കലുകളുമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ കഴിഞ്ഞുപോന്നിരുന്നു. പ്രാക്ടിക്കൽ ക്ലാസ്സുകൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ പിഴയീടാക്കുമായിരുന്നു. പൊ

തുടക്കത്തിൽ വേണ്ടത്ര പ്രാഗത്ഭ്യം കാണിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രത്യേകം പരിശീലനം നൽകിയിരുന്നു. B.Sc. സുവോളജി പരീക്ഷാഫലം വരുമ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ സെക്കൻറ് ക്ലാസ്സൊഴിച്ച് ബാക്കിയെല്ലാം ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സായിരുന്നു. തേർഡ്ക്ലാസ്സുകാരുണ്ടായിരുന്നില്ല. റാങ്കുകളും സാധാരണയായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അദ്ധ്യാപനത്തിലും അദ്ധ്യയനത്തിലും മെരുക്കും ചിട്ടയുമുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ വിമോചനസമരത്തിനുശേഷം വീണ്ടും കലാലയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ചില മാറ്റങ്ങൾ കാണായി. പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും പഠിക്കുന്നതിലും കുറേശ്ശേ വീഴ്ചകൾ കണ്ടു തുടങ്ങി. വീഴ്ചകൾ തിരുത്തുന്നതിനു പകരം ശ്ലാഘിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. രാഷ്ട്രീയം കാമ്പസ് ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപിതഭാഗമായി മാറി. തുടക്കത്തിൽ പ്രതികൂലപ്രതിഫലനം ഭാഷാവിഭാഗങ്ങളിലും കലാവിഭാഗങ്ങളിലുമാണ് കണ്ടുതുടങ്ങിയതെങ്കിലും സാവധാനത്തിലത് ശാസ്ത്ര വിഭാഗങ്ങളിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥി ബന്ധങ്ങൾക്കും ഉലച്ചിൽ തട്ടി. മാനേജ്മെൻറിനോട് ഈ വിദ്യാർത്ഥി വിഭാഗത്തിന്റെ സമീപനം വഷളായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 1964-65 ൽ അത് പുകഞ്ഞു കത്തുകയും ചെയ്തു.

അടുത്ത നാഴികക്കല്ല് 1959 - ൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അമേരിക്കയിൽ ഉപരിപഠനത്തിന് പോയിരുന്ന റവ. ഫാ. തിയോബാൾഡ് ജന്തുശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി തിരിച്ചെത്തി. അല്പം പരുക്കനായ പെരുമാറ്റം, ഒട്ടും കുസലില്ലായ്മ. വെട്ടിത്തുറന്നഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്ന രീതി, നീണ്ടുനിവർന്ന ദൃഢമായ ശരീരം. ഇതാണ് തിയോബാൾഡച്ചൻ. പക്ഷേ, മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചവർക്കൊക്കെ അദ്ദേഹം പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു. തിരിച്ചെത്തിയ അദ്ദേഹം വിഭാഗത്തിലെ പ്രൊഫസറും പ്രിൻസിപ്പലുമായി ചാർജെടുത്തു. വിഭാഗത്തിലെ ദൈനംദിന കാര്യങ്ങൾ കാടൻ മാസ്റ്റർ തന്നെ നോക്കി നടത്തി. 1959-ൽ വിഭാഗത്തിൽ എം. എസ്. സി. കോഴ്സും ആരംഭിച്ചു. സ്പെഷ്യൽ സബ്ജെക്ടായ പരിസ്ഥിതി ശാസ്ത്രം എടുത്തിരുന്നത് ഫാ. തിയോബാൾഡ് തന്നെയായിരുന്നു.

1959-ൽ തുടങ്ങിയ എം. എസ്. സി. യിലെ ആദ്യബാച്ചിൽ ആറ് വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. ദേവസ്യ, റപ്പായി, ഫ്രാൻസിസ്, സെബാസ്റ്റ്യൻ, റവ. ഫാ. എളങ്കുന്നപ്പുഴ, സ്റ്റാൻലി എന്നിവരായിരുന്നു അവർ. ഇവർ 1961-ൽ പരീക്ഷയ്ക്കെഴുതുമ്പോൾ തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിലും തേവരയിലും മാത്രമേ സുവോളജി എം. എസ്. സി. ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അക്കൊല്ലം രണ്ടു ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സുകൾ ലഭിച്ചു, ഒന്ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് മറ്റൊന്ന് തേവരയിലും. തേവരയിലെ സെബാസ്റ്റ്യൻ ഫസ്റ്റ് റാങ്ക്നേടി. ആദ്യബാച്ചിലെ ഫ്രാൻസീസ്, ദേവസ്യ, റപ്പായി എന്നിവർ തേവരയിൽ തന്നെ അദ്ധ്യാപകരായിത്തീർന്നു. റവ. ഫാ. ഇളങ്കുന്നപ്പുഴ സെൻറ് തോമസിലും സെബാസ്റ്റ്യൻ ശ്രീശങ്കരകോളേജിലും സ്റ്റാൻലി അണ്ണാമലയിലും ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ ബാച്ചോടെ പത്തു പേരെ എടുക്കാമെന്ന നിലയായി. ഇക്കാലത്ത് പൂർണ്ണമായും ആൺകുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള കോളേജായിരുന്നു. ഫാ.സാലസ്, ഫാ. തിയോബാൾഡ്, ഫാ.ജയിംസ് അരേക്കാസ്, പ്രൊഫ.കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, ഫാ.മാഴ്സൽ എന്നിങ്ങനെ പോകുന്നു അഞ്ചു പേരെത്തുടർന്ന് ഫാ.വിക്റ്റോറിയൻ പ്രിൻസിപ്പലാകുന്നു. ഈ കാലത്താണ് വിദ്യാർത്ഥിനികളെ കോളേജിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചത്. അതിനാൽ ഈ കാലത്തെ 'വിക്ടോറിയൻ ഈറ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. വിക്റ്റോറിയനച്ചനെത്തുടർന്ന് ആർക്കേഞ്ചലച്ചൻ പ്രിൻസിപ്പലായി. 1968-69, 1972-73 എന്നീ വർഷങ്ങൾ കലാപകലുഷിതങ്ങളായിരുന്നു. 1972 സെപ്റ്റംബറോടെ അദ്ധ്യാപകർക്ക് ഡയറക്റ്റ് പേമെൻറ് നിലവിൽ വന്നു. 1958-നു മുമ്പ് കോളേജ് സർവ്വീസിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്ക് അറുപതുവയസ്സുവരെ തുടരുവാനുള്ള അവകാശവും അനുവദിച്ചു കിട്ടി. തുടർന്ന് ഈ കാലത്ത് ഫാ.ആർക്കേഞ്ചൽ, ഫാ.അക്വിനാസ്, ഫാ.കല്ലറയ്ക്കൽ, ഫാ.ഡാൻ തോട്ടക്കര എന്നിവർ പ്രിൻസിപ്പൽമാരായി. അങ്ങനെ പത്ത് പ്രിൻസിപ്പൽമാരുടെ കാലഘട്ടങ്ങൾ ഞാൻ പിന്നിട്ടു.

1970-കളിൽ ബിരുദബിരുദാനന്തര മേഖലകളിലെല്ലാം ചിട്ടപ്പെട്ട അദ്ധ്യയനം നിലവിൽ വന്നിരുന്നു. നല്ല ഫലങ്ങൾ വിഭാഗത്തിൽ ലഭ്യമാകാൻ തുടങ്ങി. 1971-ൽ പല മാറ്റങ്ങൾക്കും ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് വിധേയമായി. പോൾ ... അച്ചന്റെ മരണം, പ്രൊഫ.ടി.സി. മാത്യുവിന്റെ സ്ഥലം മാറ്റം എന്നിവയായിരുന്നു അവയിൽ മുഖ്യം. 1971-ൽ തിയോബാൾഡച്ചൻ പ്രയർ ജനറൽ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഒരു കൊല്ലം മാത്യുസാർ വിഭാഗത്തിന്റെ മേൽ നോട്ടം വഹിച്ചു. അദ്ദേഹം പെട്ടന്ന് മരിക്കുകയും എനിക്ക് പുതിയ ചുമതലകളേൽക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തു. 1974-ൽ തിയോബാൾഡച്ചൻ വിരമിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് എനിക്ക് വകുപ്പു തലവനായി കയറ്റം കിട്ടി. തുടർന്ന് ഞാനും എട്ട് ശിഷ്യന്മാരും കൂടി വിഭാഗത്തിന്റെ ചുമതലകൾ വഹിച്ചുപോന്നു. വീണ്ടും വിഭാഗത്തിലുണ്ടായ മറ്റൊരത്യാഹിതം പ്രൊഫ. വി.കെ. ജോസഫിന്റെ അകാലവിയോഗമത്രേ. ഇതിനിടയ്ക്ക് ബി.എസ്.സി.

എം.എസ്.സി. എന്നീ ബിരുദങ്ങളുടെ സിലബസ് സമൂലം പരിഷ്കരിച്ചിരുന്നു. പുതിയ രീതിയിലുള്ള പ്രാക്റ്റിക്കലുകൾ ആരംഭിച്ചു. എമ്പതുകളിൽ എനിക്കും. എന്റെ ഒരു ശിഷ്യനും (റപ്പായി) ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്ന് യാത്ര പറയേണ്ടി വന്നു.

1988- നവംബറിൽ എന്റെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാഗ്യത്തിന് കൊല്ലാവസാനംവരെ - അതായത് 1989 മാർച്ച് 31 വരെ തുടരാനുള്ള നിയമം നിലവിൽ വന്നിരുന്നു. അതിനാൽ 1989 മാർച്ച് 31 ന് മാത്രമാണ് എനിക്കു ജോലിയിൽ നിന്നും പിരിയേണ്ടിവന്നത്. അങ്ങനെ തുടർച്ചയായ 33 വർഷത്തെ ബന്ധങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞാൻ ജന്തുശാസ്ത്ര വിഭാഗത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും പഠിപ്പിക്കൽ എന്റെ ദിനചര്യയായി മാറി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ദിനചര്യയിൽ നിന്നും വിട്ടു നിൽക്കാൻ മനസ്സ് വന്നില്ല. ഭാഗ്യത്തിന് സതീർത്ഥ്യരും, സമകാലീനരുമായ ചിലർ തുടങ്ങിയ ഒരു സംരംഭത്തിൽ തുടർന്നും പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതൊരു ഭാഗ്യമായി.

പ്രത്യേകം ഓർക്കുന്ന ഒരു സംഭവം രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. 1965-ൽ ഞാൻ പെട്ടെന്ന് രോഗഗ്രസ്തനായി. മാനേജരായ മലേഷ്യസ് അച്ചൻ എന്നെ ലിസി ആശുപത്രിയിലാക്കി. ഒരു'ലങ്' ഓപ്പറേഷൻ വേണ്ടി വന്നു. അഞ്ചോ ആറോ കുപ്പി രക്തം ആവശ്യമായിരുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞ് ന്തുശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ നിന്നും നിരവധി വിദ്യാർത്ഥി ൾ ചേർന്ന് ഒരു ജാഥയായിത്തന്നെ രക്തം നല്കുന്നതി നത്തി. ഒരദ്ധ്യാപകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിക്കലും ക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരനുഭവമായിരുന്നു അത്.

അന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകസുഹൃത്തുക്കളിൽ ചിലരെ നുസ്മരിക്കാതിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. രസതന്ത്രത്തിന്റെ പ്പത്ത് വർഗ്ഗീസ് സാറായിരുന്നു. മാത്സിലെ കൊച്ചാ സാർ, കൃഷ്ണൻ സാർ എന്നിവരെ ഓർക്കുന്നു. ഫിസി ിലെ ഡാനിയൽ സാർ, പോൾസാർ, ചെറിയ പി.എം., ുണ്ണി സാർ എന്നിവരും സ്മരണയിലുണ്ട്. ഇക്കണോ സിലെ സിറിയക് സാർ, ജേക്കബ് സാർ, ഹിസ്റ്ററിയി ബ്രഹം കുര്യൻ സാർ എന്നിവരെ വിസ്മരിക്കാൻ കഴി ഇംഗ്ലീഷിലെ പി.ടി. ചാക്കോസാർ, കെ.ജെ. ജോൺ ഗോപിസാർ, മലയാളത്തിലെ ദേവസ്യാ സാർ, ാസാർ, ചുമ്മാർ സാർ, ഹിന്ദിയിലെ നാരായണൻ സാർ, മല്ലയ്യസാർ, ബോട്ടണിയിലെ തളിയൻ ജോ സാർ, കോമേഴ്സിലെ കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, ബാസച്ചൻ, വലിയ പി. എം. ജോസഫ് സാർ, ൻകുട്ടിമേനോൻസാർ, ഫിസിക്കൽ അവറാച്ചൻ എന്നിവരെ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കുന്നു. സമകാലിക സാഹിത്യനായകന്മാരുടെ സഹവാസങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്ന ചുമ്മാർ സാർ, കർമ്മോത്സുകനും ഉല്ലാസവാനുമായ നാരായണൻനായർ സാർ, നിശ്ശബ്ദനായികഴിഞ്ഞുകൂടുകയായിരുന്ന മല്ലയ്യ മാസ്റ്റർ, ഫ്രഞ്ചദ്ധ്യാപകനും സൗമ്യനുമായ ഗബ്രിയേലച്ചൻ, ശുദ്ധനായിരുന്ന വൈസ്പ്രിൻസിപ്പൽ ബർണ്ണബാസച്ചൻ എന്നിവരെയും സ്മരിക്കുന്നു.

വർഗ്ഗീസ് സാറിന്റെഅടുക്കും ചിട്ടയും കാര്യക്ഷമതയും വളരെ പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. കൊച്ചാപ്പുസാറിന്റെ മലയാളം പ്രസംഗങ്ങൾ നർമ്മം മുറ്റിനിന്നു. വസ്തു നിഷ്ഠമായ അവതരണങ്ങളായിരുന്നു അവ.. പ്രായഭേദമന്യേഏബ്രഹാം കുര്യൻ സാർ എല്ലാവരുടെയും സുഹൃത്തായിരുന്നു. സിറിയക്സാറിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന ''ബൊംബാസ്റ്റിക്'' വാക്കുകളുടെകസർത്തുകൾ ശ്രദ്ധേയങ്ങളായിരുന്നു. തൃശ്ശൂർ ശൈലിയിൽ അവസാനംവരെ സംസാരിച്ചിരുന്ന ഡാനിയൽ സാർ കോളേജിന്റെ പൊതു ടൈംടേബിൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ പ്രഗല്ഭനായിരുന്നു. കോളേജിന്റെ റജിസ്ട്രാർ എന്ന് പരക്കെഅറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ലോനൻമാസ്റ്ററെ അനുസ്മിക്കാത്തത് അനുചിതമായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകൾക്കു കരുത്തു നല്കിയിരുന്ന പോത്തനെയും കെ. ജെ. യെ യും അനുസ്മരിക്കുന്നു.

ഇനി മുൻപറഞ്ഞ പ്രഗല്ഭന്മാരുടെ പിന്മുറക്കാരാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലെ കെ. ജെ. ജോൺ, ഡബിൾ മുണ്ട് അഴിച്ചുടുത്ത്, അതിന്റെ വക്കിനാൽ കോളേജുവരാന്ത അടിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്ന കാഴ്ച ഇന്നും കൺമുന്നിൽ നിന്നും മായാതെ നിൽക്കുന്നു. പിൻമുറക്കാരായ ഞങ്ങളുടെ കാരണവസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നത് വലിയ പി. എം. തന്നെ. പക്വത നിറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റവും സംസ്കാരവും മറക്കാനാവില്ല. കോളേജിൽ കൊല്ലംതോറും നടന്നിരുന്ന ടെന്നീസ്മാച്ച്, വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും ചേർന്നുള്ള ഓപ്പൺ ചാംപ്യൻ ഷിപ്പ് ആയിരുന്നു. അതിൽ ചാക്കുണ്ണിയും ചെറിയ പി.എം. ജോസഫ് സാറും, ജേക്കബും ഞാനും സ്ഥിരക്കാരായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലം ഞാനും ജേക്കബ് സാറും ഫൈനൽസിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തുല്യതവണകളിൽ ചാമ്പ്യന്മാരായിട്ടുമുണ്ട്. ഇവരോടും കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനോൻ, പി.ഒ. ദേവസ്യാസാർ, അവരാൻ എന്നിവരോടും ചേർന്ന് പലകർമ്മരംഗങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ എണ്ണമറ്റ അനുഭവങ്ങൾ നിരത്താൻ തുടങ്ങിയാൽ വളരെ നീണ്ടു പോകും.

കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനോന്റെ നർമ്മം തുളുമ്പുന്ന പ്രയോഗങ്ങൾ വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായിരുന്നു. പൊതുവായ രജി

സ്റ്റർ ഇക്കണോമിക്സ് -കോമേഴ്സ്-സോഷ്യോളജി സ്റ്റാഫ്റൂമിലായിരുന്നു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സുവോളജിക്കാരും, ബോട്ടണിക്കാരും ആ മുറിയിൽ കടന്നു രജിസ്റ്ററിൽ ഒപ്പു, ചാർത്തിയിട്ടു വിഭാഗങ്ങളിലേക്ക് പോകുമായിരുന്നുള്ളൂ. അതൊരു ശരിയായ കടമ്പയായിരുന്നു. ഒരു കാലത്ത് സോഷ്യൽ വർക്കുകാരും, അവിടെയായിരുന്നു. അതിലെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇക്കണോമിക്സ്- കോമേഴ്സ് കാലുവാരിയതുതന്നെ. അതിന്റെ നേതൃത്വം കൃഷ്ണൻകുട്ടിമേനോനായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കൊന്നു പറഞ്ഞോട്ടെ. പുതിയ ചെറുപ്പക്കാർ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു വന്നാൽ ആദ്യത്തെചോദ്യം, 'ഭാര്യയ്ക്കു ജോലിയുണ്ടോ? ' എന്നായിരിക്കും. 'ജോലിയുണ്ട്' എന്നാണ് മറുപടിയെങ്കിൽ ഉടനെ വന്നുകമന്റ് 'അപ്പോൾ രണ്ടുപേർക്കും പേയുണ്ടല്ലോ?' - ഈ മാതിരിയാണ് അവിടത്തെ കമന്റുകൾ.

ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ അദ്ധ്യാപകരുടെയും, അനദ്ധ്യാപകരുടെയും അവരുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും അതിലൂടെ ലഭ്യമായ നേട്ടങ്ങളുടെയും വിവരണം വളരെ നീണ്ടുപോകും. ആദ്യശിഷ്യന്മാരായ ഫ്രാൻസിസിനെയും, റപ്പായിയെയും പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. തിയോബാൾഡച്ചന്റെ ലാളനയിൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് വളർന്നതും അനുസ്മരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കൊരു "Good rich"ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് റാഫേൽ, സാക്ഷാൽ ഡോ. ഗ്രാവേലിയുടെ കീഴിൽ പ്രത്യേക പരിശീലനംകിട്ടിയ 'ടാക്സിഡർമിസ്റ്റ്'. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നമാണ് ആനയുടെയും, ആനക്കാരന്റെയും, തിമിംഗലത്തിന്റെയും എല്ലുകൾക്ക് രൂപംകൊടുക്കാൻ സഹായിച്ചത് . ലൈബ്രറി പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുഗമമായത് പപ്പു എന്ന വ്യക്തിയുടെ നിഷ്കാമപ്രവർത്തനത്തിലൂടെയാണ്.

1964-ലെ സോഷ്യോളജി വിഭാഗം തുടങ്ങുന്നു. ഡോ. ലിഗോറിഅച്ചൻ തലവനായെത്തുന്നു. എപ്പോഴും സുസ്മേരവദനനായ അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ കഴിയും. ശരിക്കു പറഞ്ഞാൽ നൂറുശതമാനവും ഒരു ജന്റിൽമാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആ വിഭാഗത്തിലെ ഒരച്ചനാണ് ഇന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് പ്രായോഗികമായ പലമാറ്റങ്ങളും വരുത്തേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊഴിലധിഷ്ഠിതകോഴ്സുകൾ വേണം ഇനിയങ്ങോട്ട് എന്നുവന്നിരിക്കുന്നു. നിർണ്ണായകമായ മാറ്റങ്ങൾവഴി വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് പുതിയ മാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കേണ്ട പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാലമാണിനി. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുത്ത് വിജയം കൈവരിക്കാൻ വേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കണം. കലാലയത്തിന്റെ വളർച്ചക്കാവശ്യമായ ഈ നീക്കങ്ങൾക്ക് അമരംപിടിക്കാനും പിൻബലം നല്കാനും കരുത്തനായ ഒരു മാനേജരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യമാണ്. ഈ മാറ്റങ്ങൾ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കരുത്തുറ്റ, ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള, ഒരു പ്രിൻസിപ്പലും ഉണ്ടാകണം. ഇതിനുതകുന്ന, കരുത്തരായ മാനേജരും പ്രിൻസിപ്പലും ഭാഗ്യവശാൽ കലാലയത്തിലുണ്ട്. ഈ മാറ്റങ്ങൾക്കു തുടക്കം കുറിക്കുന്ന ഒരു കോഴ്സും വിഭാഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവരുടെ കാൽവയ്പുകൾക്കെല്ലാം എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ ആശംസകൾ. വിഭാഗത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ തലവനും എന്റെ ഒരു പഴയ ശിഷ്യനാണ്. അദ്ദേഹത്തിനും എന്റെ വിജയാശംസകൾ നേരുന്നു.

1989 മാർച്ച് 31-ന് വലിയ ഹൃദയവേദനയോടെ അവിടത്തെ അദ്ധ്യാപക-അനദ്ധ്യാപകരോടും, സ്നേഹമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളോടും യാത്രപറഞ്ഞ് ഞാനിറങ്ങി. വിശ്രമിക്കാനല്ല- അദ്ധ്യാപനം തുടരാൻ. അതിപ്പോഴും തുടരുന്നു.

* * *

വിശക്കുന്ന ഒരാൾക്കു ഹൃദ്യമായ ഭക്ഷണം രുചിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, വിശക്കുന്ന ഒരാത്മാവിനു ഹൃദയപൂർവ്വകമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയും രുചിക്കുന്നു.

മഹാത്മഗാന്ധി

തേവര കലാലയം :

പ്രാരംഭകാലഘട്ടത്തിലേക്ക് ഒരെത്തിനോട്ടം

ശ്രീ. എം. പി. മത്തായി

കർമ്മലീത്ത നിഷ്പാദുക മൂന്നാംസഭ (ഇന്നത്തെ സി.എം.ഐ. സഭ) യുടെ കടിഞ്ഞൂൽ പുത്രിയായ തേവര കോളേജിന്റെ 50-ാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ സുവർണ്ണാവസരത്തിൽ, പ്രസ്തുത കലാലയവുമായി അതിന്റെ പ്രാരംഭകാലം മുതൽ 43 വർഷത്തെ സുദീർഘമായ എന്റെ സേവന കാലയളവിലുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ചെറു ലേഖനം തയ്യാറാക്കണമെന്ന് എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അനല്പമായ സന്തോഷമാണുണ്ടായത്. കാരണം, 1944 ജൂൺ മുതൽ 1987 ജൂലൈ വരെയുള്ള ഒരു സുദീർഘസേവനകാലം മുമ്പോ വരുംകാലത്തോ ആർക്കെങ്കിലും അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നിയമങ്ങളും സേവനവ്യവസ്ഥിതികളും കാലാനുസരണം മാറി എന്നതുകൊണ്ടാണത്. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ 'ഒന്നുമില്ലായ്മ'യിൽ നിന്നുയിർകൊണ്ട ഈ കലാലയ ശിശുവിന്റെ ദൈനംദിന വളർച്ചയ്ക്ക് ദൃക്സാക്ഷിയെന്നോണമായിരുന്നു എന്റെ ജീവിതചര്യ. 13 വർഷങ്ങളോളം എസ്.എച്ച്.മെസ്സ്ഹാളിന്റെ കിഴക്കുവശത്ത് റോഡരുകിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന 'അഞ്ചലാപ്പീസ്' ആയി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കിളിക്കൂടുപോലുള്ള ഇരുനില മാളികയുടെ മുകൾത്തട്ടിലെ 3-ാം നമ്പർ മുറിയിലായിരുന്നു എന്റെ വാസം. ഞായറാഴ്ചയൊഴികെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ 9 മുതൽ 5 മണി വരെ കോളേജിൽത്തന്നെയായിരുന്നു കഴിച്ചു കൂട്ടിയത്. പ്രാരംഭകാലം മുതൽ ഇന്നോളം തേവരയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾ അത്ഭുതകരമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. അന്നുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിലും സ്റ്റാഫംഗങ്ങളിലും സിംഹഭാഗവും തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നുള്ളവരായിരുന്നതിനാൽ ഒരു 'തിരുവിതാംകൂർ കോളനി'യായി നാട്ടുകാർ കോളേജിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബഹുമാന്യരായ വൈദികരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ഹോസ്റ്റൽ അന്തരീക്ഷവും കോളേജിന്റെ പടിപടിയായുള്ള വളർച്ചയുമായിരുന്നു വിദ്യാർത്ഥികളെ തേവരയിലേയ്ക്ക് വിശേഷിച്ചാകർഷിക്കാൻ കാരണമായിത്തീർന്നത്.

ഈ മഹൽ സ്ഥാപനം പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത് 1944 ജൂൺ 16-ാം തിയതിയാണല്ലോ. അതിന്നു രണ്ടു മാസത്തിനുശേഷം അന്നത്തെ ദിവാനായിരുന്ന സർ.ജോർജ്ജ് ടി. ബോഗ് ഔപചാരികമായി കോളേജിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. അന്നത്തെ അധികാരികളുടെ ഊർജ്ജസ്വലമായ മനസ്സും അക്ഷീണശരീരവുമായിരുന്നു പ്രധാന പ്രേരകശക്തി. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി സർവ്വേശ്വരന്റെ അനുഗ്രഹവും. ''അവങ്കലേക്കു നോക്കിയവർ പ്രകാശിതരായി; അവരുടെ മുഖം ലജ്ജിച്ചുപോയതുമില്ല.''-(ബൈബിൾ)

കേവലം ഒന്നും മൂന്നും ഗ്രൂപ്പുകളോടെ ഇന്റർമീഡിയറ്റ്, കണക്ക്, ധനതത്ത്വശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ ബി.എ, ബി. കോം എന്നീ കോഴ്സുകളോടെ ആരംഭം കുറിച്ച കലാലയം ഇന്ന് പ്രീഡിഗ്രിക്കു പുറമേ 8 ബിരുദ കോഴ്സുകളും 7 ബിരുദാനന്തര കോഴ്സുമായി പടർന്ന് പന്തലിച്ച് കേരളക്കരയിലെ ഒരു വലിയ വിജ്ഞാനവടവൃക്ഷമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 1955-ൽ തുടങ്ങിയ ഡി.എസ്.എസ്സും 1961-ലാരംഭിച്ച എം. എസ്. ഡബ്ലിയുവും കൂടുതൽ പഠന സൗകര്യാർത്ഥം പിൽക്കാലത്ത് കളമശ്ശേരിയിലെ രാജഗിരിയിലേക്ക് പറിച്ചു നടുകയുണ്ടായി. 1975 മുതൽ ഈ സ്ഥാപനം അധികാരികളുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടെ പെൺകുട്ടികൾക്കുകൂടി പ്രവേശനമനുവദിച്ചത് എടുത്തു പറയത്തക്ക നേട്ടമത്രെ.

1944-ൽ കോളെജ് ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ ടൈപ്പിസ്റ്റായി ചേർന്ന ശ്രീ. എം.പി. മത്തായി നാല്പത്തിമൂന്നു വർഷത്തെ സേവനത്തിനു ശേഷം 1987-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു. റിട്ടയർ ചെയ്യുമ്പോൾ ഓഫീസ് സൂപ്രണ്ടായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ ഇത്രയും കാലം തുടർച്ചയായി ജോലി ചെയ്തവരില്ല.

മറ്റൊരു സുപ്രധാന കാര്യം പ്രാരംഭകാലം മുതൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള അധ്യാപക ശ്രേഷ്ഠന്മാരാണ്. എന്തു വിലകൊടുത്തും പ്രഗല്ഭരായ അധ്യാപകരെ നിയമിക്കണമെന്ന മാനേജ്മെൻറിൻെറ ഉറച്ച തീരുമാനമാണ് ആ നേട്ടത്തിന് വഴിയൊരുക്കിയത്. ഷെവ.സി.ജെ.വർക്കി, പ്രൊഫ.മാർട്ടിൻ തോമസ് (മദ്രാസ്), പ്രൊഫ.കെ.ജെ.സിറിയക്, പ്രൊഫ. എം.സക്കറിയാസ്, കേരളവർമ്മത്തമ്പുരാൻ, പ്രൊഫ. എം.വി. വർഗ്ഗീസ്, പ്രൊഫ.സി.ജെ.ഡാനിയൽ, പ്രൊഫ.പി.എ.ജോസഫ്, പ്രൊഫ.സി.സി. ചാക്കോ, പ്രൊഫ.പി.കെ.നാരായണൻ നായർ, തുടങ്ങിയ അല്മായരും, ബഹുമാനപ്പെട്ട തിയഡോഷ്യസച്ചൻ, മാർസലച്ചൻ, ആൻറണിയച്ചൻ തുടങ്ങിയ വൈദികശ്രേഷ്ഠരും അവരിൽ ചിലർമാത്രം. ഇവരിൽ ഷെവ. സി.ജെ. വർക്കി ഈ സ്ഥാപനത്തിൻെറ പ്രാരംഭദശയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള വിലപ്പെട്ട സേവനങ്ങൾ ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത വസ്തുതകളാണ്.

എടുത്തുപറയേണ്ട മറ്റൊരു പ്രത്യേകസംഗതി ആരംഭകാലം മുതൽ ഇവിടുത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കായിക പരിശീലനത്തിന് കൊടുത്തിട്ടുള്ള പ്രാധാന്യമാണ്. തൽഫലമായി ഇവിടുത്തെ ബാസ്ക്കറ്റ്ബാൾ ടീം മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ചാമ്പ്യന്മാരായി ഒന്നാം സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സോഷ്യൽസർവീസ് തുടങ്ങിയ പാഠ്യേതര കാര്യങ്ങൾക്കും ഊന്നൽ നല്കി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നല്ല പ്രോത്സാഹനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

തേവരകോളേജിലേതുപോലുള്ള ഹോസ്റ്റൽ സൗകര്യം അന്ന് മറ്റെവിടെയെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു സംശയം. ജാതിമതസമുദായിക പരിഗണന കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും തന്നെ ഹോസ്റ്റലിൽ പ്രവേശനം കൊടുത്തിരുന്നു. ഇന്ന് രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക രംഗങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പലരും ഇവിടുത്തെ ഹോസ്റ്റലുകളിലെ അന്തേവാസികളായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ അരനൂറ്റാണ്ടു കാലയളവിൽ ഈ സ്ഥാപനം കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള എണ്ണമറ്റ കാര്യങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാണ് ഞാനിവിടെ അനുസ്മരിച്ചത്. അനേകായിരം നല്ല സുഹൃത്തുക്കളെ ഭൂലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് എനിക്കു ലഭിച്ച വിലപ്പെട്ട നേട്ടം. ഞാനതിൽ അത്യന്തം അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. ❑

With Best Compliments from:

Si

SOUTHERN INVESTMENTS

Kadavil Court, Arangathe Cross Road, Ernakulam, Cochin-682 018/
Phone: 0484-370365, 369064, Fax : 91-0484-360671

പഴമയുടെ വാമൊഴികൾ

റവ. ഫാ. ഓസ്വാൾഡ് സി.എം.ഐ.

(വിവിധ ഹൈസ്കൂളുകളിൽ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിച്ചശേഷം അദ്ധ്യാപനരംഗത്തുനിന്ന് പിരിഞ്ഞ ഫാ. ഓസ്വാൾഡച്ചൻ ഇന്ന് കൂനമ്മാവ് സി.എം.ഐ. ആശ്രമത്തിലാണ്.)

1940 ലാണ് ഓസ്വാൾഡച്ചൻ തേവര ഹൈസ്കൂളിൽ ഒരു ഗണിതാദ്ധ്യാപകനായിവരുന്നത്. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം കൊടുംപിരികൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയം. കൊച്ചിക്കുമുകളിലൂടെ യുദ്ധവിമാനങ്ങൾ ചീറിപ്പായുന്നു. കഷ്ടപ്പാടിന്റെയും ഞെരുക്കങ്ങളുടെയും ദിനങ്ങൾ. കൊടുത്ത വിറ്റാൽ പോലും തീരാത്ത കടം. ആഹാരം ഇല്ലാത്തനേരം പോലും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴാണ് 1942 ലെ ആശ്രമയോഗത്തിൽ ഫാ. ഫ്രാൻസീസ് സാലസ് പുതിയകോളേജ് ആരംഭിക്കാനുള്ള ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികനില മോശമായ ഈ അവസരത്തിൽ ഇതെങ്ങനെ നടപ്പിലാകും ? ഫാ.ഓസ്വാൾഡ് തന്റെ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചു.

" ആരാധ്യമായ തിരുഹൃദയത്തിൽ എനിക്ക് പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസവും ആശ്രയവുമുണ്ട്" ഫാ. സാലസിന്റെ മറുപടി.

ഫാ.ഓസ്വാൾഡ് പറഞ്ഞു. "മതി, അതുമതി".

ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ആശ്രമ സമൂഹം കോളേജ് തുടങ്ങുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ ഹൈസ്ക്കൂൾ കെട്ടിടത്തിൽ കോളേജ് തുടങ്ങാനായിരുന്നു തീരുമാനം. പക്ഷെ അതിന് മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അനുവദിച്ചില്ല.

അന്ന് തിരുവിതാംകൂർയൂണിവേഴ്സിറ്റി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽ തുടങ്ങാനാണ് ഫാദർ സാലസ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ സിൻഡിക്കേറ്റ് മെമ്പർ ഫാദർ കാർട്ടി എസ്.ജെ. യുമായി ഫാദർ സാലസിന് നല്ല ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നത്തെ വൈസ് ചാൻസിലറായിരുന്ന ഡോ. ലക്ഷ്മണസ്വാമി മുതലിയാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘം ഇൻസ്പെക്ഷനു വരുകയും കോളെജുതുടങ്ങുവാൻ ഒരു പുതിയ കെട്ടിടം വേണമെന്നു ശഠിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് അദ്ഭുതകരമായ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനമാണ് കാണുന്നത് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകെടുതികൾക്കിടയിൽ കേവലം പത്തുമാസം കൊണ്ട് ഫാദർ ഹഡ്രീയൻ ഇരുമ്പോ സിമന്റോ ഉപയോഗിക്കാതെ ചിരട്ടയും കുമ്മായവും കൊണ്ട് ഉറപ്പുള്ള ഒരു കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചു.

തിരുഹൃദയ കലാലയം അങ്ങനെ തേവരയിൽ കായൽത്തീരത്ത് ഉയർന്നുവന്നു. കോളെജ് ഇരിക്കുന്നസ്ഥലത്ത് ചില പാവങ്ങളുടെ കുടുംബങ്ങളാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. അവരെ അവിടെനിന്നും ഒഴിപ്പിച്ച് പുനരധിവസിപ്പിച്ചത് ഡിക്സൺ ദിവാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ഡിക്സൺ ഗ്രൗണ്ട് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ഫാദർ സാലസിന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ അങ്ങനെ പൂവണിഞ്ഞു.

★ ★ ★

പ്രൊഫ. എം.വി. വർഗ്ഗീസ്.

(തേവരകോളെജിലെ പ്രഥമ അദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി. മദ്രാസ് ലയോള കോളെജിൽ ധനതന്ത്രവിഭാഗത്തിൽ അദ്ധ്യാപകജോലിയിലിരിക്കുമ്പോഴാണ്, അദ്ദേഹത്തെ ഫാദർ സാലസ് തേവരയ്ക്ക് ക്ഷണിച്ചത്.)

പണ്ട് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾ എത്തിയിരുന്നത് വളരെ ഗൗരവബുദ്ധിയോടെയാണ്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു തൊഴിൽ കിട്ടുമെന്നുറപ്പുള്ളവരുമായിരുന്നു വിദ്യർത്ഥികൾ. അതിനാൽത്തന്നെ അവരുടെ ഗുരു സങ്കല്പം വളരെ ബഹുമാനഭരിതമായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷെ ഗുരുവിന്റെ പോലത്തെ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ അവർക്ക് ഭാവിയിൽ കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയാൽ ഗുരുവിനെ അനുകരിക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും അവർ ബദ്ധശ്രദ്ധരുമായിരുന്നു.

പഠനകാലം കഴിഞ്ഞാൽ തന്നെയും ഗുരുവിന്റെ ശുപാർശയോ ഉപദേശമോ അവർക്ക് പ്രയോജനകരമാകുമെന്ന [illegible] നിലനിന്നിരുന്നു. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി, അൺഎയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളിലെന്താണ് ഒരു ജോലികിട്ടുവാൻ കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസം [illegible] ഒന്ന് പ്രതീക്ഷ വലിയ ഒരു വിഭാഗത്തിനുമില്ല അവരാണ്, കോളേജ് അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. ഒരു വിനോദ[illegible] പോലെയാണ് അവർക്ക് സുഹൃത്തുക്കളുമായി ഉല്ലസിക്കാനൊരു ഇടവേളയായിട്ടാവരതു കണക്കാക്കു[illegible] തോന്നുന്നു.

ചുറ്റുപാടുകൾ നൽകുന്ന അറിവും, മാധ്യമങ്ങൾ തരുന്ന വിവരവും, ചെറുകുട്ടികളിൽ നിന്നുള്ള കേട്ടറിവും [illegible] ഞാനിത് പറയുന്നത്. എന്തു ദിശയിലാണ് സഞ്ചരിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയില്ലാത്ത ഒരുകൂട്ടിത്താന്റെ കാറ്റും കോള്[illegible] നമ്മുടെയിടെ മനോനിലയാണ്, ഇന്നു മഹാഭൂരിപക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, ഭീകരവും അധ്യാപകർക്കും. ഇതിന് [illegible] മാറ്റമുണ്ടാകണമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നിയാം. പക്ഷേ, എങ്ങനെ എന്നു പറയു[illegible] പ്പില്ലാത്തത് തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസമാണിതിനു പരിഹാരം എന്നു പറയുന്നവരുണ്ട്. കേട്ടാൽ ശരിയെന്നു [illegible] തെങ്കിലും പ്രായോഗികതലത്തിൽ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നിരവധിയാണ്. ഒന്നാമതായി നമ്മുടെ ബൃഹത്തായ മുതൽ [illegible] സംവിധാനങ്ങളും അധ്യാപക സമൂഹവും, പാരമ്പര്യ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാണിന്ന്. അവിടെ ഒരു പൊളിച്ചുപണി [illegible] പറഞ്ഞാൽ ഒരു ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ സുസാധ്യവുമല്ല. നമ്മുടെ കലാശാലകളെയെല്ലാം, തൊഴിൽ അധി[illegible] പരിശീലനസ്ഥാപനങ്ങളാക്കി മാറ്റിയെന്നു കരുതുക. എന്നാൽതന്നെ ഈ സംവിധാനത്തിന് ഒരു നിയത [illegible] ക്കുക എളുപ്പമല്ല. അതായത് തൊഴിൽദായകരുടെ താത്പര്യങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും അതിദ്രുതം മാറുന്നതിന് വി[illegible] കമ്പോളാധിഷ്ഠിത ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ വ്യവസായിക തൊഴിൽ രംഗങ്ങളിൽ അതിന്റെതായ മാറ്റങ്ങളുടെവേലിയേറ്റ[illegible] തന്നെയുണ്ടാകും. ഇതിനനുസരിച്ച് പരിശീലനത്തിൽ വ്യതിയാനം വരുത്തുവാൻ നമ്മുടെതു പോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങ[illegible] തിക്ക് കഴിഞ്ഞെന്നുവരില്ല.

പ്രീഡിഗ്രി, ഡിഗ്രി മാർക്കിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രൊഫഷണൽ കോഴ്സുകൾക്ക് അഡ്മിഷൻ കിട്ടിയിരുന്ന [illegible] ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു സുവർണ്ണദശയായിരുന്നു. ഇന്ന് എല്ലായിടത്തും പ്രവേശനപ്പരീക്ഷയാണ്. സ[illegible] അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു വരുന്ന ട്യൂഷൻ വ്യവസായത്തിന് തണലാണിന്നും. അധ്യാപകരുടെ ട്യൂഷനും കൂടുന്നതി[illegible] ണ്. കഴിഞ്ഞകാല അധ്യാപിക ജീവിതത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് സംതൃപ്തിയാണ്. ഞാൻ കർക്കശനായ അധ്യാ[illegible] പകനായിരുന്നു. ആ കർക്കശ്യം, ഗുണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായേ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്ന് കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു[illegible] വളരെയധികം ഉന്നതസ്ഥാനീയർ ഇന്നു എന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിട്ടുണ്ട്. അതാണെന്റെ സംതൃപ്തി.

★ ★ ★

റവ: ഫാ. എസ് എച്ച് ആന്റണി സി.എം.ഐ.

(കോളേജിലെ ഒരു മുൻ പ്രിൻസിപ്പലായ റവ.ഫാ. ആന്റണി പാലാ സി.എം.ഐ. ആശ്രമത്തിൽ വിശ്രമ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം കോഴിക്കോടു ദേവഗിരി, തൃക്കാക്കര ഭാരതമാതാ എന്നീ കോളേജുകളുടെയും പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു)

എനിക്കെന്റെ കുട്ടികൾ എന്നും പ്രിയപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവരുടെ കുസൃതിത്തരങ്ങൾ എന്നെ നോവിച്ചിട്ടില്ലെന്നല്ല. പക്ഷേ, ഞാനതിനൊക്കെ അവർക്ക് മാപ്പുകൊടുക്കുകയാണ് പതിവ്. അതിന് മാപ്പർഹിക്കാത്ത മറ്റാരെങ്കിലും പിന്നിലുണ്ടാ വുമെന്നാണെന്റെ അനുഭവം. നമ്മെക്കാൾ വളരെ പ്രായംകുറഞ്ഞ, ബാലചാപല്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ അവരോട് നാം കരുണയാണ് കാണിക്കേണ്ടത്. കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും വഴിപിഴക്കാറില്ല, അവർ വഴിപിഴക്കപ്പെടാറാണ് പതിവ്. രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളുടെ കൈകളിലും, നിക്ഷിപ്ത താല്പര്യക്കാരുടെ കൈകളിലും, അവർ നല്ല ആയുധങ്ങളാകാറുണ്ട്. ഞാനതുകൊണ്ട് അവരെ വെറുക്കാറില്ല. അവരിൽ നന്മയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ മുറുകെപിടിച്ച്, പിന്നിലെ ദുഷ്ടശക്തികളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറാണ് പതിവ്. തേവരകോളേജിലെയും, തൃക്കാക്കര ഭാരതമാതാ കോളേജിലെയും, കോഴിക്കോട് ദേവഗിരി കോളേജിലെയും പ്രിൻസിപ്പൽ കാലത്ത് വൈജാത്യമുള്ള സംസ്കാരധാരകളുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും സമരസപ്പെടുന്നതിനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിൽ തേവരയിലായിരുന്നു ഞാൻ ചെറുപ്പക്കാരനായ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നത്. തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വലിയനിലകളിൽ എത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണാൻ എനിക്കു അത്യധികം സന്തോഷമുണ്ട്. വളരെ മക്കളുള്ള ഒരു തറവാട്ടുകാരണവരുടെ അവസ്ഥയിലാണിന്നു ഞാൻ.

റവ: ഡോ. ജയിംസ് അജേവൂസ് കോയിത്തറ സി.എം. ഐ.

(1994 ൽ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കനകജൂബിലി ആഘോഷിച്ച് കളമശ്ശേരി തിരുഹൃദയ പ്രവിശ്യാ ഭവനത്തിൽ വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന ബ. അജേവൂസച്ചൻ തേവര കോളെജിൽ 1955 മുതൽ 60 വരെ ഇംഗ്ലീഷ് അദ്ധ്യാപകനും 64 മുതൽ 69 വരെ പ്രിൻസിപ്പലുമായിരുന്നു)

1967ൽ ആണ് നമ്മുടെ കോളെജിന്റെ ശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആദ്യമായി ചില മാറ്റങ്ങളുണ്ടായത്. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ പിടിച്ചു കുലുക്കി. അന്നുവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾക്ക് ഉലച്ചിൽ തട്ടി. അന്നുവരെ കോളേജിലും ഹോസ്റ്റലിലും തികഞ്ഞ അച്ചടക്കം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഫാദർ ബർണാബാസായിരുന്നു ഹോസ്റ്റൽ വാർഡൻ. അച്ചൻ കയ്യുയർത്തിയാൽ അവിടെ സൂചി വീണാൽ കേൾക്കാവുന്ന തരത്തിലുള്ള നിശ്ശബ്ദത പരക്കുമായിരുന്നു. അത്രമാത്രം വിദ്യാർത്ഥികളുമായി അടുത്തബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു.

വിദ്യാർത്ഥിരാഷ്ട്രീയത്തോടനുബന്ധിച്ച് കോളെജിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ ചൊല്ലി വിവാദം ആരംഭിച്ചു. കുട്ടികളുടെ പ്രതിനിധികളെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരിൽ നിന്നും നേതാക്കളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പരോക്ഷമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു പകരം നേരിട്ടുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് വിദ്യാർത്ഥികൾ ശക്തിയായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. കോളെജിനു പുറത്തുള്ള ചില ശക്തികളായിരുന്നു അതിനുപിന്നിൽ. മഹാരാജാസ് കോളെജിൽനിന്നും കുട്ടികൾ കൂട്ടമായി എത്തുകയും അവർ അക്രമാസക്തകായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

കോളെജന്തരീക്ഷം കലുഷിതമായപ്പോൾ പ്രശ്നപരിഹാരത്തിനായി മന്ത്രിമാരായ ശ്രീ. മുഹമ്മദുകോയ, ശ്രീ എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ, ശ്രീ. വില്ലിംഗ്ടൺ എന്നിവർ ഇതിൽ ഇടപെടുകയുണ്ടായി. ബാരിസ്റ്റർ എം.ഐ. ജോസഫ് മുതലായവരുടെ സേവനങ്ങൾ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണ്. ശ്രീ. വേണുഗോപാൽ, ശ്രീ. ഗിൽബർട്ട് ഓസ്റ്റിൻ മുതലായവരും രംഗത്തുണ്ടായിരുന്നത് ഓർക്കുന്നു.

★ ★ ★

റവ: ഫാ. ഗബ്രിയേൽ സി.എം.ഐ.

(തേവര കോളെജിൽ ജന്തുശാസ്ത്രവിഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. പിന്നീട് ഇരിങ്ങാലക്കുടയിലെ ക്രൈസ്റ്റ് കോളെജിന്റെയും, അമല ക്യാൻസർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെയും ശില്പിയായി)

തേവരയിൽ നിന്ന് പോന്നശേഷം ഇരിങ്ങാലക്കുട ക്രൈസ്റ്റ് കോളെജിൽ 17 വർഷം ഞാൻ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സഭാസമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമുള്ള ഊഴമായിരുന്നു എന്റേത്. ആളുകളുടെ സഹകരണത്തിന് അനന്തമായ ശക്തിയുണ്ട്. എന്ന ഉറച്ചവിശ്വാസത്തിലാണ് എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഞാൻ ക്രമപ്പെടുത്താറുള്ളത്. അദ്ധ്യാപകരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അകമഴിഞ്ഞ സഹകരണമാണ് എനിക്കെന്തിലും വിജയം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിന്റെ പിന്നിലുള്ളത്. കുട്ടികളോടുള്ള ഇടപെടലിൽ അവരുടെ വിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുവാൻ കഴിയണം. അതുകിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ പ്രശ്നങ്ങളൊക്കെ താനെ കെട്ടടങ്ങും. വിശ്വാസമുള്ള ഒരു പ്രിൻസിപ്പലിനും, ഒരദ്ധ്യാപകനുംനേരെ ഒരു കുട്ടിയുടെയും കൈ ഉയരില്ല. ആരെങ്കിലും ഉയർത്തിയാൽ, അവരുടെയിടയിൽത്തന്നെ ആയിരം കൈകൾ അവനെതിരായി ഉയരും. ഇതെനിക്കനുഭവമുണ്ട്. എനിക്ക് പതിവായി കത്തുകളയക്കുകയും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അനവധി പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. ഞാൻ നിഷ്കരുണം ശിക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവരുമുണ്ട് ആ കൂട്ടത്തിൽ. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത്, കലാലയത്തിൽ പ്രിൻസിപ്പൽ തസ്തിക ഒരു മുൾമെത്തയാണ് എന്നൊക്കെ പറയുന്നവരോട് എനിക്ക് യോജിപ്പില്ല . നല്ലൊരു സംഘാടകനു മാത്രമെ അവിടെ വിജയിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെന്നനിക്കു തോന്നുന്നു. ഒരു പ്രിൻസിപ്പലിനെ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു കണ്ണുകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രസംഗവും പ്രവൃത്തിയും തമ്മിൽ സമരസപ്പെടുത്തിയെങ്കിലേ അംഗീകാരം കിട്ടുകയുള്ളു എന്തെങ്കിലും സ്വാർത്ഥചിന്ത പിടികൂടിയാൽ ആളുകളത് എളുപ്പം തിരിച്ചറിയും. അതു

[illegible] ഒരു [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] കാര്യത്തിൽ [illegible]

★ ★ ★

ഡോ. എ.റ്റി. ദേവസ്യ

(1967 ൽ ഡോ. എ.റ്റി. ദേവസ്യ തേവരകോളേജിലെ ധനതത്വശാസ്ത്രവിഭാഗത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനാ[illegible]. പിന്നീട് ഒരു വർഷത്തിനു ശേഷം പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളേജിലേക്ക് [illegible]. അദ്ദേഹം മഹാത്മാഗാന്ധി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രഥമ വൈസ്ചാൻസലറായി)

''ഒരു സമൂഹത്തിനും അതിന്റെ അദ്ധ്യാപകരേക്കാൾ ഉയർന്ന ജീവിതനിലവാരമില്ല'' എന്ന മഹദ്വചനം ഞാനോർക്കുകയാണ്. ഇവിടെ നിലവാരം എന്നു വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് സാമ്പത്തിക നിലവാരത്തെയാവാൻ വഴിയില്ല. സാംസ്കാരികമെന്നാണ് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സമൂഹത്തോട് ഏറ്റവും വലിയ പ്രതിബദ്ധത അതിന്റെ അദ്ധ്യാപകസമൂഹത്തിനാണ്. എല്ലാ പ്രവൃത്തി ദിവസവും വിദ്യയും, സംസ്കാരവും പകർന്നു നല്കാൻ ഇത്രകണ്ട് [illegible] ഒരു പൊതുജീവിതമാ[illegible] പാകത്തിൽ മുന്നിലെത്തുന്ന ഒരു സമൂഹ്യ മറ്റൊരു വിഭാഗത്തിനും കിട്ടുന്നില്ല. അതും എല്ലാപ്രായത്തിലുംപെട്ടവർ എന്നെങ്കിൽ ഞായറാഴ്ചകളിലാണ് ആ അവസരം കിട്ടുന്നത്. അദ്ധ്യാപകർക്കു നാളത്തെ ലോകം രചിക്കേണ്ട ഇളംതലമുറയെയാണ് കുറച്ചുസമയത്തേക്കുമാത്രമാണോ അവസരവും. ആദർശസുരഭിലമായ അദ്ധ്യാപകന്റെ പൊതുജീവിതം ദിവസവും മുന്നിൽ കിട്ടുന്നത്. മൂല്യബോധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ആദർശസുരഭിലമായ അദ്ധ്യാപകജീവിതവുമായി ലയിപ്പിച്ചുചേർക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പക്ഷേ ഒരദ്ധ്യാപകൻ ഇന്നത്തെ സാധാരണ രാഷ്ട്രീയക്കാരു ടെ കുപ്പായമിടുവാൻ ഒരിക്കലും പാടില്ല. രാഷ്ട്രീയം ഒരു സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമാക്കി മാറ്റാൻ നമ്മുടെ അദ്ധ്യാപർ മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചു.

★ ★ ★

റവ: ഫാ.ഫിലിപ്പ് ഞരളക്കാട്ട്

(ഇപ്പോൾ പാലാരൂപതയുടെ വികാരിജനറാൾ ആയി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഫാ. ഞരളക്കാട്, തേവരകോളേജിൽ പ്രീ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയും, ബി.എ.യും പഠിച്ചു. പാലാ സെന്റ് തോമസ് കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്നു)

ഇന്ന് നമ്മുടെ പാഠ്യപദ്ധതിയാൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഒരു കുട്ടിയുടെ വ്യക്തിത്വവളർച്ചയെയല്ല ബൗദ്ധിക വളർച്ചയെ മാത്രമാണ് ഒരുപക്ഷെ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ സമഗ്രമായ വ്യക്തിത്വ വളർച്ചയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇതിന് ഹോസ്റ്റലിലെ സാമൂഹ്യജീവിതം വളരെയേറെ ഗുണം ചെയ്യും. വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ജനിച്ചു വളരുന്ന കുട്ടികൾ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപോലെ പരസ്പരം അടുത്തിടപഴകുകയും, ഒരുമിച്ച് ഒരു കൂരയ്ക്കു കീഴിൽ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവരറിയാതെ തമ്മിൽ ഒരു സാംസ്കാരിക വിനിമയം നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു വ്യക്തിത്വവളർച്ചയെ സഹായിക്കും. പണ്ടത്തെ കാലത്തേക്കാൾ ഇന്നാണ് ഹോസ്റ്റലുകളുടെ പ്രസക്തി. കുടുംബങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ കുറയുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പരുക്കൻ ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അറിയാതെയാണ്അവർ വളർന്നുവരുന്നത്. മാതാപിതാക്കന്മാർ കുടപിടിക്കുന്ന ഒരയഥാർത്ഥ ലോകത്താണ് അവർ ചെറുപ്പകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. ആവശ്യത്തിലധികം സംരക്ഷണവും, ശ്രദ്ധയും അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര വ്യക്തിത്വവളർച്ചയെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുകയാണ്. കൗമാരപ്രായത്തിലാണ് ഒരാളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന് ഊടും പാവും നെയ്യപ്പെടേണ്ടത്. സ്വയംപര്യാപ്തത പരിശീലിക്കേണ്ടതുമപ്പോഴാണ്. ഒരു നല്ല ഹോസ്റ്റൽ ഇതിനൊക്കെ ഒരു പരിഹാരമാണ്, എന്ന അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളത്.

ഞാൻ കോളെജിൽ ചേരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ, ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി.യും തേവര എസ്.എച്ചും ആണ് പറഞ്ഞുകേട്ട പേരുകൾ ഇതിലേതു സ്വീകരിക്കണമെന്നതായി പിന്നീടുള്ള പ്രശ്നം. അന്നു പല വിധത്തിലും മികവുപുലർത്തിയിരുന്ന എസ്.എച്ച് എന്നുതന്നെ തീർച്ചയാക്കി. തേവരയിൽ വന്നു. കോളെജിൻെറ ജനയിതാക്കളിൽ ഒരുവനായ ഫാ. സാലസച്ചനായിരുന്നു അന്ന് പ്രിൻസിപ്പാൾ. അതിപ്രഗത്ഭമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അഞ്ചു ഹോസ്റ്റലുകൾ. കോളെജിൻെറ യശസ്സിന് വളരെ സംഭാവനചെയ്തത് അവയാണ്. കൊമേഴ്സ് വിഭാഗത്തിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ഫാ. ബർണബാസായിരുന്നു, അന്നു വാർഡൻ. ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടും ഹോസ്റ്റലിൽ ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വളരെ സംസ്കാര ഭദ്രവും, കർമ്മ നിരതവുമായ ദിനങ്ങൾ. അച്ചടക്കം അലംഘനീയവും.

പാഠ്യ പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങൾക്ക് തുല്യപ്രാധാന്യമാണ് കല്പിക്കപ്പെട്ടു പോന്നത്. കൊച്ചിനഗരത്തിലൊ, കേരളത്തിലൊ ഏതെങ്കിലും വിശിഷ്ടവ്യക്തികൾ വന്നാൽ അവർക്ക് തേവരകോളെജിലെ അദ്ധ്യാപക വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തോടൊപ്പം ഒരു ചടങ്ങ് നിർബ്ബന്ധമായും സംഘടിപ്പിക്കുകയെന്നത്, സാലസച്ചൻെറയൊരു നിഷ്ഠപോലെയായിരുന്നു. അതിനാൽ കുട്ടികളായ ഞങ്ങൾക്ക്, രാഷ്ട്രീയ, സാഹിത്യ, സാംസ്കാരികധാരകളുമായി അടുത്ത പരിചയം കിട്ടി. അതൊക്കെ വീട്ടിലും നാട്ടിലും ഖ്യാതി പറഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന കുട്ടുകാരുമുണ്ടായിരുന്നു.

തേവരയിലെ ആദ്യകാലഘട്ടങ്ങളാം എൻെറ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തെ ആഴമായി സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിൻെറ ഏറ്റവും അനുഗ്രഹീതരായ ഏതാനും പേരാണ് ഞങ്ങൾ എന്ന തോന്നലായിരുന്നുഅന്ന്.

★ ★ ★

റവ. ഡോ. മോസസ് ബി. എം. ഐ.

(രാജഗിരി കോളെജ് ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസിൻെറ മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ)

തേവര കോളെജ് ഒരു ഓട്ടോണമസ് കോളെജാകേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു. സ്ഥാപക പിതാക്കളിലൊരാളായിരുന്ന ബഹു. ഫ്രാൻസീസ് സാലസച്ചൻെറ സ്വപ്നം തേവര തിരുഹൃദയകലാലയത്തെ ഒരു കാത്തലിക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ആക്കിത്തീർക്കണം എന്നതായിരുന്നു.

അദ്ധ്യാപകരെപ്പറ്റിയുള്ള പഴയപരാതി അവരുടെ "പഴഞ്ചൻ കോട്ടും പഴഞ്ചൻ നോട്ടും മാറണം" എന്നതായിരുന്നു. പഴഞ്ചൻ കോട്ടുമാറിയെങ്കിലും പഴഞ്ചൻ നോട്ടുമാറാത്ത ചിലരെങ്കിലും ഉണ്ടായേക്കും. കുട്ടികളുടെ അന്വേഷണ ബുദ്ധിയാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്. അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. ഈ സ്വഭാവവിശേഷം അദ്ധ്യാപകരിലും നിലനിൽക്കണം. അദ്ധ്യാപകർ എല്ലാവരും ഗവേഷണബിരുദമുള്ളവരും ഗവേഷണമേൽനോട്ടത്തിന് പ്രാപ്തരുമായിരിക്കണം.

* * *

വിജ്ഞാനത്തിൻെറ ആദ്യപടി നാം അജ്ഞരാണ് എന്നറിയുന്നതാണ്

സെസിൽ

* * *

തിന്മയില്ലാത്തവൻ ആരെയും സംശയിക്കുന്നില്ല

ബെൻ ജോൺസൺ

His Highness Rama Varma Parikshith Thampuran, patron and wellwisher of the college.

The first College Union Comittee

The first batch of B.Com. students (1945-46)

His Highness Rama Varma Parikshith Thampuran, the Maharaja of Cochin, and Ministers in S.H. Monastery

His Eminence Eugine Cardinal Tisserant with the Management and the Staff on his visit in 1952

Dr. M.V. Pailee

Sri. A.M. Thomas.

Filmstar Sunil Dutt

Karur Neelakanda Pillai.

Guru Gopinath

Sri. C.N. Sreekandan Nair.

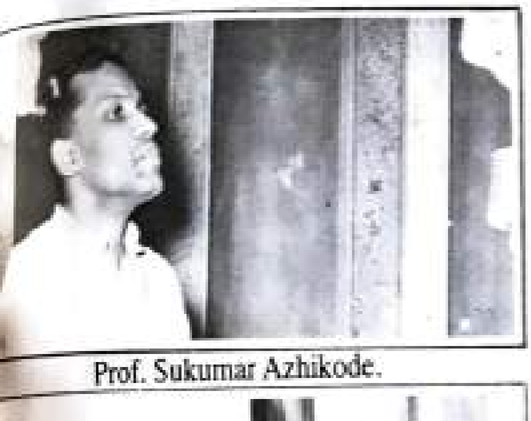

Prof. Sukumar Azhikode.

Artist P.J. Cherian.

Prof. S. Guptan Nair

Former Union Minister Sushila Nayar

Former Chief Minister of Kerala
Sri. Pattom Thanu Pillai

Fr. Melasius Palatty, Manager, hands over contribution of the management to Minister Sri. P.T. Chacko.

rof. Samuel Mathai, Former Vice-Chancellor of his visit to inaugurate the college auditorium.

Sri. M.K.K. Nair IAS

Prof. Joseph Mundasserry.

The Pioneering team of staff: The college staff of the year 1945-'46.

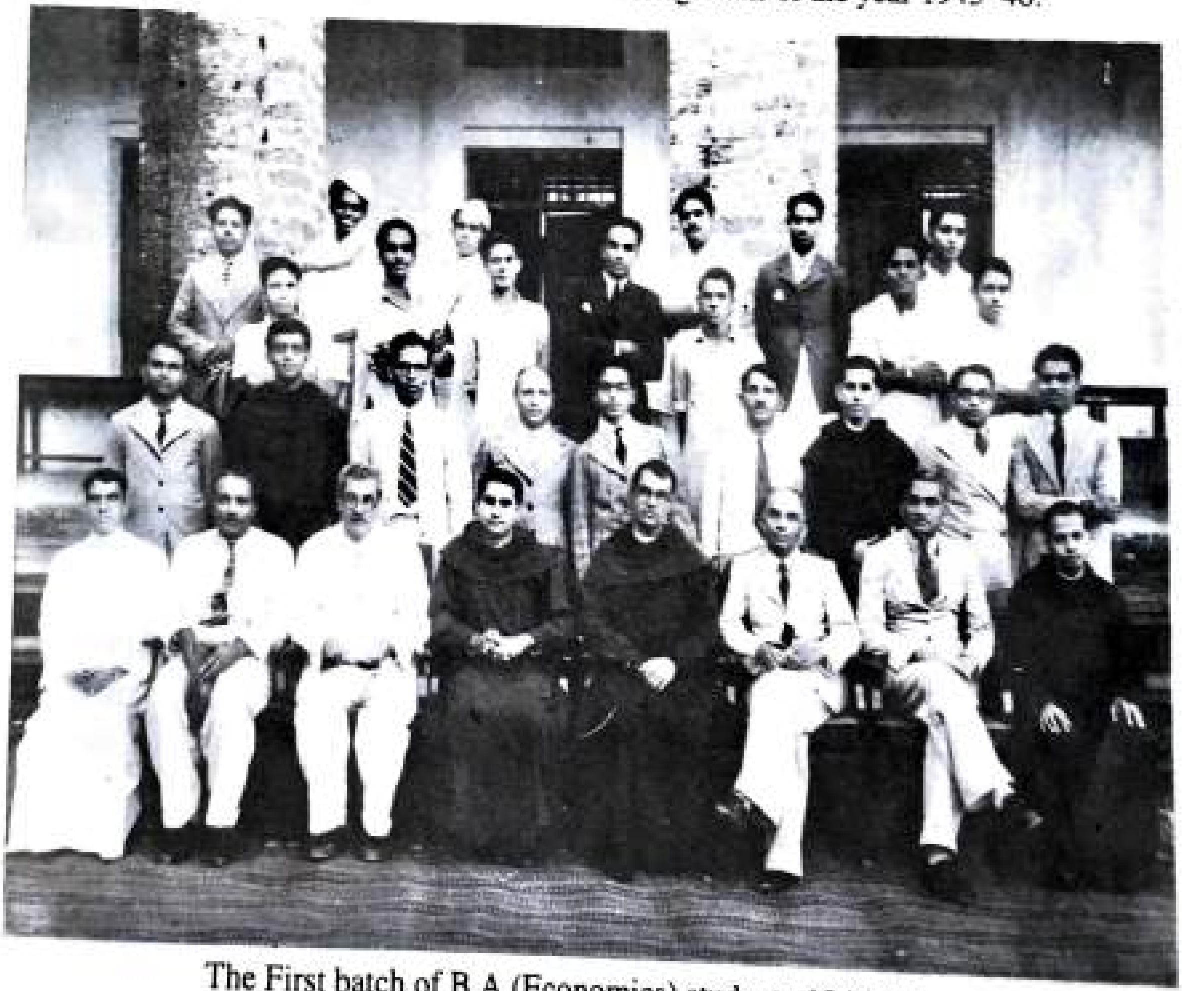

The First batch of B.A.(Economics) students-1945-'46.

FORMER MANAGERS

1940 to 1946 & 1956 to 1959
Rev.Fr. Francis Sales Nuzhumury

1946 to 1950
Rev.Fr. Clement Thottungal

1950 to 1953
Rev.Fr. Shabor Vallavanthara

1953 to 1956
Rev.Fr. Josephat Payyappally

1959 to 1962
Rev.Fr. Victorian Kunneparambil

1962 to 1966 & 1990 to 1994
Rev.Fr. Melesius Palatty

1966 to 1969
Rev.Fr. Gereon Vithayathil

1969 to 1970
Rev.Fr. Marcel Pulparambil

1970 to 1972
Rev.Fr. Theobald Pothanikkatt

1972 to 1975
Rev.Fr. Regulus Thadathil

1975 to 1978
Rev.Fr. Joachim Puzhakara

1978 to 1981
Rev.Fr. Thomas Edappadikarott

1981 to 1984
Rev.Fr. Eliazer Vadakumchery

1984 to 1987
Rev.Fr. Zacharias Paikat

1987 to 1990
Rev.Fr. Aquinas Palamattathil

1994 April to June
Rev.Fr. Thomas Palackal

Our Former Principals

Rev. Fr. Peter Thomas Pynunkal
1944 - 1945

Rev. Fr. Romeo Thomas Mannanal
1945 - 1946

Chev. C.J. Varkey KSG
1946 - 1947

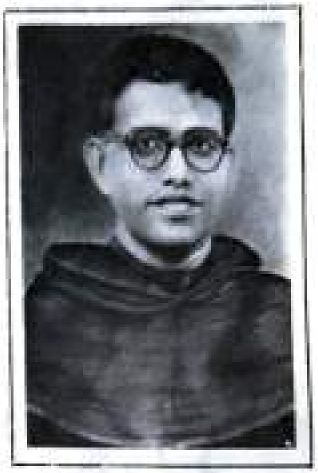

Rev. Fr. Theodosius Karipaparambil
1947-1952

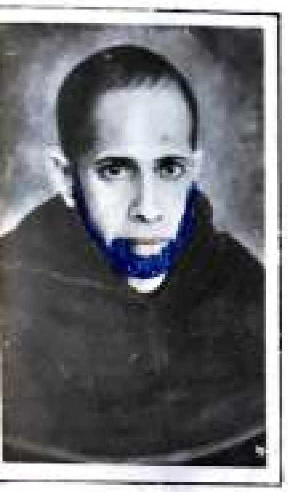

Rev. Fr. S.H. Antony Narithukkil
1952- 1953

Rev. Fr. Theobald Pothanikkatt
1953-'56 & 1959-'64

Rev. Fr. Francis Sales Nuzhimury
1956 -1959

Rev. Fr. James Aggaeus
1964 - 1969

Sri. Kerala Varma Thampuran
1969 - 1970

Rev. Fr. J. Marcel Pulparambil
1970 - 1971

Rev. Fr. Victorian Kunniparambil
1971 - 1976

Rev. Fr. Mathai Archangel
1976 - 1982

Rev. Fr. Aquinas Palamattathil
1982 - 1985

Rev. Fr. George Kallarackal
1985 - 1988

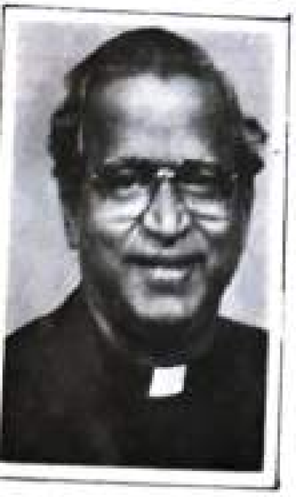

Rev. Dr. Daniel J. Thottakkara
1988 - 1990

Rev. Fr. P.V. Scaria Paikat
1990 - 1991

FORMER VICE-PRINCIPALS

1.	MR. C J VARKEY	1944-46
2.	REV. FR. ANTONY T.O.C.D	1948-53
3.	REV. FR. MARCEL T.O.C.D	1953-59
4.	REV. FR. VICTORIANT.O.C.D	1959-60
5.	REV. FR. BARNABAS CMI	1960-70
6.	SRI. M VARGHESE	1973-75
7.	REV. FR. AUSTIN CMI	1984-86
8.	REV. FR. JOSEPH KAIMALAYIL CMI	1986-88
9.	REV. FR. A U VARGHESE CMI	1988-91
10.	REV. FR. GEORGE PETER PITTAPILLIL	1991-

BURSARS

1.	REV. FR. STANISLAUS T.O.C.D	1948-53
2.	REV. FR. MALESIUS T.O.C.D	1953-59
3.	REV. FR. ELEAZER CMI	1959-60
4.	REV. FR. ALBERT CMI	1960-61
5.	REV. FR. ELEAZER CMI	1961-62
6.	REV. FR. J KOIKARA CMI	1962-64
7.	REV. FR. DOMITIAN CMI	1964-65
8.	REV. FR. REGULUS CMI	1965-69
9.	REV. FR. MERIUS CMI	1969-70
10.	REV. FR. THOMAS CMI	1970-73
11.	REV. FR. JOHN VADUVATHUSSERY CMI	1973-75
12.	REV. FR. THOMAS CMI	1975-79
13.	REV. FR. AUSTIN CMI	1979-84
14.	REV. FR. P. V. SCARIA CMI	1984-86
15.	REV. FR. GEORGE KOIKARA CMI	1986-88
16.	REV. DR. GEORGE P. PITTAPILLIL CMI	1988-91
17.	REV. FR. A. J. SAVIANCE CMI	1991-95
18.	REV. FR. JOSE THOTTATHIL CMI	1995 -

THE RETIRED TEACHING STAFF

MORAL SCIENCE

1. REV FR. JOSEPH HADRIAN	1944-48
2. REV FR. ADOLF T.O.C.D	1948-49
3. REV FR. GABRIEL T.O.C.D	1949 -
4. REV FR. THEOBALD	1949 -
5. REV FR. HELARION T.O.C.D	1951 -
6. REV FR. BARNABAS T.O.C.D	1953 -
7. REV FR. VICTORIAN T.O.C.D	1955 -
8. REV FR. AGGAEUS T.O.C.D	1956 -
9. REV FR. GABRINUS T.O.C.D	1957 -
10. REV FR. ELEAZAR T.O.C.D	1958 -
11. REV FR. ALBERT CMI	1960 -
12. REV FR. JOS ALVAREZ CMI	1961 -
13. REV FR. J. KOIKARA CMI	1962 -
14. REV FR. J. FESTUS CMI	1964 -
15. REV FR. J. SAVIO CMI	1964 -
16. REV FR. J. GRATIAN CMI	1965 -
17. REV FR. PIUS CMI	1965 -

ENGLISH

1. MR. R. G. PENZON	1944-45
2. REV. FR. THEODOSIUS	1944-53
3. MR. K. P. JOSEPH	1944-48
4. MR. K. J. JOHN	1944-69
5. REV. FR. DISMAS T.O.C.D	1945-53
6. MR. M A PANKAJAKSHAN B.A.	1945-48
7. MR K VELAYUDHAN NAIR	1945-48
8. MR. E T THOMAS	1948-52
9. REV. FR. REYNOLDS T.O.C.D	1948-55
10. MR. P K KURIAN	1948-72
11. MR. M J KURIAKOSE	1948-5
12. MR. K J EBRAHIM	1948-49
13. MR. J P MATHAI	1948-63
14. MR. K. GOPINATHAN	1949-81
15. MR. K. T SEBASTIAN	1950-52
16. REV. FR. HELARION T.O.C.D	1951-55
17. MR. P. T CHACKO	1952-73
18. MR. E. V. STANISLAUS	1952-53
19. MR. K. P. VISWANATHAN	1952-53
20. MR. K V VARGHESE	1952-56
21. MR. M. ADIVARAHAM	1953-54
22. MR. R. SREEDHARA BHAT	1954-55
23. MR. K. RAVUNNI MENON	1955-56
24. MR. T. K. MANI	1955-56
25. REV. FR. AGGAEUS T.O.C.D	1955-60
26. MR. ANTONY JOSE	1955-56
27. MR. N. P. XAVIER	1955-57
28. MR. S. KRISHNAMURTHY	1956-59
29. MR. K. K. GEEVARGHESE	1956-58
30. MR. M. VENUGOPALAN	1956-57
31. MR. O. P KURIAN	1956-58
32. MR. A. KRISHNA IYER	1957-58
33. MR. JOY JACOB	1957-59
34. MR. JOSEPH K. J.	1958-91
35. MR. P. J. THOMAS	1959-56
36. MR. MUHAMMED ELIAS	1960-61
37. MR. GEORGE KURUVILL	1961-62
38. MR. T. GOPINATHAN	1961-62
39. MR. P. A. THOMAS	1962-64
40. MR. C. R. SANKARA MENON	1962-63
41. MR. C. A. SIVADAS	1963-64
42. MR. SUNNY THOMAS	1963-64
43. MR. T. C. BALAKRISHNAMENON	1964-69
44. MR. V. VIJAYACHANDRAN	1964-65
45. MR. K. K. ABRAHAM	1964-65
46. MR. A. R. JOSEPH	1964-81
47. MR. C. PRABHKARAN	1964-65
48. MR. P V KRISHNAN NAIR	1965-67
49. MR. T RAMACHANDRAN	1969-71
50. MR. K. P. NARAYANAN NAIR	1967-69
51. MR. T. RAMACHANDRAN	1969-71
52. MR. K. V. SEBASTIAN	1971-89
53. MR. T. H. ASHARAFF	1971-72
54. REV FR. K. P. PAUL CMI	1972-84
55. MR. C. THOMAS ABRAHAM	1976-82
56. REV FR. DANIEL J. THOTTAKARA CMI	1977-88
57. MR. T J ABRAHAM	1993-94

ORIENTAL LANGUAGE

1. MR. C. C. CHACKO	1944-64
2. REV. FR. MARCEL T.O.C.D	1944-54
3. MR. P. K. NARAYANAN NAIR	1944-54
4. MR. C. L. ANTONY	1945-48
5. MR. S. PADMANABHAN	1945-48
6. MR. P. C. DEVASIA	1948-58
7. VIDWANT M. CHUMMAR	1948-61
8. VIDWAN VISWANATHA MALIYA	1948-82
9. REV. FR. EVARISTUS T.O.C.D	1948-56
10. REV. FR. LEONTIUS T.O.C.D	1950-53
11. REV. FR. COLUMBIERE	1951-53
12. MAHOPADHYAYA H GANAPATHI SARMA	1952-56
13. REV. FR. FRANCIS SALES T.O.C.D	1953-56
14. REV. FR. MALESIUS T.O.C.D	1953-61
15. REV. FR. SEVERINUS T.O.C.D	1954-55
16. REV. FR. JOSE ALVAREZ T.O.C.D	1955-57
17. MR. MATHEW V.	1955-87
18. REV. FR. GABINUS T.O.C.D	1956-76
19. VIDWAN K. J. JOSEPH	1957-58
20. MR. ESWARAN NAMBOODIRI	1958-59
21. MR. K. V. CHACKO	1958-59
22. MR. ALEX BASIL	1959-61
23. MR. RAMASWAMI IYER	1959-61
24. MR. P. K. N. NAIR	1959-64
25. MR. C. V. CHERUNNI	1960-61
26. MR. T. M. PAUL	1961-80
27. MR. RAMANANDA NAYAK	1961-63
28. MR. K. J. VARKEY	1962-65
29. MR. P. V. GEORGE	1963-65
30. MR. P. BALAKRISHNAN	1963-85
31. MR. P. J. CHACKO	1964-89
32. REV. FR. J FESTUS CMI	1964-65
33. REV. FR. REGULUS CMI	1965-69
34. MR. T M VISWAMBARAN	1967-82
35. REV. FR. DOMINITIAN CMI	1968-85
36. REV. FR. MARCEL CMI	1970-71
37. MR. K. M. JOSEPH	1971-72
38. MR. VARGHESE M A	1985-86

MATHEMATICS

1. MR. MARTIN THOMAS	1944-48
2. MR. P. A. THOMAS	1944-69
3. MR. P. T. THOMAS	1945-48
4. MR. M. O. DEVASSY	1948-52
5. MR. A. O. VARKEY	1948-52
6. MR. A. V. RAMACHANDRAN	1948-49
7. MR. G SREENIVASAN	1949-53
8. MR. C. J. TONY	1949-50
9. MR. N. V RAMA IYER	1950-81
10. MR. S. KRISHNAN	1952-67
11. MR. I. G. BHASKARAN	1952-53
12. MR. P. P. JOSEPH	1953-56
13. MR. N V VARGHESE	1953-54
14. MR. P O DEVASSY	1956-89
15. MR. JOSEPH THOTTAMKARA	1956-57
16. MR. T. S. CHACKO	1960-61
17. MR. K. V. ACHUTHAN	1961-65
18. MR. K. C. GEORGE	1963-67
19. REV. FR. GRATIAN CMI	1965-72
20. REV. FR. P. PAZHAYAKAV CMI	1972-78
21. MR. THOMAS MATHEW	1977-80
22. MR. GEORGE MATHEW	1988-89
23. MR. SABU AUGUSTINE	1993-94

PHYSICS

1. MR. C. J. DANIEL	1944-74
2. REV. FR. PETER THOMAS	1945-48
3. MR. BALARAMA MENON	1945-48
4. MR. C. E. ETTYERAH	1945-48
5. MR. A. THIRUVENGADATHAN	1948-50
6. MR. K. V. VASUDEVAN	1948-49

7. MR. C. A. RAMARAJA 1948-50
8. MR. V. SREEDHARA MENON 1948-49
9. MR. K. NARAYANAN KUTTY 1949-50
10. MR. K. KERALA VARMA 1950-52
11. MR. K. ANANTHA SUBRAMANIAN 1950-55
12. MR. P. J. PAUL 1950-61
13. MR. G. SADASIVA BHAT 1951-52
14. MR. V. ANANTHA RAMAN 1951-79
15. MR. M. T. JOSEPH 1953-55
16. MR. P. J. CYRIAC 1953-54
17. MR. MR. M J THOMAS 1954-55
18. MR. GEORGE BENEDICT 1955-62
19. MR. P. U. JOSEPH 1955-57
20. MR. P. V. CHAKKUNNY 1955-57
21. MR. P M JOSEPH 1956-91
22. MR. E PHILIP JOHN 1956-59
23. MR. ANTONY VARGHESE 1957-59
24. MR. T. V. VAIDYALINGOM 1957-58
25. MR. JOSEPH MANI 1957-58
26. MR. K. PATHROSE MATHAI 1959-60
27. MR. ANTONY VARGHESE 1960-61
28. MR. G RAMANATHAN 1962-95
29. MR. M C CHANDY 1962-64
30. MR. K. C. ABRAHAM 1964-67
31. MR. C. P. CHANDRASEKHARANATH 1964-67
32. REV. FR. MATHAI ARCHANGEL CMI 1967-75
33. REV. SR. SICILY K. C. 1980-89
34. MR. SEBASTIAN JOHN VELLANIKARAN 1983-84

CHEMISTRY

1. MR. M. V. VARGHESE 1944-75
2. MR. K. M. LUKE 1944-50
3. MR. R. GANAPATI KRISHNAN 1944-59
4. MR. K. A. GOPALAKRISHNAN 1948-86
5. MR. P. M. THOMAS 1948-49
6. MR. V. RAMASWAMY 1948-53
7. MR. J. XAVIER 1948-50
8. MR. N. M. RAJARAM 1949-50
9. MR. P. K. MATHEW 1949-50
10. MR. C. J. DEVASSY 1949-54
11. MR. V. K. SUBRAMANIAN 1950-52
12. MR. T. C. ANTONY 1950-53
13. MR. K. L. LUKOSE 1950 -59
14. MR. C. J. GEORGE 1950-55
15. MR. W. D. JOY 1952-54
16. MR. C. D. VARGHESE 1953-54
17. MR. R. SITHARAM 1953-54
18. MR. M. O. JOHN 1954-55
19. MR. V. SESHADRI 1954-55
20. MR. C. S. RAVINDRANATHAN NAIR 1954-55
21. MR. V. K. ANTHAPPAN 1955-56
22. MR. P. S. VARGHESE 1955-56
23. MR. M. G. PURUSHOTHAMAN 1955-57
24. MR. M. K. ITTOOP 1955-56
25. MR. M. K. THANKAPPAN NAIR 1956-57
26. MR. P. T. AGUSTINE 1956-57
27. MR. K. A. JOSE 1956-57
28. MR. K. GOPALAKRISHNAN NAIR 1957-58
29. MR. T. C. JOHN 1957-58
30. MR. P. P JOY 1957-58
31. MR. V. J. SIVASANKARA PILLAI 1958-59
32. MR. P. J. CHERIAN 1959-61
33. MR. P. G. FRANCIS 1959-64
34. MR. T. G. PADMANABHAN 1959-60
35. MR. A. G. RAMACHANDRAN 1960-61
36. MR. P. M. GEORGE 1960-61
37. MR. V. O. SYLVESTER 1961-62
38. MR. K. K. VISVANATHAN 1961-62
39. MR. C. P. JACOB 1961-62
40. MR. K. T. RAMA VARMA 1962-64
41. MR. G. M. DEVASIA 1962-63
42. MR. M. GEORGE KURIAN 1962-63
43. MR. K. N. MENON 1963-67
44. MR. P. C. ANTONY 1963-64
45. MR. M. V. GEORGE 1963-67
46. MR. M. M. CHANDY 1964-67
47. MR. K. N. ARAVIDAKSHAN KARTHA 1964-91
48. MR. R. SEETHARAMA IYER 1964-86
49. MR. K. T. KERALA VARMA 1964-86
50. MR. P. E. ARAVINDAKSHAN KARTHA I 1964-92
51. MR. M. L. JOSE 1964-68
52. MR. P. S. RAMASWAMI 1968-69
53. REV. FR. GEORGE KALLARACKAL CMI 1971-85
54. MR. K. O. JOSEPH 1971-72
55. MR. P. J. GEORGE 1971-72
56. REV. FR. JOHN MADUVATHUSSERY CMI 1972-79
57. MR. K. A. PAUL 1976-87
58. MR. K. M. LUKOSE 1976-77

NATURAL SCIENCE (ZOOLOGY & BOTANY)

1. MR. S. PASUPATHI IYER 1948-49
2. MR. T. U. JOSEPH 1948 -
3. MR. P. JACOB CHERIAN 1948-49
4. REV. FR. GABRIEL T.O.C.D 1949 -
5. REV FR. THEOBALD T.O.C.D 1949 -
6. MR. M. INDU CHUDA KURUP 1949-53
7. MR. K. M. ALAYSE 1952 -

ZOOLOGY

1. REV. FR. GABRIEL T.O.C.D 1949-56
2. REV. FR. THEOBALD 1949-56
3. MR. T. C. MATHEW 1953-73
4. MR. T. M. RADHAKRISHNAN 1953-54
5. MR. P. V. CHERIAN 1954-56
6. MR. M. INDU CHUDAKURUP 1955-58
7. MR. P. NARAYANAMENON 1956-67
8. MR. N. APPUKUTTAN 1956-89
9. MR. M. M. THOMAS 1958-61
10. MR. K. P. MATHEW 1959-61
11. MR. N. SURENDRANATHA KURUP 1959-62
12. MR. A. P. JOSE 1960-67
13. MR. K. S. FRANCIS 1961-91
14. MR. M. J. DEVASSIA 1961-92
15. MR. P. V. RAPPAI 1962-87
16. MR. ANTO AKKARA 1964-65
17. REV. FR. PAUL LOUI CMI 1965-72
18. MR. P. J. JOSEPH 1967-92
19. MR. V. S. KURUVILLA 1967-68
20. MR. V. K. JOSEPH 1970-87
21. REV. FR. M. A. AUGUSTINE 1971-75
22. MR. SHIBU M. JOB 1987-90

BOTANY

1. MR. T. U. JOSEPH 948-85
2. MR. K. M. ALAYSE 952-57
3. MR. E. C. GEORGE 1953-55
4. MR. K. S. XAVIER 1956-59
5. MR. M. K. JOSE 1957-62
6. MR. ALPHY JOSELPH 1957-58
7. MR. T. M. MATHEW 1958-59
8. MR. T. S. PADMANABHAN 1959-61
9. MR. M. K. PEETHAMBARA MENON 1959-60
10. MR. N. J. MATHEW 1960-61
11. MR. AUGUSTINE LUKE 1961-67
12. MR. K. O. JOSEPH 1961-65
13. MR. P. O. POULOSE 1962-63
14. MR. C. J. PAUL 1963-67
15. MR. K. P. JOHN 1964-65
16. MR. MATHEW ZACHARIAS 1965-88
17. MR. P. A. GEORGE 1965-67
18. REV. FR. AQUINAS CMI 1967-82
19. REV. FR. MANIGILES CMI 1967-71
20. MR. M. M. APPACHAN 1968-91

ECONOMICS, HISTORY AND LOGIC

1. MR. K. J. CYRIAC 1944-69
2. REV. FR. ANTONY T.O.C.D 1944-53
3. MR. P. G. MATHEW 1944-57
4. MR. ABRAHAM V. KURIAN 1945-71
5. MR. V. J. MATHAI 1948-51
6. MR. M. KUMARA PILLAI 1948-49
7. REV. FR. COLUMBUS T.O.C.D 1949 -
8. MR. P. J. SEBASTIAN 1951-56
9. MR. NORONHA NELSON 1951-52
10. MR. A. T. DEVASSIA 1952-53

11. MR. K. C. JACOB	1952-85
12. MR. E. ANTONY JOSEPH	1953-58
13. REV. FR. VICTORIAN T.O.C.D	1955-77
14. MR. C. D. RAJESWARAN	1959-61
15. MR. P. J. JOSEPH	1959-60
16. MR. M. J. JOHN	1960-63
17. MR. K. J. JOSEPH	1960-91
18. MR. R. J. GEORGE	1961-68
19. MR. K. KERALA VARMA	1961-82
20. MR. GEORGE THOMAS	1962-90
21. MR. K. E. ANTONY	1963-71
22. MR. K. V. DAMODARANNAIR	1964-69
23. MR. JOSE THOMAS	1964-68
24. MR. K. U. BABY	1967-91
25. REV. FR. P. V. SCARIA CMI	1971-90
26. MR. P. M. MATHEW	1971-74
27. REV. FR. JOSEPH KAJMALAYIL CMI	1972-94
28. REV. FR. A. U. VARGHESE CMI	1978-93
29. MR. K. K. JOSE	1983-86

COMMERCE

1. MR. M. ZACHARIAS	1944-48
2. MR. KERALA VARMATHAMPURAN	1944-70
3. MR. M. S. MENON	1944-45
4. MR. K. N. MENON	1944-45
5. MR. T. R. BALAKRISHNA IYER	1944-45
6. MR. H. H. KERALAVARMA THAMPURAN	1945-50
7. MR. PHILIP K THAYIL	1945-61
8. MR. N. S. RAMAKRISHNA IYER	1945-48
9. MR. C. K. GEORGE	1948-49
10. MR. P. M. JOSEPH	1948-81
11. MR. I. MADHAVA MENON	1948-67
12. MR. M. KRISHNANKUTTY	1949-81
13. MR. K. U. JACOB	1950-54
14. REV. FR. BARNABAS T.O.C.D	1953-61
15. MR. T. DAMODARAN	1955-68
16. MR. K. E. JOHN	1961-71
17. MR. K. R. NARAYANAN NAIR	1961-62
18. MR. MOOSA A BAKER	1962-70
19. MR. K. H. GANESH SHENOI	1968-69
20. MR. C. J. GEORGE	1970-93
21. REV. FR. FESTUS CMI	1970-72
22. MR. J. JOHN	1970-84
23. MR. A. A. VARGHESE	1971-80
24. MR. K. E. JOHN	1971-72
25. MR. AUGUSTINETHOMAS	1971-82
26. MR. P. P. MOHANAKRISHNAN	1971-72
27. MR. M. L. JOSE	1974-75
28. MR. K. K. GANGADHARAN	1974-75
29. MR. PAUL JOSE P.	1993-94

SOCIAL SCIENCE

1. V. REV. FR. FRANCIS SALES T.O.C.D	1956 -
2. MR. K. E. ANTONY	1956-67
3. MR. K. A. BALAKRISHNAN	1959 -
4. MR. RAJAN V GEORGE	1962-67
5. MR. C. M. KURIAKOSE	1963 -
6. MR. K. G. VARGHESE	1963-67
7. MR. V. J. PAPPOO	1968-79
8. REV. FR. ABRAHAM MOSES CMI	1968 -
9. REV. FR. JOSEPH SAVIO CMI	1968-70
10. SMT. THANKAM JACOB	1971-
11. SR. V. J. KOCHUTHRESIA	1971-
12. REV. FR. JOSE ALEX	1974-75
13. REV. FR. O. J. ALEX	1976-
14. MR. M. M. APREM	1976-77
15. MISS. MARY SHEELA MATHEW	1976-77
16. MR. SEBASTIAN ROBERT MAMPILLY	1979-
17. JAMES THOMAS KUNNANAT	1979-

1. V. REV. FR. FRANCIS SALES CMI
2. MR. BALAKRISHNAN K. A.
3. MR. KURIAKOSE C. M.
4. REV. FR. ABRAHAM MOSES CMI
5. SMT. THANKAM JACOB
6. REV. SR. SHEELA SABS
7. MR. SEBASTIAN RUBERT MAMPILLY
8. MR. JAMES THOMAS KUNNANAT

SOCIOLOGY

1. REV. FR. JOSEPH LIGORI CMI	1965-67
2. MR. E. J. NALINA BABU	1967-88
3. MR. VARGHESE J ERATTUPUZHA	1967-89
4. MR. ANTONY JOSEPH	1974-76
5. MR. REV. FR. JOHN KIZHAKEDAN CMI	1976-84
6. MR. K. C. CHACKO	1980-81

PHYSICAL EDUCATION

1. MR. P. P. POTHAN	1944-48
2. MR. P. P. DEVASSY	1949-58
3. MR. M. K. ABRAHAM	1958-93

MEDICAL INSPECTION

1. DR. PAUL J. MAMPILLY	1944-45
2. DR. C. M. JOSEPH	1945-48
3. DR. C. L. JOSEPH	1948-53
4. DR. A. R. CHACKO	1949-59
5. DR. P. A. VARGHESE	1959-63
6. DR. M. A. PAUL	1963-73

PHYSICAL EDUCATION

1. MR P.P. POTHAN	1944-48
2. MR. P.P. DEVASSY	1949-58
3. MR. M.K. ABRAHAM	1958-93

The Retired Non-teaching Staff

1.	ABRAHAM K.J.	1946-47
2.	ABRAHAM K.V.	1965-67
3.	ABRAHAM V.M.	1966-77
4.	ALEXANDER P.V.	1944-69
5.	ANTHRAYOSE P.O.	1945-86
6.	ANTONY C.V.	1952-57
7.	ANTONY C.V.	1965-67
8.	ANTONY K.C.	1949-70
9.	ANTONY K.J.	1946-87
10.	ANTONY K.V.	1948-52
11.	ANTONY K.X.	1953-92
12.	ANTONY P.A.	1970-81
13.	ANTONY P.C.	1947-86
14.	AUGUSTINE C.E.	1982-83
15.	AUTHA V.C.	1944-45
16.	AVIRA P.U.	1952-87
17.	CHACKO C.C.	1946-61
18.	CHERIAN T.C.	1946-54
19.	CLEEMANS C.F.	1947-48
20.	DEVASSY K.J.	1946-93
21.	DEVASSY M.M.	1965-67
22.	EASI P.T.	1947-90
23.	FRANCIS A.M.	1945-83
24.	GEORGE V.	1945-46
25.	ISACC T.	1966-67
26.	ISACC P.D.	1960-91
27.	ISACC P.J.	1970-71
28.	ISACC P.K.	1959-92
29.	ISACC P.O.	1951-90
30.	JACOB A.M.	1947-48
31.	JOCKY RIVERA	1963-73
32.	JOHN E.J.	1964-85
33.	JOHN K.G.	1944-45
34.	JOHN P.C.	1956-87
35.	JOHN P.J.	1946-76
36.	JOSE DEVASSY KATTOOKARAN	1970-76
37.	JOSE M.C.	1946-47
38.	JOSEPH A.V.	1967-69
49.	JOSEPH A.V.	1986-91
40.	JOSEPH C.F.	1946-47
41.	JOSEPH JOY KANATT	1976-77
42.	JOSEPH K.J.	1944-83
43.	JOSEPH K.J.	1982-91
44.	JOSEPH N.T.	1944-45
45.	JOSEPH O.J.	1944-45
46.	JOSEPH P.A.	1966-82
47.	JOSEPH P.J.	1952-84
48.	JOSEPH P.T.	1970-81
49.	JOSEPH P.U.	1945-46
50.	JOSEPH P.V.	1946-47
51.	KAIMAL	1945-46
52.	KOCHOUSEPH P.T.	1957-58
53.	KOCHUKUTTY K.K.	1947-51
54.	KOCHUVARKEY T.X.	1950-56
55.	KUNJIKUTTAN	1945-46

56.	KUNJU VAREED P.V.	1953-60
57.	KURIAKOSE M.M.	1945-52
58.	KUTTAN	1944-45
59.	LONAN K.J.	1945-70
60.	LONAPPAN K.C.	1963-65
61.	LUCKOSE K.J.	1990-91
62.	MANUEL A.M.	1952-77
63.	MARIA DAURAVU M.A.	1978-93
64.	MATHAI M.C.	1944-45
65.	MATHAI M.P.	1944-87
66.	MATHEW A.J.	1945-46
67.	MATHEW M.V.	1946-84
68.	MATHEW P.J.	1946-47
69.	MATHEW P.J.	1953-55
70.	MATHO ALWIN	1960-65
71.	OUSEPH	1947-48
72.	OUSEPH P.K.	1945-67
73.	PADMANABHAN M.K.	1946-47
74.	PADMANABHAN M.K.	1978-92
75.	PADMANABHAN K.N.	1954-74
76.	PAILY K.P.	1963-82
77.	PAILY V.A.	1945-81
78.	PAPPU P.M.	1946-83
79.	PAPPY P.V.	1944-85
80.	PAUL VARGHESE	1963-67
81.	PAULOSE P.J.	1965-62
82.	PAULOSE V.O.	1945-46
83.	PETER K.K.	1947-51
84.	POULOSE P.V.	1953-89
85.	RADOLF ALWIN	1963-65
86.	RAGHAVAN	1944-45
87.	RAMACHANDRAN	1944-48
88.	RAMACHANDRAN PILLAI V.K.	1969-70
89.	RAMAN PILLAI G.	1945-46
90.	RAPHAEL K.T.	1952-53
91.	RAPHAEL V.A.	1961-70
92.	SADANANDAN P.K.	1944-47
93.	SOURI KURIEN	1944-45
94.	THANKAMMA J.	1978-93
95.	THOMAS K.C.	1947-74
96.	THOMAS M.J.	1945-46
97.	THOMAS P.L.	1945-85
98.	THOMAS V.O.	1966-67
99.	VACKO K.E.	1954-84
100.	VARHESE A.T.	1949-51
101.	VARGHESE K.J.	1956-88
102.	VARGHESE M.L.	1952-93
103.	VARGHESE T.V.	1959-60
104.	VARKEY K.J.	1944-45
105.	VARKEY K.V.	1952-81
106.	VARKEY P.V.	1946-47
107.	VINCENT M.P.	1944-45
108.	XAVIER E.O.	1946-47
109.	XAVIER K.O.	1944-45
110.	XAVIER K.P.	1945-46

Faculty of English

Sitting(Left ot Right): Prof. T.T. Joseph, prof. P.M. Sebastian, Prof. M.P.Jose (HoD). Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Prof. C.S. Jayaram, Rev. Sr. O. J. Rosily,

Standing: Sri. K. M. Johnson, Sri. C.M. Das, Sri. Thomaskutty Mukkadan, Prof. A.M. Chacko, Sri. P.J. Philip, sri Thomas Thiruthanathy, Sri. A. John Francis, Sri. C.S. Francis, Rev. Fr. K.A. George (absent), Sri. Jose Abraham (absent).

DEPARTMENT OF ENGLISH

The history of the English Department is as old as the history of the college itself. English was, as it is even today, an integral part of the undergraduate curriculum. The history of the Department is associated with the names of eminent teachers like Prof. E. T. Thomas (Cantab), Rev. Dr. Theodosius, Prof. S. Krishnamoorthy, Prof. P. T.Chacko, Prof. K. Gopinathan, Rev. Fr. Aggaeus Rev. Fr. Hillarion, Prof.J. P. Mathai, Prof.P. K. Kurian and Prof. K. J. Joseph. Several other teachers who later opted for other departments began their career in the college as tutors in the English Department; Prof. Rama Iyer (Maths), the late Prof. K. U. Baby (Eco.) and Nalina Babu (Sociology) are a few of them.

In 1958, a one-man commission from the varsity of Madras in the person of Rev. Fr. Arulswamy S. J., the then Principal of Loyola College, Madras, visited the college to examine the facilities for starting B.A. English. Though the course was sanctioned, it somehow turned out to be a non-starter.

The next significant step in the growth of the Dept. was the starting of M. A. in English in 1964 when Rev. Dr. Aggaeus became the Principal of the college. When Fr. Aggeus left the college in 1969, Prof. P. T. Chacko, who had been the Head of the Dept. formerly, was reinstated in that post where he continued till his retirement. Rev. Fr. Hillarion succeeded Prof. Chacko and headed the Dept. for a year or so. There was a temporary suspension of M.A.English which was lifted when Prof. K. Gopinathan took over the reins in 1974. An excellent teacher who could explain even the most complicated passages in the most simple way, Prof. Gopinathan brought great glory to the Dept. His efficient tenure as the Head witnessed the steady improvement of the Dept. which continued until his retirement in 1981.

Prof. K. J. Joseph who succeeded him not only kept up the tradition, but also tried to energise the Dept. by organizing various seminars and other such activities. A university level U.G.C. Seminar was conducted in 1985, in which delegates from various colleges participated. It was also during his tenure that the college got for the first time the First Rank in M.A. in Mr. Satish Poduval whose achievement set a record in the M.G.University.

Prof. M. P. Jose, who is at present the Head of the Dept. succeeded Prof. K. J. Joseph in 1991. The most significant change since his inception has been the shifting of the Dept. to its present place. Now, under his efficient leadership, a devoted team of teachers work hard to keep up the high percentage of results in English in all courses; it is a matter of pride that the results in the PDC have been one of the best in the University.

This spectacular rise is, however, not a sudden spurt. It is solidly based on the great legacy of the dedicated work of the eminent retired teachers like Prof. K. V. Sebastian, Prof. P. J. Thomas, Prof. A.R. Joseph, Prof. K.P. Narayanan Nair, and Rev. Dr. Daniel Thottakkara. Prof. K. V. Sebastian with his versatility as an excellent teacher, actor, writer and director, Prof. P. J. Thomas with his meticulous, efficient and innovative teaching methods, Prof. A.

R. Joseph with his excellence in grammar and academic publications, Prof. K. P. Narayanan Nair with his open and sincere love of students, and Rev. Dr. Dan with his counselling concepts and intellectual vivacity have contributed immensely to the improvement of the Dept. Fr.Dan subsequently became the Principal of the college in 1988 and retired in that post in 1990.

Teachers like Rev. Fr.K. P. Paul and Prof. Thomas Abraham who left the Dept. for other prestigious posts are also to be remembered. As for Thomas Abraham, he practises what we, the rest, preach—he is a full-time social worker at present. Among other illustrious teachers who were once associated with the Dept., the names of Prof.Sankara Menon and Prof.T. Rama- chandran are also to be mentioned.

Two of the present members of the Dept. are now working abroad: Rev. Fr. George in the USA and Mr. Jose Abraham in Oman. Among the staff, three are M.Phil. degree holders; one has submitted his Ph.D. thesis. Three more are doing M.Phil. and another three are part-time research scholars for Ph.D. The Dept. Library is one of the best of its kind in M.G. University and it is managed by Mr.K.L. Antony, who succeeded Mr. V. T. John in 1983. ❑

for G.I. & M..S. PIPES

PIPE DISTRIBUTORS

XL/6401, T.D.ROAD
ERNAKULAM-35
Phone: 360992, 374492

Distributors for:
APPOLLO TUBES LIMITED
& TAMILNADU
STEEL TUBES LIMITED

Faculty of Oriental Languages

Sitting(L to R): Rev. Fr. Joseph Poonely, Dr. Tom Varghese, Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Prof.K.A.Augusthy (HoD), Prof. P.R. Muraleedharan.

Standing:Prof. K.C. George, Sri. Mathew Jose, Dr. K.K. Paulose, Sri. Kuriakose Alexander, Sri. K.G. Narayanan.

പൗരസ്ത്യഭാഷാ വിഭാഗം

1944-ൽ കോളെജാരംഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പൗരസ്ത്യ ഭാഷാവകുപ്പും ആരംഭിച്ചു. സ്ഥാപകപിതാക്കന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ ബ്ര.ഫ്രാൻസിസ് സാലേസച്ചൻെറ സഹപാഠിയും സുഹൃത്തുമായിരുന്ന ശ്രീ. സി.സി.ചാക്കോ ആയിരുന്നു ആദ്യത്തെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ.

മലയാളം പ്രൊഫസ്സറായ ശ്രീ. സി.സി. ചാക്കോയ്ക്കു സഹപ്രവർത്തകരായി അന്നുണ്ടായിരുന്നത് റവ. ഫാ. മാഴ്സൽ (സംസ്കൃതം), ശ്രീ. പി.കെ.നാരായണൻ നായർ (ഹിന്ദി) എന്നിവരായിരുന്നു.

ഏറെത്താമസിക്കാതെ തൃശൂർ സെൻറ് തോമസ് കോളെജിൽ നിന്നും ശ്രീ. പി.സി. ദേവസ്യ വന്നു ചേർന്നു. ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തോളം മലയാള- സംസ്കൃത വിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രശസ്ത സേവനമനുഷ്ഠിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരം മാർ ഇവാനിയോസ് കോളെജിൽ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനായി ചേർന്നു. ക്രിസ്തുഭാഗവതം എന്ന സംസ്കൃത മഹാകാവ്യമെഴുതി കേന്ദ്രസാഹിത്യഅക്കാദമി അവാർഡു നേടിയ ഇദ്ദേഹമാണ് ഈ കോളെജിലെ മുൻ അദ്ധ്യാപകരിൽ ഇന്ന് ഏറ്റവും പ്രായം ചെന്നയാൾ. (പ്രൊഫ. പി.സി. ദേവസ്യ എഴുതിയ ഒരനുസ്മരണ ലേഖനം ഈ സുവിനിയറിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.)

പ്രസിദ്ധ ഭാഷാശാസ്ത്ര പണ്ഡിതനും വൈയാകരണനുമായിരുന്ന പ്രൊഫ. സി.എൽ. ആൻറണി ആദ്യകാലത്ത് ഏതാനും വർഷം ഇവിടെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു.

ഏറെക്കുറെ കോളെജിൻെറ ആരംഭകാലം മുതൽ തന്നെ സുറിയാനിഭാഷയും ഇവിടെ ഉപഭാഷയായി നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിൽ റവ.ഫാ. ജോസ് ആൾവരെസ് ആണ് ഏറ്റവും അധികം കാലം ഇവിടെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നത്. റവ.ഫാ. മെലേസിയൂസ്, റവ.ഫാ. റെഗുലൂസ് തുടങ്ങി ഏതാനും വൈദിക ശ്രേഷ്ഠരും ഇവിടെ സുറിയാനി ഭാഷ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീ. പി.കെ. നാരായണൻ നായരോടൊപ്പം ഏതാനും വർഷം ഇവിടെ ഹിന്ദി അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന ശ്രീ. എസ്. പത്മനാഭൻ 1947-ൽ തൃശൂർ കേരളവർമ്മ കോളെജിൽ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനായി ചേർന്നു. ആ ഒഴിവിലാണ് ശ്രീ. ഡി.വിശ്വനാഥമല്ലയ്യ അവിടെ ഹിന്ദി അദ്ധ്യാപകനായി വന്നത്. 1982-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്യും വരെ അദ്ദേഹം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. 1964-ൽ പ്രൊഫ. പി.കെ.നാരായണൻ നായർ റിട്ടയർ ചെയ്തതുമുതൽ അദ്ദേഹമായിരുന്നു ഹിന്ദി വിഭാഗാദ്ധ്യക്ഷൻ.

1947-ൽ ശ്രീ.ടി.എം. ചുമ്മാർ ഇവിടെ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായി ചേർന്നു. പ്രസിദ്ധഗദ്യകാരനും സാഹിത്യചരിത്രകാരനുമായ അദ്ദേഹം 1961-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്യും വരെ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതിനിടെ സംസ്കൃതാദ്ധ്യാപകരായി ഇവിടെ ജോലി ചെയ്ത പലരുമുണ്ട്. മഹാപണ്ഡിതന്മാരായ ശ്രീ.ഗണപതി ശാസ്ത്രി, ശ്രീ.രാമസ്വാമി അയ്യർ, അമ്പലപ്പുഴ ഗണപതി ശർമ്മ എന്നിവർ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ്.

ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി അമ്പതുകളുടെ അവസാനമായപ്പോൾ ഇവിടെ ഉപഭാഷകളുടെ ഗണത്തിൽ ഫ്രഞ്ചുഭാഷയും വന്നു. ആ ഭാഷയിൽ അതി പ്രഗത്ഭനും പരമസാത്വികനുമായ റവ.ഫാ.ഗബ്രിനൂസ് ആണ് ഫ്രഞ്ച് അദ്ധ്യാപകനായി വന്നത്. 1976-ൽ ആണ് ഇന്നത്തെ ഫ്രഞ്ച് അദ്ധ്യാപകൻ ശ്രീ. കെ.സി.ജോർജ് വന്നത്.

1954-ൽ ശ്രീ.മാത്യു ഉലകംതറ ഇവിടെ മലയാളം

അദ്ധ്യാപകനായിച്ചേർന്നു. കവിയും നിരൂപകനും പ്രഭാഷകനുമായ അദ്ദേഹം 1986-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്യുംവരെ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പ്രൊഫ. സി.സി.ചാക്കോയ്ക്കുശേഷം രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടിലേറെക്കാലം പൗരസ്ത്യഭാഷാവിഭാഗം തലവനുമായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം.

മലയാളം (മെയിൻ) ബി.എ. കോഴ്സ് 1956-ൽ തുടങ്ങി. (കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യൻ കോളെജുകളിലൊന്നിലും അന്ന് ഈ കോഴ്സ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.) അങ്ങനെ, മലയാളം അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം ഇക്കാലത്തു കൂടിവന്നു. 1961-ൽ ശ്രീ. പോൾ എം. തത്തനാട്ട് വന്നു. 1980-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്യുംവരെ അദ്ദേഹം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. 1965-ൽ ഇന്നത്തെ വകുപ്പദ്ധ്യക്ഷൻ ശ്രീ.അഗസ്റ്റിൻ കൊമ്മറ്റം ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ചേർന്നു. 1967-ൽ റവ.ഫാ.ഡൊമിഷ്യൻ മാണിക്കത്താൻ വന്നു. 1985-ലാണ് അദ്ദേഹം റിട്ടയർ ചെയ്തത്. ഇതിനിടെ 1969-ൽ ശ്രീ.പി.ആർ.മുരളീധരനും, 1981-ൽ ശ്രീ.കെ.ജി. നാരായണനും പുതിയ അദ്ധ്യാപകരായി എത്തി.

ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ ഹിന്ദി- മലയാളം-സംസ്കൃതം വിഭാഗങ്ങളിൽ ഏതാനും വർഷം ജോലി ചെയ്ത് മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയ പലരുണ്ട്.

1964-ൽ പ്രൊഫ. നാരായണൻ നായർ റിട്ടയർ ചെയ്ത ഒഴിവിൽ ശ്രീ.പി.ജെ. ചാക്കോ ഹിന്ദി അദ്ധ്യാപകനായി വന്നു. 1989-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്യുംവരെ അദ്ദേഹം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുമൂന്നു വർഷം പൗരസ്ത്യഭാഷാ വിഭാഗം അദ്ധ്യക്ഷനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

റവ. ഫാ. മാർസൽ ലീവിൽപോയ ഒഴിവിൽ ശ്രീ.പി.ബാലകൃഷ്ണൻ നായർ സംസ്കൃതഅദ്ധ്യാപകനായിവന്നു 1963-ൽ. 1984-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്യുംവരെ അദ്ദേഹം ഇവിടെ സംസ്കൃതാദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഒഴിവിലാണ് ഇന്നുള്ള ശ്രീ മാത്യു ജോസ് വന്നത്.

ഹിന്ദി വിഭാഗത്തിൽ ഇതിനിടെ ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തിലേറെ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു ശ്രീ. ടി. എൻ. വിശ്വംഭരൻ. ഡോക്ടറേറ്റു നേടി കോഴിക്കോടു സർവ്വകലാശാല റീഡറിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പോയത്. ആ ഒഴിവിലാണ് ഇന്നത്തെ ഹിന്ദി വിഭാഗാദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. ടോംവർഗീസ് വരുന്നത് 1979-ൽ .

1975-ൽ മലയാളം (മെയിൻ) ബി.എ. കോഴ്സ് നിലച്ചു പോവുകയും ഉപഭാഷയായിത്തന്നെ മലാളം പഠിക്കാൻ കുട്ടികൾ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തതിനാൽ മലയാളം അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞും ഹിന്ദി അദ്ധ്യാപകരുടെ എണ്ണം കൂടിയും വന്നു. അങ്ങനെ ഹിന്ദിവിഭാഗത്തിൽ ഡോ. കെ. കെ. പൗലോസ് , റവ. ഫാ. ജോസഫ് പൂണേലി, ശ്രീ. കുര്യാക്കോസ് അലക്സാണ്ടർ എന്നിവർ പില്ക്കാലത്ത് നിയമിതരായി

സുറിയാനിഭാഷ എഴുപതുകളുടെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ നിലച്ചു. ബ. ആൾവരെസച്ചൻെറ കാലശേഷം ആ ഭാഷ ഏറെ നില നിന്നില്ല.

*   *   *

സൗന്ദര്യവും, നീതിയും, സൗഭാഗ്യവും ലോകത്തുല്പാദിപ്പിക്കുന്നത് ഭാവനയാണ്

പസ്കാൽ.

*   *   *

നന്നായി സ്നേഹിക്കുന്നവൻ നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

കൊളറിഡ്ജ്

Sitting(L to R): Mr. Sibi Zachariah, Prof. I.D. Michael(HoD), Rev.Dr.JoseKuriedath(Principal), Prof. P.J. Cyriac, Prof. K.C. Abraham.

Standing: Rev. Fr. Gilson, Sri. P.E. Cherian, Sri. V.T. Jose, Dr. K.V. Raju, Sri. Alphonse Ligori, Prof.Aquinas Vincent (absent), Rev. Fr. A.J. Saviance (absent).

DEPARTMENT OF ECONOMICS

With the starting of the college in 1944, the Department of Economics was also started. The department was ably led by Prof. K.J. Cyriac from the beginning till 1969. In 1959 it started offering postgraduate course in Economics. Prof. Abraham Kurian took over the rein of the department in 1969. He retired in 1971; then the department was presided over by Prof. K.C. Jacob till 1985 and he was followed by Prof. K.J. Joseph. Prof. I.D. Michael is the head of the department from 1991.

During the long period of half-a-century the faculty also benefited from the dedication and teaching skill of Rev.Fr. Victorian, Prof. K. Kerala Varma, Prof. George Thomas, Prof. K.U. Baby, Rev. Fr. Zacharias Payikkat, Rev. Fr. A.U. Varghese, and Rev Fr. Joseph Kaimalail

In 1991 the department was selected by the Mahatma Gandhi University as a Research Centre. It is now offering research degree courses like M.Phil. and Ph.D. Among the members of the staff, five are M.Phil. holders and one has Ph.D. The co-curricular activities of the department are organized by the Planning Forum and Economic Association which regularly conduct seminars, symposia, debates and quiz competitions. ❑

Faculty of Sociology

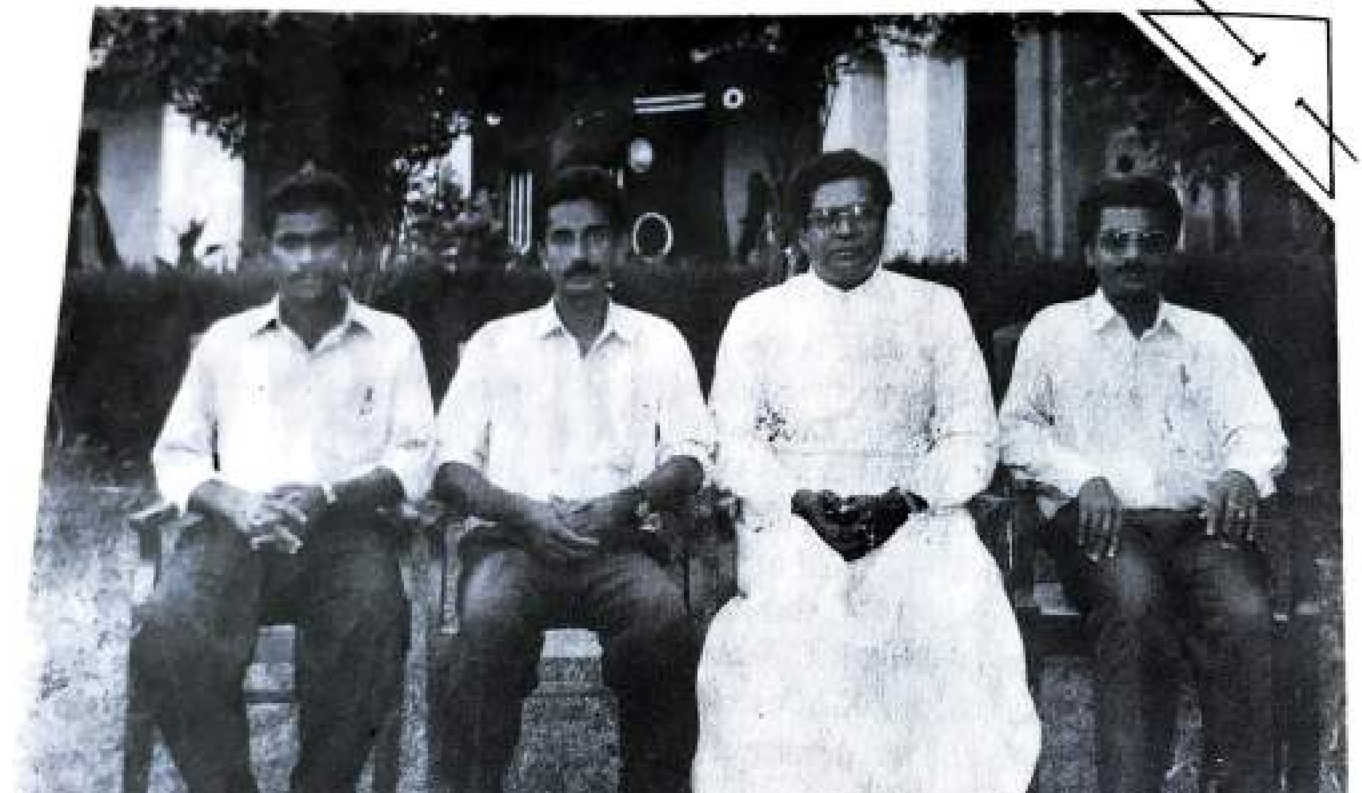

(L to R) Sri. Benny Varghese, Sri. R.K. Varghese, Rev. Dr. Jose Kuriedath (HoD & Principal), Mr. K.I. Sibi, Rev. Fr. P.V. Ouseph (absent), Rev. Fr. Abraham Kallarackal (absent).

DEPARTMENT OF SOCIOLOGY

The present Department of Sociology was established in 1964 with the late Rev. Fr. Joseph Ligouri as the head and the late Prof. C.K. Nalinababu and Prof. Varghese Erattupuzha as members of the faculty. However, the study of social science in the college had begun way back in 1944 when the Department of Economics was started. A new dimension was added to the study when D.S.S was started in 1955. The beginning of B.A. Sociology was a pioneering step in the Kerala University which then did not even have a department of sociology. The department which began on a modest scale steadily grew in size and status as the study of social sciences gained wider acceptance in the society. All through the years of its existence the department has attracted students with social commitment and sensitivity so much so that time and again the leaders of associations like College Union, NSS, AICUF etc. have emerged from the department.

When Rev. Fr. Joseph Ligouri retired from service in 1974, Prof. Nalinababu took over the reins of the department and gave leadership till 1988. Meanwhile several teachers served the department for short periods: Rev. Dr. Antony Kariyil during 1974-75 before he moved to Christ College, Bangalore, where he is now the Principal; John Kizhakedan from 1975 to 1977; and Rev. Fr. Chackochan Kalapura during 1979-80. In 1980 Rev. Dr. Jose Kuriedath joined the department; he became the head of the department when Prof. Nalinababu retired in 1988. He continues to be the head of the department even after his elevation as Principal from June, 1995. Besides the Principal, the faculty now consists of Rev. Fr.Joseph Puthenpura, Rev.Fr.Abraham Kallarackal, both of whom are on leave now, Mr.R.K.Varghese, Mr. Benny Varghese, and Mr.Sibi Ippe.

In 1989, the department celebrated the Silver Jubilee of its establishment with several programmes, of which the most important were two seminars and a social programme.

Even though the department is not recognized as a research centre due to the absence of a post-graduate section, Rev. Dr. Jose Kuriedath, the Head, is a recognized supervisor of research students in sociology under Mahatma Gandhi University. Under his guidance, one has already obtained Ph.D. in Sociology and four more are doing research .

In the context of the Golden Jubilee Celebrations of the College, the department has established an Association of Former Students of Sociology, the second of its kind in the college. ❑

Sitting (Left to Right) Prof. K.J. Jose (HoD) Rev. Dr,Varghese Palamattom, Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Prof. Alphonse John, Prof. K.S. Antony.

Standing: Sri. Mathew Jose, Sri. Stanley Chazhoor Sri. P.K. George, Sri. T.S. Sojan, Sri. M.M. Dominic, Dr. K.X. Joseph, Sri. N. Chackochan, Sri. T.P. Thomas, Sri. Johnson John (absent).

DEPARTMENT OF COMMERCE

The degree course in Commerce was started in 1944, the year in which the college was established. It was one of the three courses intially offered by the college. The Sacred Heart College, then affiliated to the Madras University, was the first college in Kerala to start the B.Com. degree course. Two eminent personalities, Mr. Kerala Varma Thampuran (senior) and Mr. Kerala Varma Thampuran (junior), who were the partners of the firm of Chartered Accountants, Varma and Varma, joined the department soon. Thus the B.com. came to be known as 'Royal B.com,'and it still carries the label.

Mr. M. Zacharias, the brother of Sri. M.M Jacob, the present Governor of Meghalaya, was the first lecturer and Head of the Department of Commerce. However, in December 1946 he left the college to join the Sales Tax Department. Consequently, Mr. Kerala Varma Thampuran (junior) became the head of the department and continued in that post for a long period till he retired from service in 1970. During the year 1969-70, Mr. Thampuran was also the Principal of the College.

Professor P.M. Joseph who had been a student of the first batch of B.Com, joined the department in1947 and became the professor and head of the department in 1970. He continued in the post till his retirement in 1981. Towards the end of his tenure he was appointed the dean of the faculty of commerce, Kerala University.

Prof. C.J George, who had been a student of the first batch of M.Com in1961-63, joined the department in 1969 and took charge as the head of the department in 1981. For about 12 years i.e. from 1981 to 1993, he was in charge of the Department of Commerce. The present head of the department, Prof. K. J. Jose took charge as the Head in 1993 when Prof. C. J. George retired from service. During the last fifty years, several eminent lecturers and professors have served the department: Mr. K.N. Menon, Mr. T.R. Balakrishna Iyer, Mr. Philip Thayil, Mr. N. S. Ramakrishna Iyyer, Prof. Krishnankutty Menon, Mr. I. Madhava Menon, Mr. T. Damodaran, Mr. K.E. John, Prof. Moosa Baker, Mr. K. H. Ganesh Shenoi, Rev. Fr. Barnabas, Rev. Fr. Festus, Mr. C. K. George, Mr. K. U. Jacob, Prof. A. A. Varghese, Prof. J. John, Prof. Augustine Thomas, Mr. K. K. Gangadharan and Prof. M. L. Jose. During the Golden Jubilee year 1994, the department remembers them with gratitude and affection and place on record their valuable service to the department. It also remembers its beloved students who brought laurels by securing ranks in various university examinations during the past years.

At present the faculty has 12 members with 2 Ph.Ds and 5 M.Phils. Rev.Dr.Varghese Palamattom of the department was the Principal of the college from1991 to 1995.

Seminars and Refresher Courses

Some of the memorable programmes conducted by the department may be noted. It organised a seminar on Management and Indian Economic Development in 1987 and another on Business Management in 1988 for the benefit of the undergradu-

ate and post- graduate students. Similarly two refresher courses were conducted in 1991 and 1992 by the department under the auspices of Mahatma Gandhi University for the benefit of the commerce lecturers of various colleges.

The college is an approved centre for providing coaching for the examinations of Chartered Financial Analysts (CFA), Diploma in Business Finance (DBF), and Master of Business Administration Foundation (MBAF). These courses are organised by the department of commerce under the auspices of the Institute of Chartered Financial Analysts of India, Hyderabad. The college is also an accredited study centre of the Institute of Chartered Accountants of India for conducting coaching classes and examinations for C.A. foundation course.

The department is planning to start M.Phil and Refresher courses for lecturers in various colleges. It has also applied for recognition as a research centre.

Thus the department has been slowly and steadily growing during the past 5 decades. Had it not been for the dedication and commitment of the faculty members to teaching, the hardwork of students for attaining excellence in learning, the co-operation and collaboration of parents and the management, these achievements would not have been possible. Sincere and heartfelt gratitude to each and everyone! ❑

With Best Compliments from:

BAVASONS CONSTRUCTIONS (P) LTD

No. 41/2377B, 1 Floor, V B M Bava Chambers, Paramara Road, Kochi-682 018
Phone: 352407, 380326 Fax: 0484-370473

Promoters and builders of:

"V.B. TERRACE"
"V.B. COURT"
"V.B. ENCLAVE"
"V.B. MANOR"
"V.B. CREST"
"V.B. CLASSIC"
"V.B. UDYOG"
"V.B. RESIDENCY"
"V.B. ROYAL"
"V.B. GARDENS"

The Directorate of Information and

Public Relations,

Government of Meghalaya, Shillong,

Wish

the Golden Jubilee Celebrations

of the Sacred Heart College

Thevara, Kochi, Kerala

A grand success.

Faculty of Mathematics

Sitting (L to R): Prof. Jose Joseph, Rev. Fr. T.M. John(HoD),Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Sri. Joy Mathew.

Standing: Sri. W.T. Paul, Sri M.P. Sebastian, Sri. Cyriac Antony, Sri. Jose P. Joseph.

DEPARTMENT OF MATHEMATICS

The degree course in Maths was one of the three degree courses with which Sacred Heart College, Thevara, started functioning in June 1944. In those days, the degree course in Maths was known as B.A. Maths and not as B.Sc. Maths as it is presently called. Prof. Martin Thomas was the first Head of the Department of Maths; and his only colleague was Prof. P.A Joseph (known as Kochappu master among his friends and admirers) who, later, became the head of the department and continued to be the head till his retirement in 1969.

In the beginning, the number of students who opted for Maths as the main subject for their degree course was often less than ten. And this was a real headache to the management whose responsibility it was to pay the salary of the teaching and non-teaching staff of the college at that time. Hence the management decided to temporarily discontinue the degree course in Maths in the year 1967.

However, Maths was retained as a subsidiary subject for B.Sc. Physics and Chemistry. Therefore the Department of Mathematics continued functioning under the sole guidance of Pro. N.V. Rama Iyyer from 1969 onwards. Prof. N.V. Rama Iyyer continued to be the Head of the Department till he retired in 1981 and later, Prof. P.O. Devassy became the Head.

Meanwhile, the scene of higher education in Kerala in general and in S.H. College in particular, changed a lot. The demand for the descipline of Mathematics increased in all colleges in Kerala. Moreover, S.H.College started to admit girls from 1975. This congenial atmosphere paved the way for the re-introduction of the degree course in Mathematics in 1982.

Maths is considered a very tough subject by a majority of the students. Yet under the intensive coaching by the able and dedicated teachers of the department, the college produces a number of Maths graduates year after year with a pass percentage of 90% or above.

Very eminent personalities, in the field of Maths like Prof. M.O. Devassy, who later became the head of the department of Maths, in the St. Joseph' College, Devagiri, Prof. P.T. Thomas, who later joined St. Albert's College, Ernakulam and became Chevalier of the Catholic Church, Prof. C.J. Loney who later became the Registrar of the Cochin University, Mgr. Gratian Mundadan the present Bishop of the Diocese of Bijnor, and Rev.Fr. Philip Pazhayakiri who later became the Principal of K.E. College, Mannanam, were on the staff of the department in the past. ❑

Faculty of Physics

Sitting(L to R): Prof. A. Varadarajan, Rev. Dr. George Peter. Rev. Dr. Jose Kuriedath (Pincipal), Prof. M.A. Kurian (HoD).

Standing: Sri. George Philip, Sri. Georgekutty Joseph, Sri. Jolly Lukose, Sri. Siby Mathew, Dr. T.I. Palson, Sri. V.M. George, Prof. P.J. Jose (absent).

DEPARTMENT OF PHYSICS

The Department of Physics was started in 1956, offering B.Sc. course in physics. It is one of the oldest departments having many eminent men among its alumni.

The late Prof. C.J. Daniel was the first head of the department. His team-work together with Prof. P.M. Joseph, Prof. P.V. Chakkunney and Prof. P.I. Paul paved the way for building up the infrastructure of the department. Later, Sri.V. Anantharaman, Prof.George J Benedict, Rev. Fr. Mathai Archangel and Prof. G.Ramanathan joined the faculty. Prof. P.I. Paul moved to the Christ College, Irinjalakkuda, to head the new department there.

Prof. C.J. Daniel retired form service in March 1974 and Prof. P.M. Joseph took charge as the new head of the department. Sri. V. Anantharaman expired on 15th August, 1978 while he was in service. Rev. Sr.Cicy Carmel who joined the department in 1979 later moved to St.Joseph's Training College, Mannanam. At present she is the Principal of that college. Rev. Dr.George Peter was awarded Ph.D. from the Cochin University of Science and Technology in 1987, the first teacher from the college to take Ph.D. under the Faculty Improvement Programme of the UGC.

Rev. Fr. Mathai Archangel had a long and meritorious service as Principal of the College from 1976 to 1982. Prof. P.V. Chakkunney and Rev. Fr.Mathai Archangel retired from service in 1987.

When Prof. P.M. Joseph retired from service in 1991, Prof. G.Ramanathan took charge as the new head of the department. After the retirement of Prof. Ramanathan in 1995, Prof. M.A. Kurian has taken charge as the new head.

The department is happy that it has been given permission to start M.Sc. course from 1995, when the college is launching an intensive development programme after the celebration of the Golden Jubilee. The department which has at present four Ph.D. holders and two members with M.Phil., has applied for recognition as a research centre and is expecting a positive response from the University. ❑

Faculty of Chemistry

Sitting(L to R) Sr. Elizebeth Williams, Prof. K.J. Thomas, Rev. Fr. T.K. Jose, Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Prof. V.A. Joseph (HoD), Prof. P.J. Joseph, Fr. Varghese Puthussery.

Standing: Sri. V.S. Sebastian, Sri. K.B. Jose, Sri. Joseph John, Prof.. Babu Jose, Prof. M.T Mathew, Sri. Thommachan Xavier, Sri. Joseph T. Moolayil, Sri. P.J. Joseph, Sri. M. George, Prof. K. V. Thomas (absent), Prof. Varghese Paul (absent), Prof. P.J. Kuruvachan (absent), Prof. P.M. Joseph (absent).

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

The Department of Chemistry was started in 1944 when the college was established. But it took time to make it operational since arrangements had to be made for the lecture halls and the laboratory. These were completed under the able guidance of Sri. M. V. Varghese who later became the Professor and Head of the Department. Prof. Varghese had some experience at the Loyola College, Madras, which helped him in equipping the department as best as it was then possible.

The department started functioning with the Intermediate course, two batches for I group and two for II group, each with 60 students. Prof. M.V. Varghese was the chief; he had two demonstrators as his assistants, Sri. K.M Luke, who later left the college to become the Head of the Department of Chemistry in the Devamatha College, Kuravilangad, and Sri. R. Ganapathikrishnan.

B.Sc. Degree course was started in 1947 with 48 students and Prof. K.A. Gopalakrishnan was appointed lecturer. The performance of the students at the university examinations was outstanding. The students from the department secured first ranks in the Madras University in 1951 and 1953. M.Sc. Degree course was started in 1962 with four students. The department was equipped with a good laboratory, which, according to the UGC inspection team, was one of the best in the whole of Kerala.

Prof. M.V. Varghese retired in 1975; Prof. K.A. Gopalakrishnan took charge and continued as head of the department until his retirement in1985. During his tenure, the department developed the physical chemistry laboratory and library. One of his notable contributions was the bond of friendship he developed among members of the staff and their families.

Though M.Sc degree course was started with four students, the streangth was soon raised to 15 and further to 18 in 1985. Prof. K.J. Sitarama Iyer, and Prof. K.J. Keralavarma retired in 1984. Rev. Fr. George Kallarackal, a former student and member of the department became the Principal of the college in 1985 and retired in 1990. Prof. K.V. Thomas MP is a member of the department. Prof. K.N. Aravindhakshan, a former student of the college, took charge as head of the department in 1985, and continued till he retired in 1991. Prof. P.E. Aravindhaksha Kartha was Head of the Department during 1991-92.

Prof. V.A Joseph, a former student of the college took charge of the department in 1992. Since then the department has launched several new programmes; Chemifest, a day of work and entertainment by the staff and the students of the department, and Chemi Alum, the annual get-together of the alumni of the department are the two most important. The alumni association was first headed by the late Prof. Paul Vadakkumcherry. The present president is Prof. M.K Abdul Hameed, the former Principal of T.K.M. College of Engineering and the secretary is Prof. Paul Varghese. With the co-operation of the management and the assistance of the alumni, the department looks forward to starting job-oriented courses, which the college has declared as the Golden Jubilee thrust for the future. ❑

Faculty of Botany

Sitting(L to R): Sri. George Joseph, Prof. Kurian Joseph(HoD), Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Prof. T.J. Joseph, Sri. V.J. Dominic, M.S. Francis (absent).

Standing: Sri. Roy Zachariah, Dr. C.M. Joy, Dr. Joy P. Joseph, Dr. Joseph Jose, Sri. Jacob Varghese.

DEPARTMENT OF BOTANY

The Department of Botany may be considered to have come into existence in 1946 when the intermediate course with Biology was started, and Mr. Varghese Chandy and Mr. T.U. Joseph were appointed teachers of Botany. However, in 1952 the Biology Department was bifurcated into Botany and Zoology and an independent Department of Botany was established with Prof. T.U. Joseph as its head. The Degree course in Botany began in 1957. Under the able leadership of Prof. Joseph, the department grew as one of the best centres for the study of Botany and it was allowed to start M.Sc.course in 1984.

When Prof. Joseph retired from service, Prof. Zacharias Mathew took charge as the Head in 1985. Prof. Zacharias who worked hard to make this department one of the best in the University expired in 1988 while he was in service. Later, Rev. Fr. Aquinas became the head for a few months. He had been the Principal of the college from 1982 to 1985 and later its Manager. His services to the department as a teacher, Head, Principal and Manager will be always remembered with gratitude. Prof. M.M. Appachan was the head of the department from 1988 to 1991, and the department progressed further. Prof. Kurian Joseph assumed office as the head of the department in 1991.

The present faculty has 10 teachers, one herbarium keeper, four laboratory staff and a gardener. Among the teachers, three hold Ph.D. and another three M.Phil. degree.

Research Section:-

In 1988 this department was recognised as a centre for research by the M.G University. Mr. John E. Thoppil, who was doing research in the department under the supervising of Dr. Joseph Jose was awarded Ph.D. in 1995 - the first of its kind in the history of the college. Meanwhile, the research section has been enriched by the addition of two more guides, Dr. C.M Joy and Dr. Joy P. Joseph. The department has undertaken several programmes and projects sponsored by various agencies: short research projects of the UGC, a popular lecture programme of the Department of Biotechnology, Govt. of India, a refresher course for college teachers granted by the M.G. University. In 1995, the research programme was given permenant recognition and seats for research students were enhanced to 18. At present, six scholars are doing research for Ph.D.

The last few years have been the period of fast growth for the department. With the assistance from UGC and the Management, the physical fascilities of the department have been considerably expanded and separate laboratories for tissue culture, physiology, micro-biology, bio-chemistry and micro-technique are being developed. Thus, with a highly qualified faculty and well-equipped laboratories and library, the department is emerging as a centre of advanced learning, taking up the challenges for the 21st century. ❑

Faculty of Zoology

Sitting(L to R): Prof. K.E. Thomas, Rev. Fr. Austin Mulerickal, Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Prof. C.D. Johny.

Standing: Dr. John Joseph, Sri. Samson Davis, Sri. Geoge Francis, Dr. Philip Mathew, Sri. M.K. Raju, Dr. P.A. Sebastian, Dr. P.C. Sebastian (absent).

DEPARTMENT OF ZOOLOGY

The history of the Department of Zoology begins in 1946 with the introduction of Biology in the intermediate course. The department expanded with the starting of B.Sc. Zoology six years later and it had its share of glory right from the initial years producing rank holders in the erstwhile Madras University, thanks to the dedication and commitment of the pioneers. In 1959, the mánagement decided to commence M.Sc. Zoology,encouraged by the consistently good academic record the department maintained. In postgraduation also, the depatment has kept up its reputation of creating rank - holders.

Perhaps, a rare feature of the department is its museum, well-known for its uniqueness in Kerala, which was established by the pioneers like Fr. Gabriel and Dr. Theobald along with Mr. Raphel and Mr. P.J. Varghese. The dedication of the illustrious galaxy of professors like Prof. Narayana Menon, Prof. T.C. Mathew, Prof. N. Appukkuttan Nair, Prof. K.S. Francis, Prof. M.J. Devassia, Fr. Paul Louis, Prof.P.V. Raphel, Prof. P.J. Joseph and Prof.V.K. Joseph has contributed immensely to the academic good will and acclaim of the department. It is still on the rise with Prof. K.E. Thomas as the head of the Department and Rev.Fr.Austin Mulerikal, Prof.C.D. Johny, Mr. George Francis, Samson David, Dr. P.A. Sebastian, Mr. M.K. Raju, Dr. Philip Mathew, Dr. John Joseph and Dr. P.C. Sebastian as the members of the faculty.The recent recognition of the department as research centre of the M.G. University, may be regarded as a crowning glory for the unhindered academic excellence.

The Golden Jubilee year of the college was a milestone in the history of the department. The Post-graduate Diploma Course in Aquaculture (PGDAq), the brainchild of the faculty became a reality fulfilling a long-felt need of job-oriented courses. ❑

Prof. Peter Thomman(HoD), Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Sri. K.A. Raju.

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION

It is a commonly accepted fact that physical education plays a vital role in the all-round development of a student. Sports and games have attained an unprecedented interest among the youth thanks to the encouragement from various sources and scope for better placement in public and private enterprises. The Sacred Heart College has a tradition of catering to these needs of the students and it has a glorious history of 50 years of dedicated involvement and efficient teamwork.

The Department of Physical education was headed in different periods of its long history by some very dedicated and extremely efficient teachers who maintained high standards of moral integrity, discipline and sustained interest. It is worthwhile to remember them individually.

Prof. P.P. Pothen was the first physical director of the college. He joined the college in 1944 and served the department till' 47. It was during his tenure that the Bartholomew Tournaments began. As we celebrate the Golden Jubilee of the Bartholomew tournaments this year, the department salutes Prof. Pothen and remember him with gratitude.

Prof. P.P. Devassy Palokaran of happy memory served the department from 1945 to 1957. He was the chairman of the Basketball Federation of India (technical committee). He was widely acknowledged as an authority on basketball. The highest award in basketball for women is instituted in his name. Students during his tenure won laurels for the college. Some outstanding sportspersonalities were, C.I. Varghese who was a member of the Indian basketball team, Ibrahim and C.C. Jacob of the Indian Football team and Varghese Abraham, who represented the university in Athletics, Football and Tennis. Mr. Venchaslavus became "Indian All star" in ball badminton.

Prof. M.K. Abraham, himself an old student of the college and a member of the state basketball team, put in 37 glorious years of dedicated service. He joined the department in 1957 and retired in 1993. It was during his tenure that the college won recognition and acclaim in various disciplines. C.C Jacob became a member of the Indian Football team. Athmaram represented the state. E. P Peter represented the university in volleyball, athletics and ball badminton. Anil B was a member of the Indian volleyball team. Abdul Majeed, Paul George, Bipin Joseph, Shelly Joseph and Gigi Abraham were members of the Indian youth basketball team. Prof. M.K Abraham is at present the coordinator of sports medicine course in the Mahatma Gandhi University.

Prof. Peter Thomman, the present head of the department, joined service in 1974. He is an old student as well. He was a gold medalist of the Indo-Ceylon athletic meet in 1969. He attended a refresher course of FIFA at Bangalore. As a national referee in football he has officiated in many national and international matches and proved his mettle.

He is an AAFI qualified official. Some of the very talented sportspersons in the recent history of the college are Thomas Mathew, Captain of the Ranji Trophy cricket team, Mahadevan, Ranji player, Balakrishnan and Thomas Chacko, both State and University players in Tennis, and the following in volleyball: Yousaf K.I. (State); Abdul Shameer (Captain of the University team), Sebastian George, (Captain of the University team), who played for the state and the university, and Anil B., at present of the Indian team. Mention should also be made of two outstanding players in table tennis for women, Vidya Visal and Sandhya Visal, who represented the state and university and won numerous prizes.

At present the college has some very good teams who keep the torch of glory burning bright: teams in wrestling, judo, cycling and tennis have won university gold medals. Inspired by the memory of their predecessors they march forward.

Prof. Peter Thomman is ably assisted by Sri. K.A. Raju who joined the college in 1994. As a student he represented the M.G. University in basketball. He served K.E. College, Mannanam for three years before joining his *alma mater*. Besides his M.P.Ed. and M.Phil., Sri.Raju has a DSS also.

Thus, a talented team of teachers and students keep the S.H. flag fluttering, hopeful of a still brighter future.

MARVEL HOMES

B-3, G.C.D.A. COMMERCIAL COMPLEX
MARINE DRIVE, SHANMUGHAM ROAD
ERNAKULAM, COCHIN-682031
PHONE: 370823

PROMOTERS OF MARVEL MANSIONS
(RESIDENTIAL APARTMENTS)
KATHRIKKADAVU
AWAIT ANNOUNCEMENT OF OUR SECOND PROJECT OF COMMERCIAL COMPLEX IN THE HEART OF THE TOWN

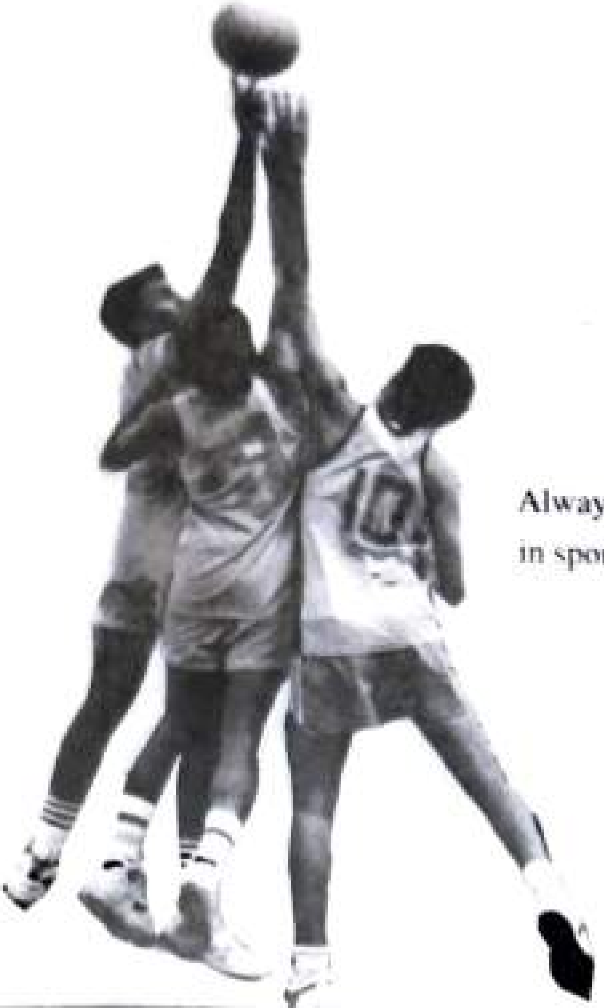

Always ahead: One of the frontline colleges in the University in sports and games

Library Staff

Sitting(L to R): Sri. A.C. John, Sri. Abe George(Librarian), Rev. Dr. Jose Kuriedath (Principal), Rev. Fr. Austin Mulerickal (Manager), Rev. Fr. Joseph Poonely (Lib. Warden).

Standing: Sr. Deepa Jose, Sr. Tesline, Sri. M.F. George, Sri. K.L.Antony, Sri. C.V. Joy (Asst. Librarian) Sr. Mercylet, Sr. Ligy Rose.

COLLEGE LIBRARY

A well established library with a collection of up-to-date sources of knowledge is indispensible for an institution of higher education. Almost all commissions for university education constituted after the independence of India have emphasised the significance of and need for a well-equipped library in an institution which imparts knowledge. Dr. R. Radhakrishnan who had been the Chairman of the University Education Commission(1948-49) once said: "Library is the heart of the university".

This was the vision of the founders of the Sacred Heart College also at the time of its inception in1944. Accordingly, they thought of developing an efficient library system and set up a library block at the centre of the college. The library started functioning on 18th June 1944 by accessing the first book, *Principles of Political Economy* by John Stuart Mill. The library is named after the illustrious founder of the college and is called Fr. Francis Sales Library. In the initial stage, the library had to overcome many hurdles. The social and political crises due to the war and financial constraints were the important problems that the authorities had to face then. In 1947, withstanding the mounting cost of books the library acquired 7750 volumes and 8 periodicals and in 1964, the library collections increased to 24,000 and now the library holds 59,978 books and subscribes to 78 periodicals including 9 dailies. It has a good collection of reference books and, in addition, a Question Bank having the back issues of university examination questions.

The present library has a spacious stack room and a reading room. In the reading room 250 students can be seated. In addition to the general library, each department has a well-maintained library of its own .

Realising the need for a photocopying system, a photostat machine was installed in the library in 1987 and since then it has been of great use to the staff and students alike.

Considering the ever-increasing demand of materials of competitive examinations in medicine, engineering etc., a "Career Guidance Centre" was opened in 1994. The centre has a good collection of books spcially selected for the above-mentioned examinations and several periodicals with up-to-date coaching material. Students make good use of this facility.

Under the able guidance of several fathers who were Library Wardens, Mr. K.C. Thomas served as the Librarian for several years until he retired in 1975. Thereafter, Mr. Abe George took charge as the Librarian and he now leads a team consisting of an Asst. Librarian Mr. C.V. Joy and 9 library assistants.

Efforts are being made to automate the system to cope with the growing demands for fast and efficient library service as we march into the twenty-first century. ❑

The Non - Teaching Staff of the College

Sitting(L to R): K.I. Augusty(H.A.), M.O. Augustine (S.S) Rev. Fr. Jose Thottathil (Bursar),
Kunedath (Principal), P.M. Mathew (UDC), P.J. Varghese (Taxidermist) Rev. Fr. Austin Mulerikal (Manager), Rev. Dr. Jose
A.P. Devassy, P.M. Joseph, K.V. Thomas, T.C. George, P.D. Johnson, M.F. George, Joseph John, A.I. Thomas, Standing(L to R)1st row: Sr. Celine Jacob, Sr. Marykutty Joseph,
M.X. Xavier, P.V. Chacko, P.V. John, Sr. M.A. Mariakutty, Sr. V.V. Laisamma, George Thaddeus, R. Anandakumar,
P.A. Mathew, E.J. Kuriakose, K.A. Paul, Justine Augustine, Thomas Varghese, Jose Mathew, Joshy J.Kanatt, 2nd row: K.T. Rajan, K.T. Joseph, Mathew Uthuppu, M.V. Sebastian,
A.C. John, C.V. Joy, T Varghese, E.M. Cleetus. 3rd row: O.O. Varghese, M.A. Varghese, T.V. Jude, S.V. Johnson, P.J. George, V.T. John, P.J. Thomas,
K.J. Antony, K.J. Joseph, Bam Dev Sharma, K.L. Antony, V.A. Jose, Paul Sebastian K. P.J. John, C.A. Raphael, T.J. John,
(Absent: Abe George, Jose Mathew Kanatt, P.P. Varghese, Paulose P.L., A.J. Joseph, K.P. Joseph, Reji Joseph, K.T. Davies, A.J. John, A.J. Saju, A.J. Joseph,
Joseph V.O, PhilominaV.G, Philo A.V, Kuriyakose K.J.) P.O. Thomas, A.V. Lonan, Netra Bahadur Chetri,

The Computer Centre

The Under graduate Library

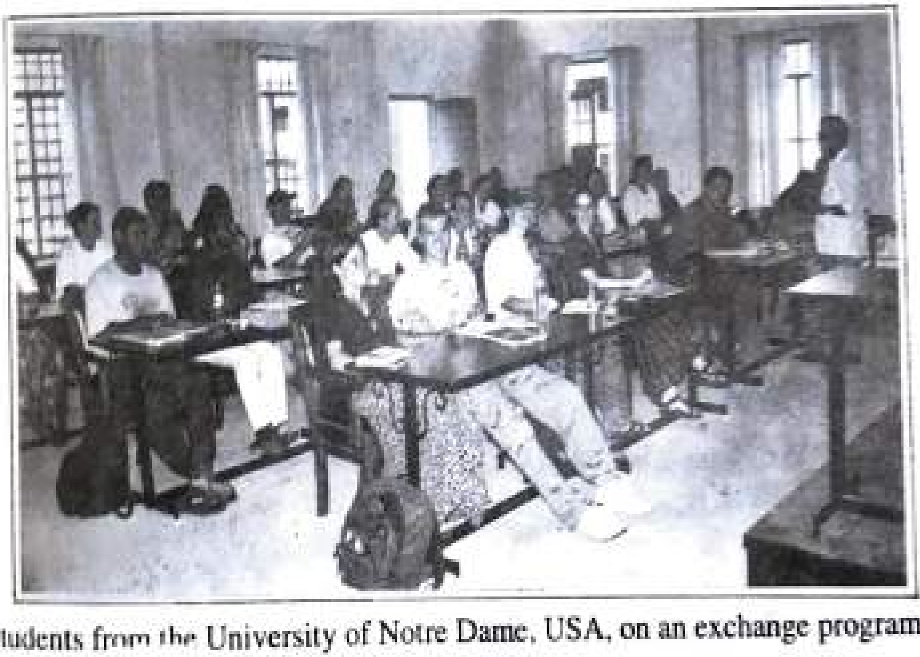

Students from the University of Notre Dame, USA, on an exchange programme

A view of the Zoology Museum.

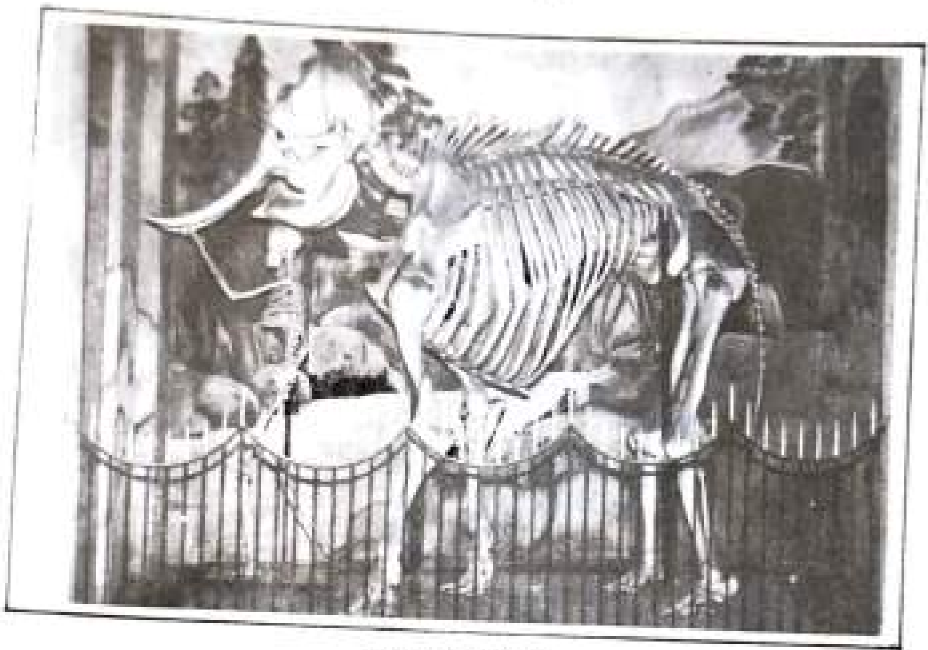

Still the master

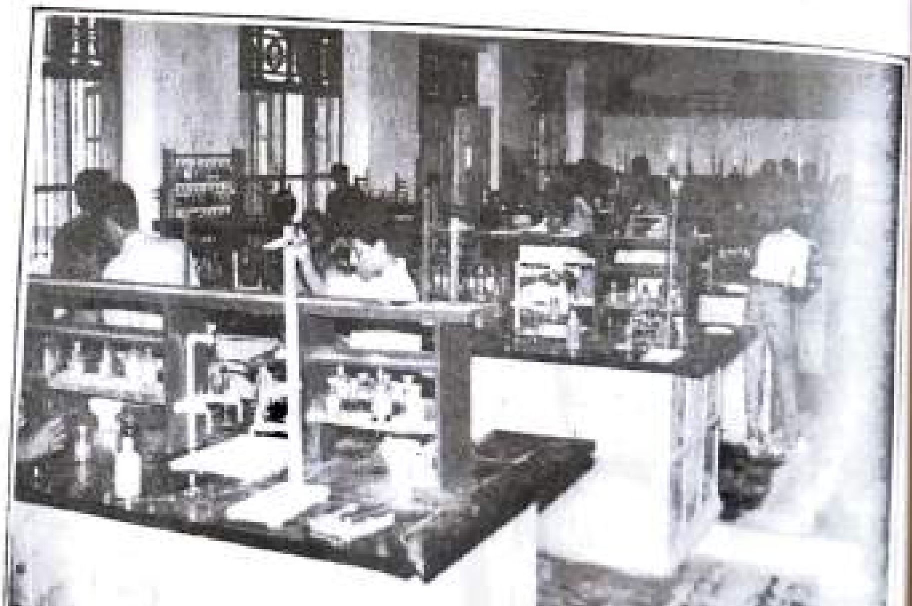

The Chemistry Laboratory

COMPUTER COURSES

The Computer Centre, S. H. College, Thevara, started functioning in 1991. It is a research and training institute. The main objective of the Centre is to promote learning in computer languages, application softwares, RDBMS packages, client -server architecture, window based products and networking. On successful completion of this training programme, the participants are awarded certificates. The Centre also will be conducting occasional short term training programmes. The Centre is provisionally accredited by DOEACC, Department of Electronics, Government of India, for conducting "O" level courses. The Computer Centre is equipped with Mini Computers, other systems and RDBMS, INGRES/INTEGRA 4/ Sybase, Foxpro, Visual C++, CA-Clipper, Borland Office, dBase 5.0, Visual Basic etc.

The Centre offers the following programmes of Study :

1. 'O' Level course (1 year) 2. Postgraduate Diploma in Systems Development (PGDSD: 12 months, 2 Semester) 3. Three semester Postgraduate Diploma in Systems Development (PGDSD; 18 months, 3 Semester) 4. Four Semester Postgraduate Diploma in Systems Development (PGDSD; 24 months, 4 Semester)

AQUACULTURE

Aquaculture has emerged as an area of major interest among industry circles recently. There has indeed been a virtual boom in this field. Statistics however show that there is paucity of trained manpower to cater to the needs of the rapidly expanding industry. The one year PG diploma course in aquaculture intends to produce quality professionals specifically trained for the requirements of the industry. The classes are conducted by experts in the field from MPEDA and other central fisheries research institutions and faculty members of the Dept of Zoology, S. H. College, Thevara. The Programme entertains application from graduates in Biological science and subsequently trains them in the various aspects of aquaculture. Included in the training programme are hands-on experiences at farms and hatcheries, Technical expertise and information services extended by various Government organisations like MPEDA, CMFRI, CIBA, BFFDA as well as private entrepreneurs in the aquaculture field like Rosen fisheries.

The is one year Programme extends from october to october and caters to the needs of 30 students at a time. ❑

Learning through service:A gamut of social activities by the NSS

Learning Through Serving :

NSS

The Government of India introduced the National Service Scheme in colleges and universities in the sixties. The Universities of Kerala implemented the NSS programme in 1971-72. The first NSS unit in the college started functioning in 1976-77. At present we have permission for 4 units in the college.

The aim of the NSS is to educate the students through community service and enrich their personality and deepen their understanding of the social environment in which they live. The more specific objectives of the NSS are to arouse the students' social awareness and to provide them with opportunities to work with people for community development.

NSS being a two year training course, the degree students are preferred to others as members. Although admission to the scheme is purely voluntary, once a student opts for it, it will be compulsory for him/her to complete the minimum requirements. The NSS volunteers are expected to work for 120 hours in a year. So they should be prepared to utilise their holidays and vacations for social work whenever required.

The NSS volunteers who complete the minimum requirements for two consecutive years are given a certificate from the university signed by the Vice-Chancellor. The holders of such certificate are given incentives similar to those given to NCC Certificate holders and are eligible to get weightage of marks at the time of admission to any course of study.

The present programme officers of the four units are Sri.Joseph T. Moolayil, Dr. P.A. Sebastian, Sri.Roy Zachariah and Dr. Philip Mathew. ❑

NCC Army Wing with the Principal

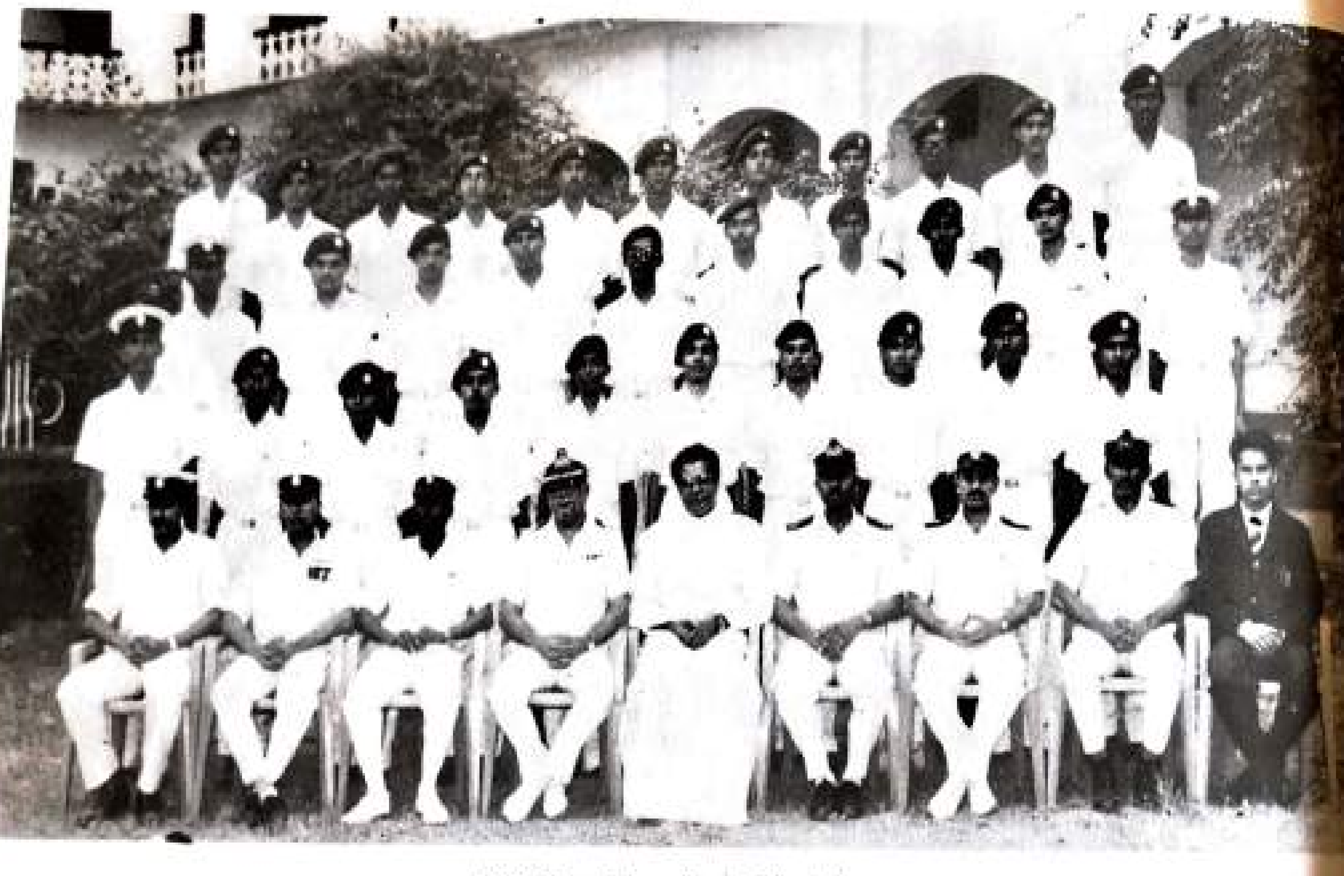

NCC Navy Wing with the Principal

NCC:E ducation for Discipline

National Cadets Corps, the largest youth movement in India today started its unit in the college way back in 1961. Being an organization for developing character, discipline and leadership qualities in students the college extended all facilities to it. From the humble beginning of a unit of 60 cadets of the Infantry Battalion it grew into a unit of 1200 cadets in the wake of the Chinese Aggression when NCC was made compulsory for the college students in India.

During the last 35 years more than 50,000 students have benefited from the NCC units in the college. Because of the training they got from the NCC, thousands of cadets have entered the various services like Administration, Defence, Police, Para-Military Forces etc. It is practically impossible to mention the names of those distinguished people who still hold responsible positions in different walks of life.

The Army wing unit of the NCC had been steered by Prof.T.C. Mathew, Prof. M.K. Abraham, Prof. K.S. Francis, Prof. K.J. Joseph, Prof. K.C. John, Prof. K.C. Jacob and Prof. P.V. Chakkunny(all retd.) and at present the unit is commanded by Prof. A.M. Chacko.

Prof. P.M. Joseph (retd.) was the first officer of the Naval wing NCC. The teachers who subsequently held the office are Prof. Kurian Joseph Prof. K.S. Antony, Sri. George Philip and now the unit is under the charge of Sri. Siby Mathew.

All these years the NCC units in the college have been very active and have done yeoman service to the overall development of the students.

Women to the Fore

The women's cell of the college, popularly known as SWASTI (Sacred Heart Women's Association for Service, Truth and Integrity) had its inception in 1989. Under the able leadership of Sr. Elizebath William, lecturer in Chemistry, the association which started in a humble way, has had a tremendous growth during the past years.

While conscientizing the girl students, of their responsibility to the society at large, it enables them to develop their creative thinking as well as to recognize and accept their identity as an individual, as a woman. Women's cell gives them the opportunity for maximum growth of their spiritual, emotional, intellectual and social potential.

The first patron of the Cell was Rev. Dr. Dan Thottankkara, the then Principal. Since then all the Principals have extended their moral support and hearty encouragement to the activities of the cell. Seema Nair, Muthamma, Vipina Chandran and Munnu Alexander were the secretaries whose able leadership guided the cell in the past years. These students were selected from the various degree classes for their leadership qualities and interpersonal skills as well as social commitment. The present office-bearers are Soumya George, Manjusha K.A. and Shahnas Habib. The support of the teaching and non-teaching staff is also encouraging; the names of Prof. K.C. Abraham, Tom Varghese and George Joseph deserve special mention.

Several intercollegiate seminars, symposia on current themes ranging from relevance of dowry to law and women, personality development programmes, leadership training programmes, prayer meetings, magazines, poster exhibitions on social evils, out-reach programme to places like Attappadi, SOS Village, Malanadu development society at Parathodu, literary competitions, group discussions, training in dramatization, film criticism, environmental studies, nature study camps at Peechi, and Munnar, projects on women-related concerns, participation in peace rally to mention a few of the activities of the Women's Cell.

The Inter University Women's Seminar organized in 1994 under the auspices of the cell in connection with the Golden Jubilee Celebrations of the college was a memorable event. About 200 delegates from various universities in Kerala participated in the seminar. A souvenir, *Saparya,* was also released during the seminar.

In association with YWCA World conference, the members of women's cell participated in a Peace Rally in Ernakulam on 8th March, 1994, the Women's Day. Sr. Elizabeth William was invited to be a member of the organizing committee of the International Women's seminar organized by the Cochin University in connection with their Silver Jubilee Celebrations in 1995.

Miss. Elisu M.M., an active member of the cell, has been selected for the AIACHE scholar award 1995-96. The Cell has also bagged the Rolling Trophy constituted by Prathyasa Movement for campaigning against social evils. Some of the eminent guests at the various programmes organized by the Cell during the past years are: Justice (Rtd.)George Vadakal, Justice (Rtd.)P. Janakiamma, Ms. Asha

Thomas (Sub-collector), Sri. C. Radhakrishnan, Madhavikutty, Mrs. Meenakshi Thampan, Prof. Rosalind Cherian, Dr. George Onakkur, Sugathakumari, B. Hrudayakumari, Dr. Ranu Gupta, the late Mrs. Annie Thayyil, Prof. Vijaya Mukundan, Acharya Sachidanand, N.R. Menon Justice Usha Sukumaran, Prof. Thankam Jacob and the late Mrs. Leela Damodara Menon.

Today SWASTI stands poised to usher in another era of creative growth and social service. SWASTHI has always carried in the folds of her mantle, the aim of women's welfare. The history of SWASTI is the story of dedication, determination and the spirit of sharing and caring. ❑

Sri. T.M. Jacob, Minister for Culture inaugurates the Women's Seminar organized by the Women's Cell

Poster Exhibition organized by the Cell

PRIMROSE NATURE CLUB

Most of man's needs are satisfied by the resources which are ultimately derived from nature. But recent environmental degradation by global warming, ozone depletion, greenhouse effect, destruction of tropical rain forests, endangerment of rare species, etc. indirectly make him insecure. Therefore along with general education, it becomes necessaryto impart environmental education to the student community in order to inculcate nature's importance in their minds and also to create general awareness among them regarding forest conservation, tree plantation etc. It is this growing need for environmental education that led to the formation of a Nature Club in the college in 1983 which was later registered under the Social Forestry Division of the Kerala Forest Department in 1985, and under WWF India in 1991.

The club is a voluntary organization in which all activities are conducted under the direct supervision and guidance of an advisor. The finances for the activities and programmes of the club are obtained mostly from the sponsorships and grants of voluntary organiza- tions.At present the club enjoys the membership of more than 75 students from the various departments of the college. A secretary is elected every year from among the members.

Regular meeting is held once in a week for the discussion and planning of programmes ahead and also for studying the various matters of environmental importance. New members are recruited every year and certificates are issued on the completion of the services in the club.

Environmental education is imparted to the students through practical involvement in varied environmental activities. The most important are:

Seminars

Seminars are the chief informative and educative source for the students to obtain knowledge about environmental and ecological issues. Last year a noted environmental engineer, Dr. Satheesan Thampuran, delivered a lecture on "Pollution Problems". This year a seminar on "Recent environmental issues of Cochin" is being organized.

Poster Exhibitions

The poster exhibitions give students an oppor-

tunity to express their ideas and perceptions regarding nature and their attitude towards its exploitation and conservation. It also allows them to expose nature in its various dimensions. At the time Onam, the club also conducts a flower carpet competition.

Quiz Competitions

Quiz competitions enhance students' general knowledge regarding environment, wildlife conservation, etc. and challenge their talents.

Nature Study Camps

Nature study camps are held at strategic locations with talks, group discussions, video shows on wildlife, cultural programmes, trekking, etc. Last year the camp was held at the Peechi wildlife sanctuary and this year at Munnar. The theme of the camp was "Grassland and forest ecosystem".

The camps help the students to have direct, close, practical interaction with nature and its various activities individually, to understand the various threats which the natural ecosystem faces to build up a strategy to prevent the illogical exploitation of nature and to cultivate a positive mental attitude and love for nature through prayers, meditations etc.

Apart from these programmes the club has also undertaken some other activities like campus beautification,classroom neatness competition, campus cleaning, labelling of campus plants, processions, observing Environment Day etc.

It is hoped, the nature club will be able to spread its message in wider and wider circles in the coming years ❑

* * *

There is no trifling with nature; it is always true, grave, and severe; it is always in the right, and the faults and errors fall to our share. It defies incompetency, but reveals its secrets to the competent, the truthful, and the pure.

Goethe

AICUF: For a Christian Vision

AICUF (All India Catholic University Federation) has had a chequered history. On its inception in 1924 it was known as CYMG (Catholic Young Men's Gathering) with the aim of shaping the lay Catholic citizens of tomorrow and applying Catholic principles to social problems. In 1929, it took the title CYMF (Catholic Young Men's Federation) linking the Malabar League of the west and the Guild of the east through the "King's Rally", being slowly modified into a university federation on the model of *Pax Romana*. Officially and permanently affiliated to Pax Romana was SICUF (South Indian Catholic University Federation) in 1937 with its duel branches: Catholic Student's Union (CSU) for students and Newman Association for graduates.

In 1949 AICUF was recognised as the official National Catholic Organization for college students. In the 1950's and 1960's AICUF aimed at developing leaders, professionals and administrators to influence public life with positive values and building a student community dedicated to truth, service and social Justice. AICUF in the 1970's witnessed a remarkable change in style and outlook moving on to 'Social Action' and 'Liberation' to the extent of holding dialogue with Marxism.

In 1980's AICUF was in the pursuit of rediscovering its faded identity. Since 1989, AICUF has attempted to build, in solidarity with men and women of various faiths, a new society and a new university in tune with the needs and aspirations of the oppressed masses.

From the very beginning of Sacred Heart College in 1944, AICUF has been active here. It has been gearing all types of extra curricular and cocurricular activities. A good number of public personalities in various fields all over India testify that they are products of this useful organisation. There was no student organisation in the college level, to match AICUF till NSS, NCC etc came into

existence. From 1970 the AICUF unit of the college began to function independently emphazising the spiritual and social formation of the students. During the period between 1985 and 1990 the members of the unit conducted a series of seminars on various relevant topics such as 'Emotional Maturity', 'Problem of Drug Addiction' and so on. The first inter-collegiate debate competition in the academic year 1988-89 was a landmark in the history of the AICUF unit of this college. A seminar on 'Jesus the only Answer to the Youth' was organized by the unit and a large number of students participated.

It was in the year 1990 that the unit got re-affiliated to the official AICUF organisation and it was a turning point in the history of the unit. The core-groups became strong and active. Apart from prayer gatherings, the members conducted camps and seminars. As a mark of friendship and solidarity they welcome the newcomers every year and distribute timetable cards in the beginning of the academic year and greeting cards during Christmas seasons. They have been visiting poor homes, orphanages and low income settlements, and have been sponsoring meals and distributing old clothes and periodicals. It is gratifying to note that AICUF members are ever ready to render timely help to any activity of the college. Their co-operation on occasions of Heartifest, College Day etc. is remarkable. They put up refreshment stalls on service and profit basis. The profits obtained from such stalls are used for helping the poor lot of our society. Their services during the Golden Jubilee Celebrations of Sacred Heart College were laudable. The inter-collegiate debate competition started by AICUF is being carried out every year in which several colleges participate. It is worth mentioning that even the ex-aicufers continue to cherish the cordial fellowship.

Integral development of the members is the main objective of AICUF activities. The dynamism of the office-bearers who are annually elected, coupled with the able direction of the advisors, lead the AICUF activities to success. We gratefully remember the Managers and Principals of the college who have been the ex-officio patrons and ex-officio presidents respectively and the galaxy of advisers of AICUF ever since it started. To mention a few Fr. Gabinus, Bishop Gratian, Fr. J. Kaimalayil, Fr. Jose Kuriedath, Fr. Abraham Kallarackal, Sr. Elizabeth William, Prof. P.J. Cyriac, Prof. K.C. Abraham, Prof. P.K. George and Prof. M. S. Francis. At present the AICUF unit of the college is guided by Rev. Fr. Joseph Poonely (Dept. of Hindi), Rev. Sr. Rosily (Dept. of English) and Prof. R. K. Varghese (Dept. of Sociology).

The office bearers in the Jubilee Year are: M. V. Jose (President), Babitha Baby (Vice President), Santhi Thomas (Secretary), Santhi Joseph (Joint Secretary) and Delson Devassy (Treasurer). ❑

RAJAGIRI COLLEGE OF SOCIAL SCIENCES

Rajagiri College of Social Sciences, Kalamassery, is not merely a sister institution run by the same province (Secred Heart Province) of the same religious Cogregation (CMI Congregation). It has an umbilical link with S.H. College of which the former was a department in the early years of its existence. The present Rajagiri College started as a Centre in S.H. College offering D.S.S. from 1985. Later M.S. W. was started and both courses together became a fullt - fledged department under the leadership of Rev. Fr. Francis Sales who was the founder of the College itself. Even after the M.S.W. course was shifted to Kalamassery in 1968 it continued to be an off - campus department of the college. When Rev. Fr. Francis Sales retired from serivce, Rev. Fr. Moses Kallarackal became its head and later the first Principal of Rajagiri College when the department was elevated to the rank of a College. Now the College has three departments namely, M.S.W, M.A (P.M and IR) and M.B.A. Under the present Principal, Rev. Fr. Jose Alex Oruthayappillil, who is also a member of the Syndicate of M.G.University, the College has extended its services to various fields such as NSS Training and Orientation, Middle Level Training for Integrated Child Development Scheme, Anganwadi workers Training, reruting of inter - country adoptions, Community Aid and Sponsorship of children for integral growth, Health Care Research and Education etc. The College is also a recognized Research Centre in Social Sciences under M.G. University. ❑

AQUACULTURE

Prof. K.G. Adiyodi

Aquaculture or water farming is becoming increasingly popular in several parts of India including the Kerala State, a land well-endowed with rivers, backwaters, lakes, swamps, ponds and other water bodies, besides the inter-tidal zone over a long coastline that can be put to commercial mariculture. Aquaculture is not new to Kerala; we have been farming in water for several centuries, judging from the age-old chemeenkettu practised in Kerala. But our methods of culturing in water have been rather crude, and productivity and profits low. In other words, water farming practised by us was of the natural kind, similar to what Fukuoka advocated for land agriculture, leaving every thing to Mother Nature and her elements. But aquaculture has become most intensive these days and evolved into a big industry where every aspect of production is commercially and artificially monitored and controlled. Aquacultural practices such as seed production in hatcheries, pelletisation of feeds and various protective measures have been almost perfected so as to ensure minimal mortality, and also maximal fattening within the shortest time. Animals cultured include sponges, prawns, shrimps, lobsters, crabs, fishes, mussels, turtles, frogs and so on and the plants include water algae and others. Profits from water farming far exceed those from farm land farming as aquacultural products fetch much heavier prices than land produce, dear as they are in export markets. For example, a kilogram of crab would fetch the farmer Rs.400 to 500 and a kilogram of prawns Rs.300 to 400, whereas a kilogram of rice would fetch the farmer only Rs.10/-and a kilogram of poultry meat only Rs 60/-. Because of the huge profits involved in exporting these produces, agribusinessmen have entered the aquaculture market in a big way.

Prof. Adiyodi is the Vice-Chancellor of the Cochin University of Science and Technology

Impacts

Intensive aquacultural practices to maximise yield are okay for short term but their consequences on environment and livelihood of people around are devastating over long periods as is the case with intensive type of land agriculture. You all know that high yielding varieties of rice and wheat brought about a green revolution and transformed India from a basket case to a surplus country. But what have been the impacts of this green revolution on our environment, leave alone our economy? High-yielding varities need lots of chemical fertilizers, and pesticides and also water; the result is that the natural productivity and fertility of the soil has been lost; the soil becomes not only barren but also poisonous; it is not only the soil that has become poisonous; but also the air and water. With the every increasing population we have got to feed, we have no recourse except to continue to grow the high yielding varieties. All these and certain other practices we resorted to have resulted in a peaking or even decreasing of yields, increased salinisation,

water-logging, silting of dams, interregional disparities and mounting agricultural subsidies, as made out in a report recently published by the World Bank. Add to them the loss of biodiversity of cultivars and desertification. The moral of the story is that we cannot push on with this intense farming on land.

And what is true of intense farming on land is also true of intensive farming in water. Taiwan which once scored remarkable success in aquaculture, particularly of prawns, is now down, almost unable to recover, and what happened to Taiwan yesterday could happen to India tomorrow. Though the Taiwanese Syndrome has not yet appeared in India, all is not well. Take the 1000 km coastal belt of Tamil Nadu and Andhra Pradesh and Vasai in Maharashtra. The boom in aquaculture brought mega bucks to agribusinessmen along the East Coast which include the fertile green belts of Thanjavur and Andhra Pradesh. But the price that has to be paid has been very heavy as these fertile lands are turning into waste lands. The coastal villages there are now socially tense. Capture fishery from the rivers and the sea has dwindled. Sweet water is pumped into shrimp farms for salinity control. Over extraction of sweet water has resulted in depletion of the ground water table and also seepage of saline water. The impounded salt water from shrimp farms is enhancing the seepage process. This situation is forcing the villagers there to shift out of their homes and villages for potable sweet water and to find new livelihood. Rivers and canals in the area which used to serve as breeding grounds for marine life are now polluted with effluents let into them from shrimp farms. Along the Andhra coast, the palmgrove belt protecting the land from the ravages of cyclonic storms is being increasingly felled to accommodate shrimp farms. The result of all these is desertification of a different kind. I have mentioned all these here to highlight social and environmental hazards of an intensive agribusiness set up on a large scale in rural surroundings without much heed and thought. The Supreme Court of India has already passed an order prohibiting acquisition of agricultural land for shrimp farms. This has become necessary as the coastal belts are the most fertile outside the Gangetic plain in India and environmental destruction there would have serious social and economic consequences. We want aquaculture to firmly establish itself in Kerala but do not wish to see a repeat of the Thanjavur story.

Social Aspect

There is yet another social aspect to the aquaculture industry. The produces are rich in higher-value protein and therefore find a ready and lucrative export market. But the poor and the middle class cannot simply afford to buy them. In a country where 43.8 percent of the children suffer form moderate levels of protein energy malnutrition and 8.7 percent extreme forms of it, channelisation of aquacultural produces high in protein almost exclusively to the export market makes little sense. There were days when we could have large sized prawns on our table, but how many of us can now afford that luxury? Internationalisation of prices of our aquacultural produces has certainly boosted their production back home but has also made them exclusive and a rich man's delicacy.

Aquaculture, I feel, should be seen and developed as part of the larger agricultural planning and strategy of a nation. According to a report published recently by the Washington based 'Population Action International,' her large population not withstanding, India has enough land to grow food for her people. Though percapita land availability in several South Asian Countries is low, India would have 0.11 hectors of arable land per person during 2025 when India's population is projected to reach 1.5 billion; only by 2075 would per capita land availability in India would reach 0.07 hectars per person, the benchmark or threshold minimum. 1000 cubic meters of renewable freshwater is necessary for a person per annum to meet his agricultural, in-

dustrial and domestic needs. It is likely some of the landscarce countries could be water-scarce too; the alternate is also possible, i.e., land-scarce countries being water-rich. Aquaculturists use water as a substratum for farming; therefore water management becomes all the more important in planning and development of aquaculture in any country. About 90 million people are added every year to the word population; meanwhile the farm land also loses 25 billion metric tons of top soil through various forms of erosion. Erosion, pollution and loss of fertility of the soil reduce land farm output, likewise pollution of water would reduce water farm agricultural output too - a problem that is assuming alarming proportions in many countries including India. It is becoming increasingly evident that the problem facing aquaculture are as diverse as those affecting land agriculture.

Desirable Approach

Aquaculture of the less intensive kind can be taken up in one's own backyard much in the same fashion as a kitchen garden. And techniques of aquaculture are not difficult to master either. One need not go to an Agricultural University to master aquaculture; colleges that have access to water bodies, and a faculty ready to work hard, experiment, innovate and learn from experience can certainly offer a course in aquaculture. Sacred Heart College, Thevara, with a long tradition in postgraduate teaching of zoology is an ideal institution for this proposal. I congratulate all those who have taken their diploma in aquaculture from this Institution and urge them to start farms on their own with minimal damage to the environment, and convert their knowledge acquired here to further national prosperity. ❑

Students preparing an aquafarm

PTA Executive 1994-'95

Sitting(L-R): Cmdr. K.M.Thomas(VicePresident), Rev.Dr.George Pittapillil, Rev. Dr. Varghese Palamattom, Prof. G. Ramanathan, Dr. P.M. Mathew(Secretary), Mrs. Rajam Marar.
Standing(L-R): Sri. K.J.Kuriakose, Sri. M.B. Joseph, Sri. C.K. Gopalan, Prof. M.P. Jose, Prof. Kurian Joseph, Sri. Ananda Krishnan, Sri. K.T. Joseph, Sri M. Augustine, Sri. K.V. Thomas.

PTA Executive 1995-'96

Sitting (L-R): Sri. M.P. Kurian, Rev. Dr. Varghese Palamattom, Rev. Fr. Austin Mulerickal (Manager), Prof. G. Ramanathan, Rev. Dr. Jose Kuriedath (President), Mrs. Rajam Marar.
Standing (L-R): Cmdr: K.M. Thomas, Sri. R. Ananda Krishnan (Secretary), Dr. P.V. Cherian, Sri. M.B. Joseph, Rev. Dr. George Pittappillil, Sri. C.K. Gopalan, Sri. P.K. George.
Standing II row(L-R): Prof. P.J. Cyriac, Prof. George Philip, Rev. Fr. Jose Thottathil, Prof. K.C. George, Sri. M. Augustine, Dr. Tom Varghese.

Students Union 1994-'95

Chairman
Rakesh Rajan

Vice Chairman
Bindu P.K.

Gen. Secretary
Soorej John

Student Editor
Francis A.J

Arts Club Sec.
Madhan K.

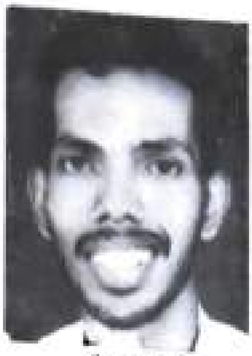
U.U.C
Prasad S. Nair

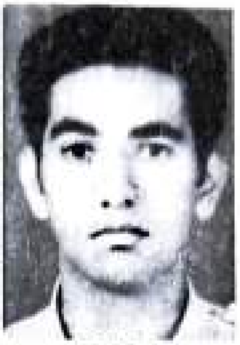
U.U.C
Jose Parakkal

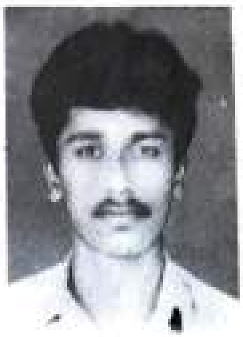
I DC. Rep.
Staesmon

Lady Rep.
Deepa R. Nair

Lady Rep.
Rekha V.G.

III DC Rep.
Febin Babu

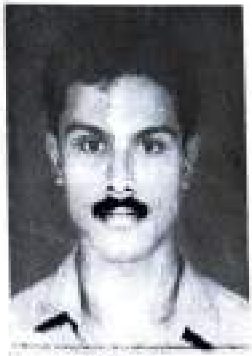
II DC Rep.
Francis Ambookan

I PDC Rep.
Lindon

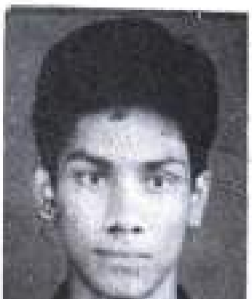
II PDC Rep.
Rajesh P.

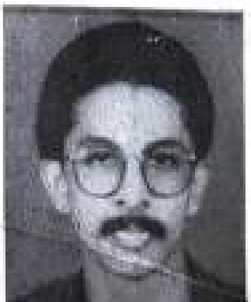
II PG Rep.
Saji V.U.

Students Union 1995 - '96

Mathew George
Chairman

Elsa M.M
Vice Chairman

Shahul Hameed
General Secretary

S. Subrahmanian
Arts Club Secretary

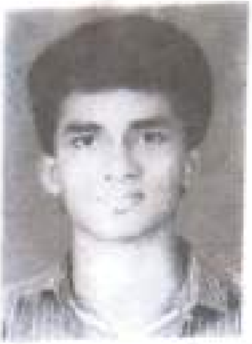

Rejeesh Kumar
U.U.C.

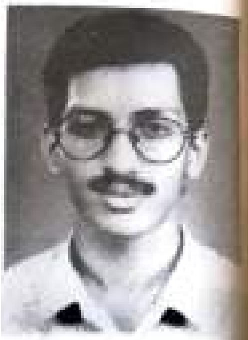

Rajesh V.V.
U.U.C.

Rajesh K.
Editor

Sareena A.M
Lady Rep.

Babitha Baby
Lady Rep.

THE CMI VISION OF EDUCATION

Rev. Fr. Jose Alex CMI

The Carmelites of Mary Immaculate was founded in 1831 by three eminent priests of the Syro-Malabar Church, viz. Father Thomas Palackal (1780-1841), Father Thomas Porukara (1800-1846) and Bl. Kuriakose Elias Chavara (1805-1871). This first indigenous Religious Congregation in India, from its very inception, aimed at the integral development of the local community irrespective of caste and creed. The people, on their part, generously contributed to the establishment of monasteries and allied institutions.

Bl. Kuriakose Elias Chavara started at Mannanam the first Catholic Sanskrit school in Kerala in 1846 and the first primary school in 1864, and later with all the other monasteries and parishes. He admitted students of all sections of society, including Dalits. It paved the way for a social revolution when untouchability was at its summit. He emphasized that all children of God had an inalienable right for education. He placed great importance in the formation of children in their families.

In tune with the spirit of the Founders, the CMI Congregation started the first Catholic English School in 1805 at Mannanam, at a time when English education was still forbidden to Catholics. Later in 1944 our first University College was started at Thevara under the Madras University and in 1957 a Teachers' graduate training college at Mannanam.

Today, in 1991, when Kerala has officially been declared 100% literate, we are proud of the pioneering work done by our Fathers in the field of education. We, the Carmelites of Mary Immaculate, after the example of our Founder Blessed Kuriakose Elias Chavara, consider education integral formation of the human person for the fulfilment of his/her individual and social responsibilities.

We generally accept the fact that education has a social function but ignore its implications. Maintanance of the existing order of things need not always be helpful in facing challenges in life. Education can very well act as an independent critic of the status quo by dealing with social problems and consciously working for a better social order. This would imply development of critical and scientific attitude, cultivation of social sensitiveness, freedom to modify one's social relationships etc. Whether the teaching community is competent enough to assume the responsibility for the necessary leadership, becomes thus the major question. Inculcation of values, necessary to grow as a fitting member of the society is another important objective of education.

Our educational institution should inculcate values to reorient and mould the society in the desired directions. In India the goals of societal de-

Adapted from CMI Vision of Education *published by CMI General Dept. of Education. Compiled and edited by the author who is the Principal of Rajagiri College of Social Sciences, Kalamassery.*

velopment are defined as justice - social, economic and political, equality of status and opportunity, fraternity - assuming the dignity of individual and unity and integrity of the nation (Constitution of India). Our Educational Endeavours aim at forming leaders who are intellectually competent, spiritually mature, morally upright, psychologically integrated, physically healthy and socially acceptable, who will champion the cause of justice, love, truth and peace and who are ever open to further growth.

The Secret of the Success of our educational institutions is a community of teachers who are committed to their vocation, professionally competent, morally upright, just and human in dealings, and who grow in the true vision of education.

Our Institutions Are Open To all students irrespective of caste and creed; they are accepted and cherished as they are and are helped to grow in their cultural, social and religious traditions. As they are privileged to be in our institutions, they will also have the right to get acquainted with the person of Jesus Christ and His Gospel. Being institutions established by and for a minority community based on religion, they will give preference to Christians in admissions and apponts and have a special concern for the faith formation of the Christian youth.

Our educational institutions, general and professional, are primarily communities of love and truth, where young minds are trained to seek wisdom and knowledge. Here all the God-given talents are discovered and nurtured. Here sound values are fostered and undesirable tendencies are corrected. Here takes place character formation and personality integration and what is wanting in formative aspects in the family atmosphere is supplied.

Any CMI educational institution has the following characterestics:

1. It aspires towards creating a just and humane academic community where each student is respected, where unjust interpersonal relationship are carefully avoided and where the poor and the marginalised are specially taken care of;

2. It is a community charcterised by shared vision and mutual love;

3. It stands for excellence both in academic and curricular as well as spiritual religious moral concerns;

4. All the relationships in the institution are characterised by love, justice, truth, partnership and mutual respect;

5. The curriculum promotes self-confidence, hard work, national feeling discipline and solid leadership;

6. The integral development of any student is the concern of all;

7. It provides enrichment programmes to the high achievers and special coaching to the promising students; it offers counselling facilities as well as career guidance;

8. It reaches out to the families around, especially of the students, to assist them in their needs, share in their joys and sorrows, and to help them be the pillars of truth, justice freedom and democracy;

9. It provides opportunities and programmes for promoting national integration and inter-religious understanding among the staff, students and the community around;

10. It is inserted into the social milieu and has a programme for giving guided social exposure to students and for inculcating in them social awareness and responsibility;

11. Its income and expenditure accounts are open to the public;

12. It does not receive any donation either di-

rectly or indirectly, in connection with the appointment of staff or the admission of students;

13. It has a policy of preferential admission and appointment to Christians and it has a definite pastoral plan for their catechetical, liturgical and faith formation; and

14. It enshrines the person of Jesus Christ as the moving spirit of the institution and starts functioning daily with prayer and reading of the Bible.

Conclusion

The CMI Congregation today carries out its educational mission through good many arts and science colleges, technical institutions and a number of aided and unaided (self-financing) schools at all levels in different parts of India. The CMI Board of Education helps to give form and shape to the educational policy of the Congregation in collaboration with the Central and Provincial Secretariates for education and CMI local communities. Our Constitutions sum up its goal in education : "Conscious of these aims of human and Christian education, we shall give an excellent and all - round formation to the students in our educational institutions, concentrating more on quality than on quantity." Our limited resources dictate that we concentrate our energies in conducting institutions that provide quality education, especially for the benefit of the under-privileged. We are also obliged to reach out to the people who do not find a place in our institutions, through non-formal and non-institutionalised methods of education.

As noted above, the CMI Congregation took the initiative at the close of the last century to spread school education in Kerala by establishing schools attached to every parish; at the middle of this century, just before our country gained independence, the Congregation stepped into the field of higher education to equip the future generation of independent India. And now, at the threshold of the next century, the CMI educational institutions are taking unprecedented steps to reorient themselves to meet the challenges of professionalisation, liberalisation and globalisation. ❑

*   *   *

Education gives fecundity of thought, copiousness of illustration, quickness, vigor, fancy, words, images, and illustrations; it decorates every common thing, and gives the power of trifling without being undignified and absurd.

Sydney Smith

SELF-FINANCING PRIVATE UNIVERSITIES

Dr. M.V. Pylee

Under the Constitution of India, "Education" including University Education (excluding agriculture) is a subject in the concurrent list. Both the central and state governments can legislate on matters relating to education including the establishment of universities. However, if there is a central law on the subject, its provisions will prevail over those in the state laws. The state's power to legislate in respect of universities is, however, subject to the provisions of Entry-66 of List-1 (The Union List Co-ordination and determination of standards in institutions for higher education or research and scientific and technical institutions.)

The parliament has enacted legislation in 1956 to establish the University Grants Commission to discharge the responsibilities devolving on the central government under Entry-66 of the Union List.

The University Grants Commission Act 1956 defines the universities in Section 2(f) of the said Act as follows:-

"University means a university established or incorporated by or under a Central Act, a Provincial Act or State Act, and includes any such institution as may, in consultation with the university concerned, be recognised by the Commission in accordance with the regulations made in this behalf under this Act."

Dr. M.V. Pylee is the former Vice-Chancellor of the Cochin University of Science and Technology

Section-22 of the same Act provides that only those universities which have been established under an Act of parliament or of a state legislature or an institution deemed to be a university under Section 3 of the UGC Act or an institution of national importance, specially empowered by an Act of parliament, can confer degrees.

It follows from the provisions of the UGC Act that the following categories of institutions in India can be classified as universities with power to award degree :-

1. Universities established under Acts of parliament and state legislatures.

2. Institutions of national importance established under Acts of parliament with power to award degrees(e.g. All India Institute of Medical Science, Indian Institutes of Technology, Indian Statistical Institute etc.) and institutions of higher education and research established under State Acts which also empower them to award degrees (e.g. Sanjay Gandhi Postgraduate Institute of Medical Sciences, Lucknow.)

3. Institutions deemed to be universities under Section 3 of the UGC Act (e.g. Indian Institute of

Technology, Pilani, Central Institute of English and Foreign Languages, Hydrabad,Gujarat Vidyapith, Ahmedabad, Manipal Academy of Higher Education, Manipal etc.).

It will follow from the above that legislation of one kind or another is necessary for an institution to function as a university and award degrees.

Private Initiative in Higher Education

In India, a large number of private agencies and organisations had taken the initiative in providing educational facilities at all levels. There is a very large number of private schools in the country. At the higher education level, the private initiative was confined to the establishment of colleges which are affiliated to universities. No private initiative to establish universities was possible for the simple reason that legislative support was essential. However, after the UGC Act came into force in 1956, some institutions established by voluntary agencies and were functioning either as affiliated college, or as independent institutions were given the status of universities by the central government, under Section 3 of the UGC Act.

Long before independence there were a large number of private colleges in the country. This trend of private participation in the field of higher education continued in the post-independence era. In the expansion of higher education in the country, private colleges played a major role. A large majority of the 7800 or more of colleges in the country were established on the initiative of Trusts, Charitable Organisations and Voluntary Agencies.

Although private initiative has contributed substantially to the establishment of many colleges, their funding pattern indicates differing trends. Almost in all cases, the initial infrastructure, namely, land and some buildings, was provided by the promoters. After the college became operational, most of them had to approach the state governments for maintenance support. The state governments had formulated grants-in-aid codes under which the conditions for provision of maintenance support were laid down. In the initial stages, the state support was limited to around 50 per cent of the maintenance cost. Lately, however, with the increasing cost and the declining support from private sector, most of the state governments had revised their grant-in-aid code. Presently, the pattern is that most of the private colleges are funded by the state governments on net-deficit basis. In some cases, the state governments through legislation meet the entire salary expenditure in respect of college staff and the grant-in-aid codes make provision only for supporting the non-salary components of the revenue expenditure in agreed proportions.

Though the system of funding of higher education institutions both in the public and the private sector, has been on net-deficit basis, an analysis of the actual expenditure of many institutions shows that their income has, in absolute terms, remained static for several decades. The proportion of fee income to the revenue expenditure has generally been around ten per cent or less. With the escalation in revenue expenditure, this proportion declined further, and came down in some cases to as low as 2%. In other words, the component of state grants in the revenue expenditure became elastic and went up considerably. Recently there have been some indications of universities and state governments addressing the question of stepping up the revenue earnings of institutions of higher education. Increase in tuition fees has been effected in a few cases. However, efforts in this direction are still to be initiated on a significant scale. In this context it is of interest to note that at the school level, most of the so-called public schools charge very high tuition fees, several times higher than those charged by the colleges including those offering professional courses.

Some Recent Trends

During the last few years, several state governments are permitting private agencies to estab-

lish colleges offering professional education programmes subject to the condition that they do not seek any state funding. These institutions which are called self-financing or unaided institutions, normally recover the full cost of education from the students. By and large, the cost for this purpose is reckoned only in terms of the revenue expenditure. The initial infrastructure (land and buildings) is provided by the promoters. Later developments are undertaken by the managements with resources raised by levying development fees, donations, endowments etc. The colleges in this category are mainly those which impart education in engineering, medicine, management, teacher education, pharmacy dentistry, etc.

The Nature of the Private Initiative

There is at present a noticeable shift in the focus of education; the emphasis is more on the concept of human resource development than just the welfare dimension. In this view, education is an enterprise governed by market forces, and it is a service industry. While in terms of entrepreneurial initiative and concerns about efficiency and effectiveness, these analogies are valid education is not still conceived as a profit generating enterprise. Therefore, all promotional initiatives in education have to be seen in the context of certain social objectives and not necessarily in terms of profit motive. This significant difference in outlook has to be reflected in any initiative taken by the private sector in the promotion of education. The organisational structure which might reflect this concern could be: (i) a society registered under the Societies Registration Act; (ii) a trust or foundation with the power to establish educational institutions.

Legal Framework Required

As the law stands today a private university with authority to award degrees can be established only if it has legislative support of one kind or another. In another words, it would be necessary to enact a legislation to bring into existence a university under the auspices of non-governmental agencies. This legislative support can be provided by either (a) a separate legislation for each university enacted by the parliament or by the concerned state legislature; or (b) an umbrella legislation enacted by the parliament which empowers designated agencies to permit the establishment of a university under specific provisions of that Act.

The Government of India have followed the latter alternative and have decided to pass an enabling Act. With this objective in view a bill with the title, 'The Private Universities (Establishment and Regulation) Bill, 1995', has been moved during the last session in the Rajya Sabha.

Objectives of the Bill

The statement of objects and reasons states as follows: "Of late, considerable interest has been generated in the establishment of self-financing universities not requiring any financial support from the government. Such universities can play a subsidiary but supportive role to the endeavours of the state-run universities in the tertiary education sector. In emerging areas of science and technology, especially, these universities may provide useful instructional inputs by making available additional finances.

Establishment of universities requires either a specific or enabling legislation. As the establishment of such universities would require a broadly uniform set of guidelines for ensuring academic standards, prevention of commercialisation and mismanagement, enactment of an enabling legislation of general applicability is considered expedient. It has, therefore, been decided to provide for the establishment of self-financing private universities in the country and to regulate their functioning by enacting an enabling law on the subject. The Bill seeks to achieve the above objects."

Provisions of the Bill

The Bill which contains forty sections deals with all aspects connected with a private university. The salient features of the bill are as follows :

1. It extends to the whole of India except the State of Jammu and Kashmir.

2. The central government will ask the sponsoring body to furnish a project report with the following details: the objectives of the proposed university, location, extent and availability of land, the nature and types of programmes, arrangement for academic auditing, nature of facilities, ten years' perspective of campus development, phasing of capital expenditure for ten years, recurring expenditure year by year for ten years, resource mobilisation plan, fee structure proposed, track record of the sponsoring body, the method of selecting candidates for admission and such other details as may be prescribed by rules.

3 The project report shall be submitted to the central government through the state government in which the university is proposed to be established.

4. On receipt of the proposal with the remarks of the state government, the central government shall refer the same to the University Grants Commission seeking its recommendations.

5. The Commission shall obtain the views of such other expert bodies, organisations or individuals as it may deem necessary and then will furnish its recommendations to the central government.

6. If the central government is satisfied that it would be advisable to establish a university as recommended by the commission, it may direct the sponsoring body to establish a permanent endowment fund consisting of a sum of ten crores of rupees or sum equivalent to the recurring expenses for three years for the fully operational university.

7. Establishment of the university will be by a notification of the central government in the official gazette. Every such notification shall be laid before both Houses of Parliament.

8. The university established in this manner will have no power to affiliate and shall not have more than one campus.

9. The university shall within three years of its establishment obtain accreditation from a body specified by the UGC.

10. The university shall not be entitled to receive any grant-in-aid or financial assistance from the central government, state government, UGC or any other authority.

11. The university shall be open to all without discrimination of sex, caste, creed, race or class.

12. The Chancellor of the university who is its Head shall be appointed by the sponsoring body with the approval of the central government. He shall preside over the meeting of the Board of Governors.

13. Besides the Board of Governors the university will have a Board of Management and an Academic Council. The Bill gives the composition of the Board of Governors, the Board of Management and the Academic Council.

14. The UGC has been given the power to inspect the university from time to time and give its report to the central government. The UGC has also been given a number of other powers under the statutes and ordinances of the university.

15. If the sponsoring body proposes the dissolution of the university, it shall give notice to the central government and the central government in consultation with the UGC make such arrangements as are necessary for the administration of the university.

16. The central government is also given a number of other powers in connection with the management of the university such as issue of directions from time to time, adjudications of disputes, making of rules, determination of fees and several other related matters.

All in all, the central government and the UGC have enormous powers in regulating and overseeing the working of any self-financing private university. ❑

* * *

The man who makes every thing that leads to happines depend upon himself, and not upon other men, has adopted the very best plan for living happily. This is the man of moderation, the man of manly character and of wisdom.

Plato

With Best Compliments From:

SIPCO MASALAS PRIVATE LIMITED

VI/207, JEW TOWN, COCHIN-682 002, KERALA, INDIA, PHONE: 224628, 224832
TELEX: 0885-7038 SIPC IN FAX: 0484-225939

STUDY OF WORLD RELIGIONS IN COLLEGES

Fr. S. Painadath SJ

One of the formative factors of Indian culture has been its classical system of education. The master and the disciples enter into a process of relentless search for Truth. They would begin every session with an 'invocation of peace' (ṣantimantra). One of the Upanishadic invocations reads like this:

> Om sahanāv avatu, saha nau bhunaktu,
> saha vīryam karavavahai:
> tejasvināv adhītam astu
> ma vidvishavahai;
> Om ṣanti ṣanti ṣantih (Katha Up.)

This ṣantimantra describes the Indian perspective on education. Truth is the ever Beyond! No one has fully grasped it. Hence both the master and the disciples find themselves on an inner pilgrimage in search of the abysmal depths of Truth. In this spiritual pursuit (sādhana) 'they share with one another the light that they receive'. With critical openness and discipline ' they work for the acquisition of the power of knowledge'. There is 'no envy or hatred among them'. The motive force of education is dharma, the integral vision of reality. Hence through the process of education each one, master and disciples, gets integrated to the totality of reality, human, cosmic and divine.

Today's educational system seems to have an entirely different motive force: kāma, the possessive drive of the mind. Knowledge has been degraded to a consumer article, which can be purchased or sold on profit, used for the acquisition of wealth and power, or even manipulated for safeguarding the vested interests of the socio-economic aristocracy. In the upsurge of the technological culture, which has taken global dimensions, everything including the human person has been made into an object of analysis and a tool of production. Consequently things get alienated from collective consciousness. Fragmentation causes loneliness, which in turn gives rise to an all pervading fear complex and defensive aggressivity. Every other human being is looked upon as a threat to my existence! Competition is the only way of survival. Outside the market there is no salvation. Educational system has been consequently forced to promote the market value of competition as the basic value of quality education.

The objectivisation and scientific analysis of reality has been instrumental for the unprecedented technological progress in the world during the recent decades. However the subject, the human person, has been tragically neglected. The goal of education should not just be the transmission of information, but the promotion of transformation, in the lives of persons and in society as well. The dynamics of education cannot be competition, but civic consciousness, a 'passionate concern for the welfare of the world' (lōkasamgraha). Life is ennobled

not through the acquisition of wealth and prestige, but by becoming 'men for others'. Knowledge is for generous sharing. Genuine concern for others', especially the poor and the marginalised; is the hallmark of an educated person. Education without rootedness in spirituality would mean that knowledge becomes a tool of exploitation and self-aggrandisement in the hands of the rich and the mighty.

Education can become a process of personal integration only when it is nourished by a liberative spirituality. Spirituality is the integral vision of reality. Religions are the expressions of spirituality, which in turn is their core. However religions in their concrete cultural forms articulate spirituality in an ambiguous way: excessive fervour and intolerance have made religions into divisive and exploitative forces in human society. On the other hand, religions have upheld the ethical values and noble ideas which shaped the lives of inspiring personalities, who made significant contribution to the destiny of humanity. Religions with their sages and scriptures, symbols and value systems have liberative potential which needs to be tapped in the process of integral education. This however has to evolve not through a fundamentalist introspection of each religion but through a creative interreligious dialogue. By means of cordial and critical encounter of believers of diverse religions the liberative dynamics of each religion finds contemporary articulation and evolves into an incentive for a new culture of solidarity in the country. Through interreligious dialogue and collaboration a humanising spirituality unfolds itself within and beyond each religious community in a secular nation. The central concern of dialogue is the human person: all religions are ultimately concerned with the integral liberation of the human person.

Promoting interreligious harmony should therefore be a constituent element of higher education. The effective antidote to religious fundamentalism, that eats up the marrow of social life today, is to promote interreligious understanding and collaboration. Misunderstandings and prejudices about believers of other religions create a climate of suspicion, in which conflictual and divisive forces take demonic forms. Hence in order to forestall them the growing generation needs to be informed about the liberative experiences and ennobling values of all religions alive in the country. This would make them respect the otherness of the other, and at the same time accept the other as an integral part of oneself. The truly religious persons of the future will be an interreligious person.

In some colleges outside Kerala and at several universities outside India a graded course on World Religions is being offered to all the students. Through regular classes, handbooks, extension lectures, discussion forum, guided reading and exposure programmes students get acquainted with the basic faith perspectives of the different religious communities. In the colleges of Kerala there is some resistance to an open and critical study of different religions as part of the educational process. It is important to explore the reasons for this malaise. Does the individualism that characterises the Malayalee psyche, shape also the attitudes to religions? Has religion been reduced to a matter of private consumption or a commercialised tool for getting favours from God? How does one interpret the upsurge of religious fundamentalism and the ostantatious forms of religious fervour and proclamation in Kerala? Why do religious sentiments and institutions become easy prey to the vested interests of politicians and moneyed sections? The social transformative dynamics of religions has not been sufficiently worked out in Kerala. This is a challenge higher education has to take up in this state, which takes pride in the highest literacy rate in India. Unless the significance of religion for personal integration and social liberation is made clear to the growing generation through a process of interreligious encounter, Kerala will have to reckon with a situation in which moral values are eroded and respect for human dignity gets crushed under the pressure of growing consumerism. A culture of interreligious harmony - this is what the institutions of higher education need to promote in this country. ❑

A FORMULA FOR JOYFUL LIVING

Dr. Dan Thottakara CMI

All profound things and emotions of things are preceded and attended by silence. Silence is the general consecration of the universe. Silence is the invisible laying on of the Divine Pontiff's hands upon the world. Silence is the only Voice of our God.

- Herman Melville

Psychoneuroimmunology is a new branch of science. I am sure you read that word with some difficulty. Although the word is long, its meaning is easy to understand. The first part of the word, *psycho* stands for our mind; the second segment , *neuro* represents our nervous system and the last part, our immune system, the system that fights disease. As you know, we have six major systems: respiratory system, circulatory system, alimentary system, nervous system and immune system. These systems do not function independently; they, as it were, talk to one another; they are connected. A change in one system affects the other. Our emotions impact our body. Our body, emotions and mind interface what is going on in the immune system. Let us take a simple example. Suppose you had a "bad" morning today. You come to your office, slump into a chair and say to yourself, "What a lousy day!" Clearly, these words express your negative feelings. But your reaction does not stop at the feeling level. Your negative reaction to the day produces a chain reaction: besides affecting your heartbeat, breathing, and blood pressure, it sends a negative message to the nervous and immune systems and the immune system is negatively affected. If, on the contrary, you take it easy, smile inside and say to yourself, "What a lovely day!," you send a positive message to your systems and your immune system is thereby enhanced.

This is not a new idea; that our emotions affect our body and can cause disease is merely grandma's wisdom. What is new is the scientific proof for the interconnectedness of our systems; scientists have now equipment to measure and quantify the influence of one system on the other; they can especially see how our systems "talk to" one another. What does this mean? It means that we are not passive recipients of wellness or health; we can make certain choices which will enhance our health or promote healing. Psychoneuroimmunology is making remarkable discoveries that we have the capacity to respond with more and better choices and participate in maintaining wellness or in the healing process.

What are these choices? They are many: diaphragmatic breathing, meditation, diet, physical exercise, humor, positive mental attitude, spirituality and so forth. Of all these, the one choice that will make a remarkable difference in the quality of our life is the choice to meditate a few minutes a

day. My formula for joyful living calls for meditating 15 to 20 minutes a day.

I prescribe meditation for wellness or total health because stress is the number one enemy of wellness, and meditation is the number one stress remover. According to research findings, three quarters of Americans suffer from stress, and two-thirds of all illnesses before the age of 65 are preventable. Certain amount of stress is necessary to be productive. Such a stress is called instress - good stress. Intermittent stress is fine. What we have today is chronic, unremitting stress. This is distress, not eustress. The alarming truth is that most people do not know that they are under distress. Intestinal disorders, rapid pulse, insomnia, fatigue, irritability, lack of concentration and increased use of alcohol and drugs are some of the symptoms of chronic stress. Most people take these symptoms for granted and consider them as part of modern living. They do not realize that they can make certain choices which will not only prevent the total collapse of their bodies as a result of a stroke or a heart-attack, but help them feel better. Meditation is such a choice. Studies have shown that meditating gives greater relaxation than sleep; besides reducing stress, meditation promotes our overall well-being. It has been proven that ten minutes of meditation lowers oxygen consumption seventeen percent deeper than six or seven hours of sleep. During meditation there is marked decrease in metabolic level, indicating a state of deep body rest.

Let us therefore see what meditation is and how to practise it.

Meditation

We usually use the word meditation to mean reflecting on a subject. The meditation I am going to present, however, is not a cognitive process. In fact, in the meditation exercises we are about to practise we will be getting away from thinking. Deep meditation arises not from the head but from the heart. When we think and reflect, there is duality - there is an "I" thinking about a topic or an object. There is a subject and an object. In deep meditation all sense of duality disappears; the subject and object become fused. The ensuing sense of wholeness results in perfect calm and inner silence.

Instead of talking about meditation, let us start practising it. Since sitting meditation needs certain bodily disposition and discipline, let us begin with these physical aspects. These include a posture, a time and a place.

The most important thing to keep in mind while adopting a meditation posture is that you should keep your back straight, your spine, neck and head should be in one straight line. While you sit quietly and experience inner calm, there is a tremendous flow of energy through the spinal column. Slouching impedes this energy flow. Therefore it is important that you keep your spine erect. You can try sitting cross-legged on the floor placing a small pillow underneath your buttocks to alleviate the pressure on your knee. If this is uncomfortable, you may want to sit on a chair. After sitting the way you like, push you lower back and chest forward, pull your thighs close to your lower abdomen. Let the thumbs touch gently as if you are holding a piece of paper between them. Close your eyes. Let the body become still. Choose not to fidget or shake your body while you meditate. In the beginning your body will revolt, but a good meditation posture will relax you totally, and you will be amazed to discover how relaxed your body can become in just a few weeks of meditation practice.

The best time of the day to meditate is around sunrise or at sunset (before the evening meals). If this is not possible, choose any time. It is important that you meditate at the same time every day. Such a discipline will establish a rhythm and harmony in your life. While you meditate, your friends or family should know that you are meditating and that you do not want to be interrupted. Minimize inter-

ruptions. Take the phone off the hook. If you have to listen to the doorbell or jump up each time the phone rings, it will be difficult for you to meditate. While you meditate, leave the ordinary world behind and give yourself completely to inner silence.

If possible, arrange a corner of your room for meditation. You create a certain atmosphere, a certain softness there and make it a special place. If you meditate everyday in the same place, you will find that place becoming very meaningful to you. It will invite you to meditate and when you go to that place, you will want to meditate. Of course, you can meditate anywhere at any time, but in the beginning meditating in the same place at the same time everyday will be helpful.

So we have a posture, a time and a place to meditate. What do we do next? What do we do in order to meditate? Before we begin to meditate let us deal with the attitude we should have when we meditate. With what attitude or mental disposition should one sit in meditation? I think this issue is very important because without the proper attitude our meditation practice will not work.

Non-Achievement

Listen to two people talking about a person who was standing on a hill:

"Look at that person over there standing on the hill. I wonder what she is doing. Probably waiting for someone".

"No, seems like she is looking for something"

"No, I'm sure she is waiting for someone. Let's ask her."

" Excuse me. Would you tell us what you are doing here?"

"Sure! I'm just standing on this hill"

This little incident illustrates one of our major addictions: our bondage to goals. We are addicted to achievement. Everything we do should have a purpose. In our practical life goal-setting is very useful. We have such goals as a steady income, a family and a house, and we work hard to achieve these goals. However, in spite of achieving these goals, our minds continue to be restless. Achievement of one goal leads to another. The chase never ends, and the mind never rests.

Now, imagine giving a few moments of your life everyday to non-doing. Imagine that during those moments you have nothing to achieve, that you are not bound to any goal. How relaxing that time will be! How detached and how free your mind will be! Meditation is such a liberating experience. While you meditate, nothing special is meant to happen. There is no success or failure. There is no good or bad meditation. There is no goal to achieve. You give a few minutes of your life to non-occupation, non-achievement. The purpose of sitting quietly is just that - sitting quietly. Of course, there is need for a certain discipline such as a time, a place and a posture. But do not set any goals. As a result of sitting quietly you may experience great inner calm and silence, but do not see them as goals to be achieved. Peace and inner silence flow from the meditation practice; they are not goals to be reached. If you set any goal such as clearing the mind or inner peace, such goals will stand in the way of the mediation practice. The goal of making a good meditation becomes a preoccupation and the desire to win will mar your meditation. The first and the basic conditioning of our mind which we have to get rid of in order that the meditation be effective is our addiction to winning. If you sit in meditation in a spirit of total detachment with no goal in mind, you will be surprised to see how such a goalless state of mind relaxes you totally.

Is meditation self-hypnosis? Is it a trance-like experience? We have to answer these questions before we proceed. The inner silence we experience as a result of the mindfulness meditation I will be presenting is not self-hypnosis or a trance. Mind-abstraction or self-hypnosis has nothing to do with meditation. Trance is an experience of a vacuum

which has no value as meditation. Meditation makes us aware of the reality of the moment; trance takes us away from reality. Meditation helps us enhance our prayer; trance has no value as prayer. We meditate not to experience trance or ecstasy, but to develop our faculty of awareness and deepen our prayer life. Nor do we meditate to achieve "metaphysical," or psychic powers. Genuine meditators do not get side-tracked by such paranormal experiences. Meditation is neither for trance nor for obtaining psychic powers, but to become aware of our own authentic being and to experience freedom and joy which are the fruits of the Spirit.

Breathing

Now that we have learnt how to sit in meditation and mastered the attitudes we should have when we meditate, let us start practising meditation. One of the basic meditation practices is focusing our attentiveness on breathing. Keep in mind, the exercise I am going to present now is not breathing exercise but breath awareness.

Adopt the meditation posture. As I have mentioned earlier, you can sit cross-legged on the floor or sit on a chair, but let your back be erect. However, sit without rigidity. Relax.... Decide not to fidget during the time of meditation. Let the body be still. Close your eyes and relax your body.... Relax your shoulders, hands, legs and every other limb.... Pay attention to your body, and feel how your body relaxes as you pay attention.

Now, focus your attentiveness on your breathing. Relax your breathing.... Let the breathing be natural and spontaneous. Do not control it. If it is shallow, let it be shallow; if it is deep, let it be deep. Direct your consciousness to the breathing process. Observe it. Without effort or straining yourself, gently watch how you breathe. Just become aware.... As you focus your attentiveness on your breathing, you will notice that your breathing becomes more and more relaxed. Pay attention to it. Do not think about or analyze your breathing. Just pay attention.

You will notice that your mind cannot focus on your breathing even for a minute without getting distracted. You will notice that your mind wanders. Do not try to stop your mind. As soon as you become aware that your mind is wandering, gently return to the awareness of your breathing. You may feel you can keep your attentiveness on breathing only for a few seconds before a thought intervenes. Do not feel disappointed. Do not measure your effort in terms of success and failure. You are on the right track when you become aware of the wandering mind and return to the awareness of breathing.... Without struggling, sharpen your attentiveness on breathing.

Become aware of how the air enters your nostrils. Notice if one of your nostrils is more open than the other. Feel the subtle sensations around your nostrils as the air enters. Follow the air. Feel how your lungs and chest move lightly as you inhale. Become conscious of the movement of your lower abdomen. Become aware of the gap of a fraction of a second before you begin to exhale. Focus your attention on the subtle movements of your abdomen and chest as you exhale. Feel the sensations around your nostrils as the breath goes out.... You do not have to think or figure out anything. Just keep observing your breathing.... Let your attentiveness deepen. If a thought comes to your mind, do not chase it away; do not feel guilty about the interruption. Just return to your breathing. You don't have to do anything; you don't have to think about anything. You just pay attention to the breathing process....Continue the exercise for about 20 minutes.

You know now that paying attention is different from thinking. I have used expressions, observe, watch, focus your attentiveness, feel, become aware, sense. All these expressions mean the same thing: directing our consciousness. There is no thinking in consciousness. In fact, as soon as thinking comes in, judging and choosing begin, and consciousness closes its doors. Consciousness is simple awareness.

Mantra

Some of you may find breathing awareness meditation hard to practice. For them I suggest another method: the mantra. The use of a mantra is one of the ways to experience inner silence. Let us practice that method now and see what effects it has on us.

Adopt the meditation posture. If you are sitting on a chair, sit straight. Move forward a little and make your back straight by pushing your lower back and chest forward. Place your hands and legs comfortably. Make your body still and close your eyes. Relax your breathing.... Smile inside.... Now gently introduce a prayer-word or any sacred word into your mind - any word or name, such as peace, freedom, love, joy, Jesus, Krishna, God. Utter the word mentally . Repeat the word slowly, very slowly.... Do not think about the meaning of the word. Just focus your attention on the rhythmical repetition of the word.... If the word has two syllables, utter one syllable as you breathe in and the other as you breathe out.... Let the word get tuned to your breathing process.... If a thought comes to your mind, don't feel bad; just return to the word you repeat in your mind.... See and experience how calm your mind has become. God is present to you always, but when the mind is calm, when there are no inner noises, you create a vacancy for God to act in you. The inner joy, peace and detachment you experience when the mind is calm are the fruits of his Spirit.

Guided-Imagery

Many of you might have seen the movie, *Jurassic Park*. The movie takes us backward and forward in time. It takes us back to the Jurassic period, about 200 million years ago, when the large reptiles roamed the earth. The movie also takes us forward to a time when scientists may re-create dinosaurs using the DNA collected from the blood of dinosaurs found in the insects of the Jurassic period. These insects are preserved in amber. Will the scientists be able to re-create dinosaurs? Who knows? Even as late as the fifties people did not think that we would land on the moon. It became a reality; so too re-creating extinct animals may become a reality.

Apart from the scientific aspects of *Jurassic Park*, the movie is an instance of what is called time travel. In a flash of a second our imagination can travel millions of years backward and forward in time. No computer can beat us in this regard. We can visualize in a second, for instance those huge reptiles of the Jurassic period. Some of them weighed as much as one hundred tons! The elephant which is the largest mammal on earth weighs only three tons. Imagine animals thirty or forty times as large as an elephant stomping about this planet! We can also visualize a time, say fifty million years from now, when the life forms which we see today might have completely disappeared from the earth.

Time travel can be used with great benefit for meditation. Time travel is one of the methods used for guided-imagery meditation. In guided-imagery meditation we use our imagination to visualize a scene, be there and allow images and insights to emerge from our unconscious. Guided-imagery meditation relaxes us totally and takes us beyond our conscious mind to the depths of our unconscious and integrates the unintegrated elements in our unconscious with consciousness and thus promotes healing. Let us now use time travel to practice a guided-imagery meditation. We will travel to a time after our death and to a time before our birth.

Sit comfortably and come home to yourself by focussing your attention on breathing.... Relax but be attentive.... Let the mind be calm, but be alert by focussing on your breathing.

Take a moment now to visualize your own disappearance from the earth.... Imagine that you have died.... Fifty years have elapsed after your death. You decide to visit your ancestral home - the home where you lived and died. Visualize the scene of

your visit.... Before entering your house you observe its surroundings. Notice the changes that have taken place in the neighborhood. Many of the houses you were familiar with are gone. In their place you find houses with new designs. In the streets you find cars which look strange to you. Their shape and performance have changed drastically. Observe the changes in your front-yard. Most of the trees and bushes you had known have disappeared. You recognize a few old trees which are still standing. Go near them and touch them.... What memories come to you as you touch those trees which had witnessed many games you had played with your brothers, sisters and neighborhood children? You are now inside the house. The house looks very unfamiliar to you. None of your precious possessions are there. The TV, telephone, computer and all other equipment look strange.... You see the family gathered in the living room for some special celebration. Look at them. Do you recognize any of them? None of your children are alive. Your grandchildren.... Listen to their conversation.... Nobody remembers you even on this family day.... You spend an entire day with them without their knowledge and watch what they do and listen to their conversation. Their concerns are about things that are shallow. They do not realize they are attached to things that are in the long run meaningless....You wonder how you would live if you were given a second chance....

Imagine you are visiting your house three thousand years after your death. Visualize your visit. You cannot even find the street. The streets have disappeared; your house and all the neighborhood houses have disappeared. The place where your house had stood has become a wilderness. You stand there for some time and watch the scene. Let memories and images come to your mind....

Again you visit the site of your house fifty million years after your death. Imagine the planet earth fifty million years from now. What exists in the place where your house stood? All the life forms have changed. You cannot recognize any of them.... In a flash of a second travel fifty million years before your birth and see the planet earth of the period. What existed in the place where you lived?

Repeat this meditation many times. It may bring into focus what is really important in life. It may give you a sense of wholeness, an uplifting sense of timelessness and freedom which arises when you do not resist the flow of existence.

Muddy Water

Here is another excellent meditation which uses visualization to clear the mind.

Our mind can be compared to muddy water. Just as muddy water contains various things, our mind is full of things we do not want. Suppose the muddy water is allowed to stand still. It will become clear. Almost all the extraneous things in the water will settle to the bottom and the water will become gradually clear. Similarly allow the mind to be quiet; it will become clear. How do we allow the mind to be quiet? We have seen various methods of meditation that will calm the mind. Interestingly, one of the ways of clearing the mind is just seeing in our imagination water! Imagine seeing muddy water becoming clear when it is still. If you can visualise muddy water becoming clear when it is still, the mind also will become clear. Instead of talking about it, let us do an exercise. This exercise should be done in a group. The leader should read the meditation slowly and with necessary pauses while others meditate. The leader reads as follows:

Sit comfortably and close your eyes.... Relax.... Pay attention to how you breathe....Relax your breathing.... Let the mind be calm.

I remember the wise saying of Lao Tse:

Muddy water

Let stand

Becomes clear

I look within myself. I see a stream of water.... Moving.... swirling.... murky.... it is full of things.... I cannot look into this water.... I cannot see my reflection in the water.... It is muddy....

Now the movement stops.... The water is in one place.... It is muddy, but it is becoming still.... The water is at rest.... It is still.... I watch how the muddiness is slowly settling to the bottom....

First the surface becomes clear.... As I observe, I can see the water becoming clear.... Now I can see through to the very depth of it.... There it shines and reflects....

The water is clear now. I see the sky reflected in the still water.... I see the reflection of a tree in the quiet water. I can even see birds on the tree reflected in the water.... The murky water has become very clear...

I continue to look into the clear water.... Slowly a reflection of myself begins to appear in the quietness of the water.... I look at my own reflection in the water.... I look closely.... I see my self in different forms.... I let go and allow the image of myself shape itself and become many things.... Many images appear.... I do not control those images.... I allow them to appear....

I keep looking to the very depth of the water.... I know there are images I cannot see.... They are invisible.... I know they are there.... I continue gazing into the still water.... Something within me recognizes the invisible images in the water.... These invisible images offer me the deepest vision....

I continue gazing into the still water. I let images, visible and invisible, take form. I let them change and re-form. I see these images in the depth of the still water.... In the depth of my self.... In the stillness of my mind.... I allow these images to reveal whatever vision they offer.... I keep looking into the still water.... I let go and see the images shape and re-shape in the clear water.... In the silence of my mind....

This meditation, adapted from Ira Progoff, *The Well and the Cathedral*, will reveal to you deep unconscious truths about yourself. It will help you experience deep freedom, for truth will make you free although it may be painful in the beginning.

I practise a shorter version of this meditation when my mind is restless. I close my eyes and in my imagination I see a body of water. The water is restless. Slowly, as I watch, the water becomes still. It reflects. I see the reflection of a tree in the still water. As soon as I see the reflection of a tree in the clear water, my mind becomes still and as clear as the water. Try this short meditation when your mind is restless.

Try any of the meditation exercises presented here and see what effect it has on you . Sitting in meditation will not be very pleasant in the beginning. But if you persist, you will know that a few minutes of meditation every day will help you feel better, meditation will help you come alive, become more creative and live joyfully. Good luck! ❏

*   *   *

That man lives twice who lives the first life well.

Herrick

SPORTS & STEROIDS

K.A. Raju M.P.Ed.,M.Phil.
Lecturer, Physical Education

In pursuit of excellence and results, when the status of sports changed from amateur to professional, natural things gave way to artificial things. Spikes and boots were put on bare feet to move faster and kick harder. Astroturfs and synthetic tracks replaced natural grass to make sports more exciting to spectators, Bamboo poles were discarded and fibre glass poles were brought in. Sports administrators continue to approve artificial means and methods to fill their coffers in the disguise of improving sporting performance. They are not willing to allow sports persons to choose their own means and methods to enhance performances.

According to IAAF Rule 144, "Doping is the use by or distribution to an athlete of certain substances which could have the effect of improving artificially the athlete's physical and/or mental condition and so augmenting his performance". To facilitate their identification, the IOC medical commission has classified banned drugs into six main groups; stimulants, narcotics, beta blockers anabolic steroids, diuretics, and peptide hormones. Every sport has its choice drug stimulants that help to delay fatigue, and hence they remain choice drug for long distance runners and swimmers. Narcotics like cocaine help to quell pain and reach a state of aggression and so find their users in professional foot-ball. Beta blockers slow the heart rate and thus help to steady the nerves; such are useful to shooters and archers to control the body movements. Diuretics are used to get rid of extra fluid build up in the human body. Anabolic steroids have an important place in the list of doping agents. Anabolic steroids can also be called 'the breakfast of champion athlets.' In the commonwealth games at Auckland, our weight-lifter Subroto Paul tested positive for anabolic steroids. But Ben Johnson remains the world's most celebrated user of anabolic steroids.

Anabolic steroids are found useful in increasing muscle mass and muscular strength when used in combination with a high protein diet and weight training. It can also shorten the recovery period after exercise which in turn contributes to more effective for training programmes. Steroids help boxers, weight lifters, throwers and sprinters who need explosive strength for better performance. Since they are not increasing aerobic power of an athlete, so not useful to the long distance runners swimmers, and cyclists.

Anabolic steroids could be taken orally in tablet form or they could be injected into the body.

The side effects of the drug include retarded growth of the athlete due to premature fusion of bone centres, low sperm count, enlargement of male breasts, liver cancer, and disorder of the heart. In the women, steroid produces masculine features like facial hair, deepening of voice, disturbances in uterus, and also produce aggressive behavior and mood changes. The drugs are not only harmful to the body but also addictive. The use of drugs can be detected by testing the urine of the athlete in a modern laboratory. The collection of samples for testing would depend on the availability and capacity of the accredited laboratory to analyse the samples and also on the number of events and the number of competitors. A sportsperson who is tested positive for drugs in any games, is disqualified from the games, his medals are withdrawn and his records are annuled. If it is his first doping offense, he is debarred from competitions for a minimum period of two years. A second violation will earn him a life ban.

After instances of doping offenses involving Indian sportsmen in international competitions, our sports authorities started an analytical laboratory for drug control at Jawaharlal Nehru Stadium, New Delhi, recently.

Sporting performance is a combination of many factors, talent, training, nutritional status, skills, physical abilities, tactics motivation etc. It is true that drugs can increase muscle mass, but that need not guarantee better physical performance. Still it is the psychology of most of the athletes that they need anabolic steroids if they have to complete against their opponents who are doped. ❑

With Best Compliments from:

FR. RAYMOND MANCHERIL CMI

Provincial

ST. JOHNS VICE-PROVINCE
ST. JOHN'S ASHRAM, RAJARAMPUR
JALALABAD P.O., NAJIBABAD
DIST. BIJNOR (U.P.) 246 763
INDIA

A PORCELAIN STORY

George Manjooran

How he cried
I remember,
Following his first ever breaking-
Of a dinner plate
The involuntary sin of the arm
That led to the release,
The fall,
The noise, and the breaking into fears.

But later on,
A glass or a porcelain that slipped
Went more and more unwept
Until, he stopped dropping.
And the plates grew old in hand
Awaiting a mercy release
Till they grew fissures
And are thrown off the yard
With no shock or fear
Of an original sin.

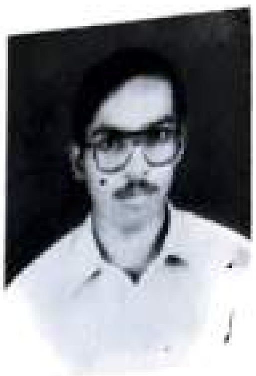

ALCOHOLISM:
CAUSES, EFFECTS AND TREATMENT

Prasanth G.

Alcoholism is a disease in which a person has an overwhelming desire to drink alcoholic beverages and one who has this disease is called an alcoholic. A person may get drunk occasionally, but that does not make him or her an alcoholic. An alcoholic feels forced to drink.

In many countries, alcoholism is the third major health hagard after heart disease and cancer. At least two-thirds of all alcoholics are men. But in general the effects of alcoholism are far more severe among women.

Causes

Research indicates that alcoholism frequently has a genetic origin, that is, the compulsion to drink alcohol is a characteristic passed on from parents to their children. Some researchers believe that certain alcoholics may be born with a reduced level of endorphins. Endorphins are substances in the brain that relieve feelings of stress and pain. People who lack sufficient endorphins may drink compulsorily to regain feelings of well being. But alcohol actually reduces the level of endorphins even more, and thus, the need to drink increases.

Some researches show that psychological pressures, like stress, may cause alcoholism. Alcoholics believe that they can make life bearable only by drinking.

Types

Experts who agree with the endorphin theory classify alcoholics into three groups. Alcoholics are characterized as "born alcoholics". These individuals are born with a genetic defect in their endorphin producing system. They drink to make up for the lack of endorphins, because alcohol temporarily creates a false sense of well being. Eventually, however alcohol further weakens the brain's ability to produce endorphins.

The second type of alcoholics are characterized as "stress induced" drinkers. They are born with normal brain chemistry, but as a result of their drinking to relieve stress, their natural levels of endorphins are reduced. Thus, temporary alcoholic behavior occurs.

The last type is characterised as "drug induced" drinkers. They once had normal brain chemistry, but the continued use of alcohol has weakened the brain's ability to produce a normal amount of endorphins. Continued drinking leads to a shortage of endorphins and to long term alcoholic behaviour.

The Author is a student of Ist B.Sc. Botany

Effects

Alcohol is a drug that lowers the activity of the nervous system. Specifically, alcohol affects the control centres of the brain. As a result, intoxicated people may lose their self control and behave in ways that are unacceptable to others. They may experience mental confusion and an inability to walk steadily or talk clearly.

Prolonged heavy drinking of alcohol can produce more serious effects. For example, a condition known as delirium tremens, hallucinations (visions), violent trembling, and sometimes death . Another condition associated with alcoholism is Korsakoff's syndrome. Symptoms of this syndrome include mental confusion, hallucination and paralysis of hands and feet. Alcoholics with Korsakoff's syndrome may have memory gaps or tell stories of fantastic experiences in a believable way.

Prolonged excessive drinking also may cause cirrhosis, a disease that damages the liver. Women who drink heavily during pregnancy may give birth to babies who suffer from foetal alcohol syndrome. Such babies are abnormally small at birth and may have malformed organs or be mentally retarded.

Treatment for alcoholics includes care for their physical and emotional needs. The patient first goes through a condition called withdrawal, during which all alcoholic beverages are withheld. Many alcoholics suffer convulsions and hallucinations during the withdrawal period. Withdrawal symptoms may last several days.

Rehabilitation procedures include individual, group, or family therapy. Voluntary organizations play a major role in helping alcoholics and their families overcome their problems. Further treatment may include the use of chemicals to raise endorphin levels in the body. Prevention of alcoholism in the children of alcoholics may eventually be possible through the use of psychological testing and examination of body fluid chemistry and brain wave patterns. ❑

With Best Compliments From

COIMBATORE ELECTRIC

&

ENGG: CORPORATION

39/2977, RAVIPURAM ROAD

KOCHI- 682 016.

PROMISES FOR A BETTER TOMORROW

Ranjith Varkey Joseph

Life is actually a "miracle" with its suggestion of an "impossible made possible" though the Latin word from which it derived means nothing more than "something wonderful" which every phase of life certainly is. We can regard life to be the supreme expression of energy and man the highest example of it. Youth strikes a still higher note in man's life.

The youth can bring great change to the world; as youth is characterised by vitality, energy, idealism, high spirits and firm determination. They can be described as the absolute need for the society to make the country and the world glitter with joy and happiness. A youth is one who wishes with a true adventurous heart to do something new and to have a unique identity of his own. It is a dreamy period with an eye to try out and experiment with things. In these attempts, they are bound to make mistakes and these shortcomings can prove to be their greatest undoing. The playfulness, stubborn-ness, volatile tendency, smoking, drinking, drug addiction, violence, fun-loving nature etc. present another face of today's youth.

When the youth are guided by educators with cordiality and concern, love and trust, belief and hope, communication and dialogue, with mutual respect, the deviations mentioned above may disappear. Then the youth of energy and emotions will be able to lead the country into a nation, from the mad craze for money and power to genuine human love.

India is a big country with a large population of about 90 crores. Among them, those between the ages of 15 and 35 are more than 50 percent. These young people, especially students are energetic, enthusiastic and full of zeal. Unfortunately, a large number of them are without any direction. It is due to many factors; the present educational system which lays stress on competition, the ignorance of parents, the lack of enthusiasm of students themselves and the take-it-easy/enjoy-life policy of students being some of them. Campuses today have been degenerated by the virus of fashion shows, beauty contests, rock music, drugs, eve-teasing and even rapes. Inspite of strict measures drugs are freely available in campuses. By and large, at present, students keep an eye out only for their future career rather than getting involved in issue-oriented problems like communalism, unemployment etc. Cut-throat competition in the job market may be the reason for such inaction among students.

The author is a student of final year B.Sc. Zoology

The impact of western culture in terms of cinema and music have killed the originality of students and have made them culturally impotent. The educational institutions are no longer an independent body. The business houses and financial institutions have become the invisible bones of these institutions. Capitation fees, bribing etc. have made professional courses, the privilege of the influential and powerful. Competition and consumerism are two counter values which take away students from creative thinking and coming together. Meaningful healthy relationships are absent today in campuses. Commercial values such as "always being first", "time is money", "make profit" etc govern these institutions.

In campuses, students are segregated according to class, caste, ambition etc. They are alienated from the real world, the world of their parents and the world of the people of our country. Moreover today they are chained to the rock of social discriminations, trite traditions, psychological drawbacks, physical weaknesses, unwise and half-baked, imported educational systems; all leading to failures or below-average performances. And the learned teachers are blaming the students to be unfit for such efficient education. What a strange joke! However, in the family of human society, students must move towards freedom and liberty, full human growth, self-respect and social prestige and for all these goals, a proper job with a good salary is essential.

Gandhiji's words , "the youths are the salt of the nation", hold good today more than ever. It is necessary that this salt is used in the right manner. Youth is often misused for revolution and violence. Today the world needs a social awakening which must begin from the spirit of youth power by dedicated social services from the colleges, terming them as non-utility service. Having had the privilege of education and having understood its importance in a technologically growing world; students must work towards the eradication of child labour, helping the underprivileged, so on and so forth. Students must take initiative to find out the working of the society by reading on current matters and trends. The youth fully motivated in social services through organisations like N.S.S., A.I.C.U.F. etc. will not only vitalize them; but will also bring about the emergence of a progressive, developed India; indeed a social renaissance.

We are on the threshold of the 21st century, poised to face an era which shall pose numerous challenges to the upcoming generation. Our country is beset with problems ranging from overpopulation to unemployment, the degradation of values and a gradually disappearing set of virtues topping the list of malaises. Our national emblem proudly proclaims "Satyam-ev-Jayathe", which means "Truth only triumphs"; but today it looks as though truth has become a commodity of the past. It is highly imperative for youth of today to weed any corruption from grassroot level. The foremost thing to be done is the inculcation of moral values from childhood. The faulty, unbalanced system of education with emphasis to materialistic needs and aspects should be replaced by one with moralistic aspects emphasised and the light of education be spread far and wide. It goes with the age-old saying, "We reap what we sow". This shall lead to the making of men who can lead from the front; men who'll uphold virtues of selflessness, self-sacrifice and honesty and will also by dynamic creative and constructive action lead the nation towards achieving the much inspired goals of self-sufficiency, self-reliance and everlasting prosperity.

Decay and degradation have entered in what was once a privilege - politics. Today, college unions have become the den of anti-social elements. Violence, extortion and other crimes aboding these temples of knowledge make dirty politics an integral part of college politics. Students choose the easy path of politics, a short-cut to power and in later life from petty criminals become dons or worse still politicians. It is through such chemistry of

(mis)happenings that the realm of politics has become dirty, not producing anything fruitful. Innocent talented youth are used by politicians in endeavours in which one's conscience would seldom permit: to be used as scapegoats in the unholy game of politics. Morality is murdered, ethics destroyed and conscience shattered.

True, we can't reform our socio-political environment overnight. We have to start from the scratch. The first thing students can do is to make their campuses free of party politics, anti-social elements and their activities. The popular saying goes, "Politics is the first refuge of a gentleman and the last refuge of a scounderel". Let us unite to create an atmosphere where politics is the first refuge of every young man and women. It is only then that we can have a better tomorrow, an India as dreamt by Gandhiji, Tagore and Netaji.

The role of the youth is immense in every field of life. So to define them merely as future leaders or "promises for a better tomorrow" is to ignore their present role. For the sake of that great future being offered, let the youth get everything that is due to them today itself. ❑

* * *

We always live prospectively, never retrospectively, and there is no abiding moment.

Jacobi

HEARTY GREETINGS AND BEST WISHES FROM,

CHRIST MONASTERY AND INSTITUTIONS

IRINJALAKUDA

പെണ്ണിന്റെ മാനം മണ്ണിന്റെ പുണ്യം

സുഗതകുമാരി

"Better pay 500 than 5 lakhs tomorrow." എന്നെഴുതിവച്ച ബോർഡുകൾ ബോംബെ നഗരത്തിൽ സുലഭം. ഇന്ന് 500 ക.മുടക്കി ഭ്രൂണഹത്യ ചെയ്ത്, നാളെ പെൺകുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി വിവാഹക്കമ്പോളത്തിൽ മുടക്കേണ്ടി വന്നേക്കാവുന്ന അഞ്ചുലക്ഷം രൂപ ലാഭിക്കുക- എന്നർത്ഥം.

ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ സമകാലീനമുഖത്തിനുനേരെ വിരൽ ചൂണ്ടുകയായിരുന്നു സുഗതകുമാരി. സ്ത്രീത്വത്തിനു നേർക്ക് വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പീഡനവും വെറുപ്പും അവഗണനയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അതിനെതിരെ ശക്തമായ പ്രതിരോധം സൃഷ്ടിക്കാൻ ജ്വലിക്കുന്ന വാക്കുകളിൽ അവർ ആഹ്വാനം ചെയ്തു.

തേവരകോളേജിലെ സുവർണ്ണജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി വിമൻസ് സെൽ സംഘടിപ്പിച്ച വനിതാസെമിനാറിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ശ്രീമതി സുഗതകുമാരിയുടെ പ്രബന്ധം പൊള്ളുന്ന യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്ക് വാതായനം തുറന്നിടുകയുണ്ടായി.

സാക്ഷരതയിലും സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ആരോഗ്യനിലയിലും ബഹുദൂരം മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന കേരളത്തിലും സ്ത്രീകളുടെ നില അത്ര അഭിമാനാർഹമല്ലെന്ന് ശ്രീമതി സുഗതകുമാരി പറയുന്നു. ഇതിനു പ്രധാന കാരണം സ്ത്രീധനസമ്പ്രദായം തന്നെ. പെണ്ണിനെ കല്യാണം കഴിക്കാനുള്ള പ്രധാന പ്രേരണ സ്ത്രീധനത്തിന്റെ അളവാകുക എന്നത് എത്ര നികൃഷ്ടമായ ഒന്നാണെന്ന് നാം ഇനിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. പെണ്ണുപിറന്നാൽ തറവാട്ടിന് പൊന്നുകിട്ടിയതുപോലെ സന്തോഷിക്കുന്ന അനന്യപാരമ്പര്യം നമുക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതു മാറി, നിറയെ പൊന്നണിഞ്ഞ പെണ്ണിനു മാത്രമേ വിലയുള്ളൂ എന്നായിരിക്കുന്നു!

ഒരു അമേരിക്കൻ വനിതയെഴുതിയ 'May you be the mother of hundred sons' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാമം വടക്കേയിന്ത്യയിലെ വിചിത്രമായ വീരമാതൃസങ്കല്പത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കന്നുകാലിച്ചന്ത പോലെ തന്നെ പെൺചന്തയും യു.പി. അതിർത്തിയിൽ നടന്നിരുന്ന വാർത്ത ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്സ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരുന്നു. അവിടെ എരുമയ്ക്ക് 1000 ക. യോളം വിലയുള്ളപ്പോൾ സ്ത്രീയ്ക്ക് 300-400 ക. യാണത്രെ വില!

തമിഴ്നാട്ടിലും ആന്ധ്രയിലും രാജസ്ഥാനിലും മറ്റും ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പും പിമ്പും പെൺശിശുക്കളെ കൊന്നുകളയുന്ന വാർത്തകളും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യപ്പെടാറുണ്ട്. പെൺകുഞ്ഞിനെ ശാപവും ഭാരവുമായി കരുതുന്ന സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭീകരമുഖം!

മദ്യപാനത്തിന്റെ ശാപദുരന്തങ്ങൾക്കും ഏറ്റവുമധികം ഇരയാകുന്നത് സ്ത്രീയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവുമധികം മദ്യം വിൽക്കപ്പെടുന്നത് കേരളത്തിൽത്തന്നെ. നമ്മുടെ മദ്യഷാപ്പുകളിൽ സ്ത്രീകളുടെ കണ്ണീരാണ് ലേലം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും നേരെയുള്ള അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പിന്നിലുള്ള മദ്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം ഇനിയും നാം തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൊഴുക്കുന്ന റവന്യൂ വരുമാനത്തിന്റെ കണക്കുകളുടെ മുന്നിൽ ഇത്തരം മനുഷ്യദുരന്തങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ലാതാവുന്നു എന്ന് ഹൃദയവേദനയോടെ സുഗതകുമാരി പറയുകയുണ്ടായി.

സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ വളരെ ശക്തരാകയാൽ അവർക്കെതിരെ ധീരമായ പ്രതിരോധനിര ഉയരുകതന്നെ വേണം. ചെയ്യാനുള്ളത് ഒന്നുമാത്രം-നട്ടെല്ലുള്ളവരായിരിക്കുക, തന്റേടമുള്ളവരായിരിക്കുക, തലയുയർത്തിനിൽക്കാൻ പഠിക്കുക എന്ന സുഗതകുമാരിയുടെ ആഹ്വാനം സെമിനാറിൽ ശ്രോതാക്കൾക്ക് ഉണർവ്വ് പകർന്നു.

ശ്രീമതി ലീലാ ദാമോദരമേനോന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സാംസ്കാരികവകുപ്പു മന്ത്രി ശ്രീ.ടി.എം. ജേക്കബ് സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ശ്രീമതി. കമലാദാസ് പ്രൊഫ. ഹൃദയകുമാരി, പ്രൊഫ. മീനാക്ഷി തമ്പാൻ ശ്രീമതി. രേണു ഗുപ്ത എന്നിവരും സംസാരിച്ചു. ❑

മലർമാല്യം

ഡോ. ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്ത്

ഉദിച്ചുയർന്നൊരാ
രവിബിംബമൊരു
ശതാബ്ദത്തിൻ മദ്ധ്യ
നഭസ്സിലാകവേ
കലാലയത്തിനു
സുവർണ്ണ ദീപ്തിയായ്,
കഴിഞ്ഞകാലത്തിൻ
സ്മൃതിതുടിക്കയായ്...

അവിടെയാതീർത്ഥ-
ജലാശയത്തിൽ നി-
ന്നവിരതംകോരി-
ക്കുടിക്കുവാൻമോഹം!
പകർന്നുതന്നൊരാ
പ്രസാദതീർത്ഥവും
നുകർന്നുവീണ്ടുമി-
ങ്ങണഞ്ഞിടുന്നിതാ!

വിടർന്നുനിൽക്കുന്ന
വെളുത്തപുഷ്പത്തി-
നിടിമിന്നൽസ്വർണ്ണ-
നിറം കൊടുക്കുംപോൽ
മനസ്സിനിന്നു മീ-
ക്കലാലയം സ്വയം
കനകകാന്തിയി-
ങ്ങണച്ചിടുന്നിതാ!
തിളക്കമാർന്ന പൊൻ
ക്കിനാവുകൾ, മിന്നി-
ത്തെളിഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ.
പ്രശാന്തി തീരങ്ങൾ

മനസ്സിനുള്ളിലെ-
ക്കളിച്ചെപ്പിൽകൊച്ചു
മണിമുത്തെന്നെയും-
മൊളിച്ചുവയ്ക്കയും
കുളിർപകർന്നിടും
തെളിനീർതീർത്ഥമായ്
കരൾചഷകത്തിൽ
നിറച്ചു വയ്ക്കയും-

മതിയതുമഹാ-
കലാലയാംബികേ,
മധുരമായിന്നുംതരുന്നു നീ സ്തന്യം...!
കിളുന്നുനാവിൽ പോൽ
വയമ്പും തേനുമ-
ന്നളന്നിടാതേകി -
സ്മരിച്ചിടുന്നു ഞാൻ

കളിമ്പംവിട്ടൊരു
ചരിച്ചുമുറ്റത്തു,
കിളിമരങ്ങളിൽ
ചിരിച്ചുപുഷ്പങ്ങൾ
കടുത്തവർണ്ണങ്ങ-
ളെഴും ബൊഗേൺവില്ല-
യിടതൂർന്നേകി പോൽ
മലർക്കിനാവുകൾ...

തിരിഞ്ഞുനോക്കവേ
കഴിഞ്ഞകാലവും
വരിഞ്ഞുചുറ്റുവാ-
നകപ്പടർപ്പുകൾ!
കൊളുത്തിവച്ചുപോയ്
മറഞ്ഞുസാത്വികർ
വിളക്കുകൾ ഭാവി-
യ്ക്കൊളിപകർന്നിടാൻ.

കലാലയത്തിനു
പ്രതീക്ഷകൾപോലെ
പലവസന്തങ്ങൾ
കടന്നുപോയിട്ടും
കൊഴിഞ്ഞിലാമല-
രിതളുകൾ,വീണ്ടും
മിഴികൾക്കേകുന്നു
നവീനദർശനം!

ഇവിടെയിക്കലാ-
നികേതനത്തിൽവച്ചെൻ
കവിത്വസിദ്ധിക്കു
ചിറകുവയ്ക്കയാൽ
കലാലയാംബികേ,
പറന്നുവന്നിതാ
കഴുത്തിലിക്കാവ്യ-
മലർമാല്യം ചാർത്താം.

ഇവിടെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ഡോ. ചെറിയാൻ കുനിയന്തോടത്ത് കോഴിക്കോട് ദേവഗിരി കോളെജിൽ മലയാളം അദ്ധ്യാപകനായി സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. കവി എന്ന നിലയ്ക്കും ഗദ്യകാരൻ എന്ന നിലയ്ക്കും പ്രസിദ്ധനായ ഇദ്ദേഹം ഗവേഷണ-പഠന രംഗങ്ങളിലും മികവു തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

With Best Compliments from:

Rt.Rev.Dr.Gregory Karotemprel CMI
Bishop of Rajkot
Shanti Nivas, Bishop's House
Saurashtra University P.O.
Rajkot- 360 005.

With Best Compliments from:

Palm Fibres
&
Yarns Trading Co.

cochin-682001

With Best Compliments from:

Albert Koikaran

Koikaran Residence

Valiakadavanthra

Kochi-682 020

With Best Compliments from:

HYCOUNT PIPES

(ISI approved PVC pipe)

Group concerns :-

HYCOUNT PLASTICS & CHEMICALS, QUILON - 5

SILVERSTREAM PLASTICS & CHEMICALS, ALWAYE - 5.

HINTANNIA PLASTICS PVT. LTD.,

ALWAYE - 5.

PHONE OFF : 23504, 26931, 21013, 25531

Res: 25510, 25559

With Best Compliments from:

UNITED RUBBERS

PTOT NO. 23 A

Major Industrial Estate

Kalamassery-683 109

Fr. Mathew Bassus CMI,
Provincial,
Carmel Provincial House,
College Road, Post Box No. 34,
Muvattupuzha.

Fr. Lukose Parayaruthottam,
CMI Provincial House,
Kottayam.

TOLASARIA & Co

Exporter of spices

7/616, Jew Town

Cochin 682 002

THE PROVINCIAL,
St. Joseph Province,
CMI Provincial House,
P. B. No. 401,
THIRUVANANTHAPURAM.

Best Compliments

For CLASS CONSTRUCTION

M.P. Kurian, M. Tech.,
Tel. 361073
Cochin - 35.

KERALA CHEMICALS & PROTEINS LIMITED

(A Joint Venture of KSIDC, Nitta Gelatin Inc., Japan and Mitsubishi Corporation, Japan)
Winner of CAPEXIL'S (Ossein/Gelatine Panel).Top Export Award for the years 1992-93, 1993-94 & 1994-95

We also manufacture:

DICALCIUM PHOSPHATE : Animal Feed Grade for export and domestic market.

COMPOUND GLUE : For a variety of uses like Stitchless Binding in Auto-Binders, Hard Case in Automatic Machines, Record Jackets, Cartons, Book Covers etc., etc

For details, please contact Corporate office:-

27/972, SBT AVENUE,
PANAMPILLY NAGAR P. O.,
COCHIN - 682 036,
KERALA.

Telephones : 317805, 317904 & 310564
Fax : (0484) 310568
Cable : KEMIGEL - ERNAKULAM
TELEX : 0885 - 6536 KCPL IN

YOUR SAFETY IS OUR CONCERN

Vijay group of Companies are leaders in fire protection Systems headed by well known professionals having indepth knowledge of fire hazards and the protection to be provided for every fire hazards by using most advanced technology. As one of the India's oldest and largest Fire protection Companies blazing new trials comes to us naturally.

We offer a wide range of Fire protection Equipments. It includes blowout control units for oil and gas rigs, detection and sprinkler systems for offices and industries, fire engines for fire brigades and a range of fire extinguishers and fire hydrants: We also offer an extensive range of life saving equipments: oxygen and air cylinders, resuscitators and gas masks. Besides, we've entered into collaboration with Autronica of Norway to manufacture analogue addressable detectors, Control panel and with pressuage of Germany to manufacture high velocity spray nozzle and high capacity deluge valves. A confluence of modern technology, world renowned collaborators and strong fundamentals make Vijay a top of the ladder company in Fire protection.

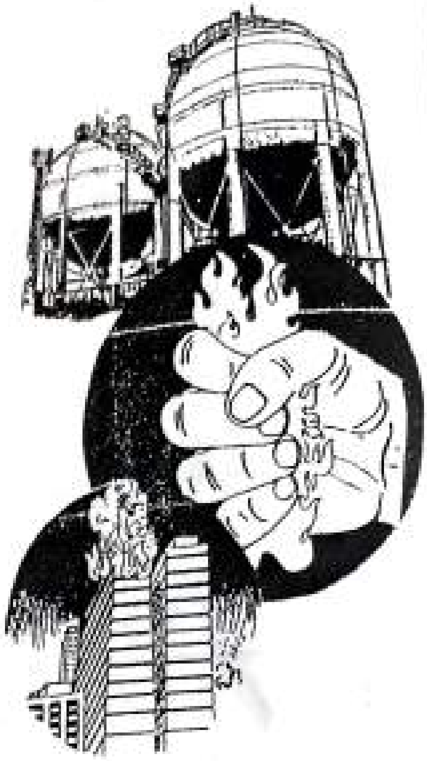

VIJAY

VIJAY FIRE PROTECTION SYSTEMS LIMITED
35, Chandivali Village, Off. Sakivihar Road,
Bombay-400072. P.O.Box No. 8960. INDIA.
Gram : "VIMSTORE" Telex: 011-72309 VIEX IN
Fax: 22-5785223/ 6204233
Phone: 578 5800, 579 0368, 578 3839, 579 2907

COURTESY : LION PRADIP SALOT-Dist.Chairman: TWINNING

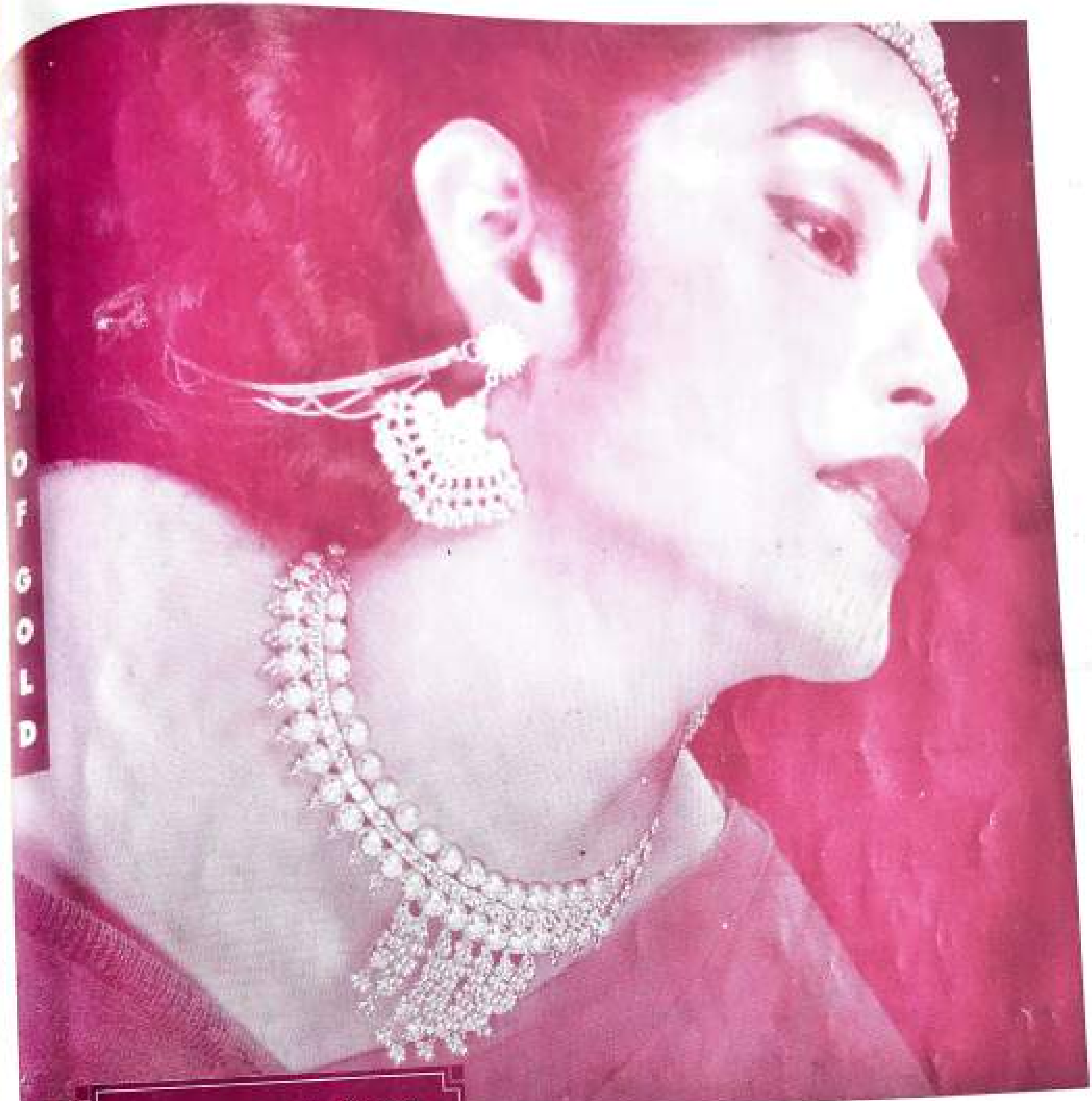

അണിയുന്നത് നിങ്ങൾ
അണിയറയിൽ ഞങ്ങൾ

ആലൂക്കാസ് ഗോൾഡ് സൂപ്പർ മാർക്കറ്റ്.
50,000 ത്തിലധികം ഡിസൈനുകൾ. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും അധികം സ്വർണ്ണം സ്റ്റോക്ക് ചെയ്യുന്ന ഷോറൂം. 22, 24, 18 കാരറ്റ് സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ

ALUKKAS
Jewellery

Gold. Diamonds. Birth Stones
നിങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾക്ക്
എപ്പോഴും ഒരു പണത്തൂക്കം മുന്നിൽ

GOLD

Showrooms at:
■ Mugal Building **Kozhikode** ■ Sai Building **Kozhikode** ■ Swaraj Round **Trichur** ■ M.O.Road **Trichur**
■ Shak Hamdan Street **Abu Dhabi**
■ M.G.Road **Ernakulam** ■ New Gold Souk **Dubai**

Nothing feels as good as Gold

CHRYSALIS CHN 5

ST. MARY'S PROPERTIES

ST.MARY'S PROPERTIES LTD

ST.MARY'S FINANCE LTD

ST.MARY'S BANKERS

ST. MARY'S ISLANDS

MARIA PARK

CORPORATE OFFICE:

MULLASSERY CANAL ROAD,COCHIN-682011.

PH:368641,351574,364816,364649

Printed at L. F. I. Offset press Thevara Ph. 311341